Beati Theodoreti Cyrensis episcopi Religiosa historia, graece scripta.

[illegible] Codex, chartaceus, forma 8ª, saeculo XVº vel XVIº exaratus. [illegible]

~~E-2 T-7 N-1~~

Caja C-14

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

Caja
C-14

Θεοδωρήτου ἐπισκόπου κύρρου
φιλόθεος ἱστορία:

Τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν καὶ τῆς ἀρετῆς
ἀθλητῶν, καλὸν μὲν ἰδεῖν τοὺς ἀγῶνας
καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὴν ὠφέλειαν ἀρύσασθαι·
ὁρώμενα γὰρ τὰ ἐπαινούμενα, ἀξιοζηλω-
τά φαίνεται καὶ ἀξιέραστα γίνεται· καὶ
πρὸς τὴν κτῆσιν ἐπάγεται τοὺς θεατάς· φέρει
δὲ ῥᾳδίως ὄνησιν οὐ μικρὰν καὶ τῶν τοιούτων
κατορθωμάτων τὰ διηγήματα παρὰ τῶν
εἰδότων, ταῖς τῶν οὐκ εἰδότων ἀκοαῖς προσ-
φερόμενα· πιστοτέραν μὲν γὰρ τῆς ἀκοῆς
τὴν ὄψιν φασί τινες: πιστεύεται δὲ ὅμως καὶ
ἀκοή· τῆς τῶν λεγόντων ἀληθείᾳ κρίνουσα
τὰ λεγόμενα· καθάπερ γὰρ τῇ γλώττῃ τὰ καὶ-
σοῖ κεῖται ταῖς ἄλλαις ταῖς τοιαύταις

ποι ὅλη σοι γλῶττα καὶ ὑπὲρ ὧν ἀδικῆσαι σε-
σέσευται καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἀψήφου ἐκφερ- ἐκφερομένην
σει; οὕτως ἀποπτῶν τῶν λόγων οὐκ ἐχώρησε
νοῦς διάγνωσιν· καὶ τοὺς ὑποσύρουσιν ἀφαίρονται,
τῶν βλαβερῶν ἀποκρίνειν ἐσπούδαζες· ἐμοῦ-
σοῦ ἄσυλος ἀμείνω τῶν ὑποσφαλέντων δη-
γημάτων ἡ μνήμη· καὶ τῆς λήθης ἀλλ' ὁ βαθ-
τῆς ἀγχοῦ ἀπεσπασμένη δεξιότητος αὐτῷ
ἀπεργάζεσθαι, πεῖσαι οὐ τὸ δήπου θεῖν καὶ περιβάλ-
λειν λογογραφεῖν τὰ τοιαῦτα. τῆς ἐντεῦθεν
ὠφελείας καὶ εἰς τοὺς ὕστερον ἐσομένους δι-
ηνεκῶς μάλα διαβαινούσης. ἐπεὶ δὴ δέ- διαβαινούσης
ὀρθοῦνος λωβᾶται μὲν σώματι γῆ ἐπι-
φέρων καὶ θάνατον· λωβᾶται μὲν σώμα-
τι δὲ καὶ τῷ ἐρθώματι λήθην ἀμυδρὰν καὶ-
τὰ μνήμην ἀμβλύνων. οὐ κατὰ τὴν μ-
ῆπω τοὺς νῦν μόνον· τῶν φιλοσόφων αὐ-
δρῶν τῶν πολιτικῶν συγγραφεῖν ἐπεχεί-

ρουσιν· ὥσπερ γὰρ οἱ τὸ σῶμα θεραπεύ-
ειν ἐπιστάμενοι φάρμακα καὶ τὰ σκευά-
ζουσι, τῆς ὑγείας ὅσων πολεμιωτάτους καὶ τοῖς καὶ μὲν-
σὺν ἐπισταμένοις τῆς, οὕτως καὶ τῆς ψυχῆς αἱ δὲ συγ-
γραφῆς φιλοπονία· οἱ οὖν τι φάρμακον ἀλε-
ξίκακον ἀγρύπνως ταῖς χρῆσθαι ἐπιβούλων καὶ μνή-
μης ἐπίκουρον· πῶς γὰρ οὐ καλὸν τὸ πονεῖν, ταῖς
ηταὶ μὲν καὶ τῶν ἐκφεύγειν ταῖς ἐν πολέμοις
ἀνδραγαθίας τῶν ἐκφάναι· ζωγράφοι δὲ ποιοῦ-
σι ταῖς κηρῶν κινουμένας τῶν μορφὰς περι-
φανῶς ζωγραφῆσαι, καὶ τούτων αὖ ἀναγεγραπται
τῶν μνήμην καταλιπεῖν· ἄλλοις δέ τινας
ἐκκοσμοῦσιν καὶ τάφοις καταναχώννυσι τοὺς-
χόρους· ἡμᾶς δὲ περὶ τούτων λήθη πρὸς αὐτῆ-
δε μόνους ἄνδρας· ἐν σώματι θνητῷ τῶν
καὶ παθητῷ ἀσπάσασθαι ἐπιδεδειγμένους·
καὶ τὸ ἀσώματον φύσει ἐπιχωρῆσαι τὰς· ἐπί-
αν δὲ ἐλθοῦσι καὶ ὡς τί σαι μὲν δείκνυσιν· ὧν-

τῶν ἀξιομάτων τάξεων τούτων ἀγώνων
περιορῶντες ἀμαυρουμένην τὴν μνήμην.
ἤγουν αὐτοὶ τῶν πάλαι γενομένων ἀγώνων
τὴν ἄκραν φιλοσοφίαν ἐπιχωρεύοντες, οὐ χαλ-
κῷ καὶ γράμμασι τῶν ἐκείνων ἐγκολάψαμεν
μνήμην· ἀλλὰ πᾶσαν αὐτῶν τῶν ἀρετῶν
ἐκμαξάμενοι· οἷον τινὰς εἰκόνας αὐτῶν
ἐμψύχους καὶ στήλας, σφᾶς αὐτοὺς πεποι-
ήκασι, ποίας ἂν ἡμεῖς τύχοιμεν ἀπὸ τῆς
συγγνώμης· μὴ διὰ γραμμάτων τοὺς ἀοιδίμους
τούτων γεραίροντες βίον· καὶ ταῦτα, τῶν ἐν Ὀ-
λυμπιάσιν ἀγωνιζομένων ἀθλητῶν τεχ-
παγκρατιαστῶν· ἀποστιμωμένων· καὶ μέ-
τοι καὶ ταῖς ἱπποδρομίαις τῶν ἱπποφόρων
ἀναφαινομένων ἡνιόχων· τοῦτο αὐτὸ δε-
χομένων τὸ γέρας· οὐ μόνον δὲ τούτοις· ἀλλὰ
γυναῖκας καὶ καὶ συγγενεῖς ἄνδρας καὶ θηλυδρίας καὶ ἀμ-
φιβόλους· ἔτι καὶ ἀνδρείους ἔσω· ἐπὶ γυναῖκας κεν

οἱ τῆς τούτων θεωρίας φιλοθεάμονες·
ταῖς εἰκόσιν ἐγγράφουσιν· ἐπὶ πλεῖστον
αὐτῶν τὰ μνημεῖα διαρκέσαι φιλοσπουδοῦν-
τες· καίτοι τῆς μνήμης λώβην ταῖς ψυχαῖς·
οὐκ ἀδύνατον ἐμποιούσης· ἀλλ' ὅμως οἱ μὲν
τούτων ἐρασταὶ, τούτοις· οἱ δὲ ἐκείνων,
ἐκείνοις· καὶ ταῦτα χραίνοντας τῇ ζωγρα-
φίᾳ γεραίρουσι· καὶ ἐπειδὴ τὴν οὖσαν
ὁπόσα τῇ φύσει χρήζεται, χρώματα
κεραννύντες· καὶ τὰ ἐκείνων ταῖς σανίσιν
ἐντιθέντες τὰ σχήματα, πολλῷ τῆς ζωῆς
μακρότερον ἐσομένην τὴν μνήμην σοφίζον-
ται:–

Ἡμεῖς δὲ βίον μὲν, συγγράφομεν φιλοσόφων
διδασκάλων· καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς πολιτείαν
ἐζηλωκότων· ζωγραφοῦμεν δέ· οὐ τῶν σωμά-
των τοὺς χαρακτῆρας· οὐδὲ τὰ τούτων ἐκτυ-
πώματα τοῖς ἀγνοοῦσιν ἐπιδείκνυμεν

ἀλλὰ τῶν ἀοράτων ψυχῶν τὰς ἰδέας σκιο-
γραφοῦμεν· καὶ πολεμίους ἀπελάτους· καὶ
τοὺς μισολόγους ἀφανεῖς ἐπιδείκνυμεν· τοιού-
των γὰρ αὐτοῖς καὶ τὴν παντευχίαν· ὅλης φά-
λαγγος αὐτῶν πλήρης καὶ θεόμαχος πε-
ριέστηκε σάλος :-

Ἀναλάβετε γάρ φησι τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ·
ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πο-
νηρᾷ· καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι·
καὶ πάγιον· στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀ-
σφὺν ἐν ἀληθείᾳ· καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώ-
ρακα τῆς δικαιοσύνης· καὶ ὑποδησάμενοι
τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς
εἰρήνης· ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυ-
ρεὸν τῆς πίστεως· ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ
βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέ-
σαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξα-
σθαι· καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος· ὅ ῥῆμα θεοῦ ἐστί

ταύτην αὐτοὺς τὴν πανοπλίαν ἐνδύεσθαι· ἐς-
τοὺς ἀγῶνας δὲ σκέψασθε· ἡ αὐτὴ γὰρ καὶ τῶν πο-
λεμίων ἡ φύσις· ἀσώματος· ἀόρατος· ἀ-
φανῶς ἐπιοῦσα· καὶ διὰ τοῦτο ἐπιβούλου χαλεποῦ·
χαλεπῶς· καὶ ἐξαπιναίως προσβάλλοντος· καὶ
τοῦτο δηλῶν ὅπως αὐτὸς οὗτος ὁ στρατηγὸς ἐλέ-
γει· οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρ-
κα· ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς· πρὸς τὰς ἐξουσίας·
πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰ-
ῶνος τούτου· πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας
ἐν τοῖς ἐπουρανίοις· ἀλλ' ὅμως καὶ τοιούτους
ἔχοντες αὐτοὶ παλαίοντας ἡ τῶν ἁγίων τούτων
συμμορία· μᾶλλον δὲ τούτων ἕκαστος ὑπὸ
τοσούτων καὶ τοιούτων πολεμίων κυκλού-
μενος· οὔτε γὰρ κοινῇ πᾶσιν ἐπήεσαν· ἀλλὰ
νῦν μὲν τούτῳ· νῦν δὲ ἐκείνῳ προσέβαλ-
λον· οὕτω λαμπρὰν αὐτοὶ ἐνεδύσαντο νίκην.
ὡς τὸν μὲν αὐτὸν σατανᾶν δραπετεῦσαι· τοὺς

τούτους δὲ καὶ τὰ κεφάλαια διώξας καὶ τὸ σῶμα
ἀγῆ(?) ... μηδενὸς ἐμποδὼν γινομένου:–

Παρῆχα δὲ αὐτὰ τῆς τῶν νέων. οὐ γὰρ ἡ φύσις·
τυπτει γὰρ αὕτη καὶ πάντων μυρίων ἂν ἀπολέ(σει)·
ἀλλ' ἡ γνώμη τῶν θεῶν χάριν ἐφελκομένη·
ἐρασταὶ γὰρ θερμοὶ ... κόρους γινόμενοι ἢ
ἢ ὑπερήφανοι μὲν γὰρ ὡς τῶν τῶν πάντων ἐπανά-
στασιν. ἀπεκρούσαντο δὲ καὶ τῆς τερπωλῆς τοῦ
διαβόλου ... τὰς ... καὶ ἀποστο-
λικῶς ἄτοπον. τὸ σῶμα ποιήσαντες καὶ δου-
λαγωγήσαντες. τὰ μὲν τοῦ θείου φλεγμοναῖς (αἱ)
καταπεφευγαν. τῶν ἐπιθυμιῶν δὲ τὸ λοιπ-
σῶδες· ἢ οὐχ ἔσχον ἀρχὴν ἢ ἀνάγκασαν. ἀπολ(αυ)
δὲ καὶ χαμαιευνία οὕτω τὸ πᾶν ἐπικοινωνήσαντες.
καὶ τὸ τοῦ τῶν σκιρτημάτων καταπαύσαντες:
...σαντες τὸ σῶμα πρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν ἀγ-
καλέσαντες καὶ τὸν ἄσφυλον τοῦτον ἐκτελέσαντες πό-
λεμον. οὕτω δὲ τούτοις τὴν ἀρετὴν βραβευ-
σαντες:

ὡς ἡ ἀπάντησις αἰσθητὴ καὶ δρᾶσαι καὶ παθεῖν ἀπέρ τοῦ ἐρωμένου ἀπολ(ό)μενοι·

ἄστεως· τῶν ἐναντίων τὸ ξίφος ἐξήλασεν:-

Τοὺς γὰρ τὰ ἔνδον πεφραγμένους οὐκ ἔχουσι το- λογισμούς

κατὰ τῆς τῶν αὐτῶν ... στερρᾶς ἀπε-

ρημένοι· πολεμίων οὐκ ἦν δεόμενον· βέλε-

σι γὰρ ὁ διάβολος· τοῖς ἡμετέροις μάχεσι

κέχρηται· ὀφθαλμῶν γὰρ μὴ δελεαζομένων·

μὴ δὲ ἀκοῶν καταθελγομένων· μὴ δὲ γὰρ

γαργαλιζομένης τῆς ἁφῆς· μὴ δὲ τοῦ διὰ τοῦ στόματος

δεχομένου βουλεύματα· μάταιος τοῖς ἐπι-

επιβουλεύουσιν ἡ σπουδή· ὥσπερ γὰρ

πόλιν ἀσφαλῶς ᾠκοδομημένην· καὶ περι-

βόλοις ὀχυροῖς περιτετειχισμένην, οὐκ ἐξ... καὶ φάραγξι τάφραις

ἕλοι πολέμιος· μή τινος τῶν ἔνδον πεφραγ- ταῦτα θεμελίου...

μένου καὶ πυλίδας τινὰς ἀνοίγοντος·

οὕτως ἀδύνατον τοῖς ἔξωθεν πολεμοῦσι δαί-

μοσι τῆς πόλεως τῆς θείας χάριτος κυκλουμένης

περιγενέσθαι τῆς ψυχῆς· εἰ μή τινος λογισμοῦ ἔσω-

σώνῃ· πυλίδα τινὰ τῶν ἐν ἡμῖν αἰσθητηρίων

ἀνοίξασαι· καὶ ταύτης ἀσωτοτοῦ πολλῷ μᾶλλον δὲ
ἔξοστε· ταῦτα σαφῶς ὑπὸ τῆς θείας πεπαιδευμένοι γραφῆς
οἱ πρὸ ἡμῶν διαφημιζόμενοι· καὶ ἀκούοντες
τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ὡς ἀνοίξαντα-
νας τὰ στόματα θηρίων· οἱ αὐτοὶ σοὶ μοχλοῖς
καὶ κλάθροις τοῖς θείοις νόμοις τὰ ἀκατάληπτα
κλείσαντες, τὰ ὦτα τούτων ἐν ἀσφαλείᾳ καλῶς·
καὶ οὔτε γλῶσσαν ἀνοίξαντες τὰ λάλη· τοσοῦτον
μὴ πληρέστατος· οὔτε κόραις μὴ ἐπιτρέπομεν·
περικύπτειν τῶν βλεφάρων ἡνοίγετο· ἀκοὴ
βλαβεροῖς ἠχήμασιν — δὲ βλεφάροις ἢ γλῶσσα ὀδοῦσιν ἀποτειχίσαι μηδὲ
ἀνοήτους — ναμένη τὰς ἐσόδους τοὺς ἀνοήτους ἀπεωθεῖ-
το τῶν λόγων· καὶ λόγους μόνους ἐδέχετο· οἷς
ἐπετρέπετο — ὄνους ἐπετέρπετο· οὕτω τὰ ὅσφρησιν ὀ-
σφραίνεσθαι μὴ τῷ ἐγγὺς σῶμα· ἀλλὰ δὴ χα-
υνοῦν καὶ χαλεπὸν σοφῶν· οὕτω τῆς γεύσεως
τοὺς κόρους ἐξήλασαν· καὶ τοιαύτας λαμβάνειν
δία — ἐδίδαξαν· ὁ θεὸς οὐ χρὴ συνῶν ἀμάχεσθαι εἶναι
ρδ

ἐπ' αὐτῷ τῷ σώματι· ὅτε τοίνυν [illegible] κατακλύσαν
ἡ δυνατὸν θάνατον· οὕτω λοιπὸν ἀρχὴν καὶ τὸ δε-
σποτικὸν φανερῶσαι καὶ τὸ χαρίσμα· καὶ τὰ βλέφα-
ρα τῆς τοιούτου δυνάμεως ἔχοντες [illegible] καὶ
τῶν αὐτῷ τοῦ δυνάμενον ὑπεδέξατο. καὶ δέ-
χεσθαι τῷ [illegible] αὐτὸ [illegible]. οὐ χρὴ ἦν αὐτὸς
ὑπῆν· ἀλλ' ὅταν αὐτοῦ ἐκκαθάρει· διὸ [illegible]
ἐπικουρίαν τῆς φύσεως· οὕτω λοιπὸν [illegible]
[illegible] καὶ τῶν [illegible] φυλάττων [illegible] ψυχ-
κῆς. καὶ τοῖς ἐν δυνάμει [illegible] τῷ ὁμοούσιον
προσώπου [illegible], τοὺς δ' [illegible] ὑπηκόους αὐ-
τῇ [illegible]· ἐπιστάναι [illegible]· διά-
τοῦ τῆς θείας χάριτος οὐ δύναμιν ἀσφαλ:
οὐδὲν ἀδύνατον τῷ [illegible] εὑρίσκοντες· διὸ δὲ χε-
[illegible] τοῦ προσφερομένου· καὶ
τῷ φύσει ἀόρατον ἔχοντος οἱ σχήματι σώ-
ματος ὁρωμένου καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀν-
κες ὑποκειμένου· καὶ [illegible] ὁ-

ὁ ἐργάτης ἰσχυρὸς τοῦ τε τούτου καὶ μουσικὸς καὶ
κουβερνήτης· ἀριστεύει· καὶ ἔχων ταῖς ἡνίαις.
ἐν τῷ ἐκφέρεσθαι τοὺς ἵππους αὐτοῦ ὁρμήσει· ἐν εὐ-
θυμίᾳ δὲ ταῖς τῶν ἀγαθῶν τηρίων [illegible] χορ-
δαῖς. τὸν παναρμόνιον ἦχον ἀποτελέσει ἐν τῷ [illegible]
σκεύεσιν· ὁ στρατηγὸς δὲ ἐκείνων τῷ σ-
δάχια καὶ τῶν κυμάτων τὴν προσβολήν· καὶ
τὴν τῶν πνευμάτων διάχυσιν ἐμβολήν· τού-
τους τοίνυν τοὺς διὰ πόνων μυρίων τοὺς βίους
ὁδεύοντας· ἱδρῶσι δὲ καὶ ταλαιπωρίαις τὸ
σῶμα δαμάζοντας· καὶ [illegible] πάθος α-
[illegible] ἐν [illegible] δὲ καὶ [illegible] σὺν α-
[illegible] τὸν βίον [illegible] καὶ [illegible]
σύμβαρι [illegible] τὴν [illegible] νομίζεις [illegible] σου δὲ
[illegible] τὴν [illegible] ἀγρυπνίαν· [illegible]
δὲ [illegible] τὴν [illegible] αὐτοῖς [illegible]
[illegible] ἀμείβου τε καὶ [illegible] τὴν [illegible]
[illegible] διὰ [illegible] τούτους [illegible]

τοῦ εἴδους ἀρετῆς ἐστὶν ἀληχόλας, τῆς οὐκ ἂν
εἰκότως θαυμάσειε καὶ ἄλλου δὲ τῆς ἂν προσ-
αξίαν ἐφημίσειεν· οἶδα μὲν οὖν καὶ γράφω σα-
φῶς, ὡς τῆς τούτων ἀρετῆς, οὐδεὶς αὐτῶν ἐφι-
κοινὸς λόγος· ἐγχειρητέον δὲ ὅμως· οὐ γὰρ αὐ-
τοὺς κομψῶς ἔχοι· ἐν τοῖς τελειοτέρως ἄνδρες ἐφιλοσόφουν τὸ φι-
λοσοφίας τῆς ἀληθοῦς ἀρεταί· διὰ τοῦτο μηδὲ
μόνον τὴν ἀρχὴν ἐπαίνων· γεγράφθαι μὲν δὴ τῶν
ἐφημίαν, οὐ κοινὴ πᾶσι μίαν· διάφορα
γὰρ αὐτοῖς θεόθεν ἐδόθη χαρίσματα· καὶ τοῦτο
διδάσκων ὁ μακάριος ἔλεγεν Παῦλος· ᾧ μὲν
διὰ τοῦ πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας· ἄλλῳ δὲ
λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· ἄλλῳ δὲ
χαρίσματα ἰαμάτων· ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλῳ
δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων· ἄλλῳ δὲ προφη-
τεία· ἄλλῳ δὲ γένη γλωσσῶν· ἄλλῳ δὲ ἑρμη-
νεία γλωσσῶν· καὶ δεικνὺς τὴν τούτων ἀπὸ
τῶν πηγῶν, ἐπήγαγε· πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ

τὸ σὺν θεῷ αὐτὸ πρᾶξαι, διαιροῦντι τὴν δὲ τῆς ἑκάστῳ
καθὼς βούλονται. ἐπεὶ δή Τοίνυν ὡς δὴ τὸ-
φέρων τῷ τυχόντι καὶ τοῖς δωρεῶν· ἀπόλοιτο ἰδία
ἑκάστου ποιησόμεθα τὴν διήγησιν· οὐχ ἁπάντων
τῶν δὴ ἀξιολόγως τῶν ἐπιπολιτευομένων· διὰ τὸ τῶν
τοιούτων συγγραφῶν, οὐδὲ ἅπας ἂν ὁ βίος
ἀρκέσειεν· ἀλλ' ὀλίγων τῶν ἑκάστῳ βεβιωμένων
ἢ περιπεπτωκότων διηγήσεις ἐκθήσομεν· καὶ διὰ τῶν
ὀλίγων τοὺς πάντας τοὺς βίους χαρακτῆρα ἐκ τῶν
ἐνδείξαντες, ἀσφαλέστερον βαδιούμεθα. οὐ-
δὲ πάντων δὲ τῶν πανταχοῦ διαπρεψάντων
ἀξίων τῶν τοσούτων τὴν ἱστορίαν παραδοῦναι
πειρασόμεθα· οὔτε γὰρ ἴσμεν τοὺς ἁπαντα-
χοῦ διαλάμψαντας· οὔτε δυνατὸν ἅπαντας
ἀφ' ἑνὸς συγγράψασθαι· μόνων δὲ γινωσκομένων κα-
τὰ τὴν ἐφ' ὧν σαφεστέραν δήλωσιν ἀναφανέντων
καὶ ταῖς ἀκμαῖς ἐν τοῖς τέλεσι τῆς οἰκουμένης τοῖς ἅρμασι
καὶ τῇ χρόνων, ἀναγεγραμμένου τοῦ βίου. ἀφηγη- ματικῶς

μαλίκως

δι' ὀλίγου προεπίστασθαι· οὐ μόνοις ἐρρω-
μένων χρώμενος τῷ διηγήματι· ἀξιῶ δὲ τοὺς
ἐντευξομένους τῇδε τῇ φιλοθέῳ ἱστορίᾳ ἢ
ἀσκητικῇ πολιτείᾳ· ὡς γὰρ βούλοιτό τις καλεί-
τω τὸ σύγγραμμα· μὴ ἀπιστεῖν τοῖς λεγομένοις,
ἀλλὰ τῇ περὶ τῶν ἑαυτῶν ἀκούουσι δύναμιν· μη-
δὲ σφίσιν αὐτοῖς τὴν ἐκείνων μετρεῖν ἀρε-
τήν· ἀλλ' εἰδέναι σαφῶς· ὡς ταῖς τῶν ἀσεβῶν
γνώμαις μετρῶν ὁ τῶν ὅλων θεὸς τοῦ παναγίου πνεύματος
τὰ χαρίσματα· καὶ ταῖς τελειοτέραις τὰ μείζο-
να δίδωσι. Ταῦτα δέ μοι· πρὸς τοὺς οὐχ ἱκανῶς λίαν
ἀκριβῶς τὰ θεῖα μεμυημένους εἰρήσθω·
οἱ γὰρ μύσται τῶν ἀδύτων τοῦ πνεύματος· ἴσασι τοῦ
πνεύματος φιλοτιμίαν τοῦ πνεύματος· καὶ οἷα δι' ἀνθρώπων ἐν ἀνθρώποις
θαυματουργεῖ· τῇ τῶν τεράτων μεγαλουργίᾳ
τοὺς ἀπίστους εἰς θεογνωσίαν ἐφελκόμενος.
ὁ δὲ τοῖς παρ' ἡμῶν ῥηθησομένοις ἀπιστῶν·
σαφῶς ἐλέγχει ὡς οὐδὲ τοῖς διὰ Μωσέως καὶ

λαχὼν τὸ γνωστὸν ἀλη-
χῶς ποιούμενος
~~διήγησιν~~

εὐσεβῶν

ἱκανοῦ καὶ ἀξία καὶ ἐχέγγυα γεγενημένοις·
ὡς ἀφηγήσεως τοῖς εὐσεβέσι μύθου δὲ ἦν ἡ γραφή· καὶ
ταῖς ἀπάντων ἱερῶν ἀπὸ στόχων γεγενημένας
θαυματουργίας· ἥδε ἐπαίνοις ἀχθήσεται μυ-
τυρίων· ἀλλ᾽ οὐδὲ μὴν ἐλεύθερα ἐξ ἐπαίνων τοῖς ἐπαίνοις καὶ
ταῦτα· ἡ γὰρ ἐν ἐπαίνοις ἐνεργοῦσα χάρις.
αὕτη καὶ διὰ τούτων πεποίηκεν ἀεὶ πεποίηκεν·
- ἀείμνηστος δὲ ἡ χάρις καὶ τοὺς ἀξίους εὐλογηθῆ.
, οἷον δὴ θεσπεσίων πραγμάτων ἀναδείξει διὰ τού-
των τῆς ἐνεργησάσης δύναμιν· τοῦ δὲ λεχθη-
σομένων· οὐκ ὧν μὲν, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς ἀληθοῦς μνή-
μης· ὅσα δὲ μὴ τεθέαμαι· παρὰ τῶν ἐκείνους τε-
θεαμένων ἀκήκοα· ἀνδρῶν ἀρετῆς ἐρώντων·
κατὰ τῆς ἐπαίνων φύσεως καὶ διδασκαλίας ἠξιω-
μένων. ἀξιόχρεως δὲ καὶ τῷ ἐν τῷ θείῳ καὶ
συγγράφων διδασκαλίαν· οὐ μόνον μετὰ πάσης
ἐπὶ ὠφελείας· οἱ μεγάλοι καὶ πρῶτοι τοῦ Σωτῆ-
ρος· οἱ τοῦ δὲ πολιτικοῦ θαυμάτων αὐτόπται·

ἀλλὰ καὶ ἄχου καὶ καὶ μάρτυρος· οἷοι οἱ ἐξ ἀρχῆς
αὐτόπται καὶ ὑπηρέται τοῦ λόγου οὐ μόνον
ἀπέπουθέ τε καὶ δὲ δοκημένον ὁ δεσπότης· ἀλλὰ
καὶ ἀδιδάσκαλον διατελέσειεν ἀκριβῶς ἐξε-
παίδευσεν· καὶ μὴ γενόμενον μόνος γὰρ αὐτό-
πτης ὁ Ματθαῖος λρυκοῦ· τῆς συγγραφῆς ἀρξά-
μενος· περὶ τῶν πεπληροφορημένων πραγ-
μάτων· πρὶν ἀφίξῃ σοι τῶν διηγήσεων· καὶ ἡ-
μεῖς δὲ ἀκούοντες ὅτι οὐ καὶ αὐτόπτης ἐγέ-
νετο τούτων αὐτῶν τῶν διηγημάτων· ἀλλὰ
παρ' ἄλλων ταύτην τὴν διδασκαλίαν παρέ-
λαβεν· οὐδὲν γὰρ ἧττον αὐτῶν· καὶ μάρτυρος πι-
στεύομεν· ἢ Ματθαίῳ καὶ Ἰωάννῃ· ἀξιό-
χρεως γὰρ ἕκαστος διηγούμενος· ἅτε δὴ
παρὰ τῶν τε θεαμένων δεδιδαγμένος ·
τοιγάρτοι κ ἀεὶ ἡμεῖς· ταῦτα μέν· ἐροῦμεν αὐ-
τόπτας· τὰ δὲ τοῖς αὐτόπταις διηγησάμενα
παραστατικός· αὐδρά σοι τῶν ἐκείνων βίον

ζηλωκόσι· πλείονας δὲ περὶ τούτου δὲ διὰ-
πλάνην λόγους· παύσομαι βουλόμενος ὡς ἀρχ-
ῆς διηγήσωμαι· ἄρξομαι δ' ἐχόμενος τοῦ τῆς διη-
γήσεως ἔνθεν ἐλθών:-

τα

Ἰάκωβος

Μωϋσῆς ὁ θεῖος νομοθέτης· ὁ τῆς θαλάττης 1
τὴν τοῦ θεοῦ ἀγίου μυσταγωγίας· καὶ τοῦ ἀνύδρου ἐ-
ρήμου· ὕδατα πηγάσας· καὶ τὰ ἄλλα πάντα
θαυματουργήσας· τῶν παλαιγενῶν μόνων
ἁγίων τῶν πολιτείαν συνέγραψεν· οὐ τῆς σο-
φίας χρησάμενος τῶν περὶ τῶν αἰγυπτίων
παρέλαβεν· ἀλλὰ τῆς αὐτόθεν χάριτος τῶν
ἀγγέλων δεξάμενος· τόθεν γὰρ αὐτὸ μα-
θεῖν τὸν Ἀβὲλ τῷ ἀρετῷ· καὶ τὸν Σὴθ ἀπλότητι φι-
λόθεον· καὶ τὸν Νῶε τὸ δίκαιον· καὶ τὸν Ἀβρα-
ὰμ τὴν χρηστότητα· τὴν πίστιν· τὴν ἀγαθερίαν
τὴν εὐσέβειαν φιλοξενίαν· τὴν πολυθρύλη-
τον τοῦ παιδὸς ἱερουργίαν· ἢ τοῦ τῶν ἄλλων

ἀπὸ θ

∧ τὴν τοῦ Ἐνὼς εὐσέβειαν
τὸ δ' Ἐνὼχ χρηστότητα
καὶ ἱερωσύνην.

κατορθωμάτων καὶ τὰ χορηγοῦν· καὶ τὸν βίον τιμῶς
ἢ τὸν τῶν θεσπεσίων ἀνδρῶν τοὺς ἀγῶνας·
τὰς νίκας· τὰς ἀναρρήσεις· ἢ μὴ τὸν νοσοῦντα-
φθόνου τοὺς τὰς ἀκτῖνας ἐδέξατο. Ταύτης
δὴ τοίνυν παρούσης καὶ μοὶ δὲ τὰς τῶν ἐρημ.
τῶν ὀλίγων πρὸ ἡμῶν καὶ ἐφ᾽ ἡμῶν διαλαμ-
ψάντων ἀθλητῶν τὸν βίον πειρωμένῳ συγγρά-
ψαι· καὶ οἷόν τινα νομοθεσίαν τοῖς ζηλοῦν
ἐθέλουσι βουλομένῳ προθεῖναι· τὰς τούτων
τε ὑμῶν προσευχὰς ἐπικαλέσομαι· καὶ τῆς διη-
νίσιβι πόλις. γήσεως ἄρξομαι. Νίσιβίς ἐστι πόλις· ἐν με-
θορίῳ τῆς Ῥωμαίων καὶ Περσῶν βασιλείας.
ἣ πάλαι Ῥωμαίοις ἐδασμοφόρει· καὶ τῷ τού-
των τούτων ἡγεμονίαν ἐτέλει· ἐκ ταύτης ὁρ-
μώμενος· ὁ μέγας Ἰάκωβος. τὸν ἐρημικὸν
καὶ ἡσύχιον ἠσπάσατο βίον· καὶ τὰς τῶν ὑψηλο-
τάτων ὀρῶν καταλαβὼν κορυφάς· ἐν αὐταῖς
διῆγεν· ἐν ἔαρι μέν· καὶ θέρει καὶ μετοπώρῳ

γρ. ἄντρου αὐτοῦ ὥσπερ δέχετο· βραχεῖαν σκέπην παρέχον.

ταῖς κόγχαις χρώμενος καὶ ὀρόφου ἔχων
τὸ αἴθριον. τοῦ δὲ ἐνδύματος καὶ τροφῶν· τρο-
φῶν δὲ ἔχων· οὔτε τῶν μετὰ πόνου φυομένων
καὶ σπειρομένων· ἀλλὰ τῶν αὐτομάτως βλα-
στανόντων· τῶν γὰρ ἀγρίων δένδρων τοὺς καρ-
ποὺς συλλέγων ἤσθιε. καὶ τῶν βοτανῶν
τὰς ἐδωδίμους καὶ λάχανα ἄγρια. ἐκ τούτων
ἐδίδου τῷ σώματι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀποχρῶντα.
τῷ ὕδατι τοῦ ῥέοντος παραπλούμενος χρῆσθαι. σκε-
πὴν δὲ τῶν αὐτῶν· καὶ τῶν ἀγρίων ἐχρῆτο· αἱ-
γῶν ἐξεχύλαττε τῶν αἰγῶν τρίχας. τὰς ἐκκάνων
ὑπήρεσεν. ἐκ τούτων αὐτῷ καὶ χιτῶνα ἐγί-
νετο. καὶ τὰ ἄλλα πλοκῶν περὶ βόχαλον. οὕτω δ'
σῶμα καλύπτων. Τῷ ὕπνῳ τροφὰς
διηνεκῶς προσέφερε τῇ ψυχῇ. καὶ τὸ τῆς
διανοίας ὀπτικὸν ἐκκαθαίρων. καὶ κατὰ τὴν
διαφανεῖς τοῦ θείου καλοκαγαθίας τάξιν αὐτοῖς. ἀ-
νακαλύπτει μυστήρια προσάπτω τὰ τοῦ θεοῦ

ἀπρόσοχον τὴν δόξαν τοῦ κόσμου θηριζόμενος
τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφοῦνται ἀπὸ δόξης
εἰς δόξαν καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος· ἐντεῦθεν
ἡ πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν παρρησία καθ᾽ ἑκάστην
[illegible] τὴν ἡμέραν· καὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν αὐτῶν
ἔδει· παραυτίκα τὰ ἀμφανῆ· ἐντεῦθεν
καὶ τὰ ἐσόμενα προφητικῶς προεώρα καὶ
δυνάμεις εἰς θαυματουργίαν ἐπὶ τῆς τοῦ σα-
ναρίου τοῖς ἐδέξατο χάριτος· τοῦτο νῦν ὁ λόγος
διηγήσομαι· καὶ τῆς ἀποστολικῆς αὐτοῦ χαμ-
[illegible] τοῖς ἀδελφοῖς τὴν ἀκτήμονα [illegible]
σω. ἡ μὲν [illegible] Τοῦ καιροῦ ἤ-
περ [illegible] τῶν αὐτῶν μανία· καὶ τὰ μὲν
ἄψυχα ξόανα τὸ πλῆθος σέβας ἐσφαλμένως [illegible]·
ἡ δὲ [illegible] ὑπὸ τῶν [illegible] καὶ τι-
μῆς [illegible]· κατεφρόνει [illegible] οἱ κοινω-
νοὶ τῶν μὲν, ἐκείνοις οὐκ ἔτι [illegible] τῆς μερίδος·
ἀρετή ἀρετῆς δὲ [illegible] καὶ [illegible]· τὴν τῶν

οὕτω διὰ κλεισῶν ἔχοντες· καὶ τὴν μὲν τῶν
ἀστέρων φλόγα παύοντες ἀφανοῦσαι· τοῦ τῶν ὅλων
δὲ προσκυνοῦντες δημιουργοῦ· καὶ τὸ κάτω)
δ Τοῦ καιροῦ τὴν περίοδον κατέλαβε· τά-
φου τε Ἰησοῦ λόγος δηλώσας ὁ λεγόμενος· καὶ τὴν πε-
σήκουσαν αὐτοῖς θεραπείαν προσφέρουσαν· στη-
γνῶ δὲ αὐτὸ τουτὶ ἵνα δὴ ἰοῦτος· καὶ ἐξέτεινας τῶν χύ-
νοῖς ἔφερε σῶσαι καὶ ἱμάτια τοῖς ποσὶν ἀπο-
ρρίπτουσαι· οὐδὲ τὸ σχῆμα τῆς τιμῆς περι-
στεῖς κατηδέσθησαν· ἀλλὰ τὴν αἰδῶ ῥίψασαι·
ἀστέρων θριασμὸν ὡς περσώπω καὶ εἶναι δὲ τοῖς
ὀφθαλμοῖς· τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἀθεωρήτου· οὔτε
τὰς κεφαλὰς συγκαλύπτουσαι· οὔτε τὰ ἀσώ-
ζωσμένα χαλῶσαι ἱμάτια· τοῦ τὸ δυσχερό-
γ νας ὅλου τοῦ αὐτοῦ· Καὶ δεῖξαι τὸ τοῦ τιμῶ δύ-
ναμιν ἐξ οὐρανοῦ ἐθέλησας· ἵνα τὸ θαυματουρ-
γία τῆς Ἰησοῦ εὐσεβείας ἐλευθερώσῃ· ἀστράσα-
τε μὲν τῆς σπ... · καὶ φρουρὸν παραιτήκει· τό-

ῥεῖθρου ἀγλύκυτον. ἐσπαράττετο δὲ τοὺς μαράξι
καὶ τὴν αὐ αἰσχυντηλὴν αὐτῶν ὑπόληψιν. προσώ-
ρω ἐκπόχασι πολλά. καὶ ἔπεσε τὸ ταχύτατον το-
ἐρήμου. καὶ τὸ μέλαν τῶν τριχῶν ἐνηχάπτετο.
καὶ ἐσάκιζον ὑπὸ φύλλοις δένδροις. ἐν ἔαρι
μετοπωρινὰ φύλλα περὶ καλμόοις. οὕτως
ἀγαθούμεναι τῆς τιμωρίας τῆς ἐπ' ἀληθῆ γνῶσ
ἀπέδρα τὰ νάματα. καὶ τὰς ἀλληλήχων φε-
μέναι κεφαλὰς, ἐώρων τὴν ἀφροσύνην ἐπικύκλω
ματα ῥοχθῶ. ἔδραμον οὖν εἰς τὴν πόλιν. τι- κόμην
ταιμετὰ ἀπαγγέλουσαι. οἱ δὲ δραμόντες καὶ-
τοὺς μάγους καταλαβοῦντες ἰάκωβον. ἱκετεύειν
χαλάσαι τὴν ὁρμήν. καὶ χύσαι τὴν τιμωρίαν.
ὁ δὲ, μηδὲ βραχὺ μηνύσας. προσφέρομενο
τῷ δεσπότῃ τὴν ἱκεσίαν. ἐκβίασον δὲ πα-
χὺ ἀναβλύσαι τὰ νάματα. τὰ δὲ παραυτί-
κα πάλιν ἐπὶ τῶν οἰκείων ἀνεφαίνοντο τέμη-
δων. τοῖς δ' οὐδ' ἐκείνου μεταχωλευόμενα νεκ

ναύμασι· οἱ δὲ τούτου τετυχηκότες· καὶ-
τοῖς πλοκάμοις τῶν ψευταλέων ἐρώντων περιτέ-
ρων ἐῶντι βόστρυχον χρόαν ἀποσβέσωσι. τού-
δε εἰς ἐξαιμένον, καὶ τοῦ βραχίον· ἀποζητῆσαι
δὲ ταῖς κόραις ταῖς τῶν παιδιὰν ἀνακλίνων δεξα-
μένας καὶ ἐπειδὴ οὐ καταφέρονται εἰς αὐτὴν τὸ-
τιμωρίαν· δι' ἀλλὰ σωφροσύνης καὶ εὐ-
κοσμίας ὑπόθεσιν· καὶ τῆς θείας δυνάμεως
ὑπόμνημα δείκνυσι καὶ ἐναργές· τοιοῦ-
τον τοῦ νέου τούτου μεστὸν θαῦμα· οὐ περὶ γῆν
ἐκβάσεν γινόμενον· ἀλλὰ τῶν τοῦ προσώπου
δεξαμένου τὰς ἐνεργείας· ἐγὼ δὲ πρὸς τὴν-
θαυματουργίαν κομιδῇ θαυμάζω καὶ τὴν
περιότητα· οὐδὲ γὰρ ὡς ὁ μὴ γὰρ ἐπὶ σταῖος.
ἀρκέσεις ὠμοβόροις τοῖς αὐτὰς δεῖ σικύνας
παραθῆκη κόρας· ἀλλὰ ἀβλαβῆ τινὶ παιδὶ
καὶ σχήματι ἀκοσμίαν ἔχουσι χρησαμένους.
εὐσέβειαν ὁμοῦ καὶ εὐκοσμίαν ἐδίδαξε.

Καὶ ταῦτα ἔφην· οὐκ ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ προ-
φήτου καὶ θεοφόρου, μὴ οὕτως μακαρίου αὐτοῦ, ἀλ-
λὰ δεικνὺς ὡς ἐκείνῳ ἔχων τὴν δύναμιν·
τὴν τοῦ Χριστοῦ περὶ τὸ πνεῦμα· καὶ τὴν καινὴν διαθήκην
ἐπειδὴ ἔδει προσφορά· οὗτος ἄλλοτε ποτὲ
διηγεῖτο περὶ ἀδίκου ψυχῆς ἀνθρώπου χρη-
σαμένου παραβάμενος· λέγων τινὶ μὴ εἴπω
παρακαλῶν ὁ παραβάμενος, ἐμοῦ εἰπεῖν
καὶ ὅπως διασῶσαι· καὶ τοῦτο διαλέξαι τὸ
ἀδίκου ἐκείνου παρακαλοῦντος ἀνθρώπου· πα-
ρακαλῶ δὲ τοῦ λέγοντος μυρία μυρία μυρί
απαύτης· ἐξεπλήττοντο οἱ παρόντες· φρί-
κης δὲ αὐτοὺς πλησθέντος ὁ διηγούμενος· ἀ-
νεκράγετο μὴ ὅτι περὶ τοῦ ... ἑτέραν δὲ
διηγεῖτο ... ἀνθρώπου· καὶ ταῦτα δὲ
τοῦ ὁ ... ἐπλήρωσεν· ὡς ἔδοξε
βουλόμενος ὡς ἐκείνου ὑπομένει τὸ πάθος·
καὶ ... ἀληθινοῖς ἐκ-

χάσειν. ἢ καὶ τοῖς ἑτεροίως ἔχουσι τὴν μωρίαν·
ἀλλὰ τὴν ἄψυχον σὺ καὶ τῷ λόγῳ ἐξηρεύνας τὴν·
οἰκίαν ἐδείξω δεινὰ μέν. ταύτην καὶ αὐτὸς
τὴν φιλαπεχθείαν μιμούμενος· οὐ τοὺς ἀδίκους
ἐκόλασε δικαστῶν· ἀλλὰ τῇ τοῦ ξυλίνου πληγῇ,
δικαιοσύνην ἐκλύσων ἐδίδαξεν. Εὖ τοίνυν
δ' ἅπερ εἶπον καὶ πᾶσιν ἐπέρχεσθαι ὡς καὶ
ἐν ταῖς ἁπάντων περιφερόμενος γλώσσαις·
ἀλλὰ τὴν τῆς ἀρχιερωσύνης ἐγκειμένην λειτουργίαν·
καὶ τῆς παρρησίας χαλεπαίνει τὴν προστασίαν· εὖ
ἀλλάξας δὲ τὴν ὀρθὴν ἐκείνων διάθεσιν καὶ
τὴν ἐν ἀρετῇ διαφορὰν οὐ κατὰ γνώμην ἐχό-
μενος· οὔτε τὴν σοφίαν οὔτε τὴν ἀκωλύτων χρόνων
ἐνήλλαξεν· ἀλλὰ τὰ μὲν χωρία ἠμείβετο· ἡ
δὲ πολιτεία μεταβολὴν οὐκ ἐδέχετο· οἱ δὲ
ἐλάμβανον τοὺς νόμους παραθήκην· ἐδέχοντο· καὶ πολλὰ πλέ-
στοι τῶν προτέρων ἐγίνοντο· τῇ γὰρ ὑπεστάλκει
χαλκεῖα. Καὶ τῇ τοῦ σαίκου περιβολῇ ἐστό-
στε

ζειν· αἰσχίοχου τῶν δὲ ὁμιλούντων φροντίδες·
χρὴ ἐφοῦ φημι ἐπιστῆσαι· καὶ ὀρφανῶν καὶ
δαιμονίαι· καὶ τῶν τε ἀδικουμένων διεχειρ-
χοι τῶν τε ἀδικουμένων ἢ δικαία ἐπακουεῖν·
καὶ τί δεῖ πρὸς τὰ δόλας ἐπαντᾷ καταλέγειν· ἀ-
τοὺς ταύτην ἀναδεδεγμένους περὶ τοὺς χρησ-
τῶν πρόνοιαν· διαφέροντας δὲ κἀνόσ τῶν
ζητοῦντας πόνους ἢ ἀπάξει ἅτε δὴ διαφέρον-
τας καὶ ποθοῦν καὶ δεδιώς· τοὺς τῶν πρεσβευτ-
ῶν· ὅσον δὲ πλείονα τῆς ἀρετῆς ζηλοῦσι τοσ-
οῦτον ἀρχήν· τοσοῦτο μείζονος καὶ τῆς τοῦ πα-
ναγίου πρὸς ἀπεχθανομένους χάριτος· καὶ δὴ πολέ-
μικῆς τίνα καὶ μεν αὐτῷ· ἢ πόλιν ἀπαίρουσι·
γὰρ ἔχων λέγειν αἰκίζεσθαι χωρίον· προσιέ-
ναι τίνες τείνοντες ἐν ἀπαιτήματι τῶν σωμάτων
ὥστε φυγεῖν τὸ προστυχόντες· καὶ τίνα πρὸς
τῶν ἐκείνου τροφῶν ἐπὶ τὴν διαχείρισιν ἱκετεύ-
οντες, ὅ δέ, ἐξ ἑκάστου τί σοι· τῷ δ᾽ ὧδε

ὡς ὑπὲρ τεθνεῶτος τὴν ἱκετείαν προσφέ-
ρων. ἀφέξονται οἱ περὶ ἐκεῖνον τὰ κατὰ τὸν βίον
πλημμεληθέντα. καὶ τοῦ τῶν δικαίων ἀξι-
ῶ τεσσάρων. τούτων λεγομένων. ἀφίσταται
τούτοις ὡς σκηπτομένου τοῦ θανάτου ἡ ψυχή·
ἐγχορηγεῖται δὲ τῷ σώματι τὰ κηρύγματα·
ὡς δὲ μικρὸν προσῆλθεν ὁ θεσπέσιος αὐτοῦ·
ἀναστῆναι τὸν κείμενον ἐκέλευσεν· οὔτι δρᾶ-
μα τοῦτο σῶμα τεθνεῶτες. ὡς δὲ ἀνθρώπων οὐκ ἐ-
πείθοντο. ἀλλ' ἀλλόκοτον τὸ σχῆμα ἐφαίνετο-
μένου καὶ ἐς πρόσωπον τὸ πρόσωπον προσμε-
τὰ βλέπειν. καταλαμβάνουσι μὲν τοῦ μα-
κρὰν ἀκοήν. πολυπόμενοι δὲ καὶ τῶν-
προσδόκων προσηγορευόμενοι. καὶ τοῦτο πολυ-
θρύλητος δὲ γέγονε τοῖς αἰτίαν ἔχουσι λέγον-
τες τὴν συνήθειαν. ἐκ τούτων σοφίσ-
αὐτοῖς τὴν πλημμέλειαν. καὶ ἀποδοῦσα τὴν
κειμένῳ τὴν ἀφαιρεθεῖσαν ψυχήν. τὴν δὲ

ποτὶ κλώθειν, εὐχαριστίαν μὴ νομένου·
καὶ τὴν ἰκέτιδα προσδέξατο καὶ τὴν θαυματουρ-
γίαν ἐπεδείξατο· τὴν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀφαι-
ρεθεῖσαν ζωήν· διὰ τῆς εὐχῆς ἀποδοὺς τῷ
κειμένῳ· τοῦτο δὴ ἔμοιγε δοκεῖ, τῆς τοῦ με-
γάλου πάντου εἶναι θαυματουργία· ὅς
τοὺς Ἀνανίαν καὶ τὴν Σάπφειραν νεκρο-
φόρας καὶ ἀφανίσας μὲν ὡς θανάτῳ προσέ-
μαψεν καὶ γὰρ οὗτος· ὡσαύτως καὶ τὴν ἀλλοτρ-
νεκροφόρον καὶ τῶν ψευδῶν ἐκβεβαίωμένου ἀ-
φελεῖν τὴν ζωήν· ἀλλὰ μὲν γὰρ ἐκεῖ τὴν ἐπὶ
ἀποκτείνας γὰρ ἦν τοῦ πνεύματος χάριτι τὴν δὲ κινεῖ ἐ-
πιγράφει· ὁ δέ, τοῦ δράματος ἄγνοιαν τὴν ὑ-
πόθεσιν· προσήνεγκε μὲν· τὴν εὐχήν· ὁ δ᾽ ἀνέ-
στησε δὲ τῷ πλασαμένῳ τοῦ βίου τὴν δρομήν·
καὶ ὁ μὲν θεῖος ἀπόστολος· οὐκ ἐλύπησε τοῖς τε-
θνηκόσι τὴν συμφοράν· δι᾽ ὅσης γὰρ ἠλέησε
τὸ διὰ τοῦ κηρύγματος τὰ προοίμια ὁ δεῖπ-

ἀποστοχήσας τῆς ἐπιτυχίας αὖ ἀπλέως χάριτος·
ὃ ἐκόλασεν εἰς καιρόν· καὶ ἔλυσε ταχέως
τὴν κόλασιν· τοῦτο γὰρ ὤδει τοῦ κερδαίνειν μό-
τος τοῖς ἀπαίδευτας· ἀλλὰ γὰρ καὶ ἐπὶ τὰ ἄλ-
χαιτέον· καὶ σαώτερος καὶ ἕνα ἐξηγητέ-
ον· ἐπειδὴ γὰρ ἀρτίως ὁ τῆς κατὰ τοῦ
μονογενοῦς καὶ τοῦ παναγίου τῆς βλασφη-
μίας ὑπὲρ καὶ δημιουργὸς κατὰ τοῦ σωτῆ-
ρος τῶν χριστιανῶν κινήσεως, ἐν ὅσῳ
σε τὸν αἰγύπτου θορύβου καὶ ταραχῆς· κω-
σαντῖνος ὁ ἐπώνυμος βασιλεύς· ὁ τῆς
ἠμελημένης ἀρχῆς Ζοροβάβελ· καὶ ἐκεῖ-
γὰρ τὸν τῶν εὐσεβῶν αἰχμαλωσίαν ἐπὶ τῆς
ὑπερορίας ἀπαλλαγῶν ἀπαντήσαντες καὶ τοὺς
θείους ναοὺς εἰς ἔδαφος ἐρριμμένους· εἰς ὕ-
ψος αὖ ἤγειρεν· ἐπειδὴ τὸν ναὸν οὗτος ἀπαύ-
των ἐκκλησιῶν τῶν ἐκπεπορθημένων καὶ τῶν κα-
νονικῶν ἔργων σὺν ἤγειρεν εἰς τὴν ἀρχαίαν.

ἀφικνε

+

ἀφίκηται μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ὁ μακάριος
Ἰάκωβος. τοῦ ὀρθοῦ ὑπερμαχήσων
δογμάτων οἱ ἀτὶς ἀριστεῖς καὶ πρόμαχοι
ἁπάσης τῆς φάλαγγος. τῆς ἐκ [illegible] ἡ-
γεμονίας. τοῖν ἐκ τοῖν ὑπερέχειν ἢ νύσσης.
ἐπὶ τοίνυν τῆς μεγάλης προσόδου. πολλῶν
μὲν καὶ κακῶς. πολλῶν δὲ καὶ ἄλλως εἰ-
ρημένων. ἢ τοσοῦτον ὀλίγοι τινὲς οἱ ταυτὰ
καὶ φρονοῦσι. γνήσιοι δὲ τῶν σφῶν οὐκ ἠ-
ξίουσιν ἀσεβεῖν. ἀλλὰ δὴ χρᾶσθαι τοῖς τοῦ
κηρύγματος. οὐ πᾶσι μὲν γνωρίμοις. τοῖς δὲ
ἀκριβέσι τῆς ἀληθείας μύσταις καὶ μάλα
δήλοις. ὑπαγορεύεται μὲν ἡ κατὰ πᾶσαν
τὴν οἰκουμένην ἐπὶ τοῦ προβόλου κεφαλοῦ σαφῶς
καὶ κηρυττομένη τῆς πίστεως ὁμολογία. ὑ-
ποσημαίνεται δὲ ἅπαντες καὶ τῇ χειρὶ καὶ
τὰ κεχαλασμένα οὕτω πιστὰ λέγειν καὶ φρονοῦντες ὡς
λόγιον. ἀλλ᾽ οἱ πλεῖστοι μὲν, ἀσεβῶς

τοῦτο ἀποίσουσιν· ἐπειδὰ δέ τινες τῆς ἀρίου
βλασφημίας συνήγοροι· τῇ μὲν γλώττῃ
καὶ τῇ χειρί· υἱὸν ὁμολογοῦσι θεόν· αὐτὸν φύσει τὸ
μόνον δὲ τῇ γλώττῃ τὴν γνώμην ἐναντιοῦν-
ται· κατὰ τὴν προφητείαν τὴν λέγουσαν· οὗ-
τος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία
αὐτοῦ· πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· καὶ κατὰ
τὴν ἱερεμίου φωνήν· τὴν διαρρήδην βοῶ-
σαν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν· καὶ πόρ-
ρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν· σύμφωνα δὲ
τούτοις περὶ τούτων· καὶ ὁ μακάριος ἔφη δαδ·
τῷ στόματι αὐτῶν ηὐλόγουν· καὶ τῇ καρδίᾳ
αὐτῶν κατηρῶντο· καὶ πάλιν· ἡπαλύνθησαν
οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον· καὶ αὐτοί εἰσι
βολίδες· οὗτοι τοῦ τῆς ἀλεξανδρέων ἐπισκό-
που τὸν μέγαν ἀλέξανδρον· παρεκάλουν
οἱ ὑπὲρ τοῦ ἀρίου· ὑπὸ πάσης ἐκκλησίας
ἀποκηρυχθέντα τῆς φάλαγγος· τοῦτο δὲ οἱ ...-

τούτων ὑπούλων ἀδελφός· καὶ τοῦ ἐκείνου πο-
νηρίαν ἀφορασμένου· καὶ τοῦ τούτου χαριένου-
δεχομένου τοῦ ἀληθοῦς· ἄλλοι τινὲς τοῦ
ἀπόλλυντι ζῶν αὐξῆσαι κατὰ τόν, πολλαῖς τῆς φιλοχαρίας
διεξῆκε τὴν εὐφημίας· ταύτῃ χαίρειν λέγον-
τες· καὶ τοῦ τούτων ὄχλων φοῦ· ὅπερ δὴ δέον μή-
φανὰ χ' ἐξάνδρος Ἰωάννου ἀδήλου περὶ τὴν ἀσφα-
φιλανθρωπίαν χανίαν ὠνόμαζε πολλῶν οὐ συνελογισμένων τί- πονῶν
νων· καὶ χρόνοις προφάσει ἔστιν αὐτοῖς πο-
μυρίοις ἀσφαλῆ ἔλεγε· πλὴν ὡς ἀσφάλειαν ὁ θεὸς
ἰάκωβος· τῇ μὲν τῆς συνηθείας χρήσασθαι κακῶς·
χία· ὅπερ δὲ κατὰ ταὐτὸν ἡμέρας τοῦ θεοῦ
ἱκετεῦσαι· τοῖς ἐκκλησίαις συμποσίοις
πενταετίσαι· δεξαμένων δὲ ἀπαιτῶν
Ἰουστινιανοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἀσεβήματος· ἦν δὲ
τῶν φίλων αὐτοῦ ἀποτεχνίας χαρισμάτων χρή-
σουσι· ἐκεῖθεν ἀγνοοῦντες μέν· ἡ νῆστις ἀπὸ τῆς προ-
σευχῆς· ἐκεῖ φέρεσθαι δὲ ταῖς ἐκκλησίαις

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DI GENOVA

ὁ τούτων κϋ σεμνότης τὸ σῶμα φέρων· καὶ ὁ-
ποδὴ ἀπαύτησεν ἡ κυρία καθῶς ἡ χρι-
ζου οἱ πλείους τοῦ ἀχειτηρίου δισδοχθήσε-
ως· καὶ τῆς θείας χαριτουργίας ἀφθαρσουό-
κουρός· καὶ περισσεύοντος ἅπαντας ὑδατῶν
τοῦ αὐτίθεου ἐκχεουμένου· τωὶ καὶ τὸ θαῦ-
μα γέγονε θεοῦ ὄντως καὶ παράδοξον θαῦμα· οὐ
σὺν ἐκλυπτοῖς γὰρ καὶ διοσδεσοῖ χωρίοις ὁ ἀ-
λάστωρ ὁ καῦνος τῆς ἀπλήστου τρυφῆς ἐκκεό-
νων τὰ πνεύματα· καὶ τὰ τούτων μετὰ
τούτων ἐξέκειμε δόγματα· οὕτω δὲ τῶν
σπλάγχνων αὐτοῦ διαχεθεύτων καὶ βίου τῆ-
κόπερ κεχαριτωμένων· ἐξέπεμπευσεν ὁ δι-
λαιος παραχρῆμα καὶ τοῦ διοχίτου ἐκεῖ-
νου ὑπέμενε θάνατον· τῆς δυσσεβοῦς αὐ-
τοῦ βλασφημίας· οὐ διοσδεσοῖ χωρίοις
διεπεραχθεῖς ταῖς εὐφαίας· καὶ διὰ τῆς ἱακόσιου
τοῦ μεγάλου χλωπλησις δεξάμενος τῷ σοφα
γῶ

θαυμάζει μὲν ὅσων ἡ θεία γραφὴ φινεὲς τὸν
ἱερέα· καὶ ἁπλῶς θαυμάζει. ὅτι τοῦ ὀχε-
τοῦ τῶν κακῶν γενόμενον πρόξενον· καὶ τὸ σφά-
ξε τὸν ζαμβρῆ· διὸ καὶ ψαλμῳδὸς ὁ μακάριος ἔλε-
γε δαυίδ· ἔστη φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο καὶ ἐ-
κόπασεν ἡ θραῦσις. καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς
δικαιοσύνην· εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως
τοῦ αἰῶνος ἀλλ᾽ ὅμως ἐκεῖνος ὁ πολυπο-
λεμικῶ· χρησάμενος τῷ δικαίῳ καὶ πολυ-
θρύλλητον ἐκείνην θέρα(?) τὸ σφαγμό. τοῦτο δὲ
ἤρκεσεν ἤρκεσεν αὐτὸ τὸ διάραξις καὶ ξίφος ἡ χεὶρ κρατοῦσα· κ-
αὐ ἐχετοῦ ἀσεβῆ· ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν
κυ· ἀπόχρη δὲ τοῦτο καὶ μόνον τὴν τῆς ἀρχ
δυσσεβείας κληρονομιῶν διελέγξαι τὴν ἄ-
νοιαν· ὀρθότατος οὖν ὁ ἀνήρ. τῷ μὲν ἀφῆκε τοῦ
προσοφειλομένων δημάτων· κήρυξ ἦν καὶ
συνήγορος· οὕτω δὲ ἐκομίσθη τὴν τούτων ἀσέ-
βειαν ἀποδεδειγμένην. ὅτι καὶ τοῦ ταύτης περὶ

κατηκόντισεν, ὁ πλωτῇ γλώττῃ χρησάμενος·
ε Ἐπειδὴ δὲ ὁ σύλλογος ἐκεῖνος ὁ ἱερὸς διε-
λύθη· καὶ τὰς οἰκείας κατέλαβεν ἕκαστος·
ἐπανῆλθεν καὶ οὗτος οἷά τις ἀριστεὺς νική-
φορος τοῖς τῆς εὐσεβείας τροπαίοις ἐπαγαλλό-
μενος. χρόνου δὲ διελθόντος· ὁ μὲν μέγας
ἐκεῖνος καὶ θαυμαστὸς βασιλεύς· μετὰ τοὺς
τῆς εὐσεβείας στεφάνων ὑπεξῆλθε τοῦ βίου.
τῆς οἰκουμένης οἱ δὲ ἐκείνου παῖδες // τὴν ἡγεμονίαν ἐ-
κληρονόμησαν. τότε ὁ Περσῶν βασιλεὺς
Ἰγίλῳ Σαβώρης δὲ ὄνομα τούτῳ· καταφρονή-
σας τῶν παίδων ὡς οὐ τὰ αὐτὰ τῷ πατρὶ δυνα-
μένων. ἐπεστράτευσε τῇ Νισίβει· πάμπολ-
λυ μὲν ἵππων· πάμπολλυ δὲ πεζῶν στρατιάν·
ἦγε δὲ καὶ ἐλέφαντας ὅτι πλείστους· καὶ δι-
ελὼν ὡς εἰς πολιορκίαν τὴν στρατιάν· περι-
εκάθισε κύκλῳ· καὶ μηχανήματα ἵστη·
καὶ πύργους ἀνῳκοδόμει· καὶ σταυρώματα

κατασκηνοῖ· καὶ τὰ μέσα τούτων φορμηδὸν
περιφράττων τοῖς κλάδοις· ἐμπλέκουσα πέ-
χρι τοῦ στερεωτάτας· καὶ πυργοῦσα αὐτὴν ἐπὶ
τοῖς πύργοις· εἶτα ἐκ τούτων ἐξ ὅλας ἀναβιβά-
ζων· καὶ ἀφιεὶς ἐκ κατὰ τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους
ἑστηκότων τὰ βέλη κωλυόντων, ἄλλους κάτω-
θεν ὑπορύττειν τὸ τεῖχος ἐκλείπουσιν· ὥσδε-
ἅπερ ἀνὴρ παῦτα ἐφίνετο τῆς τούτου
ἀνδρὸς δυσαχθόμενα προσευχῇ, τέλος τοῦ
παραρρέοντος ποταμοῦ τὸ ῥεῦμα τῇ πολυ-
χειρίᾳ κωλύσας· καὶ τῇ ἀποληψει καὶ κα-
λύμματι τοῦ ποταμοῦ ὅτι πλέον ζωαφρεῖ ἦσαν.
ἐπαφῆκεν ἀθρόον κατὰ τοῦ τείχους· οἱ οὐ-
τι μηχανήματι τούτω σφοδροτάτῳ· χρη-
σάμενος· ὁ δέ, οὐκ ἐκεῖνῳ τῷ δ' αὐ δὲ
ἐμβολῶν· ἀλλὰ τῷ ῥύμῳ κατασταθέν· ἀρ
ἅπαντα τὸ κατὰ κάτω μέρος καὶ ἔπεσεν.
οὐδέ, μόνα ἐβόων· ὡς ἐπεχώτου ἀνομεῖ

τοῦ ἀέρος· ὅπερ μάλιστα ἦχος τῶν ἐνοικού-
των ἡ γνώμη· ἀνέβαλλον δὲ ὅμως τῶ-
προσβοηθῶν· ἀνέβαλον ὁρῶντες ὑπὸ τῶν σ-
δαίτων γινομένων τῶν πολιτῶν· πόρρω τε
καὶ ἀποχωρήσαντες· ὡς τοῦ πόνου σφίσιν
χωρήσαντος αὐτοῖς τε διαναπαύοντο καὶ
τοὺς ἵππους ἐθεράπευον· οἱ δὲ τῶν πολιτῶν
οἰκοῦντες· εἰς ἑκατέρας τοῦ δεσμωτηρίου ἐξό-
δου τὸ πρεσβεῦον τῶν ἐχόντων τὸ μέγιστον ἰάκω-
βον· οἱ δὲ ἐν τῇ χώρᾳ τε ἀνῳκοδόμουν
σπουδῇ· οὔτε κόσμου οὔτε ἁρμονίας ἐπι-
μελούμενοι· ἀλλὰ πρὸς τὸ τυχὸν ἅπαντα
συντιθέντες· καὶ λίθους καὶ πλίνθους· καὶ ὅ-
τι αὐτοῖς ἐκόμιζε· καὶ ἐν μιᾷ νυκτὶ πρού-
βη τὸ ἔργον· καὶ τοσοῦτον ἔλαβεν ὕψος·
ὅσον ἀπόχρη ἀνακωχεῦσαι καὶ τῶν ἵππων
τοὺς δρόμους· καὶ τῶν ἀνδρῶν τὴν ἄνοδον κωλύ-
σειν ἐπίβασιν· τότε σαφῶς ἐκλείπουσι τοῦ

τούτου τοῦ ἀόσσου· φανεισῶν ἐπὶ τοῦ τάχους·
καὶ ἀρραγεῖς καὶ τὰ τοξεύματα τοὺς πολεμίους· ὁ δὲ,
ἐπέθετο καὶ αὐτή· καὶ τὰς πολλὰς αὐτῶν θε-
ασάμενος μυριάδας· σκύλοι φωνῇ αὐτοῖς καὶ κο-
νιόπων ἐπὶ τοσοῦ μεγάλου νέφος· ἱκέτευε τοῦ
θεοῦ· καὶ ὁ μὲν ἐλέγετο· ὁ δὲ, ἐστεμμένος· μάλιστα
παραπλησίως σφαττόμενος· καὶ οἵ τε αὐτοῦ·
τοῖς θεοῖς καὶ τὸ πρὸ τοῦ βοῶντος βέλεσιν· οἵ τε
ἵπποι καὶ οἱ ἐλέφαντες· τὸ δὲ σιδηρᾶ ἀρρήξαν-
τες ὑπὸ στρατὸν· τῶν δὲ καὶ κατασκεδα-
σθέντων· καὶ φαρέτραν ἐκδύντας οὐδενὶ ἀμελοῦντες
τὰς ἀσπίδας· θεασάμενος τὸν ὑπὸ ...
βασιλεὺς καὶ τὴν μὴ χαλινήματα πάντα ὀ-
νησιν οὐδεμίαν παρεσχηκότα· καὶ τοῦ
... μοῦ τὴν προσβολὴν αὐτοῦ ... ἐδυ-
μήσω· τὰ ... ἀνοικοδόμητο τεῖ-
χος· καὶ τὴν σελὶ ... καὶ τοῖς πόνοις ο
τὰ χαλεπὰ ...
θυ

καὶ αὐτὸ τῆς τε ἀγχάλου ἐλαυνομένου σχη-
γῆς· ἰδὼν δὲ καὶ τοὺς τούτου αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς τεί-
χους βαδίζοντα· καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ ἐφεστάναι
τῷ ἔργῳ· τὸν βασιλέα ἀλουργίδα φοροῦντα καὶ
διάδημα περικείμενος ὁρῶν τό· ἠγνόει αὐτὸν
μέν· καὶ τὰ τῶν ἐξαπατηθέντων καὶ στρατευ-
σαμένων καὶ τὸν βασιλέα μὴ πρότερον
φησάντων. θανάτου δὲ ἀφῆκε συγκαταλόγους
ἐξ οὐρανοῦ· διὰ λόγους στρατιωτῶν· καὶ
τὰ οἰκεῖα βασίλεια καταλαβὼν ὅτι βασιλεῦσαι
τοιαῦτα καὶ ἐπὶ τοῦ στόλου δὲ τοὺς ἐξεκόμισε θαυμασ-
τουργηκότος· οὐ μόνον ἀποκτείνων, ἀλλὰ
καὶ μάζωνα ὡς ἔμοιγε δοκεῖ· τὸ γὰρ καὶ τοῦ
τείχους καταπεσόντος μὴ ἁλῶναι τὴν πόλιν·
ποίαν θαύματος ὑπερβολὴν καταλείπει·
ἐγὼ δὲ πρὸς τοῦτο κἀκεῖνο α ἄγαν θαυμά-
ζω· ὅτι καὶ ἀραιῆς χειμαζόμενος· οὐ σκηπτοῖς
ἤτοι συνεχῶς σεισμοῖς καὶ κεραυνοῖς· ὅπερ ἦν·

λίαν ὁ μέγας ἐποίησεν· ἡ νίκη πρὸς αὐτοῦ
τὸν τηνικαῦτα ἄρχος ἑκάτερος μετὰ τῆς στρα-
τηγικῆς ἀφίκετο· ἤκουσαν γὰρ τοὺς ἄλλους πρὸς
τὰ ἀκρόβολα καὶ τῶν αὐτῶν τοιοῦτον αὐτὸ παρα-
φεύγειν ποιῆσαι διαρρήδην ὁ στρατὸς οὐκ ἐπίδα-
τα πολλοῦ στρατός ἐστι· διὰ τοῦτο οὐ χάριν αὐτοῖς
τῶν φυλῶν ἤλησεν· οὐ δὲ στρατὸς διασώζειν τῶν
τῶν φάλαγγα περιεχόμενον· ἀλλὰ τοῖς ξυμφοροῖς
ἐκείνοις κατὰ ξυμφοράς· καὶ τὸ δὲ τοῦ διατρῖψαι
τὴν δύναμιν· ὁ δὲ ἄποτε μετὰ μικροῦ τῶν ἀ-
σέβειαν· τὸ στῆναι ἄξιον οὕτως ὁ θεὸς αὐτὸς
πρὸς τοῦ τῦ παρρησίαν· τὸ στῆναι αὐτῶν
ἀπήλασεν χάριτας· ἐν τούτοις δὲ Τῆς
καὶ κατὰ τοῦ κράτους ἐν τοῖς τοῖς αὐξανόμενος
ἤλθεν μετὰ τῆς μεγίστης εὐκλείας τοῦ δὲ
τοῦ βίου ἀπέφερε· καὶ τὴν τελευτὴν ἀποδη-
μίαν ὑπέλαβε· χρόνου δὲ διεχθέντος καὶ
τοῦ δὲ τοῦ πατρός· ἀπὸ τοῦ πρωὶ καὶ δεκάτου λ
τος.

ἤνυσε

τὴν περσικὴν βασι- λείαν παραδοθῆναι

ξη· ἧ ἐσβαλὼν μὲν ἅπαντας εἰς τὴν πόλιν οἱ ἡγεμό-
νες, ἔφερον δὲ τὸ πτῶμα χρυσοῦ ὅσον καὶ ἀπο-
χάσκοντες μὲν, καὶ ὀλοφυρόμενοι τῷ μόλις
κλέων· ἀθροῦντες δέ, τοῦ σὺν ἐκείνῳ φόρου ἀρπα-
γὴν δεινὴν ἀμύνειν· οὐ γὰρ ἀπὸ ἐκείνου πλοῦτος· ὑ-
πὸ βαρβάροις ἐγένοντο· ταῦτα περὶ τοῦ
δὲ τοῦ φθόνου διεξελθών· ἐς ἑτέραν δὲ ἤδη
σὺν μεταβήσομαι· τῆς τούτου μεταλλαγῆς
ἀρχὴν τίας αὐτῆς σοφῶν:-

Ἰουλιανός

Ἰουλιανὸς· οὐ Σεβαστὴν ἔχων οἱ ἐπιχώριοι
τιμῶντες ὀνομάζουσι· τοῦ δὲ προσεύχεσθαι τῆς
τῆς ἐκκλησίας φωνῇ σημαίνει τὸ ὄνομα· Σεβαστη-
ραίας μὲν, πρὸ Σεβαστείας· νῦν δέ, ὁ σπηλαιῶν ὀθρευωῦ
ὀνομαζομένη· τὴν ἀσκητικὴν καλύβην ἐ-
πήξατο διαιτώμενος αὐτῇ· πρὸς μὲν ἐ πατρός·

ἔτι προσευχόμενος ἔγνω τὴν τοῦ Ἰουλιανοῦ παραβάτου σφαγὴν ἔγνω, ὅρα τὸν Κωδόριλον ἐν τῷ γ. βιβλίῳ κε. 24 τῆς ἐκκλη. ἱστορίας.

μέχρις αὐτῆς τοῦ ποταμοῦ τῆς ὄχθης· εὐ-
φράτης δὲ ὄνομα τούτῳ. πρὸς ἥλιον δὲ
ἀνίσχοντα τὸ τέρμα ἐστὶ τῆς ῥωμαίων ἡ-
γεμονίας· ἡ χώρα ἀσσυρία· διαδέχεται δὲ αὐτὴν
οὖσα ὑπήκοος τῆς περσικῆς βασιλείας·
ἣν ἀδιαβηνὴν οἱ μετὰ ταῦτα ὠνόμασαν·
Ἐν τούτῳ τῷ ἄστει πολλαὶ μὲν πόλεις μεγά-
λοι καὶ πολύ ἀστοι· χώρα δὲ παμπόλλη μὲν
οἰκουμένη παμπόλλη δὲ ἀοίκητός τε καὶ
ἔρημος· τὰ αὐτῆς ἔσχατα αὐτῆς ἐρήμου κατα-
λαβὼν ὁ [illegible] οὗτος ἀνήρ· καὶ αὐτοῦ δεξιῶν
ὀχύρωμα ἐποίησεν· οὐδὲ τι καὶ καλῶς ὀρωρυγ-
μένον· ἀλλὰ βραχύ τι ἄττα σκέπασιν παρέ-
χειν δυνάμενον τοῖς κατεφευγόσιν ἐπὶ τὸ χωρίον
ἀπροσδοκήτως ἐν καιρῷ τὸ χωρίον· τοῦ χρόνου
καὶ ἀφηγουρίῳ κατὰ χαμ... πομένων βασιλέων
νομίζων πολυτελέστερον.
Ἐν τούτῳ δὴ ἦν ... ἅπαξ τῆς ὁ βασιλέως

σπιτίων μετὰ χαλκάνων σιτίων δὲ τῶν αὐ-
τῶν· ἄρτος ὁ ἐκ ἐγχευσθίας· καὶ αὐτὸς πολυτι-
ὀλβυνδέ, οἱ ἄλχες· στόμα δὲ ἡ δόξου· τὸ αὐ-
τοφυὲς τῶν αὐτοῦ δαίτων ναίκω· καὶ τοῦ τόδε οὐ
τῶν κόρων· μεθούμενον· ἀλλὰ τῆς χερὸς αὐτοῦ
περικαταβληθείσης τῆς τροφῆς ὀριζόμενον· τῆς τρο-
φῆς δὲ τῶν αὐτῶν καὶ χλιδῆ καὶ πανδαισία τοῦ αὐ-
τοδαπῆς· ἡ τῶν δαπανῶν μυριωδία καὶ δαψιλῶν-
κῆς πρὸς τὸν ὁμιλίαν καὶ τούτων ἀπλήστως
ἀπολαύων· πόρρου λαβὴν οὐκ ἐβούλετο·
ἀλλὰ διαμὸς ἐν ἑπτὰ μυστάλοις ἀεὶ δὲ ἐβόα·
ὡς γλυκύτατα τοῖς λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου· ὑ-
πὲρ μέλι καὶ κηρίον τῷ στόματί μου· ἠκου-
σατε παιδίον τοῦ μακαρίου δαβὶδ λέγοντος·
τὰ κρίματα κυρίου ἀληθινὰ δεδικαιωμένα
ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίων
καὶ λίθου τιμίου πολλῶν· καὶ γλυκύτερα
ὑπὲρ μέλιτος· ἤκουσεν αὐτοῦ παιδίου χε-

καὶ κηρίον

λέγοντες· ἐπὶ τὸ φῶς σου τοῦ κ(υρίο)υ καὶ δός μοι
τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου· καὶ αὖθις· εὐ-
φραινέσθω ἡ καρδία ζητούντων τὸν κ(ύριο)ν· καὶ
εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι
τὸ ὄνομά σου· καὶ γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι
χ(ρηστὸ)ς ὁ κ(ύριο)ς· καὶ ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς
τὸν θ(εὸ)ν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα· καὶ ἐκολλήθη
ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου· καὶ μετέθηκεν δὲ
ἐξ αὐτοῦ τοῦ ... ἐρηκότος τοῦ ἔρωτος
τοῦ τοιούτου χάριν αὐτῷ καὶ ὁ μέγας Δαυῒδ ἀπ-
εδίδασκεν· ὦ πόσους πολλοὺς κοινωνοὺς καὶ
συνεραστὰς τοῦ θ(εο)ῦ κατεσκεύασε· καὶ οὐ
δὴ μόνον τοὺς τῆς ἐκκλησίας· ἀλλὰ καὶ τοῦ τοῦ τὸν
θεσπέσιον ἄνδρα καὶ μυρίους ἑτέρους τῶν
θ(ε)ῷ· κατέτρωσεν ἔρωτι τοσοῦτον γλυκύ οὗ-
τος ἐδέξατο φίλτρου πυρός· ὡς μεθύειν μεθύειν
ταῦτα καὶ μὴ δεῖν ὁ ... τοῦ ἀγαπῶν· μόνου
δὲ τοῦ ὁ ... ἀγάπην ὁ ... πολλοῦ

καὶ μὴ τὴν μέθην φαντάζεσθαι. ταύτην αὐτ(ὴν)

Τὴν ἄκραν φιλοσοφίαν πολλοὶ μὲν με-
θηκότες· οἱ μέν, ἐγγύτατον ὧν οἱ κοινοῦντες·
οἱ δέ, πόρρωθεν· ὥσπερ ὅτε περὶ φήμην
διαθέντες αὐτοῦ· ἔδραμον ἐπὶ τὰ βάθη ἐς
τὰς πηγὰς ἐς μὲν τὸ λαλεῖν· καὶ ὑπ' αὐτῶν οὐ διαν(...)
τείνει γυμνάσια καὶ παιδοτρίβαι. τύχοι τοῦ
στολίζειν. Ἀπρεπὲς τοῖς ἐλευθέροις μόνον ὄρνιν ἢ
ὄρνιθας ἀθλητὰς καὶ περὶ ἑαυτοὺς τοὺς ὁ-
μοφύλους ἐκπληττόμενοι· καὶ ταῖς ὑποκειμέναις
περιστρέφονται σφαίραις, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τῶν
ὁμοφυῶν· οἱ μέν, τῆς χολῆς· οἱ δέ, τῆς πορ-
θῦ ἀδρεύοντι. Οὕτως ζῶα ἀγαθὰ ἐρήμοι
δὲ καὶ μὲν ταχέως ἐθάνουσι. ἢ τοσοῦτον πλάσιοι
ἐξίπλασιοι. ὕστερον δὲ τὸ ἄκαλον ἐστὶ
ἐφ' ζῶν ἀριθμόν· καὶ τοσούτους δὲ φυομένους·
ἐκεῖνο τὸ αὐξὸν ἐδέχετο. ἔμαθον γὰρ παρά-
τοῦ περισσοῦ τοῦ σώματος καὶ τοῖς ...

ρέν κεραστάς

ρεῖν θεραπείας· ἐστιοῦνται δὲ καὶ αὐτοὶ τῶν
ποιοῦσι δ᾽ ἐκ παρασκευῆς τοῦ κατ᾽ [illegible]
ἄρτου· τοῖς ἄλλοις ἢ διὰ ὀξυμέλιτος· κρομμύων δὲ αὐ-
στηροῦ· καὶ τοῦ αὐτοφυοῦς λαχάνου [illegible]
κυάμους θεις· ἔτι κυάμους ἐμφοροῦνται καὶ τῆς ἀλκυό-
νος ὅσον ἀπόχρη [illegible]· [illegible] οἱ θερα-
πείας δεόμενοι. τοῦ τῶν δὲ τῶν χαλκῶν [illegible]
-γενόμενοι σημεῖα [illegible] οἰκημάτων πολλῶν
ἑτέρων [illegible] αὐτῶν· καὶ [illegible] [illegible]
ἐμποιεῖν:·
Τοῦτο τοίνυν [illegible] περὶ τὸ [illegible]
πολλῶν γὰρ πανταχόθεν τὰ αὐτοῦ [illegible]
[illegible] ἐκάλεσεν τῶν ὑποστρεφομένων οἱ θα-
λάσσιοι· οἱ καὶ [illegible] βραχέως [illegible]
ξένοι δὲ [illegible] τοῖς [illegible] ὅμως ἀπὸ [illegible]
τῶν ἀλλοτρίοις· ὁ δὲ [illegible] αὐτοῦ
οὐκ ἐδέχετο· ὀψὲ δὲ [illegible]· [illegible]
χθὲς γὰρ [illegible] Παύλου [illegible]

ζητεῖν ἀλλὰ τοῖς παροῦσι συναρμόζεσθαι·
ἐνδιδόμενον τοῦ οἰκίσκου τὰ μέζα· βραχέ-
ά τινα καὶ σμικρά· ἀπείη δὲ πορρωτάτω αὐ-
τοῦ ὕλας σωματικῆς λατρείας· περισσὸν ἐπιθ-
υμιῶν ἐμπίπτουσα μὲν πολλάκις σαλεύσῃ.
ἔστι δὲ ὅτε καὶ διὰ τοσούτους παρατείνων ἐρη-
μου βαδίζων· καὶ πάσης ἑαυτοῦ ἀντιτύπο σ-
σῶν οὐσίας χωρίζων· καὶ εἰς ἑαυτὸν ὁμιλῶν
τῷ θεῷ· καὶ τὸ φῶς ἐκεῖνο καὶ ἄρρητον κατο-
πτρίζεσθαι κάλλος· ταύτης λαβόμενοι τῆς
σχολῆς οἱ τῆς ἐκείνου κηδεμονίας ἠξιω-
μένοι· τῶν μὲν χρειῶν τῶν μικρῶν· μείζου
δὲ ἢ κατὰ τύχην βαλόντες οἰκίσκον ἐνδιαμένο-
ντο· ὅταν ἐπανελθὼν δὲ μετὰ δέκα καὶ ἑπτὰ ἢ καὶ ἔρω
στάλης μικρῆς ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ τῆς ἀφράστου
θεωρίας· καὶ θεασάμενος μείζονα ἢ ἐβού-
λετο τὴν οἰκοδομὴν γεγενημένην· δεδοικὼς
μὴ ἔφη ὦ ἄνδρες· ἐπιτάχυνε τὸ τῆς γῆς δεσμῶν

καταφωτία σμικροῖς ὡμμένα τὰ ὄντα. καὶ-
τοιαῦτα μὲν ἐστὶ πρόσωπα καὶ πρὸς ὀλίγα
ἢ μικρὰ ἔσται τὰ ὄντα. ἐκεῖνα δέ· εἰς αἰῶνα καὶ τοῦ-
[illegible] λαβεῖν οὐδένα ἄμεμπτα. καὶ ταῦτα μὲν οὐ-
λέγω. τὰ τοιχεῖα τοῦ χρόνου [illegible] φύ·
ἤν ἔχει δὲ ὅμως τῆς ἀπὸ [illegible] ὄντως
[illegible] φωνῆς. οὐ ζηλῶ τὸ ἐμὸν τὸ δ' [illegible] σύμφυτον.
ἀλλὰ τὰ τοῦ πολλοῦ ἵνα συνθῶ σοι. ἔξεστι-
δεῦ σε δὲ καὶ κλέους. τὸ δὲ μὲν καινὸς τῷ- κοινὴ
θεῷ τινὰ ὑμνῳδίαν προσφέρειν. μετὰ δὲ
τινὰ ἐγὼ [illegible] με τὸ τινὰ ἔρημον ἐξ [illegible]
καὶ τὸ μὲν τὰ γράμματα καὶ τὰ [illegible]. τὸ-
δὲ ὀφθαλμὸν μὲν ἐν τῷ δεξιῷ τῇ προσφέρειν
προσκύνησιν. τὸ δὲ ἀ[illegible] τῶν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] καὶ δέκα. [illegible] ἀλλάτ-
την τὸ ἔργον. καὶ τοῦ μὲν, αὐτοῦ [illegible]
ἄδειν. τοῦ δέ, [illegible] τὸν προσ-
κυνεῖν. καὶ τοῦτο ἐξ [illegible] μέχρι δὲ χρ

ὁσίας διετέλεχον ποιούμενοι. Πρὸ δὲ
ἡλίου δυσμῶν βραχύ τι διαναπαυόμενοι·
ἐξέταζον οὗ τινων, ἔνθεν· ἐκεῖνοι δέ,
ἐκεῖθεν· πάντας δὲ πανταχόθεν συνήγ-
σαν· καὶ τῷ ἐπαριζωτῷ μνωδίαν καὶ ταῦτ
τα δὲ ἀπὸ τῆ προσέφερον. Εἰώθη δὲ καὶ-
ξτος ὁ πρεσβύτης ἐν ἁλιναλῶν ἀποση-
μοτάρων κοινωνοῦ τῆς ἐκ τῆς ὑπερτίας λαμβά-
νειν· ἄπερ τὸ δὲ αὐτῷ συγχωρῶ τεροῦ ἀρετῆς.
τῷ μὲν τόδε περσης· τὸ δὲ ἄλλος μόνας καὶ ἐ-
ἀξιάγαστος· θαυμάσιον τὸ ἔργον δὲ τοῦ ἄλλου
τῷ ἀρχιερεῖ κυκλημένος· Ἰάκωβος ὀνομα-
τῶν· ὃς καὶ μετὰ τὸ ἐκείνου τὸ χεῦ τῷ· ἐν-
ἀγάσημο· διὰ τὸ ἅμα μεγάλην ἀρετήν· ἐπίση-
μος δὲ καὶ περιφανέστατος ἦν· οὐ τοῖς αὐτόθι
μόνοις ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις τῆς Συρίας τῆς φι-
λοσοφίας φροντιστηρίοις ἐν οἷς καὶ ἐτύγχα-
νε βιώσας ὡς λέγουσι· τέσσαρα καὶ ἑπτὰ ἔτη·

οὗτος τῷ μεγάλῳ πρεσβύτῃ τῆς ἐπὶ τὴν ἔ-
ρημον κοινωνήσας ὁδοῦ· πόρρωθεν δ' ἐπεὶ·
οὐ γὰρ δὴ ἐπλησίαζεν ὁ δὲ διάσκοπος ἵνα μὴ προ-
φθάσῃ αὐτοῖς τοῦ τὸ διαλέξεως ἠξίωνται· ἡ δὲ
διάλεξις· κεφάλαια τοῦ νοσῶ τῆς περὶ τοῦ θεοῦ
φαντασίας· ἑπόμενος δὲ ὁ ἑταῖρος κατὰ τὸν
Ὁδὸν δράκοντα παμμεγέθη, ἄρτι θεασά- κείμενον
μενος· προσβῶσαι μὲν, οὐκ ἐθάρρησεν· ἐκ-
κλῖναι δὲ πολλάκις αὐτὸ τοῦ δέους ὑπὸ τοῦ χρήσας·
ἀνερρώσθη παρ' αὐτῶν λογισμοῦ· ὁ περιεῦ-
φας κἀκεῖ ἀφῆ σίδα λαβὼν καὶ ταύτην ἀκοντί-
σας· ὁ ὡραῖος δράκοντα ἀπὸ σχήματος μόνου-
τα· καὶ κινῆσαι παντελῶς οὐδαμῶς ἀνάμενον.
ὅσον δ' εἰς δὲ ὡς νεκρὸς ἦν· ἐρρωμένως ἐπιλαβὼν
ἦν αὐτὸ τὸ πρεσβύτου· τοῦ θηρίου τοῦ φανέντος
τῶν δὲ ὁδοῦ ἐξανύσας καὶ τῆς ἡμῶν ὁδίας
τὸν χιλιουργὸν παραπάντα φρονοῦς ὡς ὁ τῆς ἀνα-
παύλης ἤκουσεν ἐρῆς· καὶ καθίσας ὁ πρεσβύ-

της

καὶ αὐτοῦ τὸ σῶμα προσιὸν ἀπαύσαι μὴ κα-
ταρρηγνύῃ σε· τὸ μὲν πρότερον καὶ τῆς σοφ-
ρῶν· ἐπεὶ δὴ δὲ ὁ πρεσβύτης τινὸς ἤγα-
τον ταχέως μετά τινος μαθήματος· ἤκε-
τευκνός ἰάκωβος δῆθεν αὐτῷ ποιῆσαι τὸ ἀ-
γνοούμενον· τοῦ δὲ, ἄρτι ἀδηλοῦ ἐπιτέαμενον·
ἀδομένῳ φησὶ καὶ τῷ ὁδοῦ δράκοντα μέγιστον
ἐρριμμένον· καὶ τὸ μὲν πρῶτον· ἐδεδίειν·
ζῶντα τοῦτον ὑπολαμβάνων· ἐπεὶ δὴ δὲ τε-
θνεῶτα ἐθεασάμην· καὶ θαρρήσας τὴν πορείαν
ἐποιησάμην· ἔπειτά μοι ἔφη ὦ πάτερ τίς τοῦ-
τον ἀπέκτεινε· οὐ γὰρ ἡ γνῶσις τῆς ὁδοῦ· ἕτερος
δὲ οὐδεὶς ταύτῃ διεληλύθει· ὁ δὲ πρεσ-
βύτης· παῦσαι ἔφη πολυπραγμονῶν τὰ-
τοιαῦτα· φέρειν οὐ δύνασαι τὰς χρωμένους· ὁ
δὲ μὴ ἀνδαινώμενα· ἀλλ' οὐ δεῖ ἤπλου ὁ φαι-
νόμενος ἰάκωβος ἐπεικῶς· μαθητὴς τοῦ
ἐθιζόμενος· ὁ δὲ πρεσβύτης κρύπτειν μὲν

ἐπεὶ πολὺ πεπλανημένος· ἀνταῦθα δὲ τοῦ ἱ-
ερατικῷ ἐπὶ πλεῖστον οὐχ ἧττον ἐχόμενος· ἀφό-
σοι ἔφη ἐρῶ ἀμαθοῦς ἀφίεσθαι παραγγελῶ παρεγγυῶ
δέ· μηδένα ἕτερον ἐμοῦ ζῶντος ποιῆ σαφῆ
τὸ δὲ ῥηθῆναι σοφὸν σωμάτων ἐστί· καίτοι δὲ αὐτὰ
ταῦτα δὲ προσήκει τοῖς ἀλαζονεύουσι καὶ τοῦ φου
πολλάκις ἀμφότερα· ἐγὼ δὲ ἀμφω σὺ δ' εὖ ἴσθι
ἀπέχομαι καὶ τοῦτοι οὐδὲ παθοῦ ἐχεύθε-
ρος ἡλίου μὴ λέγειν οὐκ ἀλλ' εὑρεῖν καὶ τῆς ἑταίρας
χάριτες δὲ καὶ τὰ ἄλλα τῶν ἡδίων αἱ μὲν· σὺ ἴσθι τοί-
νυν ἔφη ὁ μέγας Ἰουλιανός· ὡς βασιλεῦσιν
τί μοι καὶ τὰ τῶν ὅλων ὁ θὴρ ἐκεῖνος ἐστί· καὶ
στόμα αὐτῷ ὥστε καὶ τὸ φαρμάκου ἐφιέμενος· ἐ-
γὼ δὲ τὴν τοῦ προσηγορίαν ἀγγέλλομαι· καὶ
τῷ δακτύλῳ τῷ τῆς ἑσπέρας ἐπὶ πᾶσαν ἀποδεί-
ξας· ἀσπάζομαι δέος ἅπασι σαίνω· πο-
σοῦ δὲ τῆς γῆς τοῦ θηρίου παραυτίκα ἐπιτεθασσ-
μένω· καὶ τοῦ κοινοῦ ἀμύνας τοῦ σοῦ. τῷ ἐ-

πὸ τὸ πλεῖστον πορευθὲν εἴποι τις σώματι· οὕτω
τὸ δὲ πῆγμα σώματος ἔχουσας· ἀναστάς· ἐλχα-
το τῆς ἐπὶ τὸ αὐτοῦ ῥοῦ ὀσφύ· ἀλλὰ τὸ δὲ μικρὸν ἐρ-
κίου ἐξ ἀμβλυωποῦμεν, σχαστήριον· ἡ εὐφη-
χῶς δὲ τὰ θρεμμάτων πρεσβύτερα δὲ μίζο-
νι τῆς διὰ ἀμαρτίας καταχρημάτων· πρεσβυτέρα
δὲ μείζονι ἱκέτευσε τοῦ πρεσβυτέρου τῆς
ἐπὶ τῶν ἐρήμου αὐτῷ κοινωνίᾳ σωτηρίας
οὐ τῆς κοινῆς ταύτης τῆς ὑπὸ τούτων καθ' ἣν
κόσμον ὁ δευτερεύων ἢ μικρότερος· ἀλλὰ τῆς μα-
κροτάτης καὶ πολλάκις μέσο, ἤ μέχρι ὀκτώ. ἑπτὰ
πολλάκις δεῖ καὶ δὲ καὶ καταχρούσης ἀπο-
δημίας· ἀστέριος δὲ ὢν οὗτος ὁ πολυθρύλ-
λητος· τοῦ δὲ τοῦ πρεσβυτέρου τούτου υἱοῦ
διακωλύοντος καὶ τῆς ἐρήμου τὸ αὐτοῦ ὕδρου
χέοντος ἐπὶ καὶ τὸ λίπαρ αὐτοῦ ὁ νέος τῆς αὐτῆς
ἀπολαύει τῆς δωρεᾶς· ἡ πρεσβύτης δὲ τ...
ἱκετείαις· ἕνεκα δὲ κοινοῦ ὁ πρεσβύτης· ὁ δὲ

+

ἠκολούθει· τὰ μὲν πρῶτα προθύμως· πρὸς τῆς δὲ καὶ δευτέρας καὶ τρίτης ἡμέρας διελθούσης ὑπὸ τῆς ἡλικίας ἀκμαῖος φλεγόμενος θερμὸς ἐβάδιζεν· ἀκμάζοντος δὲ τοῦ θέρους σφοδροτέραν δή ποθεν ἐπιφέρει τὴν φλόγα· διαφθείρεται ζευγόμενος καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀπαγορεύει τὸ πάθος ἢ σχῆμα τι· τῶν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου προρρηθέντων εἰς μνήμην ἐρχόμενος· ἐπιλησμένος δὲ καὶ λειποθυμεῖ καταγχόμενος· ὁ μὲν πατὴρ αὐτὸν τὸν πρόσθεν τῶν ἱκετευε[ι]ν· ὁ δὲ τῶν προρρήσεων ἀναμνήσας ἀπιέναι καὶ πάλιν ἐκέλευε· ἱκέτευε

τοῦ δὲ νέου μήτε τῶν ὅλων τῶν ἐπὶ τῆς αὐτὸν φέρειν ἐθέλειν ἐπισπασθῆ χεῖρα τὸν· μήτε ἀφιέναι ὅποι δυνήσαιτο βαδίσαι τῆς ἰσχύος ὑπὸ τοῦ δίψους δαπανηθείσης· οἱ μὲν γὰρ ὁ φίλος αὐτὸς τὸ ἐναντίον τὸ πάθος

καὶ τῇ τοῦ σώματος ἀσθενείᾳ τὸ τῆς ψυχῆς
ἀπονάμας· κλίνας τὰ γόνατα· τοῦ δὲ πο-
θου ἐκκαλεῖ δάκρυ οὐδὲ θερμοῖς τὸ ἔδα-
φος ἔβρεχεν· καὶ πόρον στέρας ἐπεζήτει
τῷ νεῷ· ὁ δὲ ὅσι ὢν τῷ θελήματι τοῦ θε-
οῦ μένων αὐτοῦ καὶ τῆς δεήσεως αὐτοῦ
ἐπακούων· τῶν τῶν δακρύων χύσαι δὲ
τῆς κόγχης ἀφαιμάσσων πηγὴν ὑδάτων
ἀπέφηνεν· καὶ οὕτω τοῦ γνάματος ἐμφ ρη
θὲν τὸ τοῦ νεὼ· εὐθὺς ἀπέινας προσέτ-
ξεν ἡ δὲ πηγὴ διηνεκῶς ἀναβλύζει καὶ νῦν·
τῇ μονῇ καὶ τοῦ θεοῦ παρεστοῦ φέροντος
προσευχῆς μαρτυροῦσα· καθάπερ-
γὰρ ἐκεῖνος πάλαι ποτὲ τῇ ἐρήμῳ· τὴν πέ-
τραν ἐκείνην τὴν ἄγονον πλήξας καὶ ἐκχύ-
σε ποταμοὺς αἰωνίων ὑδάτων γονάς· ὡς
αὐτὰς πολλὰς ἐκείνας χιλιάδας διαψύ-
ξας καὶ κορέσας· οὕτως οὗτος ὁ θεῖος ἀνὴρ

τὴν ἕξιν ἐρωτικὴν ἐκείνην φάρμακον κρεῖττον
δεύτερος τοῖς δάκρυσιν. πηγαίων ναμά-
των ἄλλων συρρεύματα οὐχ ἵνα πολλῶν
μυριάδων. ἀλλ᾽ ἵνα ὡς μακαρίου θε-
ραπεύσῃ τὸ ἔδαφος. ὑπὸ θείας καὶ χάριτος
τὴν ἀρχὴν φωτιζόμενος τὴν ἐσομένην
τῶν νέων τεχθέντα πρὸς ὧν μᾶλλον ἀφ᾽ — τῶν νέων
οὗτος καὶ χρόνοις πολλοῖς ὕστερον ὑπὸ τῆς
θείας χάριτος προσκληθείς. ὡς ἂν καὶ ἑτέ-
ρους πολλοὺς ἐς τὴν αὐτὴν πανδοξίαν ἐπισπᾶν
ἀφ᾽ αὐτοῦ. ἐν τοῖς περὶ τὴν ἡμῶν δαρον χωρίοις — στῶν ἐδαφῶν
κώμην δὲ αὐτὴν μετέστησεν ὑπὸ τὴν αὐτῆς
ὀχλαυλαγ τεθμηδόν. τὴν ἀσκητικὴν παλαί-
στραν ἐπήξατο. καὶ πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους
φιλοσοφίας πρὸς ἑαυτὸν ἑλκύσαν ἀθλη-
τάς. ἑλκύσας δὲ καὶ τὸν μέγαν ἀκάκιον.
τὸν πανυμνέμνον. τὸν πολυθρύλλητον. ὅς-
δὴ ἐπρεσβευμένον ἐν μοναχικῇ πολιτείᾳ

χαμαιπετεῖς δὲ τὰς ἀκτῖνας τῆς ἀρετῆς ἐ-
ξεπέτασεν. ἀρχιερωσύνης ἀξιωθείς
καὶ τὴν σωφροσύνην ποιμαίνειν λαχών. ὁ-
πόσῳ δὲ καὶ πλείονι τὸ κοινὸν ἐπὶ τῆς ἀληθινῆς πο-
λιτείαν δὲ κοινωνίαν ἐγχειρισθείς. οὐκ ἀ-
σεμνὸν τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας τὸ ἦθος.
ἀσκητικὴν δὲ καὶ πολιτικὴν ὑπεδέξω
ἀρετὴν καὶ τῆς μὲν τὴν ἀκρίβειαν. τῆς
δὲ, τὴν οἰκονομίαν λαβών. εἰς ὃν τοί-
δε ἔστω τὸ ζῆν ἡμῖν. ἀλλὰ ταύτης τῆς ἀ-
ρετῆς. καὶ θηρευτὴς καὶ παιδοτρίβης ὁ
ἀστέριος ἐκεῖνος ἀληθῶς ὢν. ὃς οὕτω θερ-
μὸς τοῦ μεγάλου πλεονεκτήτου διέμεινεν
ἐραστής. ὡς πολλάκις μὲν, καὶ δὶς τοσοῦ-
τους. πολλάκις δὲ καὶ τρίς. τὴν περὶ αὐτὸν
ἀποδημίαν ποιήσασθαι. ἀφικνούμενος δὲ
Αἰσχάδας Ἔιωθεν τοῖς φιλοσόφοις κομίζειν ἔπος
ἢ ἐπίτασιν τῶν καινοτέρων τι φιλοσόφων

φορτία· διὸ δή· μικρὸν μὲν ὁ ἵππος τὸ πλεῖον ἔφερεν
ὡς δὴ ἅπαντος τούτους ἀποχρῶντας
τῷ γέροντι· τοῖς οἰκείοις ὤμοις ἐπετίθει
τὸ πλεῖστον τῶν φορτίων· κτώμενος ἑαυτοῦ τοῦ-
το δαπανήτου καὶ κτήσεων καὶ ποιούμενος·
ἐκ τοῦ τῶν φερόμενων τὸ φορτίον ἐβάσταζεν· οὐ-
δὲ ἐκ σταδίους ἢ εἴκοσιν· ἀλλ' ἁπλᾶ ἡ-
μερῶν ἐξακισχιλίων πορείαν· καὶ πο-
τὲ θεασάμενος ὁ πρεσβύτης ἐπὶ τῷ μὲν
αὐτοῦ φέροντα τὸ τῶν ἰσχάδων φορτίον·
δυσχεράνας ἔφη· μή σοι ἡ ἀδελφότης τοῦ τὸ βάρ-
φω· οὐ γὰρ δίκαιον ἐκεῖνον μὲν· τοσοῦτον
ἀπομένειν κόπον· αὐτὸν δὲ τοῖς ἱδρῶσι
συντρυφᾶν τοῖς ἐκείνου· τοῦ δὲ ἐπιμε-
μένου· ὡς οὐκ ἀπαλλάξαι τοῦ φορτίου τοὺς
ὤμους· ἢ μὴ συνομολογήσαιεν ὁ πρεσβύ-
της μεταχειρίσασθαι τῆς κομιδῆς τῶν φορτίων·
σοὶ ἢ σὲ ἔχοντα ὁ γέρων τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ·

μόνον ἀπὸ τοῦ τοῦ φυλάκου ὅτι τὰ χεῖσαι
ἐμεμαθήκει δὲ παρὰ τῶν τούτων ἀπόσχων τοῦ-
πρώτου. ὅς τούτου ἀπονήψασα αὐτοῦ τούτοις-
ὑπόδας ἐφολκήσαντος. πρότερον μὲν ἡ γυνὴ ἡ
ἀντίκειν ἰσχυριζόμενος ὡς οὐ δεῖ ἡ τοι
τοῦτο. Ἐπειδὴ δὲ ἤκουσεν ὡς τῆς δὲ ὑπο-
τίκης ἀπορραγήσεται κοινωνίας ἄμα
τοῦ δὲ συγχωρήσειεν. ἐκέλευσε καὶ τῷ χαλ-
ρο πρὸς τοῖς ὑποσι καὶ τῷ ἐγκεφαλῷ ἀπονί-
ψαι; Οὕτω καὶ ἰώ αὐτῆς ὁ ὑπαίνιγμα-
τι πληρωθεὶς τοῦ ὑπο. πρότερον μὲν
καὶ τῷ οἰκείῳ αἱμοχροήσαντος τοῦ ὑπο. καὶ
τοῦ δὲ ὑπό τῷ ὑπὸ δεξαι· ὕστερον δὲ τῷ
πληρωθεὶς ἐπετέχεσαν. οὐ θρασύτητι τῶν
μένος· ἀλλὰ δὲ ὑπὸ τῇ ὑποφόμενος· οὕτω δὲ-
καὶ ὁ θεὸς οὗτος ἀνὴρ ἐβαρύνατο μέν. ἀ-
τὰρ οὖν ὑπονοοῦντος. καὶ αὐτὸς ἀπολαύσει τῆς-
φῆς. ἐπειδὴ δὲ ἤδη δὲ θερμοτέραν τοῦ φα-

τοῦ γεραιτέρου τοῦ τῶν προοιμίων· τῆς οἰ-
κείας αἱρέσεως τῶν ἐκ λόγου τῆς στρατείας
προσέχειν· καὶ ἴσως τις τῶν φιλοσόφων
καὶ σπουδαίων τὰ καλὰ μόνον δὲ διοικουμένων
φαίη ἄν· μὴ ἀξιούμενον μόνον τὸν εἶναι
τοῦ τὸ διήγημα· ἐγὼ δὲ πρὸς ταῖς ἄλ-
λαις τοῦ ἀνδρὸς θαυματουργίαις· καὶ τοῦ-
το προστέθηκα· οὐ μόνον τῶν μεγάλων
ἀνδρῶν τὸ περὶ αὐτοὺς σέβας ἐπιδεῖξαι
βουλόμενος· ἀλλὰ καὶ τοῦ ἤθους αὐτοῦ τὸ-
ἐχυκοῦ καὶ μέτριον ἁπλοῦν ἀκερδαλαίου
ἐπαιρούμενος· τοσοῦτος γὰρ ὢν καὶ τοιοῦτος τῶν-
ἀρετῶν· οὐδὲ τῆς τυχούσης τιμῆς ἀξιοῖ
ἑαυτὸν ὑπολαμβάνων· καὶ ἅπαξ τὸ μέσο,
αὐτῶν ὡς οὐδαμόθεν αὐτῷ προσήκουσαν·
ἐν ἐλάττονι δὲ τάξει· ὡς τοὺς δρῶντας ἐνερ-
γετοῦσαν τὰ αὐτῶν ἀποδιδόασιν· δῆλος
γὰρ ἅπασι γνωρίζων· ἔχειν πρὸς ἑαυτὸν

διὰ τῆς φήμης τοῖς τῶν ἀρετῶν ἐρασταῖς·
Ἐπὶ τὸ ζώμαιον ὄρος καὶ τὸ χωρίον τῶν σπου-
δαστέρων ἐξώρμησεν. οὐ πόλεως ἐπι-
βαίνων οὐ κώμης· ἀλλὰ τὴν ἄβατον ἐρή-
μον· βατὴν ἐφιεζόμενος· ἔφερεν δὲ
ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν·
τοὺς ἄρτους φημὶ καὶ τοὺς ἅλας· καὶ βαυκά-
λιον καὶ κώθωνα ἐκ ξύλου πεποιημένον·
καὶ ὡρολόγιον· μηρύθωπος δεδεμένον·
ὅπως ἄν ποτε βαθύτερον ἔχοι συνεχῶρια-
ὑπνικὴ σαλευόμενον· τῆς ὡρολογίας ἀποψύ-
χοντες δὲ εἰς τοὺς κώθωνα ἀποπίπτειν.
τριάκοντα πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἐξανύσαν-
τες καταλαμβάνουσι τὸ προφούμενον ὄρος.
καὶ τοὺς οἰκοῦντας προσκυνήσαντες δεσπότην·
προσχωρεῖ καὶ διετέλεσε χρόνον· τὸ διὰ ρυ-
τὴν ἐρημίαν καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἡσυχίαν·
τροφῶν μικρῶν ἐπιδεόμενοι· συνεχῶς -

+

Δ' ὁ τῆς περιστερᾶς ἀφελὴς καὶ πεπληρωμένος μετὰ τῆς
τῶν προφητῶν ὁ κορυφαῖος ἠξιώθη τοῦ
θεοῦ ἰδεῖν αὐτὸς διὰ τοῦ τὸν ἰδεῖν ἐκκλησίαν
δεδεγμένος καὶ θεοῦ ἀξιάζεται θεῖος ἀστὴρ οὐ.
ὃ καὶ τῆς δεῦρο διεσήμαινον· τῆς τιμίου κάραν
ἐπαινῆσαι παρῄνεσαν· μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ πα-
νύμου μόνος δ' ἐστὶ βουλὴ δὲ βασιλέως ταῖς
ἀπειλαῖς· παμοχλεῖ θηρίαν φαρ τοῖς εὐσεβέ-
σιν ἀπειλήσας· τῶν ἐπισταμένων περιεργῶν
ἐστάλη· καὶ ἐκκλησίαν ἐβασίλευσε φρο-
νοῦν τῶν· τῶν ἀπευκταίων ἐκείνων ἔπαιδον-
δεῖν· τῶν καὶ τὸ γένους δι' αὐτοῦ θεῷ προσε-
νεγκεῖν προσευχήν· καὶ τὸν τιμὴν χεῖ δε-
καὶ τῆς ἐπὶ τῆς δύναμεως ἡμέρας· ἤκουσε φωνῆς
φθεγγομένης ὡς ὁ μὲν βροῖς καὶ διωσώδης
αἰτήρη παγαῖρος· ἀλλ' οὐ δὲ τῆς προσευχῆς
ὑπερέρχει δεξάμενος· διὰ τοῦτο ἐπέρανε
τὴν εὐχήν· ἀλλὰ τὴν αἴτησιν σοῦ τῆς ἀδύνμω

διὰ τῶν μεταβαλεῖν, εὐχαριστήριον ἀνα-
θέμα πεμπομένου τῷ θεῷ. τῶν οἰκείων καὶ
τῶν ἀλλοτρίων ἀνεξικάκως τε καὶ δικαίως,
πολεμίας. ἐμακαρίσθη μὲν σεμνῶς γὰρ ἐπὶ-
πλεῖστον τῶν δυστυχῶν. ἐπεὶ δὲ ἠ μακαρι-
σθεῖ μία δὲ μείζονα λύπαν ἐπαιδοτρίβη-
σε τοῦ ἀλάστορα. δὲ καιροῦ τοῦ τιμωροῦ
ἐπήγαγε. πεπληρωκὼς δὲ τὴν εὐχὴν
καὶ πρὸς τοὺς οἰκείους ἐπιστροφάς. δι' ὄχλου
τῶ εὐθυμοῦν τῇ διανοίᾳ ἔχων. θυμηδί-
ας γέμον ... τὸ δ' ἤπιον τὸ πρόσωπον.
φαινόμενον τῶν Δὲ τοῦ συνοῦ τῶν τὸ κοι-
νὸν τοῦ θαύματος. συνεφρόνουν γὰρ ἀφαι-
νόμενος. τοῖς κατὰ μέσον τῶν ὡρῶν. καὶ
τὴν αἰτίαν τῶν φαινομένων τῆς εὐφροσύ-
νης ἔφη· ὦ ἄνδρες. φέρε δὴ ὅπερ αὐ-
τοῖς ... πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβὴς καθ' ἑαυ-
τοῦ βίου φονεύς. καὶ ἐδόκει δ' ἤδη τοῦ τοχ-

μημάτων ἀξίας· καὶ κατὰ τοὺς ποιητὰς
καί σε σου κόλπους τὸν ἐργάνην(?) βασιλέα(?)· ὑποδέξι-
ας αὐτὴν κόσμου δὲ δεξαμένη(?) καὶ σφα-
γιῶν· διὰ τοῦ βαφέντος(?) μαχαίρας(?) αὐτῆς κάνου(?)το-
πολεμήσας(?) ἐκκλησίας σταυρώσας θεό-
μενος· καὶ σχεδὸν τὸν ἀχιλιήριον(?) ὑπὸ τῶν
ὑπ' αὐτοῦ δ' τοῖς μεμιγμένων δαιμόνων· οὐδε-
μιᾶς ἐπικουρίας ἐπιτυχοῦσα· ἐπεὶ μὲν
οὖν τῆς δυσδυναστείας(?) τούτου σφαγῆς· τοι-
αύτης ἀπήλαυσε τῆς περιτυχίας(?)· ἐπεὶ
δὴ δὲ καὶ οὐ ἄχρις ὁ μὲν τὸ κῦδος τῆς ἐφορ-
ικῆς ἡγεμονίας ταῖς ἡνίαις δεξάμενος· τῶν
ζεφυρικῶν(?) δεσποτῶν περιέμενος τῷ ἀ-
χήμαν(?)· τῆς ἀρετῆς(?) πλάνης τῷ ἀπάτω(?)
ἐδέξατο· τῶν ἰκανῶν(?) μάζων ἡ ζάλη κατὰ
τὸ τῆς ἐκκλησίας ἠγείρετο· τοῦ μὲν κυβερ-
νήτου πανταχόθεν ἐλαυνομένου· καθ-
ὑπὸ τοῦ τινὸς(?) καὶ πολεμίων αὐτῷ βα-

γραμμάτων· καὶ ἵνα μὴ π ἃ ταῦτα ἑκάστου
διηγῶμαι ἐπείτοι σπαροῦτος τὰ ἐξηγη-
δίαν. τἄλλα ἀνῶ καταλείψω· σὺ δὲ μοῦ
μνημονεύσομαι. ὁ τῶν ἁπάντων θεοῦ ταυτοῦ
δεῖ τῷ πρεσβύτῃ τούτου τὴν χάριν ἀ-
ναφορῶς ἀποδεῖξεν. ἐξελήλατο μὲν,
ἀπὸ τῆς αὐτῆς χώρας ὁ μακάριος μιχέτιος
ὁ ταύτην αὐτόπολος τοῦ τῶν ὅλων ποιμέναν
τε ποιησάμενος. ἐξελήλατο δὲ τούτου
νεῶν οἱ ἐς τοὺς ἱεροὺς καὶ συμποσιῶντες
ἀπέκτεινον τες σπουδῶν ὁμογνώμονι χαμῷ· οἱ-
τινὲς μὲν τῆς ζημιάδος θηρίαν οὐσίαν περο-
βε βουλὰς. καὶ νῦν μὲν, τινῶν ὑπὸ ἐρίας
καταλαμβάνοντες. εἰ καὶ ἔτι τὰς ἱερὰς
ἐποιοῦντο ταυτόδες. νῦν δὲ τοῦ ὑποταμοῦ
τινὸς ἄλλου ἐν τῷ θηρίῳ ἐποιοῦντο χωρίου.
ἄλλοτε δὲ τὸ πολεμικοῦ γυμνάσιον. τοῦ-
το τῆς βορείου διακείμενον πύλης. οὐκ

ἄγων οἱ πολεμοῦντες ἐφ᾽ ἑνὸς ἱδρύσαι
χωρίου τοὺς εὐσεβεῖς. ἐθρύλησαν
δὲ τοῦ λαμπροῦ δήμου οἱ τρόφιμοι. καὶ φημίζων
σὺν ἐκείνῃ τῇ πόλει καὶ τῷ στρατῷ. ὡς τοῦ δυσμε-
νοῦς Ἰουλιανοῦ, τοῦ δὲ τοῦ περιβοήτου
φημί, τῶν ὑπὸ τῶν θρησκευομένων
δοκιμάζων τὴν κοινωνίαν ἀνὰ ἀσπάζομαι.
τοῦ δυσμαθοῦς ἀνανίκου τοὺς εὐσεβεῖς μὴ τούς-
ἐκ θεσμοῦ καὶ ἀπλοϊκωτέρους φρενα-
πατῆσαι φήμη. τοῖς τῶν ἀγροικῶν περὶ
βασιλικοῖς. ἄλλοι δὲ ἐπίσκοποι καὶ μα-
κάριοι ἄνδρες Φλαβιανὸς καὶ Διόδωρος.
ἐν δυσφημίας ἀξιωθέντων. καὶ τοῦ εὐσεβοῦς
λαοῦ προστάται ὄντες. καὶ Ἀφραάτης οὗτος αὐτοῦ βίον
βίου μὲν τοῦ κατὰ τὸν τοῦ ἡλίου σοφῶς φῆναι
προφήτου, τοῦ μὲν γένους ἐκ Περσῶν
πατρὸς οὐ δὴ τὴν μνήμην ἐποιησάμε-
θα. λαβεῖν μὲν, τῆς δὲ κοινωνοὺς τοὺς ἐ

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

ξδ/

αὐτοῦ μὲν δὴ διαστήματος· τοῦ δὲ τοῦ δ᾿ αὖ τι
φέροντος φοιτητὴν ἀστέριον ὑπὲρ κόσμου τοῦ-
θρόνου· δραμὼν δὲ πρὸς τὸν κοινὸν τῆς εὐ-
σεβείας ἀγλάϊσμα· τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς διδα-
σκαλίας τὸ ἔρεισμα· καὶ πάντων κατὰ Χριστὸν
μὲν τῶν ἐν ἀρετῇ μὴ δ᾿ ἀξιωθῶ· ἀφικέσθαι
δεῖ δὲ ὡς ἐπικουρίαν μυρία δῶν τὸ σοφὸν τῶν·
ὑπὸ ἐξαπάτης ἀποχλευομένων· καὶ τῶν ἀ-
ρίχου καταστείλοι φήμη τῆς ἀφίξεως δ/
δηλώσει Ἐφραὶμ ὁ θεῖος ἀγώνιος καὶ τοῦ-
μεγάλου ἀστέρος ὡς προσεῖχεν ἐπαναχρῆσθαι.
ἀφίκετο πρὸς τὸν μέγιστον τῆς ἐκκλησίας ας/
φωστῆρα· καὶ ἀπασπασάμενος, εἶπέ μοι ἔφη
ὦ πάτερ· τίνος ἕνεκα τοῦ τὸν ἀπαντᾷ τοῦ-
πόνου· μετὰ τῆς δυνάμεως ὑπομονῆς· τοῦ δὲ,
ἀποκρινομένου· ὡς καὶ σώματος καὶ ψυ-
χῆς καὶ ζωῆς καὶ τοῦ βίου παντός ἡ σοῦ φω-
μονῇ θεραπεύεσθαι μεταλλάξει· καὶ παρ᾿ ὧν

ὡς ἂν δέῃ ὠμὴν καὶ θεραπείαν αὐτῷ ῥύπου
τοῦ χείλους ῥᾳδίαν προσφέρειν καὶ διαπαντὸς
ἀρέσκειν. ὑποδέχομαί σοι ἔφη ὁ ἀγρ-
οῖκος τρόπου δι' οὗ πλέον ἢ νῦν αὐτὸν θερα-
πεύσεις. καὶ τοῦτο ἐρῶ. οὐ χολῇ [illegible] κό-
νιᾳ χρώμενος. ἀλλὰ πρὸ [illegible] τῆς αὐτοῦ διδασ-
καλίας μεμαθηκώς. ἐρώμενος γάρ πο-
τε τοῦ δεσπότου ἢ πλέον αὐτοῦ ἢ τῶν ἄλ-
λων φίλων. καὶ μαθὼν ὅτι ἡ [illegible] καὶ πο-
τῆς πέτρου φωνῆς σὺ γὰρ οἶδας φησὶ καὶ
ὅτι φιλῶ σε. ὑπεδέξατο αὐτῷ τὶ δρᾶσαι
πλέον αὐτοῦ θεραπεύσειεν. ἐγὼ φιλῶ σε
μέν φησι ποιμένων ἐπὶ πρόβατά μου καὶ τὸ-
σαῦτά μου τὰ ἀρνία. τοῦτο καὶ σοί ὦ πέρ-
σοι πλέον [illegible]. κινδυνεύω γὰρ ὑπὸ λύκων
διαφθαρῆναι τὰ ποίμνια. φιλῶ δὲ αὐτὰ
λίαν ὁ ὑπὸ σοῦ λίαν φιλούμενος. ἴδιον
δὲ τῶν ἐρώντων ἐκδυναστεύειν. ἀτοὺς ἐ-

ρωμένους ἐπὶ τὸ πλεῖστον φιλονεικία· ἀλλὰ
γεγονέναι· καὶ κινδύνους οὐ σμικροὺς καὶ τῶν
πολλῶν καὶ μεγάλων ἐκείνων ἰδιωτῶν
ζημία. ἡ ἀνάστασις σώματι πρὸς τὰς τούτων
ἀρχὴν ἤδη παραχωρεῖ τοῦ πολεμουμένου. τοὺς δὲ
ταύτῃ προσκειμένους ἀγριωμένους. δέχεται
δὲ τοῦ θηριωμένου. τὸ σωφρονουμένου
προσηγορίαν. κοινωνοὶ γὰρ δ' ἄγχιστα
σφετέρας δεσποτείας. οἱ τῆς ἀρετῆς ἐπι-
χειρίας προσκαλοῦνται νεανιζόντων. εὐθὺς
ἀκούσας ὁ πρεσβύτης τῇ μελέτῃ σὺν χαρᾷ·
χαίρειν ἐπ' αὐτῷ δεξιτεροῦ. τοῦ δὲ πολίτου
φορύσσων οὐ παραγνοὺς ἀσαφὲς ἀήθεις. ἐπι-
τηρῶν αὐτοῖς ὀχλαγωγεῖ. δέον δὲ καὶ τοὺς
ἐξανύσας διὰ τῆς ἐρήμου σταθμούς. ἐπί τι
χωρίου ἐπὶ πέρας καὶ θαλάσσης ἀφίκετο.
γείτονος δὲ τῆς τῶν εὐπόρων. τοῦ ἱεροῦ
ἐκείνου ἤκουεν πειθόμενος ἀγοροῦ· ἔδραμεν

αὐτοῦ τρυφῇ καὶ τὴν ἀσχολίαν· καὶ περι-
τῶν πολλῶν καὶ ἰσοδυνάμων· τὴν οἰκίαν αὐ-
τῆς ψυχῆς καὶ τὰ γαμήλιον ὡς τὸ βόλιον· ἄξιον
ὁ περὶ στέγης· καὶ ταῦτα ἀπολαύοντα τὴν ἀνα-
στρέφοντα ἔτη τῆς αὐτῆς θείας καταχωριο-
μένος· τῆς δὲ φιλομουσίας ἐκείνης γυναι-
κὸς περὶ τὴν τῶν ἱερῶν ἐκείνων ἀνδρῶν
θεραπείαν διατριβούσης· ἐπιπλέον τοῦ
παιδίου οὐ μόνου μητρὸς οὗτος ἐλύπησεν
ἡ τῆς μητρὸς τὴν φιλοξενίαν ἐπιχώρησα· ἀλλ' ἑ- εσ
τέρας οὔσης καὶ σπουδαίας· τὸ τὸ φρέαρ κα-
τέπεσε· τοῦ ῥεύσου δὲ περὶ τοῦτον ὡς δὴ τοῦ
ψυομένου· αἰσθομένη ἡ μήτηρ· ἡσυχίαν
μὲν, ἅπασιν ἀγαθὴν παρακελεύεται· κα-
λύμματα δὲ τὸ τῷ φρέατι ἐπιθεῖσα· τῆς
διακονίας εἴχετο· τῆς δὲ τραπέζης το-
τοῖς θείοις ἀνδράσι παρατεθείσης· ὁ τού-
του ἐκπλήξει τὸ τῆς μητρὸς ἀγ-

κληθεῖσαν παιδίον· καὶ τῆς βλοσυρίας
μεταλαχεῖν· τῆς δὲ θαυμασίας ἡμῶν αὐτοῦ
ἀρρωστίᾳ καὶ ἔχειν αὐτὴν λεγομένης· ἐπεὶ μὲν
ἐνεχθῶσαι ἀνεχθῶσαι τοῦ τε προαγγείου· ὡς δὲ τὸ παθ προθεσμιῶν
ἡ μήτηρ ἐγνώρισεν· καὶ τὸ κλέπτειν μὲν τοῦ θά-
σιζαν ὁ πρεσβύτης παρὰ δὲ τὸ φρέαρ δεδρα-
μοῦ· καὶ τὸ μὲν κάλυμμα περιερεθῶσαι·
φῶς φῶτα δὲ τὸ μιαθῶσαν κελεύσαι· ὁ ἐπὶ τὸ παι-
δίον τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ κατὰ τῶν ἐπικα-
θήμενον· καὶ τῇ χειρὶ πᾶσι δὲ καὶ τὰ αὐτὰ
πάσας καὶ τὸ ὄνομα μιαθεὶς τὰ ὅλεθρον· παι-
δίον τίνα καὶ ἀθύρματα ἠγρούμενον· καὶ
σχοίνοις τινὰ ἀπὸ τῆς δικαστὰς καὶ γραμματεῖς
αὐτῶν τὰ μικτὰ τοῦ τὸ παιδίου· καὶ προσμωτὸν πρὸς
ἔδαφος μετὰ τῆς τοῦ πρεσβύτου ποσόν· αὐτοὶ
τε ἀνελθόντες χεῖρα ἐν τοῖς ὕδασι φέροντες
ἐπὶ τὸ βεβηκὸς ἢν ὡς ἀνακρίνοντα· τὸ οὖν
Παράδοξον μάλιστα πρεσβύτου τῆς φιλο

ξανίας ἢ θαυμαστὰ φωνὴ τοῦ μιαροῦ ἐκεί-
νου τέλο· καὶ ἵνα τἄλλα τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν
γεγραμμένα καταλίπω· ἧκον μὲν εἰς τὴν ἕω
αὐτίκα ἅμα· πάντες δὲ παρὰ τοῦ θεοῦ σεσω-
σμένοι ἰδόντες προθυμοῦντες τούτου τοῦ ἀνδρός.
καὶ ἰαθῆναι αὐτίκα τοῦ πάθους λαβεῖν ἐκεῖθεν
ἐφ' ᾧ εἰρημένος. Καταλέγει δὲ ἐν τοῖς ἐν τῇ αὐ-
τουργίᾳ ταραχαῖς· ἐνθα καὶ τοῦ θείου ἀπο-
στόλου τοῦ μακαρίου Παύλου καὶ τὰ χρηστὰ αὐτοῦ
καὶ κενοφωνίαι φασίν· ἀλλὰ θεὸς ἵνα μά-
θωσιν ἅπαντες ὡς ἄνθρωπος ἐστι· καταισχύ-
νει τὰ αὐτοῦ τῷ σφοδροτάτῳ πυρετῷ. ἀ-
κηκόου δὲ τοῦ μακαρίου τὸ μὲν πλῆθος τῶν
ὁσημέραι χειμώνων ὁρῶντος· καὶ τῷ ἐμβαθὲς
δυσχεραίνοντος ἀρρωστίαν. πλὴν τῆς ἀδελφῆς
πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἐνόμιζον ἀπόνως ὅπως
μάθοιεν· ἄνδρες δ' ἐκ τῆς ἐκκλησίας καὶ εἰς θε- θεραπείαν
ραπείαν ἐκεῖθεν πρὸς ὁδὸν αὐτοῦ, μάλιστα

μὲ χέρων τῆς ὄχλου ὁ προσκυνητής· εἰς τὸ
ἀναγκαῖον τῆς εὐχαριστίας τὸ ὀχεῖμα· περιπολεῖ
καὶ τοῦ θεοδώρου θεοῦ· αὐθέντου μου τελοῦντος
τοὺς λόφους διὰ τὴν κατάλυσιν ἐπαινούμενος· καὶ σοῦ-
θεος τῆς χρόνια τα καὶ τὸ μέτωπον ὡς ἀδελφοὶ
παρὰ σας· καὶ τὸ σοχὰ τῆς εὐχαριστίας· ἀπέ-
λυσεν ὁ συνεισελθὼν τοῖς σωματικὰ χάριν θεοσυγ-
γενέσθαι· οὐ πῶς τῷ προσευχῶ σοι ἐσπέρα-
νε· καὶ πολλοὶ ἱερεῖς ἐξαπατήσαντες ὁμολο-
μένος· τοῦ πυρὸς τὸν πάνυ φλόγα καὶ θεοῦ·
ἐκεῖθεν πολλοὺς παιδαγωγοὺς νοσημά-
των ἐλευθερώσας· ἐπὶ τοὺς συλλόγους ἤδη
σὺν εὐσεβῶν· δι' οὓς δὲ αὐτοῦ τῶν βασι-
λέων ταῖς θύραις περισσὰ τῆς αὐτῆς τοῦ πο-
δῶν τοῖς ἄρχουσι κατεχόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ
ἐδάφους συρόμενος· ἐκτείνας τὰς χεῖρας
Καὶ τῆς σοὶ σύστασιν προσεύχου τοῦ χάριτος.
ἐξήλασε μὲν, τῆς πίστεως τὸ πάθος· ἀναπη-

δή ταῖς δὲ τῆς πε(ρὶ) τῆς ἀρρωστίας ἐπεδείκνυ-
το δεόμενου. τὰ αὐτὰ ποιοῦν τῷ χωλῷ. οὐ-
περὶ δεῖς καὶ ἰωάννης αὐτόπτης ὤν. τούτου γι-
νομένου. εὕρε τὸ ἀπαυτὸ ἰουδαΐζοντος πλῆ-
θος. καὶ τὸ πολυκοινοῦ γυμνάσιον. πλῆρες
τοῦ ταῦθα ὁ πλωτῶν ὁ φθόνῳ. ἐν ταῖς σκηναῖς δὲ
ἡ ταύτοις οὐ κοφαῦλα καὶ τοῦ διαιρούδεν τέχνην
ἐν ἐνθέμια δὲ πάσῃ καὶ εὐφροσύνῃ πο-
λυτελείας οἱ ζόφιμοι. ἐκεῖθεν δὲ τῆς οἰκί-
ας κοντὸ τῆς εὐσεβείας φωστὴρ ἐα οἱ θερα-
πείας δεόμενοι. καὶ τις αὐτὴρ κειδίσκω
ἀρχὼν ἐγχειρίσκωμένος καὶ τῆς ἔω ταῖς πε-
δάχια καὶ ἐχθὲ περὶ τὸ ἀνεμιδόος τὸ μαρτυ-
ἱκέτευεν σεν ὡς αὐτὴν ἀφικνάζ. καὶ τῆς ἐ-
ἐπικειμένης ἀρρωστίας ὁ χρῆν θεραπεῦσαι.
ὁ δὲ εἰς οὐ δεό μηνήσας πιθανοῦνε. καὶ τοῦ
κοινοῦ ἐκ τοῦ ταῖς δεσπότου. ἔλυσε χρό-
νῳ τὸ πάθος. καὶ χαρὶν ὁμολογοῦ παρη-

γγύα

τῷ θεῷ· ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα διαπραττό-
μενος· ἀντὶ τῶν ἀσκητικῶν λοιπὸν ἐνδο-
κίμασι κομψεύων ἑαυτὸν ἐπαναλαθεῖ· δια-
δὲ τῆς κύρρου τῶν πορείαν ποιούμενος·
πολλοὺς δὲ αὐτῇ διεστραμμένους αὐτοῖς ὀχλοῦσας
ἀπέχρουσε· καὶ τῆς χθαμαλοῦ τοῦ τοῦ διονυση-
φόρου μετὰ τύρος διονυσίου σπηλαίου· οἱ δὲ
συνελθόντες τῆς ἀσεβείας ἐκ τῆς περισταλέντας ἱκέτευον
ἀπαμεῖψαι σοφίσου περὶ τοῦ πρὸς ὄλεθρον
πρὸς δεῆναι σοι· ἀστέριον γὰρ δὲ ἔφασκον σύ-
σοφιστικὴν ψευδολογίαν τε φρονεῦντα. ἅτε
αὐτοῦ τοῦ τῶν αἱρετικῶν ἐκκλησίας
τὸ φορητέον τα· καὶ ἐπὶ σκεπτικῆς χειρουργίας
ἀξιωθεῦντα· ὁμοῦ ὡς τὸν ψευδοκοσμικῶν ἠγορεῦν
καὶ κακοτεχνίᾳ κατὰ τῆς ἀληθείας κεχρη-
ας· καὶ δεδοικαμεν ἄλλεγον μὴ οἷον τι
μὴ δέχεσθαι τῇ γλωσσαλγίᾳ τὸ ψευδὲς συγ-
κεκαλυψας· καὶ τοῖς τῶν συλλογισμῶν πλοκαῖς

ὅτι οὐ τίνα δίκτυα περιέβαλες· περιπλοκὰς τῶν
ἀποστόλων τί σοι ἐξηκολούθεις ἀγρεύων τοὺς τούτου
γὰρ χάριν μετὰ περισπασμοῦ ὑπὸ τῶν συναγωγῶν
γενέσθαι· ὁ δὲ πρεσβύτης φαρισαῖος ἐφ' ἡμῖν
μετ' ἐκείνου τοῦ θεοῦ ἱκέτευεν ἐξ ὕπνου σταυρουμένη-
κουχᾶσθαι τῇ προσευχῇ περὶ σοῦ θεοῦ· οὐ-
τω τούτων τῶν θεῶν ἀπὸ τῆς Λοιπῶν· πρὸ-
μηνῦσαι τῆς παρανομίας ὑμῶν ἐμοὶ ἐξηκολουθῶ
ἢ μὴ ἐκείνη ἐχόρευεν ποιήσεις ὅτι ἀμφότερα
σωπῆτο ἐξ ἔργου τῆς ἀληθείας πολέμιος·
φεῦ ἤλασεν ὁ δὲ ἐξαιτῶν πλῆγμα· καὶ μόνον
μόνῳ ἀφρῶν ἐπὶ τῆς ἡμέρας· ὅσα τὸ δὲ
χόρου τοῦ ζῶντος ἐλθόντες· ἐκλύσης ἀκού-
ων ὡς ἀκοῆς τῆς φωνῆς· ἄφρον· ταῦτα τῶν-
καὶ ἀπεπνεῦσε τὴν ψυχήν σου ἀπὸ σοῦ
ἃ δὲ ἡτοίμασας τίνι· δίκτυα ἀγκίστρα-
ν ἄχρας· σὺ ἔστησας οὐχ ὑστέρω· ταῦτα
δὲ περὶ σοῦ θεὸς καὶ βαχααμ· ὃς μετὰ πε-

μεμφθημένη· καὶ αὐτὸς κατὰ τὸ δ' ἔδου χάδ'·
ἀνύσας δὲ καὶ τὰ αὐτοῦ τῷ σαχαρίτῃ μισθοῦ-
χεύσας· αὐτοῦ δὲ δῶκε δίκην· ὑποδέξι-
ας ἴσως ἐπιχειρήσεις δεξάμενος τὸν σφαγέα·
καὶ οὗτος τοίνυν ἐπεὶ δὴ ὑπὸ τοῦ χαοῦ τοῦ-
θεοῦ κατὰ τὸ πανουργεύματος ὑμῶν· δι' αὐτ(οῦ)
χαοῦ τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν ἀφηρέθη· ταύτης
δὲ τῆς σφαγῆς· διὰ τῆς τούτου προσευχῆς ὁ
Κύρρος ἀπήλαυσεν· ἐμοὶ δὲ τὰ δε-
Τὰ δὲ καθ' ἡμᾶς ἐπ' ἐκείνων φαχὴ ὁ μέγας
ἀκάκιος παραδέδωκεν· ἀμείβεσθαι ἅπαν-
τα τὰ κατ' αὐτὸν ἀπιστάμενος· εὐθὺς τῶν
ἀποδημίας καὶ τοὺς θιασώτας κατὰ χα-
ρῶν· καὶ χρόνου αὐτοῖς οὐκ ὀλίγον ἐπιδι-
ατρίψας· εἰς τοὺς ἀγρίους καὶ ἄχυτον βίου
προθύμως λίαν μετέβη· μοχθηρίας μὲν
εὐθυμίᾳ φύσει τὴν ἀπάθειαν· τὴν δὲ τοῦ σώ-
ματος ἀθανασίαν· ἀναμένων· ἐγὼ δὲ

εὐταῦθα

+

ἐνταῦθα τοῦ πε(ρὶ) τούτου δὲ τοῦ διηγήματος
στήσας λόγον· ἐφ᾽ ἕτερον βαδιοῦμαι· τοὺς
ἐμφερομένους τῷ διηγήματι ἀξιώσας αὐ-
τὸ βολῶν· προξενῆσαί μοι τὴν ἄνωθεν δι-
ὰ πρεσβείας εὐμένειαν:-

μαρκιανοῦ:

Μαρκιανοῦ δὲ τοῦ πάνυ· πῶς ἂν ἀξίως ξ̄
θαυμάσαιμεν· ἢ δῆλον· ὅτι ἠλίᾳ καὶ ἰω-
άννῃ· καὶ τοῖς κατ᾽ ἐκείνους συντάττοντες·
οἳ περιῆλθον ἐν μηλωταῖς ἐν αἰγείοις δέρ-
μασιν· ὑστερούμενοι· θλιβόμενοι· κακου-
χούμενοι· ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος οὗτος·
ἐν ἐρήμαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ
σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς· οὗτος
γὰρ πατρίδα ἐσχηκὼς μέν· ὡς εἶτα τὴν κύρρου πό-
καὶ περιφανέστατος ἐγεγόνει μέν· μετὰ δὲ ταῦτα

τὴν ἔρημον· καὶ ταύτην δὲ κατοικῶν
καταλιπών· νῦν ἐσχάτου ὄντος· καὶ τὴν μὲν
αὐτοῦ ἀπόλυσιν· ἣν δὲ ἐθρέψατο· καὶ
νικηφόρον ἀπέφηνεν· ὁ δέ, ὡς στεφα-
νίτην ἐδόξασε. τῆς γὰρ τοῦ βίου καταφρο-
νήσας περιφανείας· ἐξ αὐτῆς [illegible]
τήσας· καὶ τῆς εὐσεβείας τοῖς λαμπρότη-
τος· ἐν ἐκείνοις γὰρ [illegible] σώμα-
τος καὶ ψυχῆς πρὸς τὸν δημιουργὸν τῆς
φύσεως δεξάμενος· καὶ ψυχὴν ἔχων
ἀγχινοίᾳ κεκοσμημένην· ὡς θεοῦ καὶ
τὰ θεῖα· τὸ φιλόξενον ἅπαντα μάλιστα ἐθήρευ·
καὶ πᾶσαν ὁρμὴν ἀπαξ φράξας· κατὰ [illegible]
νη τῆς ἐρήμου τοῦ ὁμοφύλου· καὶ σμικρὸν
οἰκίσκον [illegible] μένος· οὐ δὲ τῷ σώματι
[illegible] μικρὸν· καὶ ἄλλως [illegible] σμικρὸν [illegible]
[illegible] περιβαλών· κατὰ [illegible]
πάσης μὲν [illegible]

χωρισμένος· τὸ δὲ αὐτὸ ὅλον δεσπότῃ
διαχειρόμενος· καὶ τῆς γλυκείας ἐκείνης
ἑβραΐων φωνῆς· τῆς μὲν γὰρ θεοῖς συν- τοῖς
τυγχάνων λογίοις· τῆς δὲ θείας φωνῆς ἀποχέ-
ων ἠγάπα· προσευχόμενος δὲ καὶ τὰς ἱ-
κετείας προσφέρων· αὐτὸς τῷ πρὸς τὸν
δεσπότην ἐποιεῖτο διαλέξεις· καὶ τοσαύτης
ἀφθόνου τρυφῆς ἀπολαύων· κόρον λαβεῖν οὐκ ἠ-
βούλετο· ἤκουσε γὰρ τοῦ θείου πνεύματος διὰ τοῦ
μεγάλου δαυῒδ ὑποψάλλοντος· ὡς ὁ μελετῶν
ἐν νόμῳ κυρίου ἡμέρας καὶ νυκτός· καὶ ἔσται +
ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς
διεξόδους τῶν ὑδάτων· ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ
δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀ-
πορρυήσεται· τούτων τῶν καρπῶν ἐφιέ-
μενος· τοῦ ἰδίου τούτου ἠσάζετο πόνου· ἠσπάζετο.
καὶ τῷ μὲν προσευχὴ ἢ ψαλμῳδία· τῷ-
δὲ ψαλμῳδίαν ἡ προσευχὴ διεδέχετο· καὶ

ἀμφότερα παρήγγειλεν ἡ τῶν θείων λογίων ἀ-
νάγνωσις. σιτίον δὲ τῶν αὐτῶν. μόνος
ἄρτος· καθαρὸς· σταθμῷ προσφερόμενος.
τόσου τὸν σταθμὸς· ὡς μηδὲ παιδὶ
νηλιγῶν ἀρτίως θηλῆς ἀπαλλαγέντι τῶν χειρῶν πλη-
ρῶσαι· φασὶ γὰρ τὸν ἄρτον τῶν λιτῶν τέτταρα
χῦν διαιρουμένων· ἡ μὲν ἐστὶ τὰ τέσσαρα γρα-
νόμισμα τῆς· καὶ ἡ μὲν ἐξάγιον μίαν ἀπο-
ἐκεκείκει νόμισμα τῆς μοῖρα ἐστίν· ὡς πλείονες τοῦ ἑσπέρας
καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα ἡ μὲν ἐστιν· ὁ ἐστιν δὲ μὴ
λαβεῖν μηδὲ ποτὸν πολύ· ἀλλ' ἀεὶ μὲν πίνειν.
ἀεὶ δὲ διαμένειν· προσφέρειν δὲ τὸ σῶμα τι·
τοῖς τοῖς ἀποχρῶντα. ἐχέγγυον γάρ· ὡς δι-
απλειόνων ἡμερῶν σιτίων μεταλαμβά-
νων· ἀποστερούμενον τῆς ἄλλης τῆς ἀσιτί-
ἡμέραις ταῖς δὲ πολιτικαῖς λειτουργίαις ἐπι-
τελεῖν. ἐν ᾗ δὲ πάλιν ἡμέρᾳ τῶν σιτίων
μεταλαμβάνειν· πλείονα ὡς εἰκὸς προσ-

σφαιρόμενος τὴν γαστέρα φορτίζει· βα-
ρυνομένη δὲ αὕτη· ὁ καὶ μὴ δελέαρ ἂν περὶ τὴν -
ἀγρυπνίαν καθίστησι τὴν ψυχήν· ἀμαυρου-
μένων ἔλαχεν εἶναι καθ' ἡμᾶς ἐστὶ μὲν ταχ-
μεταλαβεῖν τῆς τροφῆς· ξηροῦ δὲ περιμεῖναι· μη-
\+ δέποτε· σχηματίζει νηστεία· ἡ δὲ ἰσχνότης — ἀληθὴς γὰρ νηστεία ἡ διηνεκὴς ἔνδεια
ταῦτα νομοθετῶν τῶν δὲ ἐλάχιστον ὄψος αὐτήρ·
καὶ σώματι μάλιστα ἔχων· καὶ τῶν ἀπαὐ-
τοῦ παύτων αὐτῶν μάλιστος οὐ καὶ μέγιστον.
σμικρότερον τοῦ οὗτινος δὲ ἔτρεφε[το]· χρό-
νου δὲ τινος διαχθέντος· διὸ οὐ [σω] οἴκου
ἐδέξατο· Βουβίου· ὃς τῆς ἱερᾶς ἐκκλήσης
κηδεύσης καὶ εὐνόμως ἐβίωτο· καὶ ἀρχιστη-
τόν· ὃς τὴν ἀρχὴν ἐκ τοῦ ταύτην νομοθεσίαν
τῶν ἀς τῶν ἀπαμείων μετεφύτευσε· καὶ μάλιστα δὲ -
τις ἐστὶ μεγίστη καὶ τοπαχὺ ἄνθρωπος· υἱὸς καὶ -
τῆς δὲ ὄνομα ταύτῃ· διὸ τοίνυν φιλοσοφί-
αν ταύτῃ φροντίζει περὶ ἀκαλεσθ... μαθη-
ται

τὸ μέν. τῆς αὐτοῦ περὶ στρατηγίας ἐπωνυ-
μου· τὸ δέ, τοῦ θαυμαστοῦ τῶν ὁμωνύμου.
οἱ πεντήκοντα ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν ἐν ταύτῃ τῇ-
φιλοσοφίᾳ διέλαμψεν· ἐν τούτοις μέ-
χρι καὶ τῆς μ (τημ) εγίστου πλήθους ἢ ἑξηκόσιοι
διαφέρουσιν ἄνδρες· ἀρετῆς· ἀθληταί·
καὶ εὐσεβείας ἐρασταί· καὶ τοῦ ὄντος τοῖς
πόνοις ὠνούμενοι· θεμηθέντες δὲ ταύτη-
ς τῆς πολιτείας· ἀγαπητὲ καὶ σοὶ μὲν αὐτοὺς.
παρὰ τὸ μνημαζουμεν καὶ ἀνοσίους νόμους
δεξάμενοι· ἐκ δὲ τούτων· μυρία ἀφθ-
φεύγει ὅτε ἐργάσῃ τοῦ καταφορία· τοῦτο
οἱ τοῖς νόμοις κοσμούμενα· ἃ οὐ ἐφ' ἑξῆς
ἀριθμεῖν· ἀλλὰ φυλουργοῖς τούτων ἀπαύ-
των ὁ δὲ πρέσβος ἐκδυνος ἀνήρ· ὁ γὰρ τό-
περ μετὰ ἀπάχλι σου παρασχών· οὕτως οὗτος
καὶ τῶν φαύλων ἀγαθῶν· αἴτιος αὐτοῖς κα-
τως ἐχρήσθη· τὸ μὲν οὖν περὶ πολ

ὡς ἔφην· μόνος τῶν ἐθελουσίων ἐκάλουν
ἔχων ἀρκτικόν· ἔπειτα τοῖς διὰ τούτους ἀποδε-
ξάμενος τοὺς ζῶν οἴκους ἔχων· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν
μόνῳ ὁ οἰκήτορος ἀπέχει· μικρὸς αὐτὸ
κομιδῇ καὶ πολλῷ αὐτῷ φθάνει ἔτι καὶ κα-
τακλιμένῳ παρέχων τοὺς ὤμους· οὐ γὰρ δὴ ἐπὶ τὸ
κόσμου φθάνειν οἷός τε ὤν· τῆς ὀροφῆς καὶ
τῶν κεφαλῶν καὶ τοῦ αὐχένος καταπτούσης·
οὐ γὰρ κατακλινόμενος· ἐκτείνω φύλους πό-
δας ἠδυνάμην· ἰσομήκη τῷ σώματι τοῦ-
τοις χρῆσθαι μήκους οὐκ ἔχοντος· ἕτερον σοι
αὐτοῖς ἐπὶ τῷ τετράψας κατασκευάσει· ἐν ἑκά-
νῳ, δι' ἀγαθῶν ἐκθλίβειν· καὶ καθ' αὑτοὺς δὲ
ὑμένου καὶ περισσάχεις· καὶ τοῖς τόποις
αὐτοῖς χάνδην χωρίοις· ἐπειδὴ δὲ ἔδει τῶν
ονας τῆς ὠφελείας ταύτης μεταλαχεῖν· ἕ-
τερον πόρρωθεν οἰκοδομηθῆναι κατὰ
γωνίαν παρεγγυήσας· ἐκέλευσα δι' ἀγαθῶν

τοὺς βουλομένους ἀνθέξειν· ἡγεμόνων·
σὺν δὲ αὐτῷ ὁ εὐσέβιος. τῷ τοῦ δὲ με-
γάλου μαρκιανοῦ διδασκαλίαν διαπορ-
θμεύσειν· ὁ δὲ θεῖος ἐκεῖνος ἀλλὰ στηλο-
σας δοξάσει θεὸς ὡς ἔοικε καὶ γυμνασά-
μενος· καὶ τὴν ἀθλητικὴν αὐτὴν ἀριστα-
σαν δὲ αὐτῆς· ἐπαινηθεὶς ὡς ἔφη· καὶ ἀ-
παραλήπτης τῆς ἀναψυχῆς ἐκείνης ἐδέξατο κα-
τὰ πατέρα σπέρματα· οὕτω δὲ περιφανῶς
ἐθαύμαστο καὶ περίβλεπτος· ὡς καὶ τῆς ἀρ-
χιερατικῆς προεδρίας ἀξιωθῆναι· καὶ
ποιμαντικὴν ἐγχειρισθῆναι κηδεμονίαν.
καὶ τῆς οἰκείας πατρίδος ἐμπιστευθῆναι
τὴν ἐπιμέλειαν· εὐσέβιος δὲ ὁ θαυμά-
σιος τῆς ζωῆς ἀφοσιωθεὶς πρὸς τὰ τῶν ἱερῶν
ἀθλήσεις· καὶ τοῦ διδασκάλου τῷ ἐπιμήκισ-
τον ἀναδέδεκτο· καὶ μόνος τῆς καιροῦ αὐτῷ
φιλαῦ καὶ ποιῶν φαίνεσθαι μή τι βούλοιτο

ἠξίου το· ἐθελήσας δὲ πολλοὺς ὑπὲρ ἰδίων
ὅτι περίαπτοι· ἐπιτολμήσει τῇ φωτεινῇ γραφῇ.
βραχέα δὲ τῶν αὐτῇ πλησιάσαι· καὶ περικύψαι·
ὁ γὰρ φῶς οὐχὶ χειμαῖον οὐδὲ χειροποίητον.
ἀλλ᾽ ἄϋλον ὡς δῆθεν καὶ τῆς ἀΰλου θεοῦ χάριτος
τῆς τοῦ διδασκάλου κορυφῆς ἀπαστράπτον
καὶ τῶν θείων λογίων ἀποδεικνύον τῶν
τῶν γραμμάτων ζωοποιὸν καὶ γραφῆς βίβλου
καλέγχου ἐτύγχανεν· καὶ τῶν ἀκολουθη-
σάντων· διεζήτει τοῦ θείου θελήματος· ἀ-
κολουθησάντων Τοῦτο θεασάμενος εὐ-
σεβὴς ὁ θαυμάσιος· δέος ἐστὶν ἐμπίμ-
πλαται καὶ φρίκης μεστὸς ἐγένετο· καὶ τῶν
κατακεχωσμένων τοῦ θείου θεράποντος ἐ-
δεδάσκετο χάριν· καὶ τοῦ θεοῦ τὴν περὶ τοὺς
δούλους ἐμάνθανεν εὔνοιαν. ἄλλο τι δὲ
ἐν τῷ περὶ αὐτὸν τόδε μέγα προσευχομένῳ

μηνίαν· δεξάμενοι τῆς αὐχμηρούσης ἀέ-
τοὔπερ ὡς ἐωθότα μαλθάσσου τοῦ τείχου· ἀλλ' ὥ-
σπερ τοῦ τείχου διέσκαψε· κεχηνὼς τὸ ἄ-
μα καὶ γλωσσουροῦ σχέπων· καὶ τὸ ἐπι-
σουχῶν σημαίνων· πόρρω δὲ ἔσω ὡς ὅσω-
σε βίος· καὶ τὸ φρικῶδες ἐκεῖνο ψάμμα
δι' ἔτας· καὶ τοῦ δὲ διάσπασμον ἄγνοδυνίσσο-
τοπώτας· ὑπεδέχετο βοὴν καὶ φυγὴν
ἀντὶ βολῶν· ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς μιᾶς καὶ τὸ
δηλίαν ἐκ σαχθεῖν ἐκεύσας· πάθος γὰρ ἔ-
ναι καὶ ταύτην ὀλέθριον· τῷ μὲν δ' ἀκρι-
λῷ τοῖς γεροῦ περιλύπησιν· ἐκφύση σε
διὰ τῷ στόματι· καὶ παραλαιὸν καὶ προσδέχω
σεν ἐχθρὸν· ὁ δὲ καταπροσφύρεται
τῷ τοῦ στόματος πνεύματι ἀναφθείς· καὶ
οἷον ἐμπρησθείς· καὶ ἄμυς δίκην καὶ
φλεχθέντος· εἰς πολλὰ διεχύθη· ὅρα μοι
τὴν ἡμετέραν τοῦ δεσπότου· ὡς εὐνοϊκοί-

ἐμπρησθείς·

κέλης μεμίμηται· καὶ γὰρ ὁ δεσπότης τῆς
θαλάσσης ἐπιμαινούσης τοῖς τῶν σκάφ-
ει τῶν μαθητῶν ἀγωνιώντων τοὺς τούτους θεασά-
μενος· οὗ πρότερον τῆς θαλάσσης τὸν ζάλον
ἐστόρεσε· πρὶν ἢ τῶν μαθητῶν ἐπιτιμή-
σασθαι τοῦ τῷ ἀπιστεῖν· ἐντεῦθεν
ὁ θαυμάσιος οὗτος ταυτὶ τὸ παίδευμα θεοῦ·
προσῆλθον τοῦ φοιτητοῦ τῷ δεξιὰν ἐξέτα-
χεν· ἐφ' οὗ τῷ ἰμαρίᾳ τοῦ θηρίου πέπονθεν.
Τοιαύτη τοῦ μεγάλου μεγαλωσύνη καὶ
ἡ σοφία καὶ ἡ θαυματουργία καὶ ἡ προ-
στάτου παρρησία· ἀλλ' ὅμως καὶ τοιαύτης χά-
ριτος ἠξιωμένος καὶ θαυματουργῶν με-
γάλα δυνάμενος· κἂν πλεῖν ἐσπούδαζεν τῶν
ἰσχύν· τοῦ χωρισθῆναι τῆς ἀρετῆς ταῖς με-
γάλαις ἀφορώμενος· τὸ γὰρ τῆς ἀρχαίας ὄφεως
ὑποσπόρου πάθος· τοῖς πόνοις ἐκκαθαί-
ρεις καὶ τοὺς λῃστὰς ἐπὶ χεῖρας· καὶ κεύ-

πλὴν δὲ τῷ δεδομένῳ προθυμούμενος
χάριν ἄλλην ἐθαυματούργει· τῆς τῶν κατορ-
θωμάτων ἀρχῆς ἀπορρεούσης· καὶ τῶν κα-
κῶν κινδύνων δυνάμει παραγυμνούσης·
καὶ δὴ πολλὰ τοιοῦδε ζωὴν ἐσημείωσε.
Ἀγχιστεὺς τῶν ἐν παισὶ δυοῖν καὶ ἀρχαῖς στρα-
τιωτικαῖς πολλάκις ἐγχειρισθεὶς ἀποδε-
ροίας τῆς συρίας ὁρμώμενος· τῆς φρασθείσης
ἐπὶ χρόνον πολλῶ· κατὰ βασιλείας καὶ
ὑπὸ πονηροῦ δαίμονος ἐνοχλουμένης
καὶ λυττώσης· καταλαμβάνει τῷ ὄρει
ζωὴν τῆς μὲν ἐν τῷ μεγίστῳ μοναστηρίῳ. σύ-
ταξις δὲ αὐτοῦ καὶ αὐτῇ βοηθεῖν διὰ-
θέσπεσθαι τὴν ζωὴν πρὸς θεὸν δακρύων. φευ-
χθεὶς δὲ τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς θέας δια τῶν
τοῦ θεοῦ πρόσωπον, ἱκετεύει ἀπελθεῖν
τῷ. ὃς καὶ τοῦ κατὰ τὸν θεὸν αἰδοῦ
διακονίαν ἔργῳ χάριτος. μικροῦ χρό-
νου

γι' ἢ πληρώσεις ὑποδέξασθαι τι. καὶ πλῆθος
φθάνας τὸ δοκεῖν διὰ τὴν θύραν. ὁ δὲ Περσ-
εὺς πολλάκις μὲν τὴν ἐγχείρησιν ἀφ-
υπνώσας· πολλάκις δὲ παρ' αὐτῶν παρακληθείς·
ἤπλου τῆς ἐκκλησίας ἀφῆκε. τοῦ δὲ καὶ ὑπὸ
αἰσθόμενος ὁ μεγαλοψυχότατος ἀνός. ὁ τούτῳ φαίνε-
ται τῆς ὥρας. καὶ τὸ δεόμενος οἴκοι. ὁ δὲ εἰπὼν
μὲν ἀληθῆ τὴν πρόφασιν ἐκεῖθεν. ἐσκήπτετο
ἀφῖχθαι ὡς καθησόμενος μετὰ τῶν ἄλλων. κα-
τοῦ τὸ χρέος ἀπεπέμπετο. ὑπὸ δὲ τῶν ἀσω- ἀπεπέμπετο
φαγίων τῆς κόρης ὁ πατὴρ ἱκετεύειν ἀποδημῶσαι
αὐτῷ τὸ λοιπὸν κίνδυνον. ὁ δὲ ἐνδεδιὼς μὲν, ἀ-
πὸ τὰ δεῖμα ἡ τύχη τῆς ἡδονῆς ἀπέστη. καὶ τὸν
χρόνον προτείνας καὶ τὸν κίνδυνον ἀναλαβὼν.
ἐπὶ τὸ λοιπὸν ἐχάρη φανερῶς. ὁ δὲ, σφαγεὺς ἐπ-
ιστεύετο. τὸ βουλόμενος ἥκοι. ὡς δὲ τὴν αὐ-
τὴν ἔφη πρόφασιν ὠκεῖ ἑσπέρας ἐδή-
λωσε δι' ὑστέρας ὁ τοῦ δήμου ἀνός. ἀπὸ δὴ

τῷ δ' ἑξ ἑαυτοῦ [illegible] γεγενημένῳ τοῦ πρεσβύ-
του [illegible] ἐξῆς· ταύτῃ τῇ ἀπαγγελίᾳ ἐκλέξαι·
ὁ δέ, δημοσίων καὶ ξένων καὶ κοινῶν [illegible] τῶ-
τῆς θείας χάριτος ἀποπλανώμενος οὐδ' ἀξιούμενος
τῆς δὲ ἱκετείας τοῦ [illegible] ἔχεται· καὶ τὸ σπάθου
τοῦ [illegible] ἐνδιδάσκει· καὶ τὸ χρῖσμα τοῦ θείου
ἀποδέχηται· ὁ δέ, ἡ ἁμαρτία κατὰ μέν, ὡς ἀ-
καθ' ἑαυτοῦ. τὸ [illegible] τῷ ἀρχιερεῖ οὐ συ-
χόμενος· ἀποστηλιτευόμενος ὡς ἂν αὐτοῖς
διὰ τοῦ τολμήσαι· καὶ τῆς συνουσίας ἀκα-
θαρσίας περιπεσεῖται· καὶ τῆς διακονίας ἀφαι-
ρεθήσεται· μεγίστη δὲ ἡ ζημία τοῖς
τοιούτοις ἐπιχειρισαμένοις. ἀπὸ [illegible]
ἀποδοῦναι τῷ [illegible] καλέσας· καὶ ὁ-
μοῦ [illegible]· τέσσαρας δὲ σταθμοὺς
ὀβολοὺς [illegible]· τοῦ δὲ [illegible] το-
ἐσόμενα τῷ δημοσίῳ· καὶ μετακινηθεὶς [illegible]-
ρια τὰ δίκαια [illegible]· δημοσίοις τοῖς [illegible]-

τὰ τοῦ δαίμονος χρῶμα· καὶ τὸ ἀχίλλειον
ἐκείνου ἐξῃκασμένον· καὶ τὴν ἡρωικὴν καθαράν
τῆς ἐνεργείας ἀποφαίνων ἐκείνου· καὶ τοῦ-
το μεμαθηκὼς ἀκριβῶς ὁ τῆς κόρης πατήρ·
ἐπανῄει οὕτω γράφειν αὐτόν· καὶ ὁ λίθος τὸ διάστη-
μα στασιάζεις ἀπέχουσι· οἱ κύκλοι τῆς ἀσπί-
δος ἐκ γῆς ὑπὸ τῆς δεσποίνης ἀποσπα-
σθεῖς· οὗτος τοῦ δεσπότου τεχνάζοντος· προ-
σέφερε τῆς ... θαυματουργὰ τὰ
ἔργα· πρὸς τὸ στάμφου ... λέγων ...
... τὸ θαῦμα· ἀρ' ἐθαύμασας ...
ἡμέρας καὶ τοῦ καὶ ἐγὼ ἀκριβῶς ἐξετάσαι·
ἐκείνου εἶναι μεμαθηκέναι; ἐν ᾧ ... τὸ
ἐξεκόμισεν ὁ πρεσβύτης· ἐγὼ δὲ εἰσ-
ελθοῦσαν χαμβαίνω τι οὐκ ... ἔδωκεν ὁ μὲ-
γαλοῦ ... ἀνὴρ ὁ θαυματουργὸς ἐβούλετο
ἀγαθὸν καὶ κρύπτον ἐσπουδακὼς ... ἐδέξατο
χάριν ... φησί· ποίαν οὐκ ...

ε′

τε ἐρχομένου ἐπιτηδείας ἐργάζεται; οὐδὲ
καὶ τὸ πᾶσι κατ' αὐτοῦ σοφίαν οὐχ ἅπα-
σιν ἐδήλου· καὶ ταῦτα τότε τηνικαῦτα μετὰ
τὸν βυζαντίου πάθους καὶ τῆς δεσποτικῆς
ἀναστάσεως ἑορτὴν τοῖς ἐν ναῷ βυζαντίου συχνο-
μένοις πρὸς αὐτὸν ἐπιδείξας· ἀμέλει κα-
τὲ κάμψαν ἀπαντῶ ὁ ἔρως αὐτὸν ἀπουδα-
ζοντα τοῦ καιροῦ· καὶ δὴ πολλῶν ἄλλων πρὸς
αὐτὸν συναχθέντες τῶν ἀρχιερέων οἱ πρῶτοι·
φλαβιανὸς ὁ μέγας· τῶν ἀντιοχέων πε-
στεμμένος ποιμαίνειν· καὶ ὁ θεῖος ἀκάκιος ὁ σ
οὖν καὶ πρόσθεν ἐμνήσθημεν· εὐσέβιός τε ὁ τῆς χαλ-
κηδόνων· καὶ ἰσίδωρος ὁ τότε τῶν κύρρου
κυβερνᾶν πεπιστευμένος· ἀρετῇ δια-
πρέπον τε· σὺν οἷς δὲ αὐτοῖς καὶ θεόδωρος·
τῆς ἱεραπόλεως τῶν καὶ ἐγχώριον ταινίαν·
ἀσπάσασθαι· καὶ προσομιλῆσαι χαμαίτων· πα-
ρῆσαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀξιωμά-

των. Ἰησοῦ πρεσ

+

των· τῆς παρ' αὐτοῦ τόξα σπεύδουσιν ἔχουσι· ταύτης
τοίνυν οὐ γῆς καθημένων καὶ τῶν ἱερῶν
ἐκείνων προσδεχομένων φωνήν· οἱ γοῦν δ-
αὐτοῖς ἐπὶ πολὺ καθῆσθαι· ἀφ' ἑαυτοῦ μετὰ τῶν ἄλ-
λων· συνεφρόνει δὲ παρέχων τῶν ἀκοῶν· τό-
τε τῆς τῶν καθημένων συνήθης αὐτοῖς αὐτῶν δια-
τῶν τῆς ψυχῆς ἐπιμελεῖσθαι· καὶ ἄλλως δὲ ἀλέξι-
ον καὶ τοῖς χάμυσιν· ἅπαντες ἔφη· ὦ παῖδες·
καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις· τῆς σῆς διανοίας ἡ διδασ-
καλία τὰ ἤδη πάσου πρὸς μεταπίνουσιν ἅμα-
τα· μηδὲ τοῖς τοίνυν τοῖς προσφέρουσιν ἅπασι
τῆς ἀφελείας· καὶ μὴ καταλύσῃς τοὺς τῆς
ἁρμονίας κόρυνους· ὁ δὲ μικρὸν ἀπεῖναι
τῶν ὄχλων ἔφησε· καὶ καθεκάστην ἡμέ-
ραν διὰ τῆς κινήσεως φθέγματα· καὶ διὰ
τῶν θείων γραφῶν διαχέεται καὶ παραινεῖ
τὰ δέοντα καὶ ἀσπάζεται τὰ συμφέροντα·
ἀπὸ τῆς διδασκαλίας καὶ προσέτι τοῦ

ώ

ὑποσχέσιν· καὶ ὄκνησιν οὐδεμίαν ἐπιδεικνύ-
μεθα· πῶς εἶναι μὲν ἱκανὸς φθεγγόμενον
ὠφεληθῆναι τοσαύτην ὠφέλειαν μετὰ τῶν-
ἄλλων ἀποστερούμενος; καὶ ὄκνησιν ἐ-
κᾶσθαι εὐρᾶσθαι μὴ βουλόμενος, σὺ τοῦ θεοῦ
πολλοὶ μέν, περὶ τῶν περὶ ὧν ἐκινήθησαν
λόγοι· οἷς συνεῖναι τῷ δικαστῇ μετὰ παρεχόντων
συνόμεθα· ἀνασπάντες δὲ καὶ προσευξά-
μενοι· καὶ τῆς ἱερωσύνης αὐτῷ τὴν χειρο-
τονίαν ἐπιθεῖναι τυχήσαντες· ἔδει σε τὴν
παρ' ἡμῶν ἐπιχείρησιν καὶ οὗτος μέν· ἀ-
κούω· ἐκεῖνος δέ, τούτῳ περὶ ἡμῶν ἐγκαλο-
φάντες δὲ ὁμοίως παραιτησάμενοι τὴν-
ἐπάνοδον ἐποιήσαντο ἀλλὰ ἐγὼ βούλομαι
καὶ ἄλλο τούτοις προσθεῖναι δι' ἣν γράμμα τῆς
φιλίας ἀπὸ τῶν χάριν αὐτοῦ σοι ὅπως γνώρισμα·
ἑτέραν ἀβί τοῖς τῆς δὲ τῶν ἔρημον τὴν ἀσπαστικὴν
ἐχούσῃ ἐπήξατο πρῶτος· βορρᾶ τῷ ὄρει δὲ

ταύτης ἐπὶ καὶ μικρὸν πρὸς ἕω καὶ μεσόγη
κατὰ τὸν ἀπαρκτίαν ἄνεμον. τούτῳ ἀφη-
χεῖ ἀληπτεχάζοντα. οὗτος τοῦ Δημοφίλου μετα-
κίαντος δὲ καὶ χρόνῳ καὶ πόνῳ. πρεσβύτερος
ὤν. φιλόσοφος δὲ ἀνήρ. καὶ τῷ σκληρῷ βίῳ
ῳ τε θερμότερος. οὗτος πανταχόθεν περι-
θρυλλουμένων τούτων τὸ δ' ἀνδρὸς καταμαθὼν
ἀρεταῖς αὐτῶν μακρᾷ ἡσυχίᾳ κερδάχαι
ᾤετο ἔργον εἶναι τῶν τοιαύτην φύσιν γενο-
μένως. ὑποδεχομένους σπουδῶν ἴδιον τὸ προ-
τούμενον. μαθὼν δὲ αὐτοῦ τὴν ἄφιξιν ἐπὶ
ὁ μέγας Μαρκιανός. τὴν θύραν ἀνοίξας
πρὸς ἑαυτὸν ἐδέξατο. λόγου βίῳ δὲ τῷ-
θαυμασίῳ πρεσβύτῃ ἠγάπησε. καὶ ὁ σπεύδων ἐλπί-
σας καὶ λαχαίνου ἅπερ ἔχοι. ὅπως δὴ δὲ ἐπὶ τῆς
φιλίας ἀλλήλων διαλύξαιεν ὡς ἐν πολλῇ ἀθετ-
ε τῶν ἀλλήλων καὶ ἔμαθον ἀρετῶν. κοινοὶ
τῶν τῆς σινάτης ὥρας ἐπιτελοῦντες ἀθυρμάτων.

ἦλθε δὲ ὁ εὐσέβιος τράπεζαν φέρων καὶ ἄλ-
λοις προσφέρων. ὁ δὲ μνησθεὶς μαρκια-
νὸς τῶν θεραπόντων ἀμείβεται· σὺ δ' εὖ γε ἔφη
πάντων μοι προσφιλέστατε λέγε τε
καὶ ταύτης κοινωνήσομεν τῆς τραπέζης.
ὁ δέ, ἔφη· οὐκ οἶδα πότε τοῦτο πρότερον
ἐπ' ἔργοις τοιούτων μεταλαβών. πολλάκις
δὲ καὶ δύο καὶ τρεῖς καθ' ἑαυτὸν ἄσιτος ἡμ-
έρας διατελῶ. ὁ δὲ μειδιάσας μακάριε ἀνόσ·
ἐμοῦ δρομοῦ ἕνεκα ἔφη ὅτι μὴ ἐργάσαμαι βε-
ἔθνος βαίου ὁ ἔθνος· ἀθηναῖος γὰρ τὸ σῶμα διάκειμαι.
προσκυνεῖν τὴν ἑσπέραν οὐ δύναμαι. ὡς
δὲ ταῦτα χαίρων τοῦ θαυμαστοῦ ἀσίτου οὐ-
κέτι πείθει. συνάξαι τε χεῖρας ἐστὶ καὶ φαγεῖν.
ἀλλ' ἐρωτῶμεν ἀντὶ μὲν λίθου καὶ δάκνομαι τῶ-
ν ἀρχῶν· ὅτι τὸ σοῦ τὸν ἄνθρωπον εἶναι πόνου ἵ-
να τί ἂν ἀφιλόπονον καὶ φιλόσοφον ἴδοι.
καὶ τῆς ἐπιτάδες ψυχαθεὶς καὶ τραχύτητα

καὶ ἄσωτον ἀντὶ φιλοχρύσου ἀπέφηνας· ἀεὶ
ἀνατόλιος δὲ πρὸς ταῦτα τοῦ θεολάλου ἀμείβεται.
καὶ φήσαντος ὡς ἐκ κοινοῦ μεταλάβοι αὐτοῦ· τί-
δ' οὖν μεῖζον ἢ τούτων ἀκούειν, ὁ μὲν γὰρ
ἔφη μακαριανὸς καὶ ἡμᾶς ὦ φιλόχρηστε;
τοσαῦτά σοι μετὰ τὸν μακάριον βίον καὶ τῷ αὐτῷ
ἀπολαβόμεθα σχολιτείαν· καὶ τῆς αὐτῆς ἀπο-
χῆς πρὸς τί μεταμέλλοντες τοῖς πόνοις· καὶ τῷ γνησίῳ
τῆς τροφῆς προαιρούμεθα· καὶ νῦν ὥσπερ ἐ-
σφιγμένοις, τὸ τῆς αὐτῆς μεταλαμβά-
νομεν· ἀλλ' ἴσμεν ὅτι τῆς ἀγάπης τέχνη-
μεν τῆς συνηθείας ἐπὶ τιμιώτερον· τὸ μὲν
γὰρ τῆς φύσεως ἐρρωμενεστέρας· τὸ δὲ τῆς
ἡμῶν αὐτῶν ἐξουσίας· προσήκει δὲ τοῖς
φίλοις νόμοις· τῶν ἡμετέρων σοχλῶνο-
μίζειν τιμιωτέρους· τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους
διαλεχθέντες· καὶ βραχείας μεταλαβόν-
τες τροφῆς· καὶ τοῦ ἀεὶ μνήμην αὐτῶν· καὶ

καὶ ξένοις ἀλλήλοις τὴν δὲ ἀξίαν τῆς ἡμέ-
ρας· ἐχωρίσθησαν ποταποῦ· ἀλλήλους ὁρῶν-
τες τοῦ αὐτοῦ· τίς εἶναι οὐκ ᾔδεισαν μεσαιτοῦ-
δε Ἰουδαίου δεξιὰν σοφίαν· ἀφῆς κυβερνώ-
μενος· ἡ δὲ μόνη στάσις· ἡ δὲ φιλαδελ-
καινόν φίας κλαυθμόν· ἡ δὲ καὶ Ἰωσὴφ τῆς ἀρετῆς
μαρτυρίου τὸ διάφορον· καὶ ποίῳ προσήκει
παραχωρεῖν· καὶ τίνι καταχαίρουσι δό-
ναι τὰ νικητήρια· ἀγωνιστὰς καὶ ἄλλο δι-
ήγημα τοῖς ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ τελευτῆς
γνωρίσματα· ἀφίκετο γὰρ ἀπὸ τῆς παιδί-
δος ἡ ἀδελφὴ πρὸς αὐτὸν τὴν τοῦ ὕπνου· τῶν-
δρὶ τῷ ὄντι καὶ τῆς κύρρου προσθέντι· τὰς
ἀναγραφὰς αὐτῶν χρείας πλουσίως κομίζου-
σα· ὁ δὲ τὴν μὲν ἀδελφὴν ἰδεῖν οὐκ ἠνέσ-
χετο· τὸ δὲ ἀδελφικὸν δῶρον εἰσεδέξατο· τῆς
γὰρ ὁρισμοῦ τῆς σωτηρίας τῶν ὅλων ἔρως· αὐ-
δὲ ἰκετευομένου δὲ χρήσασθαι τῷ ἐπιμιαθεῖ-
σα

+

διὰ πόσων ἔφη μοναστηρίων διήλθετε;
τίσιν ἐκείνων ἐκ τούτων αὐτῶν μαθητευ-
[illegible]; τοῦ δὲ εἰρηκότος ὡς οὐδενὶ
δεδωκότες ἑαυτούς· ἀπὸ τοῦ ἔφη καὶ [illegible]
ἐνομίσατε. ἡμεῖς γὰρ τούτων οὐδενὸς οὔ-
τε δεόμεθα· οὔτε ἀνεχόμεθα δεξόμενοι.
φύσει κατὰ γὰρ [illegible] ἀλλοτρίας περι-
πατείας [illegible] φρουτικόν. τοῖς ἡμετέροις ἀρχομέ- τούτοις
νοις· γὰρ μὴ μόνων τῶν [illegible] ἔτι καὶ τῶν
τῶν ἀρχαίων· οὐ γὰρ ἡμεῖς μόνοις καὶ τὰ
διδάσκαλα αὐτῶν ἠνέγκατε. τῶν γὰρ χαρίτων
τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν. καὶ ταῖς ἀδελφότησι
ἀπεστείλαμεν. οὐδὲ βραχύ τι τῶν παρ' αὐ-
τῶν προσενεχθέντων ἀποδεξάμενοι
[illegible]· οὕτως ἔξω τῆς φύσεως [illegible]
καὶ [illegible] τῶν [illegible] καὶ [illegible]
[illegible]· τοιοῦτον γὰρ αὐτοῖς τοῦτο σαφῶς
[illegible] παρέδωκεν; ὅτι [illegible]

ἄξιος τῶν κατὰ τὴν αὐτοῦ δεσποτικὴν φωνήν·
ὁ μὴ καταλιμπάνων γάρ φησι πατέρα καὶ
μητέρα καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς· καὶ γυ-
ἔστι ναῖκα καὶ τέκνα· οὐκ ἔστι μου ἄξιος· ὁ δὲ
ὁ μὴ καταλιμπάνων ἂν ἄξιος· ὁ κατα-
λιμπάνων καὶ τὸ σῶμα κεχρημένος τελει-
ότητι τῆς ἀρετῆς· διὰ χειρῶν ὡς ἀξιοῦται τέλος τῶν·
ἔργων δὲ πρὸς τούτοις θαυμάζω καὶ τὴν τῶν
θείων αὐτοῦ δογμάτων ἀκρίβειαν· ἀ-
σφαλῶς μετὰ τὴν ἀρχαίου μνείαν
ὑπὸ τῆς βασιλικῆς διασπάσεως κατὰ τὸν
νοῦν τοῦ καιροῦ ἐξαπλουμένων· ἐμοὶ σέ-
βασθε δὲ καὶ τὴν Ἀπολιναρίου φρενοβλά-
βειαν· διεμάχετο δὲ γενναίως καὶ τοῖς
τὰ Σαβελλίου φρονοῦσι καὶ τὰς τρεῖς ὑπο-
στάσεις εἰς μίαν συνάγουσιν· ἀπεστρέ-
φετο δὲ κομιδῆ καὶ τοὺς ὀνομαζομένους
εὐχίτας· σὺν μοναχικῷ προσχήματι τὰ

τὰ μὲν ἰσχίων νοσοῦντα· οὕτω δὲ θερ-
μοῦ τὰ χαλῶντα ὑπὲρ τοῦ ἐκ ἀχ... ὅσα τῇ
δοκιμάζοντα τὸ ἦχον· ὅτι καὶ πρὸς ἀνδραφόνο-
μάστου τὰ καὶ φθόνον· δικαίως ἀνεδέξα-
το μάχην. ἀβραάμης τις ἐν καιρῷ τῷ ἐ-
ρημικῷ ἀκμάζων πρεσβύτης· πολλοὺς
μὲν ἔχων τῶν ξένων· πολλῷ μᾶλλον δὲ τὸ
φρόνημα· ἀρετῇ πάσῃ λάμπων καὶ τοῦ
βιοῦν ἀληθῶς κατὰ νοῦν ξένως διαφέρων.
οὗτος πρώτου ἐπὶ τελευτῇ τῶν ἐχ... πά-
σχα· ἀγνοοῦν κατ' ἀρχὰς ὑπόθεσις ἀπο-
τητος ὑπ' ἀρχῆς· τὸ πρῶτον ἐπὶ τελευτῇ
ἦν ἐχθὲς πάσχα· ἀγνοοῦν μέν· ὥσπερ καὶ
τὰ περὶ τούτου τοῖς παρεκάστου συνήθεια
νενομοθετημένα. ἔαθη δὲ, ἀρχαίω δου ἔθει
λέγειν ἀγρούμενος· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τὰ αὐτὰ ἐκ ... τῶ-
ἄγνοιαν. ἀλλ' ὁ μέγας μακάριος

πολλοῖς μὲν πολλάκις χρησάμενος χό-
ροις ἐστερεώθη τοῦ πρεσβύτου ἀδελφαῖς
οὕτως γὰρ αὐτοὺς οἱ ἐγχώριοι προσηγόρευ-
ον· διὰ τῆς ἐκκλησίας μεταγαγεῖν
συμφωνίαν· ἀποστολικῶς δὲ διαθρησά-
μενος· τῆς πρὸς αὐτὸν προφανοῦς κοινω-
νίας ἀρετῆς· ἀλλὰ χρόνου διελθόντος·
καὶ ὁ θεσπέσιος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀπορρή-
ξας τοῦ μακροῦ μὲν· καὶ τῆς θείας ἐραστὸς τῆς
ἀγαπητῆς τὴν συμφωνίαν· ἐκφωνῶν
ἀληθεστάτου· μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁ-
δῷ οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου· καὶ
τοῦ δὲ τῆς τοῦ μακαρίου μακαρίας οὐδὲ-
διδασκαλίας κατόρθωμα· Τούτῳ πολλοὶ
μὲν πανταχοῦ σπουδῇ εὐκληρίους ἐδή-
μαντο ἐν πόρρω μὲν, ὁ ἀδελφὸς δὲ ἐκ ἀ-
λύπιος ἐκ τῶν βίων ἡ δὲ τῆς ἐν χερσὶν·
καὶ ἦν ἐκεῖ μοναχὸς καὶ ἀρετῇ διαπρέ-

σου τε, καὶ πλοῦτον ὑπερουσίαν καὶ μόνα τε·
καὶ ἕτεροι δὲ οὐκ ὀλίγοι αὐτό τοῦ τε ἀδελφοῦ·
τοῦ νικηφόρου ἐκείνου ἀθλητοῦ ἁρπά-
σαι εὔχονται καὶ αὐτοί. τοῦτο γνοὺς ὁ τοῦδε τοῦ ἀδελ-
φόπος· παρακαλεῖ τὸν θαυμάσιον ἐκεῖ-
νον εὐσέβιον ὅρκους αὐτῷ προσενεγκὼν
δήματος (παντὸς) ἐμοῦ μου ταῖς, σὺ ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ
καταθεῖναι τὸ σῶμα καὶ μηδένα δηλῶσαι τοῦ
τοῦ τάφου τὸν τόπον δεύτερον τοῦ ζῶντε πόρρω συ-
νοίκων· μάχεις αὐτὸ δι' ἐχθηπο χεῖ ἐ τῶν
ἀριθμός· καὶ τοῦτον τὸν ὅρκον ὁ θαυμά-
σιος ἐκεῖνος ἐπλήρωσεν ἀδόλως· ἐπεὶ-
δὴ γὰρ ἤκει τοῦ νικηφόρου τὸ τέλος· καὶ χορὸς
ἀγγέλων τῶν ἱερῶν ἐκείνων καὶ θείαν ψυ-
χὴν ἐξ ἧς ταῖς σὺν ὁσίοις μοναῖς μετέθηκεν· ὁ-
πρότερον αὐτὸ δὶ τῶν ἀρετῶν κατεμήνυσεν.
ἕως μετὰ τῶν δεόντων γνωριμωτέρων
τοῦ τάφου ὀρύξας καὶ τὸ σῶμα καταθείς· τέλος

γνησίων ἐπιφάνειαν ἔξω μάλιστα· καὶ πεντή-
κοντα δὲ χιλιάδων ἐν ταὐτῷ ἠθροισμένων·
μυρίων τῶν δεδραμηκότων καὶ διερευ-
νηκότων τὸ σῶμα, ἄδηλος ὁ τάφος μεμέ-
νηκεν· ἐπεὶ δὴ δὲ Ἕκαστος τῶν προειρη-
μένων σηκῶν· ὁ μὲν, ἀποστόλων· ὁ δὲ
μαρτύρων ὑπεδέξατο λείψανα· θαρρή-
σαντες χοροὶ τῆς ἐκείνου σκηνῆς καὶ
διδαχῆς κληρονόμοι· προσδοκώντων ἀ-
τῶν λάρνακα λιθίνην κατασκευάσαντες·
ἐν ταύτῃ τοῦ τιμίου σώματος μετέθηκαν
τὰ λείψανα ἐν ὅς τοῦ τάφου ὑποδέξαιτο
οὗτος γὰρ μόνος ἐκ τῶν τριῶν περιῆν·
ζηλωτὴς δὲ γενόμενος τῆς ἐκείνου ἀρε-
τῆς εὐσέβιος ὁ θαυμάσιος· πλεῖστον δια-
τελέσας χρόνον καταθρύχων τὸ σῶμα· ἀ-
κοῦσαι γὰρ καὶ ἐκ τοῦ σιδήρου περικάλυμμα·
λίθων· ἐπεὶ ἐπικείμενον αὐτῷ καὶ τάφου

ταῖς τούτου ὁ τάφου ἀφεπτοῦ ἄλλας πεντή-
κοντα· πρεσβύτης καὶ δὲ καὶ τάχιστος μεγάλου
μαρκιανοῦ δ᾿ ὁ ὀγδοήκοντα· ἔσχε δὲ οἱ κλη-
ρίου λάκκου τινὰ ἀνδρῶν ἀπηλλαγμένοις·
καὶ τρισὶν ἐτῶν ἀριθμοῦ τούτου διάγων
ἐτελεύτα τοῦ βίου τρόπου. ἐς τούτους δὲ ἀξιέβω
τοὺς χόρους· δόξαι βουλόμενος ὅσοις καὶ
ἄλλοις μεγάλων κατορθωμάτων ὁ μέγας
μαρκιανὸς ἀνθέλετο πρόξενος· Τῆς τοῦ-
του φιλοσοφίας ἀπώνατο καὶ βασιλέος
ὁ θαυμάσιος· ὁ πολλοῖς ὕστερον χρόνοις
παρὰ τῷ σεχαυνήβηχου· τὸ λοιπὸν δὲ καὶ αὐ-
τὴν τῆς σωρίας· τὸ μοναχικοῦ δημά μοῦ
καταγώγιον· καὶ χάμευνας μόνοις ἐν πολλοῖς
ἐδέησεν ἀρετῆς· χάμευνας δέ, διαφόρου-
τος ἐν τῷ θεοφιλεῖ τῆς ἀγάπης ἐπίμαλι-
καὶ τῷ φιλάωτῆς φιλοξενίας κατορθώμα-
τι ὅσους δὲ καὶ οὗτος παρέστησε τῷ θεῷ

ἐργάτας ἀποστολικῶς ἐπειτ' αὖ ἐπισ(…)αι
σχεύτους ὀρθοτομοῦντας τοὺς λόγους τῆς
ἀληθείας· τίς ἂν ῥᾳδίως ἀρετῆς ἐκείνου;
ἐναργῶς ἐν ἄλλοις.
Ἐπὶ τοῦ παρόντος παραλείπω εὐφημίας
μὲν οὕτως ἀξίους· τόπος δὲ ἀμοιβὰς τῶν
τῷ διηγήματι· ἀλλ' ἐπὶ τὰ τῆς τούτου φοιτητῆς·
Σαμίνου δὲ αὐτοῦ προσηγόρευον· ὃς πόνοις
μυρίοις μυρίοις τὸ σῶμα καταδαπανήσας· οὔτε
γὰρ ἄρτου· οὔτε ὀψωνίοις μεταλαμβάνων·
ιδέ τροφὴ ^ αὐτῷ ἄχυρον ὕδατι δευόμενον·
μίγνυσι δὲ οὗτος ἀφθόνως τὰ σαυτοῦ μικρὸς
τῶν ξηρῶν· ὡς εὐρωτιᾶν καὶ πολλὴν αὐ-
τοῖς ἐμποιεῖν τὴν δυσωδίαν· ἐβούλετο δὲ αὐ-
τῷ τῆς τοιαύτης τροφῆς τὸ ἥδος ἀμβλύνειν
τοῦ σώματος τὰς ὀρέξεις· καὶ τῇ δυσωδίᾳ
τῆς τροφῆς· μαραίνειν τὴν ἡδονήν· οὕτω δὲ
καθ' ἑαυτοῦ διάγων· ἐπὶ τὸ τῆς τῶν γυναικῶν

ἀφίκοιτο. τῶν παραλειφθεισῶν ἁπάντων
ἀπλοϊκῶς μεταλαμβάνω. τὸ τούτων δὲ χάρ-
ιν θεόθεν ἐδέξατο. ὡς φημι αἰκάτιναντο
ἐπισήμων καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀκριβῶς πλούτῳ σεμνυ-
νομένοι ἀπὸ τῆς αὐτοῖς χρόνων αὐτῷ προσ-
δραμεῖν καὶ ἱκετεῦσαι ἐπαμεῖναι τῆ-
ς ψυχῆς ὑπὸ τοῦ δαίμονος πολεμουμένης.
ὃν ἀργῶς φησὶν ἀθεασάμενον τινὰ αὐτοῦ-
φαιδρὰ μελῶν παραινοῦντα. καὶ ταῖς ἀρχαῖς
τοῦ τῆς μονῆς ἡγουμένου ἐλθόντες τῆς ψυχῆς
πορεῖσθαι τὰ ὀπίσω. ἐχαρίζεν αὐτῷ
ὁ τὰ ἀποκεί σοῖς ποιούμενος. ὡς οὐκ ἦν
ἔθος <u>ἔθνος</u> τῷ προσταττομένῳ ἐξ ἰδίας χάρι-
ας. ὡς δὲ ἐπὶ τὸ δακρύον τῇ ἡμῶν καὶ
ὀλοφυρομένη καὶ πικρῶς ποτνιωμένη.
ἤγαγε χολὴ λυθεῖσα ὁ τῆς μονῆς ἡγούμενος.
ἔφασκεν ἡμῖν μὴ αὐτοῦ εἶναι. ἕτερον
δὲ αὐτῇ ὑποδείξει χρῆναι ὑπαίριφρου. ὁ

περὶ τῶν

ἔχων φήματά τινα ἔχοντα καὶ τῶν πολιτῶν·
ὡς δὲ ἔγνωσαν τοὺς ζητουμένους· ζῆλος δὲ τῶν
τῆς μονῆς ἀλλοῦ προῦλος· συγκαλέσας αὐτοὺς ἤγα-
γεν πρὸς τὸν ἡμῶν αἴτησιν· καὶ παραυτίκα
ἡμῶν ἐπέγνω τὸ πρόσωπον· ὁ δὲ ἐπονη-
ρὸς δαίμων σοφίσας τὸν κόρυφον ἡμῶν καὶ τεχ-
νεύσας τοῖς αὐτοῖς τοῦ μοναχοῦ μετοικίαν
φοιτητῶν οἱ φοιτηταί καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ σοῦ· τοι-
αῦτα φημὶ ἐπειδὰν ταχεῖ καὶ ἐφύλαξεν ὁ ἅ-
γιος φυλοκαρπός· ἐγὼ δὲ ἐπαχύνθη τοὺς ταχεῖ-
χος τῶν δικαίων καὶ τὰ δεδουλωμένα· αὐτὸς σοφῶς
καὶ δέομαι· διὰ τῆς ζώντων ἀπαύτων ἐπι-
σφάλαι· τῆς φάρμακα ἀθανασίας ἐνύχθη·

εὐσέβιος κυ δ

Ἐπὶ οἰκείῳ, ἡ ἄκαρπος ἔρημος καρπο-
τῷ θεῷ προσενήνοχεν ὡραίους καὶ περι-
έρει· καὶ τῷ φιλουργῷ· πρὸς φιλχθῷ· καὶ

τοῖς εὐφοροῦσι

+

τοῖς εὖ φρονοῦσι τῶν αὐτῶν ἐρασταῖς
καὶ ζηλωταῖς ἐν τοῖς ἤδη συγγραφεῦσιν
ἀπεδέξαμεν διηγήμασιν. ὡς ἂν δὲ-
μή τις ὑπολάβῃ τὸ πῶς περιγεγράφθαι τῶν-
ἀρετῶν· καὶ μόνων εἶναι τῶν ἐρήμοις
τέλοις αὐτῆς προσοδοφορὰν ἐπιτηδεύσεσι·
φέρε χορηγοῦ τέλους οἰκουμένων μετα-
σώσωμεν τῷ λόγῳ· καὶ δείξωμεν τέλους τῆς-
φιλοσοφίας κτῆσιν· ἡ καὶ ἐν αὐτῶν ἐμ-
πολιτευομένων· ὅρος ἐστὶν ἡ ψυχῆς
ὥσπερ ἑωρακότης αὐτοῦ ὄχου. σφοδρίας δὲ-
προς ὑπερ ἄνω διακειμένου· τῶν παρα-
κειμένων ἐρεύνης ὑποκειμένου· καὶ τὰ-
τῶν ἀκροτάτων κορυφῶν· καὶ οὐδεὶς μι-
μούμενος σχῆμα ἀπὸ τούτου τῆς προσ-
ηγορίαν δεξάμενον· κορυφαῖον αὐτὸ
οἱ περὶ τοῖς προσαγορεύουσιν ἐπὶ τοὺς
τῶν καὶ αὐτῶν ἀπεσυχίαν τέμνοντος

ὧν δὲ μονωμένων. ὑπὸ τῶν ἡλίου ἀκτίνων χι-
τιμάρμενον. πρὸς μεσημβρίαν δὲ τετραμμένον
πολλῶν δὲ ὑποπέρας τούτου. ἀγχοῦ ὄντι ἑκα-
τέρωθεν οὐ χείλαυ αὐχένος περιφερομένου.
διήκουσι δὲ οὐδὲ μέχρι τῆς διόπω-
μένοντος ὁδοῦ. τὰς ἑκατέρωθεν ἀπὸ με-
σημβρίας ἐπὶ τὴν ἄρκτον ἀνατεινο-
μένας ὑποδεχόμενοι τρίβους. ἐν τούτῳ
χωρία καὶ σκιερὰ καὶ μεγάλα καλοῦνται.
τοῖς ἑκατέρωθεν ὄρεσι σκιασμένα.
παρ' αὐτὰ δὲ τοῦ ὑψηλοῦ ὄρους τὰ κεφ-
πεδα. κρήμνοις ὀξεῖ μεγίστη καὶ πολυ-
ἄνθος. τῇ δὲ ἐγχωρίων φωνῇ τεχ-
δαὶ αὐτὰ ὀνομάζουσιν. ἄνω δὲ τῆς
ὑπορφάγην ἀπὸ τῆς ὁδοῦ. οὐ χείλαυ πο-
τάμης. ἀλλὰ μετρίως ἐπὶ κλίνης πρὸς-
τὸ παύοντον ἐκλύθω καὶ ὕδων αὐτῶ
ἀποβλέπουσι. ἐν ταύτῃ φιλοσοφίας

φροντιστηρίου ἀμνησίανος τῆς ἐδήματο·
ἀνήρ· πολλοῖς μὲν, καὶ ἄλλοις ἀρετῆς τῆς
ἤδεσι λάμποντι· φρονήματι δὲ ὅτι μά-
λιστα μεθίστω τοὺς ἄλλους ἐπλεονέκτει.
τεκμήριον δὲ, ἀποχρῶν γὰρ ἐς διδασ-
καλίαν οὐ τοῖς οἰκείοις μόνον φιλοσόφοις·
ἀλλὰ καὶ δὴ τοσούτοις καὶ πολλάκις τῷ-
τοῦ μάγου εὐσεβίου ἐδέξατο· σπέρ-
γου λαβεῖν ἱκετεύων καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ πα-
ρούσης· παγάσπρας πᾶσ διδασκάλων ἐκ καὶ δι-
δάσκαλον· ἀφετηρία δὲ, παιδίοις σμικρὸς
καὶ ἐκ τοῦ ἐν οἰκήματι τινὶ σμικρὸν ἐκ τῶν χ,
οὐδὲ φαίδρα γὰρ ἐχειτῶν ... θερμοῦ·
ὥσπερ δήπου δὲ αὐτοῦ πρὸς ταύτην τινὰ-
ρετῶν· περὶ ἑνὸς τούτου μὲν τέλος· τοῦ-
δὲ τῶν ποιητῶν γεραίτερον· ἀρκεῖ γὰρ τὸ σοῦ
... ὅπου, καὶ μάλιστα τοῦ μάγου· τῆς-
ἐπωνυμίας ταύτης τιμητῶν ὁ δὲ αὐτὸς

γ'

οὗτος ὁ μαριανὸς τοῦ θαυμασίου χρυσαίμονος
ἑταῖρος· οὐ κατὰ τέχνας μόνος τοῖς ἀγαθοῖς
συνζυφεύ· ἀλλὰ πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους
συνεραστὰς ὑπὸ τῇ τέχνῃ· ἀφήρμοσ
δὲ καὶ τοῦ μείζονος αὐτοῦ βίου· καὶ τοῦ τοῦ
τοῦ ἀδελφοῦ καὶ κατὰ τοῦ βίου αὐτοῦ τά-
γμα ἀδελφοῦ· οὐ καὐχόσγουγδ' ὡς ἤδη
τοὺς μὲν οὐδὲν αὐτοῦ διαφέροντας ἀ-
γωνίσασθαι πρὸς ἀρετήν· τοὺς δὲ ἀδελφοὺς ἀδελφιδοῦς
ἀ[illegible] θηρεύτους καταλιπεῖν. τούτοις
ἀμφοτέροις σὺν οἷς καὶ σοφοῖς καθήρξαντο
χθ. τῷ δὲ φιλοσόφῳ πολιτείαν ἐπαί-
δευσεν· ἀλλὰ τῶν δύο ἀδελφῶν· νόσος
[illegible]ρος γινομένη τοῦ δρόμου ἐκείνου
διέκοψεν· ἡ κολοῦσα δὲ τῆς νόσου καὶ
ὁ θάνατος· ὀλίγας γράμματα τῶν ἐκεῖ-
ἔξοδον διαβιώσας ἧι μὲν ἔδει· τοῦ δὲ βίου τὸ
τέλος ἐδέξατο· δι' ἐμὲ νεοδεῖ. ἀμήχ

Λούβιος πρὸς ταῦτα τοῦ δὲ τοῦ Λουβίου
οὔτε πρός τινα διαχειρόμενος· οὔτε τὸ-
φῶς θεώμενος· ἀλλὰ δίκην ὑπὸ κόσμῳ καθειρ-
μένος· καὶ μετὰ τῶν ἐκλύσου διαλεχθέντων
τούτων ἐπὶ πάσῃ τοῦ Λουβίου ἕως ὅταν με-
σος ἐκεῖνος Ἀμμιανὸς πολλαῖς αὐτὸν
καταπλέξας ἱκεσίαις αὐτοῦ ἀπῆρσεν· ὁ δὲ
Γάρ μοι πρὸς αὐτὸν ἔφη ὦ ἄριστε· τίνι γνο-
μέζων ἀρέσκειν· τοῦ ἐπὶ πόνον τοῦτον
καὶ αὐχμηρὸν μεταλῆχθαι βίον· τοῦ-
δὲ τοῦ θεοῦ ὡς ἠκούσε τῶν δι' [illegible] ἀρη-
κότος· τοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς νομοθέτου τεκ-
διδάσκαλου· οὐ κοινῷ [illegible] τούτου ἐρᾶς
ὁ Ἀμμιανὸς ἔφη· ἐρῶ ὅσης τὸ ὅπου δὴ
λέξω δὲ οὐ καὶ τοῦ ἐρᾶν πλέον [illegible],
καὶ τοῦ ἐρωμένου θεραπεύσαις· τότε μὲν
φθ[illegible] εἰς ἑαυτοῦ τινα ἀπερισπάσαι
τὸν ἐπιμελεῖσθαι· οὐκ ἦν ὡς οἱ μὲν περὶ — φιλαυτίας

αὐτίκας διαφεύγει γραφήν. ὁ γὰρ θεῖος
νόμος, ἀγαπᾶν τοὺς πέλας ὡς ἑαυτοὺς
διαγορεύει. τὸ δὲ πολλοῖς ἄσκοπον τὸ
τοῦ πλούτου χαλεπόν. τοῦ τῆς ἀγάπης ἐ-
στὶ κατορθώματος ἴδιον. ταύτην δὲ ὁ
θεσπέσιος Παῦλος· νόμου πλήρωμα
προσηγόρευσε. βοᾷ δὲ καὶ πάλιν. ὅτι
ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἐν τούτῳ τῷ λό-
γῳ, ἀνακεφαλαιοῦνται. ἐν τῷ ἀγαπή-
σεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν. καὶ
ὁ κς ἐν τοῖς εὐαγγελίοις τῷ περὶ πλείστου
τῶν ἄλλων φιλεῖν αὐτὸν ὡμολογηκότι·
ποιμαίνειν αὐτοῦ τὰ πρόβατα παρεγ-
γύησε. τοῖς δὲ τοῦτο μὴ προσποιοῦσιν,
ἀπειλῶν διὰ τοῦ προφήτου βοᾷ. ὦ ποι-
μένες. μὴ ἑαυτοὺς οἱ ποιμένες
βόσκουσιν; οὐχὶ τὰ πρόβατα νέμου-
σι; τούτου χάριν καὶ τὸν μέγαν Ἠλίαν

τοῦτον μὴ λιποῦ τε τοῦ βίου· εὐμαρῶς ἐ-
φράζε τῶν ἀσεβῶν ἐπιβούλευσιν καὶ τοῦ
δευτέρου ἡλικίαν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ παιδός.
τὸν ἔρημον ἀσπαζόμενον· ταῖς τοῦ ἰορ-
δάνου παρὰ ποταμοῦ ὄχθαις· ἐκεῖ βα-
πτίζειν καὶ κηρύττειν παραγγυήσας· ἐ-
πειδὴ τοίνυν καὶ σὺ θερμὸς ἐραστὴς ἐ-
ζυπεποιηκότος θῦ· πολλοὺς καὶ ἄλλους
ὡς γνησίους κατασκευάσου ἐραστάς· τούτῳ γάρ
τῷ κοινωνῷ δὲ ἀποτυχίαν ὅτι προσφιλῆ
δι' ἃ τοῦτο καὶ τοὺς ἰδιωτικοὺς κόπους προ-
σηγόρευσε· καὶ τοῖς αἱματοχύσεσι διαμε-
τὸ ἐργάτας παρηκεύα· καὶ τοὺς ἰωνίους δέ-
ταῖς ὑμῖν τρέχειν ἐπιδέξαι· καὶ μισθο-
χούμενον· δεσμὸν τῶ παρὰ ἐπιμελ·
ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα λέγομεν τοῦ θεοῦ κα-
τεκλησεν σφόδρα· καὶ τῷ ἐθελουσίου
ἐκλύειν μορύξαι ἐρκτῷ· ἐξ ἡμῶν

BIBLIOTECA
UNIVERSITARIA
DE
GRANADA

καὶ ἀπῆρε· καὶ τὰ ἐνθάδε τῶν παρε-
λθόντων ἐπιμέλειαν· ἐγὼ δὲ οὐκ οἶ-
δα πότερον πλέον θαυμάσω· τοῦτον τῆς
μετριότητα ἢ ἐκείνου τὴν εὐπείθειαν·
Καὶ γὰρ οὗτος τὴν ἡγεμονίαν ἐδραπέ-
τευσε· καὶ τῶν ὑπηκόων εἷς εἶναι μᾶλλον
ἐβούλετο· τῆς προστασίας τοῦ κινδύνου
ὑφορώμενος· καὶ ὁ μέγας Εὐσέβιος
τὸν μετὰ πλειόνων διαφωνιῶν ἀπεχθέ-
φυγόμενον ἦξε δὲ ὅμως· καὶ τοῖς τῆς
ἀρετῆς δικτύοις ἀγρεύει· ὁ δέχεται
τῆς ποίμνης τὴν ἐπιμέλειαν· καὶ τὴν
τοῦ χοροῦ· οὐ πολλῶν λόγων εἰς διδα-
σκαλίαν δεόμενος· ἤρκει γὰρ καὶ φαι-
νόμενος ὁ ξένος ἐγγράψαι πρὸς τοῦ τῆς
ἀρετῆς δρόμον καὶ τοῦ ἄγαν νωθεύσα-
τον· φασὶ δὲ αὐτοῦ οἱ τεθεαμένοι ἐμ-
βριθὲς ἅμα τὸ πρόσωπον ὡς χαρίεν εἶναι

καὶ δέος ἱκανὸν ἐν τῷ γενέσθαι τοῖς θεωμένοις.
ϛ Σύμφυσις δὲ αὐτῆς μέν, διαζωσμοῦ καὶ τε-
τάρτων ἀποχαυνοῦσαν ἡ μορφή· τοῖς δὲ συ-
σκηνοῖς· πολεμίαν μετὰ χαλαζῶν
ἐπῆγεν. διὸ καὶ ἐκ τῶν θεῶν προσο-
μιλούντων παρηγορία. καὶ ἄμοιρον μηδέ-
να καιροῦ ταύτης τῆς ἐρασμίας ἐκείνου-
ἀγάπης. μετὰ τὰς ὥρας σκηνὰς χειρουρ-
γίας ἀποτελεσθῆ. τὸ δὲ ἐν μέσῳ τούτων
τῆς ἡμέρας μόρια. καθ' αὐτοῦ ἐκεῖ
ἢ ὑπόστασις. τινὸς δεόδεου. ἢ παραλεί-
να πέξου. ἢ ἐν τῷ αὐτῷ τῆς γῆς ὁ στοχα-
ἀποχαῦνοι. ἢ ἐκ τῶν ἢ καί μοι ἐπε-
δάφους. ἀντιβολοῦντου δὲ ἀπὸ τῶν καὶ τοῦ
σελήνου αὐτοῦ. οὕτω δὲ τούτου στόματος
μορίων ἐκ τοῦ τῷ ἀριθμῷ ἐξεπαί-
δευσεν. ὡς ἐκεῖνα δρᾶν. ἀμύνοις ὀχο-
γίσκος ἐπιθέσθαι. ἵνα δὲ τοῦ τοσούτου

πολεμίαν

ἄφρασι κατὰ τὰ ἀπίσω· ἐν ᾧ ὁ Ἰωὰβ κατὰ τοῦ
μνησθήσομαι δὲ καὶ μάθοις· ἐπεὶ τί-
νος καὶ τίς πο(τ)ε τέτραχα αὐτὸς τε καὶ ἀμμι-
ανὸς ὁ φαμισαῖος· καὶ Ἰωὰβ ἑαυτοῦ δα-
φνει ἑαυτῷ ἱστορίαν χρόνου, αὐτὸς ἑρμηνευ-
σθω· ὁ δὲ Ἰωνὰ δασφεστέρων ἐδη-
χου τὸ ἐνδοιαν· φησὶν δὲ τίνων
ἐν τῷ ὑποκαμένω πεδίῳ φαραγγος αὐτῆς
τῶν ἀλῶν· ἐπὶ τὰ αὐτῶν ἀλκύαθη τῶν τεσσ-
ἑραν ὁ μάρχης εὐσέβιος· ἀμμιανοῦ
δὲ τοῦ θεσπεσίου αὐτοῦ ὡς τὸ εἰς
τὸ ἐν τῇ φάραγγι τοῦ χωρίου· τῷ δὲ ἑρμηνευ-
ματεύοντος· ἀναχαβεῖν ἐπίλεγουσι τῶ
αὐτὰ ἀγνωστοῦ ὁ μάρχης εὐσέβιος· τοῦ δὲ
ἀρηκότος ὅτι τοῖς ἀρουσιν ἐπὶ τὸ
+ μένος οὐκ ὑπήκουσεν ὡς ἀκούειν ὁμόφυ-
λοις ὀφθαλμοῖς μετὰ τὸ ὑπὸ δέχου ἀ-
κάλεσθαι ... πολὺ μετὰ τὸ ὅσιον

κάμψαι καὶ τῷ τῶν ἀστέρων ἐπαφῆναι
χορῷ· ἀλλὰ ἄξιον τῶν χρωμένων στενω-
τάτης τῆς τομῆς ἐξ ὧν ἀνισταμένης ἄνω αἰφαστ
ἐπὶ τοῦ εὐκτηρίου οἴκου φερούσης· ἔ-
ξω ταύτης βαδίζειν χωρίου οὐκ ἦν εὐόχλον·
πλέον δὲ ἢ τεσσαράκοντα ἔτη φασὶ
μετὰ τοῦ τῶν αὐτοῦ διαμεῖναι τῶν νό-
μων· ἵνα δὲ μετὰ τῆς γνώμης καὶ ἀνάγ-
κη τῆς αὐτοῦ ἐπὶ ταῦτα καθέλκῃ· ζώνη σι-
δηρᾷ τὴν ὀσφὺν κατέδησε· καὶ βαρύτα-
τον κλοιὸν περιέθηκε τῷ τραχήλῳ· ἄλλῳ
τινὶ σιδηρῷ τὴν ζώνην συνήρμοσε τῷ
τοῦ τραχήλου κλοιῷ· ἵνα τούτῳ τῷ τρόπῳ
καμπτόμενος· εἰς γῆν κατακύπτειν διηνε-
κῶς ἀναγκάζηται· τοιαύτας ἑαυτοῦ τῆς
τῶν ἀρετῶν ἐκείνων θεωρίας εἰς ἔπε-
ξατο ταῖς δίκαις. ταῦτα δέ μοι πολλοὶ μέν,
καὶ ἄλλοι τῶν ἐκείνου ἱστορηκότων καὶ

κατὰ τὰ αὐτὸν ἀκριβῶς ἐπὶ παντοίων
ἐπιδεῖξαι· διηγεῖται δὲ τοῦ τὸ διήγη-
μα καὶ ὅπερ συμβούλης ἀκήκοος· οὐ καί-
περ ἔαθεν ἐν τοῖς ἄλλοις διηγήμασιν ἀ-
πεμνημονεύσαμεν· ἔφη δὲ καὶ ἐρω-
τα αὐτὸν τοῦ εὐγενικοῦ φόρου θαυμασά-
μενος· ποῖ ἀναχωρούμενος ὁ ὑποσιν,
οὔτως ἐξ οἴκου σχέσιν ἂν ἔχεται· οὐ-
δὲ εἰ περὶ τὸν ἐκεῖνο τὸ ἀποκείμενον
θεωρεῖν· οὔτε τῆς σκηνῆς ἐκείνης ἔξω
βαδίζειν ὁδοῦ· τοῦτο δὲ φαίνεται αὐτῷ τῶν
τεχνάζειν· πρὸς τὰ τοῦ πονηροῦ δαίμονος
μηχανήματα· ἐν ἀρχῇ δ' ἔφη μὴ περιερ-
γάζων τὸ χρῆμα· σωφροσύνην κλέπτειν
πειρώμενος· καὶ δικαιοσύνην καὶ τοῦ
θύμου ἀπολείζων· καὶ τῷ ἐπιθυμίαν ἐ-
ξάπτων· καὶ φλεγμονῶν τῶν τύφων καὶ ἀ-
ξοικονομεῖς παρασκευάζων· καὶ τὰ ἄλλα

ὅσα καὶ ἄλλα τῆς ἡμετέρας ψυχῆς. δεσ-
τὰ μικρὰ ταῦτα μεταφέρει περὶ τῶν μετ-
τοῦ πολέμου. εὐτυχήσας οὐ με-
γαλαυχεῖται. καὶ ἡττηθεὶς καταπλα-
γέστερος γίνεται. ἀλλὰ δὴ μηδὲ τοιοῦ-
μένει περὶ [illegible] δεῖ ἀμύνεσθαι.
ἐπειδὴ τοίνυν ἀκινδύνως ὁ τῆς ... τοῦ
οὐδὲ τοῦ πολέμου. οὐ μεγάλα γὰρ ὅσου
τούτοις βαλλόμενος ζημιοῦται. πολλὰ
γὰρ βλάβη τὸ πεδίον ἰδεῖν. ἡ δὲ τοῦ ὁμοίου
ἀλγύνει τὸ ὄμμα, δὲ τοῦ τοιούτου
τῆς παραλλάξεως τὸ ... μεθίστησι.
τῇ δὲ γὰρ οὐ τὰ βάλλοντα. οὐ γὰρ ἀνέχεται δεῖν
ἀλλαι. ταῦτα γὰρ οὐ πότε [illegible] φέρει
... τοῦ σιδηρωτοῦ ἐκ κινδύνων ἀκοῦσαι
ἀπηλλαγμένα. ταῦτα ἀκήκοα ὄνασος μέ-
γας ἀνεκτὸς ἔφη. καὶ ἀγαθὰ τῆς σο-
φίας. καὶ τῶν πολεμικῶν θαυμάσαι

ἀνδρίαν αὐτῆς καὶ ἐμπειρίαν. οὗ χά-
ριν ὡς ἀξία ἀρχῆς τοῦ τε καὶ ἀξιομνη-
μόνευτον τοῖς τοιάδε μὲν φαῦλον ἐφιε-
μένοις· καὶ τόδε προσφέρει τὸ διή-
γημα· τοῦτο τὸ κλέος αὐτοῦ παύσεται
διὰ φθόνου· ἀλλ᾽ ἤκουσεν ἅπαντα περὶ-
τους αὐτοῦ. τὰ τῆς ἀρετῆς ἐραστής· ἀφίκε-
το δὲ καὶ τοῦ φιλοτάτου ἰουλιανοῦ τοῦ πρε-
σβυτέρου οὗ πρόσθεν τὸ διήγημα διέξελ-
θομεν. τῆς ἀρίστης ποίμνης οἱ κλῖχοι·
ἐπειδὴ γὰρ ὅ τε προσιος ἐκεῖνος ἀνήρ.
τοῦ βίου τὸ τέρμα καταλαβὼν ἐκ τῶν ἀ-
νω μετέβη ζωῶν· ἰάκωβος ὁ πέρσης
καὶ ἀγρίππας οἱ τῆς ἀληθῆς ἐκείνης ἡ-
γούμενοι· πρὸς τὸ μείζον εὐσεβοῦ
ἔδραμον τὸ δ᾽ ἡμῖν λίαν· τὸ καλὸς ἀ-
γωνιζάμενος ἡγησάμενος· τοῦ δὲ ἰα-
κώβου. οὗ καὶ πρόσθεν ἤδη ἀπομνη-

μόνευσε τὸν κεφαλαιωτάτου δείξας
τὼ ἀρετῶ· καὶ τούτω δὲ τῆς ἀκεραίας αὐτοῦ
φιλοσοφίας τεκμήριον τὴν ἀρχὴν ἀπο-
δείξω· Ἐπειδὴ γὰρ ὁ θεῖος εὐσεβείας ὅσο-
τῶν τὴν τοῦ θεοῦ ἀποδημίαν ποιούμενος·
αὐτοῦ τὸν ποιμνίου παρηγορίην σου τῷ
σταλκάν· καὶ παραιτούμενος τῶν κηδε-
μονίαν τοῖς τῆς ἐπιμελείας ἐκκλήσεως ἐφι-
εμένοις οὐκ ἦν ποθεν· ὡς ὁ τέλειον ἀρχι-
τὸ ποίμνιον· νόμισας μᾶλλον· τὸ ἑλεῖ ἠνέμαιν
αἱρούμενος· καὶ χειροτονοῦ πάσχοντος ἐπι-
ζητῆσαι· οὐ τῶ τοῦ δὲ τοῦ βίου καλέχουσαι·
διαδέχεται Τοίνυν τὼ ἡγεμονίαν
ἐκκλήσειν ἀρετῆς περ μιδ· καὶ ἄλ-
λοις πολλοῖς κομᾶν ἀγαθοῖς· διαφερόν-
τως δὲ τῇ τῆς ψυχῆς καθαρότητι· διὸ
καὶ τὸν θεῖον κάλλος διανεκῶς τὼ φαν-
τασίαν δεχόμενος· καὶ τῷ τοῦ ἔρωτος

ἐκείνου πυρσοῦ· πυρπολούμενος δὲ
μόνοις καὶ ἐβρεχόμην ἀκαίροις ταῖς πα-
ρθαῖς. Καὶ τοῦτο μὲν δὲ ἐπὶ χρόνῳ πολλῷ
τῷ ἐκ κρύου ἐκείνῳ καὶ φθάνω τοίνυν
συνόμενος μέχρι τοῖς μάταιος ἡ-
τα τοῦ βίου καὶ πεξεχθούτος· διὰ δὴ σ
ὄφθος οὗ καὶ ἐγὼ τῆς θέας ἀπήλαυσα·
τῶν ἡγεμονίαν παρέσχασιν· αὐτὴ γὰρ νε-
κρώσασα τὸ σῶμα καὶ τὸ φθόνον ἀπὸ πολ-
λὰ μᾶλλον ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ σοῦ τὸ ἀγά-
πῶν αὐτὸ τῆς εὐσεβίου τοῦ μεγάλου δι-
δεσποτείας, ὡς πάντα καὶ τὸ παρανόμου
τὰ ἔτη σὺν ἐκείνῳ τῷ φρουρίῳ σπηλαίῳ δι-
άγειν· θυμοῦ δὲ χωρὶς καὶ ὀργῆς, τὸ τού-
του τοῦ διαμείναντα τὸν χρόνον· οὐδὲ
γάρ με τὰ τῶν ἡγεμονίαν ἀφικάσατε-
τις αὐτοῦ τῷ πόδι τὸ διὰ τοῦ πατρὸς ἡτ-
ταμηθέντος. καὶ ταῦτα μύριον ὡς ὁ-

κὸς ἀναγκάζοντ

+

κὸς ἀναγκάζοντων. ἄνδρες γὰρ περιττὴν γνώμην-
τε καὶ ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς ἐκείνου δεξιᾶς
ἐπιμένοντες. οἱ μέν, ἀκροατῶν ἀρε-
τῶν· καὶ τῶν ἐν ὅπλοις ἐπιχειρήσεων μιμού-
μενοι· οἱ δέ, ἄρτι περιφρονήσαντες καὶ-
τῶν φαύλων ὑπεράλλεσθαί τε καὶ ὑπερβαί-
νειν διασκοπούμενοι· ἀλλ' ὅμως καὶ τό-
σουτον ὄντων τῶν τὰ παιδευμάτων.
καίτοι καὶ προβαινόντων ὡς ἔφης· οὐ-
δὲ γὰρ τοῦ ἄρτι φοιτῶντος τὰ καθ' ὅρον τοῦ ἀ-
παντᾶ ῥᾳδίου· ἐμὲ μὲν ἀκίνητος ὅτι ἀ-
πὶς ἀσώματος ὁ τόπος ἐκείνος ἀλυπρ· οὐ-
δὲ μὴ δι' αὐτοῦ προφάσεως εἰς ὀργὴν ἀ-
γείρουσης. τοῦ γὰρ οὐκ ἀκοῇ μόνου· ἀλ-
λὰ καὶ ὄψει παρέλαβον. ἐπεὶ δὲ μή-
δεις [ἀρ τοῦ τὴν ἀρχὴν ἐκείνων ἀ-
βατος. ἀφικόμενοι ἐν σχολῇ τῆς
ἀποδημίας καὶ ἄλλοις, τοῦ αὐτοῦ μουσεί]

ἀσπαζομένους· ὥσπερ τελοῦμεν τῆς ἐσο-
μάθος τοῦ κύκλου παρὰ τῶν δὲ τῶν ἄνω.
διαίροντες ἀφειμένα πεσόσαπου οὐδὲ
μίαν μεταβοχῶν δεχόμενον· οὐδὲ ἐκείνων
μένον διαχεόμενον· νῦν δὲ σκυθρωπό-
τητι συναγόμενον· καὶ τὸ ὄμμα δὲ ἄγχω ὡσ-
αὔτως· οὐκ ἄλλοτε σχῶς ἰρου χαροποτ'
δὲ ἄλλοτε· ἀλλ' ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀεὶ τοῖς ὀφ-
θαλμοῖς μένουσαν εὐκοσμίας· ἴχνος οὐδὲ
οὐδέ τι τοῦ κινηροῦ τῆς ἀρχῆς τῶν ἀγγέλων.
ἀλλ' ἑκάς τινα νομίζει τοιοῦτον αὐτοῦ ἄ-
ωραλαθῆ μὴ δὲ μιᾶς παρακινούσης αἰ-
τίας· οὗ ἕνεκα δὴ παρῆσαν τὸ τοιοῦτον
σῶμα βραδὺ ἀφῆκαν ἀναπαύσωμεν.
Κ(αὶ) ἀφῆκε παρ' ἡμᾶς ὁ θεῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ
τοὺς περὶ φιλοσοφίας λόγους ἀνάγκων.
καὶ τῆς ἐκείνης καὶ ἀποχίλιας τὸ ἄκρον
ἐπεζητοῦ· τοιούτων δὲ μεταξὺ ἀξίων ὄντων

θ'

λόγων. ὁ χύμενος τοῖς τὸ μὲν φύσει ὅμω-
μετέχων τοῦ δὲ τερπνοῦ καὶ αὐτὸς ἀξιέρα-
στος. ἔαρ ὡς ζῷον τα τιμιώτατος καὶ τῆς ἡ-
γεμονίας ἐκείνης τὰ δεύτερα φερό-
σων. ἢ καὶ πλέον ἐκείνου. τοῦ θεοῦ δαιμονίου
καταβοῶν. καὶ χορείαν κοινωνῶν ἐπί-
σημον ὀνομάζων ἐκείνων. καὶ χωρί-
νεάζουσαν αὐτοῦ τῶν προσόντων χαρίτων
καὶ ἄνοιαν ἀλλ' οὐκ αὖ τῆς ἐπίσημον τὴν ἀκ
ἐκείνων φιλοσοφίαν καλῶν. ὁ δὲ καθά-
περ ἀδαμαντίνην ἔχων τὴν ψυχήν,
ὁ δὲ χαλκοῦν. τοὺς λόγους. οὐκ ἐκείνου τῆς
δὲ αὐτοῦ τῶν καλῶν τῶν συμφυκότων. οὐδὲ
μὴ τὸ μεταβάλλει τὸ πρόσωπον. οὐδὲ τὴν
προσηκόντων ἦθος δὴ ἀλεξίου. ἀλλὰ
μετὰ παρρησίας φωνῆς καὶ λόγων τῶν τὴν
ψυχὴν κωμῳδούντων ἀηδίαν. τοῦ προσ-
ζεύξαν ἐκείνου ἀπέπεμπε. πλέον καλῶν

αὐτοῦ ἐπιμελησθῆναι τοῦ βούλεσθαι· ἐ-
φόδε ἐφήβοις δὲ πρὸς ἡμᾶς ἀφιγμένοις.
ὡς ὁρᾶς διαλεγόμενοι ἀναγκαίαν εἶναι
νομίζων ταύτην τὴν θεραπείαν·

Πῶς αὐτὶς ἄμεινον ἐπιδείξειε τῆς ψυ-
χῆς τὴν πρᾶξιν· τὸ γὰρ τὴν προστασίαν
ἐκείνων περιποιουμένου· τοιαύτην αὐ-
τοῦ τὰ δεινότερα ἔχοντος δέξασθαι
παροινίαν ἐξ ὧν παρόντων καὶ τῆς
λοιδορίας ἀκροωμένων· καὶ μὴ δεῖν
ἐκ τοῦ θυμοῦ ζάλην ὑπομεῖναι καὶ ταρα-
χήν· πολλὴν ἀνδρίας καὶ καρτερίας ὑπερ-
βολὴν καταχρῆται· ὁ μὲν οὖν τοιοῦτος ἀπό-
στολος τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως τὴν ἀ-
θεῖαν ἐπιδεικνύμενος· τῆς φύσεως με-
τὰ τὴν νομοθεσίαν· ὁ ὀργιζόμενος καὶ μὴ
ἀνεχόμενος· ὁ ἔχθος μὴ ἐπιδεικνὺς ὑπο-
τῷ παρ[illegible] ἡμῶν. Τὰ μὲν γὰρ τοῦ-

θυμοῦ δὲ κίνημα τῆς φύσεως ἀδικ(ί)
ἀλλ' οὐ τῆς γνώμης ἐπὶ τοῦ ἀλγεῖν. τά-
χα δὲ καὶ ἀδικώτατα. νομοθετεῖ τοῦ ὑπο-
νέχεσθαι. τὴν κίνησιν δὲ τῆς φύσεως καὶ
τὴν ζάλην τοῦ θυμοῦ. μὴ πρὸ οὐ ταύτῃ μέθεξιν
ὁρίζει. ἀπέχων ἢ χαλεπὸν τῶν χολικῶν καὶ
τῶν χαλινῶν πεζῶν. καὶ περαιτέρω τῶν
ὅρων προβαίνειν μὴ συγχωροῦν. ὁ δὲ τοῖς
οὗτος ἀεὶ καὶ ὑπὲρ τοὺς κινδύνους ἀγωνί-
ζεσθαι νόμους. καὶ ὑπὲρ τὰ σκάμματα ἀπὸ χ-
χεῖλο. οὐ μέχρι τῆς ἐπιφέρεσθαι
τῷ θυμῷ παραχωρῶν. ἀλλὰ μηδὲ ὀλίγ(ον)
ἐπὶ τὰ γνώσιν κινῆσαι. τοιαῦτα καὶ
οὗτος τῆς ἀσεβείας τοῦ δικαίου ζῶντος
ἀποθανεῖν. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους ἐρα-
στὰς τῆς φιλοσοφίας ταύτης καὶ τῆς χολῆς
ἐπεκτείνη τὴν καὶ ὑβρισθέντων μόνον
τεθέαμαι. τοὺς μὲν σὺν ἀκμὴν τοῦ σώ-
ματος

τοὺς δὲ καὶ σὺν γῇ ἐρραβδῶσθαι· πλείονα φέ-
ἢ εὐχὴν συγκόπτει ἐλπίδα βιώσαντες αὐ-
θρωποι· τοῦ ἐπιπόνου βίου καταλιπ-
όντες ... ἀλλὰ τοῖς τῆς ὑπομονῆς
ἱδρῶσι διαπρέποντες· παννύχιοι μέν,
καὶ πανημέριοι τοῦ θεοῦ ἀντιβολοῦν-
τες· καὶ τὰς ἀγγελικὰς ἐκείνας λειτουργίας
ποιούμενοι. διὰ τοῦτο δὲ ἡ μὲν τῶν τού-
των χωρῶν ἐκείνων στηλιτῶν μελαγχολικόν-
τες· καὶ ἵνα τοὺς ἄλλους καταλίπω οὐσ-
τῆς οὔτας ἀξίους εὐφημίας δὲ καὶ ἀ-
παίζων παντοίων· ἀλλ' ἵνα μὴ περαι-
τέρω μακρότερον ἐργάσωμαι τὸ διήγη-
μα, ἐρῶ ... τοῦ ... χωρῶν
ἀββᾶν + ἐκεῖ· ἀμμᾶν δὲ αὐτὸν ὀνομάζουσιν·
ὃς ἐκ μέσης ἰσχυρᾶς ... ἐσχάτης
ἐλάσεως· οὐ κατὰ ... δὲ τῆς ἀβραμιαίας
κατὰ τοῦ πρόφρονος οἰκίας ἀλλὰ τῆς πατρίδος

κληρονομίας τῷ ἰσαὰκ ἀπογνώσας·
μᾶλλον δὲ αὐτῷ πρόφασις. τοῦ ὁ μὲν τῶν
τῶν βασιλείαν· οὗτος εὐφυὴς μέν. τῆς ἀ-
σκήσεως τῆς ταύτης ἥψατο σχολῆς. πα-
ρέδωκεν τοῦ τῶν καὶ τῶν τῶν ἐρημονοικούν-
τι· γυμνασθεὶς τοῦ βίου τῶν ἀρίστων. μα- μαρνᾶς
ρναβᾶς δὲ τῷ ὄνομα αὐτῷ. μετὰ δὲ ταῦτα
καὶ ἐκπάντων τῶν ἑτέρων ἡγεμονικώτα-
τα χρόνων· εἰς ταύτην τῷ ἀββᾷ τῶν- αββᾶ
ἀρετὴν ἀφίκετο. καὶ χρόνων μέν, οὐ πολ-
λοῦ ἐπιβίω· χαμευνίας δὲ ἀγρυπνίαις τε-
μένος καὶ ἀοιδίμως ἀγωνιζόμενος. ἀπὸ ἐπι-
τελοῦ βίου. ὁ δέ, ὁ ὑπὸ μὲν ἤδη καὶ ξια-
κοντα ἐκ διαλέγεσθαι. ὡς ἐν ἀρχῇ
δὲ τοῦ σπουδῆς ἀρξάμενος. οὕτως ἀφί-
το τοῦ σπουδῆς· μέχρι γὰρ καὶ τῆς ἡμέρας
ὑπὸ δήμασι μέν, τοῖς πόδας οὐ κινήσ-
ας πόλιν. τῆς σκιᾶς δὲ προσεδρεύων

ἐν τῷ καμίνῳ τοῦ ἡλίου ἐν τῷ φλογιστῷ·
καταδέχεται. καὶ ὡς ζωφύριον αὐτὸ ἔσω
θεν ἐκπέταν δέχεται φλόγα. ἅπαντα δὲ
τοῦ τοσούτου χρόνου αἴθαλος μὲν τὰ χαλκοῦ
οὐκ ἀνέχεται· οὐκ ἀναπνέα ἐκθέων αὐ-
τοῖς τὸ μὴ πάσχειν ἀπὸ τῆς διαφόρου φιλοσοφ-
\+ ρεαζ ζώπυρος· ὑπὲρ τῶν ἐρώντων γὰρ αὐτοῖς τοῖ-
τῶν ἀποχαύνων φαντασιῶν. ἀλλὰ τοῦ
αὐτῶν τοῖς ἄλλοις ἀποχαύνων τοιούτων.
ἐκθέων δὲ βραχέα καὶ ὅσα βραχέα ἂν
ἐν τῇ φησι δυνάμει. περὶ τούτου ἡ γραφὴ ταῦ-
τα ὕδαλος χρείαν. ὁ δὲ ἥρως δὲ βαρβατῶν -
ὀσφύων ἐζωσμένος· καὶ φησι ταῖς κατ' ὀλίγον -
κεῖς. τῆς δὲ ἐννυκτός καὶ τῆς ἡμέρας. τὸ δὲ πλέ-
ον ἢ ἐξήκοντος ἢ ἑπτὰ τῶν γονάτων κάμψεως
τῶν τῆς εὐχῆς τῷ δὲ ἀπὸ τῆς χειρουργίας προ-
σφέρει. τῆς δὲ κατακλίσεως πάντως
τῆς χρείαν ἠρνήθη. οὐδεὶς γὰρ αὐτοῦ κα-

καταχθεὶς τῷ μυχῷ καὶ θήμερον ἐθε-
άσατο τῷ πόλει· ἀλλὰ καὶ τοῦ χρυσοκο-
ρυφαῖος ἀποφανθεὶς καὶ περιστάλαν
χαλκοῦ· τοῦτον ἅπαν τὸ φέρει περὶ τὸν
τοῦ πόνου· ἀρχέτυπον ἑαυτοῦ φιλοσο-
φίας τοῖς ἐπηκόοις ἅπασι προτιθείς·
τοιούτοις ἦν ἡ φιλόφρων ἀγωνιστὴς ὁ θεῖος
Εὐσέβιος· ὁ τῶν δὲ τῶν ἀγώνων παιδο-
τρίβης καὶ γυμναστὴς παρέστησε τῷ θεῷ·
καὶ ἄλλους δὲ πλείστους ἀποφήνας τοιού-
τους· ἑτέραις παραινέσεσι διδασκαλίᾳ
παρέπεμψεν· οἳ τὸν ὅρον ἅπαντα ἐκεί-
νου τὸν ἱερὸν τῶν θείων τούτων καὶ ἀπὸ δὲ τῶν
λοιπῶν ἐπλήρωσαν· πρὸς ἐπ' ἄκρον τῆς
ἐξαρχῆς παρ' αὐτῆς ἀσκητικῆς κατὰ τὸ
καὶ πρὸς ἑσπέραν καὶ μεσημβρίαν
ἐστὶν ἰδεῖν τὰ τῆς αὐτῆς φιλοσοφίας
σύμβολα· ὅπου τινὰς ἀπέραν περισσοχώ-
νων

χορεύουσαι· καὶ τοὺς νεκρούς· τῇ ἑλλάδι·
ἄλλοις δὲ τῇ ἐγχωρίῳ φωνῇ τοῦ ποιη-
τῶν ἀνυμνοῦντας· ἀλλ' ἄρα δ' αὐτῶν ἅπαντος
ἐπὶ χάρτῃ· τὰ αὐτὰ ὅτι τῆς θείας ἐκείνης κα-
τορθώσαντι τῆς ψυχῆς· ἅπαντα δὲ δεξάμενος
ἐφ' ἑαυτοῦ ἀσμένως· τοῖς γὰρ δόσεων τῷ δὲ τῷ δικαίῳ ἤγ-
μετὰ τὸ πέρας ἐπὶ τελείου, ἀφ' ἑαυτοῦ
δὲ τροπαίου· καὶ τὴν ἐκ θεῶν παρ' αὐτῶν
ὠφέλησαν πρὸς τελείου· τῆς δόξης δὲ
τῶν δὲ τῶν μεγίστων ἀνδρῶν μετὰ χαρ-
ἱκετεύσαντες:-

Πούπλιος

Κατὰ τοῦ αὐτοῦ χρόνου ἐνδοξότατος Πού-
πλιος· καὶ τὸ εἶδος ἀξιοθέατος· καὶ
τὴν ψυχὴν τῷ εἴδει συμβαίνουσαν ἔχων.
μᾶλλον δὲ πολλῷ τοῦ σώματος τὰ μεγ...

τέραν ἐστὶ δ' ἡ κώμη· οὗτος ὁ Ἀβουχευτί-
κῆς μὲν συμμορίας ὁρμώμενος πό-
λιν δὲ ἔχων· παρ' ὃν Ξέρξης ἐκεῖνος ὁ
πολυθρύλητος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύων
καὶ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου διαπᾶσαι (κεν) ποτ(ὲ) — διαπλέκων
δοῦναι τῇ στρατιᾷ· πλείστας συνήκων σκάφας ἀθροί-
σας· καὶ ταύτας ἀλλήλαις συζεύξας· καὶ τοῦ-
τῳ τῷ βορείῳ τοῦ ποταμοῦ γεφυρώσας· ζεῦγ- ς
μα τὸ χωρίον ὠνόμασε· καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ
πράγματος ἔδωκεν ἐπωνυμίαν τῇ πό-
λει· ἐν ταύτῃ ὁρμώμενος καὶ ἀπὸ
Τοιούτου φύσει βεβλαστηκώς· αὐχμηροῦ-
τι χωρίου καταλαμβάνει τοῦ δ' ἄστεος· οὐ
πλέον ἢ τριάκοντα σταδίοις ἀφεστη-
κώς· ἐν τούτῳ βραχεῖ τινα οἰκίσκον δει-
μάμενος· ἀπὸ δὲ τούτου μὲν ἅπαντα ὅσα πα-
τρόθεν ἐδέξατο· οἰκίαν φημὶ καὶ κτήμα- καὶ βοσκήματα —
—τα καὶ ἐσθήματα· σκεύη τε ἀργυρᾶ καὶ

καὶ χαρμονά· καὶ ὅτι ἑτέρου μετὰ τοῦ τῶν
βραχέων· διανύομεν τοῦτον τὸν κατὰ τοὺς
θεσμοὺς νόμον οἷς ᾔδει. καὶ πάσης ἑαυτοῦ
φροντίδος γηΐνης ἀχειροφόρως· μίαν
αὐτὴν πάντων ἐκείνων ἐδέξατο φρον-
τίδα, τὴν τοῦ καθ' ἑαυτὸν θεραπείαν.
καὶ ταύτην αὐτὸς ἐκλείπων ἐν τῇ ψυχῇ διατελέ-
λει· νύκτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέραν σπουδού-
μενος καὶ διαπονούμενος ὅπως ταύτην
αὐξήσειε· τούτου ἕνεκα ὁ πόνος αὐτῷ·
δικαίως ηὔξετο, καὶ ἐπλασιν καθ' ἑ-
κάστην ἡμέραν ἐδέχετο· καὶ γλυκεῖ-
αν καὶ ἡδονὴν ἀπὸ ἀρχέως: καὶ πόρρω
τοῦ κόρου βραχέων· οὐχ ὅτι τοῦ ἑκάσ-
του πάσαν τὴν βραχὺ χρόνου μόριον ἡμέρας
αὐτῆς ἀπολαύσεις μεταχαλοῦσε· ἀλλὰ τοῦ τῶν
ψαλμῳδίαν· εὐχή· τῶν δὲ ἀρχῶν, ἡ ψαλ-
μῳδία· ἀμφότερα δέ· ἡ τῶν θείων ...

χορτίων αὐτάρκως τοῖς δὲ ἐδέχετο. ἔτι τε
τῶν ἀφικνουμένων ἐπὶ μήκια ξένων.
ἔπειτα. ἀλλ᾽ ὅτι τῶν ἀναγκαίων ἔργων
ζήνωνος· ἐν τούτοις τοῦ βίου ὁ δ᾽ ἤθου· καὶ
ἀρχέτυπον ἀρετῆς τοῖς ζηλοῦν βουλομέ-
νοις προκείμενος· ὅτι αὐτὶς ὀρνῖς ἀλλ᾽ ἤ-
δης· πολλοὺς τῶν ὁμοφύλων ἐς τε σω-
τηρίαν αὐτῶν ζωὴν ἤγειρε φιλέστερα· ἀλλὰ
κατ᾽ ἀρχὰς μέν, οὐδένα σύνοικον ἔχειν
ἠνέσχετο· βραχὺ δὲ οἰκίσκους ἐλα-
φροὺς οἰκοδομήσας· αὐτοὺς καὶ τοὺς αὐτοῦ εἰσ-
ποιοῦ τῶν βίων, οὕτων διὰ ἀρετὴν ἐκλέγετο· ὃ
χνῶς ἐπισκοπῶν καὶ τοὺς οἰκίσκους δι-
ερευνώμενος· μή τι περαιτέρω χρείας ἀ-
ποκείμενον ἔχοιε· φασὶ δὲ αὐτοῦ καὶ
ζῶντα ἐπιφερόμενον τοῦ τῶν ἄρτων
σακκὸν πολὺ πεπιεσμένον τῷ ἀκριβῶς.
καὶ ἐπὶ τοῦ εὐθὺ τοῦ ὡρισμένου σχοῖ-
να

δυσχεραίνειν. καὶ γαστρὶ μάργους τοὺς
τοῦτο ποιοῦντας ἀποπαχύνειν· ἐκέλευε
γὰρ μήτε ἐσθίοντας μήτε πίνοντας ἀ-
ναμένειν τοῦ κόρου· ἀλλὰ τοσοῦτον
ἀπολαύειν· ὁπόσα τῷ σώματι ἀπό-
χρη παρέχειν τὴν ζωήν· ἡ δέ ποτε καὶ
τῶν πιτύρων ἀποκυκεῶν μόνων τὸ ἄχ-
υρον ἐπάσατο· ὡς οὐ βαρύ τι καὶ τῆς τρο-
φῆς ἀπολαύουσι τοῖς ζώοις δυσδρακέσιν
ζῷοις δρᾶται· καὶ νύκτωρ δὲ ἐξαπίνης ἕως
παρὰ τὴν ὥκεσσου ἡμέραν ἀφικνουμένης.
ἡ μὲν ὅτι ἵνα ἄγρυπνον ἐγρηγορότα καὶ τὸ λί-
θου ὑπνοῦντα· ὁ γὰρ πάγχυ ὑποχώρει.
ἡ δὲ τίνα ὕπνῳ κατεχόμενον ἠθεῖτο.
τὴν χεῖρα μέν. τὴν θύραν ἐπέτασε· τὴν ψυχὴν
τὴ δὲ τοῦ κατακλείσθου ἐβοήθει· ὡς πλεῖ-
ονα ἢ εἰς τὸ σῶμα τὴν θεραπείαν
περιφέρουσα. τοῦτον αὐτὸν τὸν πόνον

+

τῆς μεμνημένος νομοθεσίας ἐν τοῖς
ἱεροῖς προσενηνόχειν ἀποστόλοις·
,, πορευθέντες λέγων μαθητεύσατε πάν-
,, τα τὰ ἔθνη· καὶ πνευματικῶς τὸ καταφθί-
ον ἐλευθεροῦσι καὶ δομήσας· ἐκ τούτου τοι
διάγειν ἐκλήζων· νεωστὶ ναφθου κα-
ταρσθείσας· ἐξ οὗ καὶ τοῦ τουτοις ἀκάνοις
σωτηρίαν προσέταξεν· ἀρχομένου πο-
τὲ καὶ ληγούσης ἡμέρας· ἵνα καὶ τὴν ἑ-
σπερινὴν καὶ τὴν ἑωθινὴν ὑμνωδίαν
κοινῇ προσφέρωσι τῷ θεῷ· διὰ χρημάτων,
διηρημένοι καὶ τὴν οἰκίαν ἐκ τῶν οἰκείων χρη-
μάτων φωνῇ· ἐκ διαδοχῆς δὲ τὴν ὡ-
δὴν ἀναπέμποντες· διὸ καὶ μόνον δὲ-
μέχρι καὶ τὸ μὲν ἔργον δὲ τῆς προχείτας
τὸ ἦδος· καὶ οὐδὲ ὁ χρόνος ὁ ταύτης καὶ
τά τοι αὐτὰ ἀμαυρῶσαι ἰσχύει· καθὰ· οὐχί-
ζων ἐκείνου κηδεμονίαν διαδεξάμενοι·

ἐν ἀρχῇ ἐφαίνετο τῶν ἐκείνου τεκνῶν
ἀνεπτερωμένων ὀρνῶν· καὶ ταῦτα οὐδὲ ἐκ
τοῦ ὠοῦ· ἀλλ᾿ ἀπὸ πολλῶν τούτων τῶν ἡγε-
μονίαν διαδεξαμένων. ὅθεν μόνου
ἐκείνου τὸ ἀηδόνα περιττὴ φθόγγον
καὶ τοῦ δευτέρου βίου ἐπεξελθόντος· καὶ
ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐκείνων μεταβαίνοντος
ζώων. φθόγγον μὲν τῆς ἑλλάδος φω-
νῆς· ἀφθόνιος δὲ τῆς σύρας. τὴν ἡγε-
μονίαν διαδέξατο. ἀμφότεροι οἱ χαί-
τινες ὁμόψυχοι· καὶ ἀγῶνες τῆς ἀρε-
τῆς ἐκείνου φαινόμενοι· οὐδεμίαν γὰρ
οὐδὲ τοῖς συνοῦσιν οὔτε τοῖς ἔξωθεν
ἀφικνουμένοις· ἀλλὰ πλέον λαβεῖν τὸ
ἐκείνου τάχιον τῆς σοφίας χωρίσαντες· ὅσα
αὐτῆς ἐν μαγεία τῆς ἐκείνου πολιτείας
δηλοῦντες· ἀλλ᾿ ὁ μὲν φθόνος προϊὼν
ὁ ὑπὸ πολλῶν ἐπὶ πολλοῖς χρόνον προσδοκῶν

τὴν ἡγεμονίαν παρέδωκεν. ὁ δὲ καὶ ἀ-
φθόνως ἐπὶ πλεῖστον δὴ ἔμεινε τῆς ἀ-
ρχῆς ἐπισεμνυνόμενος. καὶ τὰ λοιπὰ σοι-
+ κα μέσους νόμους ἐφύλαξεν. ὁ δὲ ἔφη ὁ δῆλος
οὗτος ἀπὸ τῆς ἀρμενίας ὁρμώμενος τὴν
ἀσκητικὴν ἐκάλυψε συμμορίαν τε α-
σάμενος. τὰ μὲν πρῶτα. μετὰ τῶν ἄπο-
κόπων ἐτέτακτο. τῷ μεγάλῳ τε ὁ τέκνῳ
κω ζευγνῦν τι παραφόμενος. ἐπεὶ δὴ δὲ
ὡς ἔφην - ὁ μὲν ἐξεδήμησεν. αὐτὸς
δὲ τὴν προστασίαν παρέλαβεν. τοσοῦ-
τοις ἐκόσμησεν ἀγαθοῖς, ὡς ἀποκρύ-
ψαι μικροῦ δεῖν τοὺς προτέρους τῇ φή-
μῃ. οὕτω γὰρ αὐτοῦ ὁ βίος καὶ ἀρχαῖος
τρόπος. καὶ τοσούτοις αὐτοῦ καὶ τοιού-
τοις καὶ τὸ ζῶον ἐβέβλητο ὡς νῦν κατὰ
καθ' ἡμέραν τῆς καινοῦ ξένοις προχεῖν
τὰ δάκρυα. τὸ ταύτης δὲ ἐπὶ τῆς κηχά-

χάριτος αὐτὸ ἀπολαύσας τῶν, ὡς προσευ-
χομένου. σὺ γοῦν μὴν ἀπαύστας τοὺς παρά-
τας ἐπαίνων δὲ μόνον τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ἱκε-
νων ῥημάτων τῶν προσευχῶν. ὅσον οὐδὲ
τῶν ἀκροάσεων ἡγουμένους. τίς γὰρ οὕτως
ἀδαμάντινος τῶν ὃς ἐκκλίνων οὕτω συν-
τόνως περισφαιρουμένων τῶν λόγων. καὶ
καταθελχθῶσαι τῶν ψυχῶν καὶ τὸ σκληρὸν
τούτης καὶ ἀπαθὲς καταμαλάξαι. καὶ
πρὸς τὴν θείαν θεραπείαν μεταγαγεῖν
οὕτω καθοπλίσειν ἡμέραν τοῦ πλούτου
αὔξων. καὶ τοὺς ἀσύχους θησαυροὺς παρ-
έχεις τῶν τοιούτων ἀγαθῶν ἀποφαίνων.
πεῖτα καὶ εἴκοσι ἔτη ποιμένας τὸ ποί-
μνιον προσαγαγεῖν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ
καὶ ἀπὸ τῶν θείων γραφῶν. ἐξ οὗ δὲ σὺ ἐφέρεσ
καλῶ: θεολήκυνε ἀδελφοὶ δῶμεν, οὐ-
τι θεόφρονος. ἀδελφοὶ δὲ τοῦ ἐξέπου. καί.

ταῖς πύλαις παραδούς. καὶ ὁ φθόνος δὲ
ἐκεῖνος ἀφθόνιος πλεῖον ἤ τε παραγγο-
τα ὅλη τοῦ χοροῦ προσπαλαίσας. τῆς ἀρχι-
ερωσύνης τὴν προεδρίαν ἐδέξατο. οὔ-
τε τὴν ἀσκητικὴν ἐσφάλξας σταυρόν.
οὔτε τῶν ἐξαιρέτων τριχῶν κατασπα-
σμένων χιτῶνα. καὶ ὅτι τῶν δὲ ἀπήχα-
σεν ἐκεῖν. ὅσων περὶ τῆς προεδρίας ἀπήχθω.
καὶ ταύτην δὲ τὴν ἡγεμονίαν ἀναδε-
ξάμενος. οὐδὲν ἧττον τῆς ἀθλήσεως ἐκεί-
νης ἐπεμελεῖτο. ἐκεῖνος ταῖς πλείοσι
ἀρετῶν ἡμέραις καὶ νυκτῶν μὲν τῷ ξηρο-
μαχομένων ταῖς ἔριδας διαχύων. τῶν
δέ, τῶν ὑφ' ὅλου σῶμα ἀπηνουμένων
ποιούμενος πρόνοιαν. ἄλλοτε δέ.
τοῖς φρασομένην ταῖς τὴν θείαν προσφέ-
ρων παραίνεσιν. καὶ τούτων ἑκάστου
ἕδρα. τὰ τῶν ὁμοσκηνῶν μετὰ ξύ-

περὶ ἐμπόλων ῥάκη τε· ἢ τῶν φακοῦ

ἐκκαθαίρων· ἢ τοῦ σίτου ἐκπλύνων. +

ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων μεταχειρίζων· οὐ-

τω καὶ τῷ προεδρίαν κοσμήσας καὶ τὴν-

ἀρετὴν ἐπαυξήσας· μετὰ τὰ τῶν ταύτης

φορτίων τοῦ ἄθλου χιλιάδα καὶ τὰ λεπτῶν.

καὶ τί δεῖ λέγειν περὶ θεολόγου καὶ-

Μακαρίου τοῦ μεγάλου ἐκείνου Γρηγορίου· τοῦ ἐκ

νεότητι πάσῃ ὅλος φιλοσοφίας στοιχ-

χότος· καὶ μετὰ τῆς προφρονικῆς εὐλα-

ας ἀποδεδημηκότως· τοῦ δὲ τί εἴπω καὶ-

σήμερον ἐν ἀγρῷ ἐργαζομένου ὡς ἐν αἰχμαλώτων

τί πονουμένου τοῦ σώματι· δι' ἐμὲ καρδ-

πανελέγχως τῆς ἀρχ... τοῦ κατὰ τοῦ πα-

ρανομούμενος· καὶ οὐδὲ ὁ ξένος ἢ παρ-

δέων μεταλαμβάνων· οὐ γὰρ ἀκριβῶς· οὐ-

κατὰ τί χρηματεύς τις· οὐ περὶ τρόπος· οὐ τῷ-

γὰρ βίου ὁ μέγας ἐν ὁμοθύμῳ σεσω-

πλεῖος· ἔχαιρον δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ (τῆς) πεντηκο-
στῆς καιροῦ καὶ τῷ χρῆσθαι μανθάνου-
θες· πάχιν παραιτοῦνται αὐτοῦ τῶν με-
τάχιστα ψυχήν· τοιαῦτα καὶ περὶ τοῦ μεγά-
λου τοῦ πλοίου μεμελέτηκα· τὰ μὲν, ἀ-
κοὴν δεξάμενος· τὰ δὲ, τοῖς ἐκείνου
φοιτηταῖς θεασάμενος· καὶ ἐν ταῖς φοι- τοιοῦ
τηταῖς διαγνοὺς τοῦ διδασκάλου· καὶ δὴ
ἀπ' αὐτῶν ἀθλητῶν· τοῦ παιδεύειν κατα-
μαθών· ἀδήκου τοίνυν νομίζειν καὶ διδα-
σκάλου· τὸ σαυτὸν ὠφελεῖν παραδοῦ-
ναι σοι χρή· τοῖς ἀγνοοῦσι προστέτακ-
τὸ δηλήσασθαι· καὶ αὐτοῖς τὴν σὴν ἑαυτοῦ
ὠφελεῖν προσκαλεσάμενος· καὶ ὧν-
μεν τῷ τὸ ἀπὸ τῆς μνήμης περὶ ποιού-
μενος κύριος· ἤκουσα γὰρ τοῦ δὲ ἀπὸ τοῦ
,, χέρουλος· παῖδες τίς ὁ μοχθηρὸς ἐν ἐ-
,, μοὶ ἐμπεφευτῶν αὐτῶν· ὁ μοχθηρὸς ὦ

,, καὶ ἐγὼ σὺν αὐτῷ· σὺ μὲν προσθεὶς τοῦ πε-
,, μουτοῦ σὺν τοῖς οἰκείοις· καὶ οὖ διασαφῶς
τοῖς αὐτοῖς τῶν τούτων μνήμην προσε-
νεγκοῦ· τῆς ἐπὶ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων παρ' αὐ-
τοῦ ἀπολαύσομαι μνήμης:-

Συμεὼν ἰωάννης ὁ παλαιός :-

Συμεώνω δὲ τοῦ προσεύτω· ἦτις
ἐκὼν παραχεῖ ποι· καὶ λήθη τῆς ἐκεί-
νου φιλοσοφίας διὰ τὴν μνήμην· ἀ-
δικίας αὐτὸ ἐκότως καὶ βασκανίας οὐ φθό-
νου γέρας· ὡς μὴ τὸν ἔπαινον τῶν ἀρχῶν
τὰ ἄξια ἔπαινα· μὴ τοῖς σοφισταῖς σου-
χολοῦσι· ἐς μίμησιν τὰ ἄξια ἔργα·
πολιτείας· ἐγὼ δὲ οὐ φόβῳ τῆς κατηγο-
ρίας· ἀλλὰ πόθῳ τῆς φήμης τῆς τοῦ
δὲ πολιτείας ποιήσομαι τὴν διήγησιν

Οὗτος γὰρ πλεῖστον ὅτι μάλιστα διετέλε-
σε χρόνον· τοῦ ἐρημικοῦ ἀσπαζόμενος
βίου· καὶ ἐν τινὶ βραχεῖ διαιτώμενος
ἄντρῳ· παραψυχῆς μὲν ἀνθρωπίνης
οὐδεμιᾶς ἀπήλαυσε· μόνος γὰρ βιο-
τεύων προσείχετο τῷ θεῷ· διὰ τῶν ὄχλων
συνδιαλεχθεὶς πλεῖστα διελέγετο· ταῖς ἐδω-
δίμοις δὲ τῶν βοτανῶν ἐποιεῖτο τὴν τροφήν.
οὗτος ὁ πόνος αὐτῷ καὶ τὴν ἄνωθεν πλου-
σίαν ἐδωρήσατο χάριν· ὡς καὶ τοῖς ἀλκι-
μωτάτοις καὶ θρασυτάτοις ἐπιτάττειν
θηρίοις καὶ τοῦτο δῆλον· οὐ τοῖς δὲ ὁσίοις
μόνοις· ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀπίστοις ἰουδαίοις
ἐθαύμαζε· χρείας μὲν γὰρ συνέβη ἅπαξ δη-
μοσίας εἴς τι τῶν φρουρίων τῶν ἔξω τῆς κα-
θ' ἡμᾶς οἰκουμένης διακειμένων· ὑετοῦ
δὲ χαλεποῦ γινομένου καὶ λαίλαπος περι-
βαλούσης· διαμαρτάνουσι μὲν τῆς

\+ ὁ δ' οὔτε ὀπίσω βλέπειν οὐδὲ τῷ ἀκού-

ἀλῶνται δὲ καὶ τὰ τῶν ἀρημένων· οὔτε κατό-

ἄργον μενοι οὔτε ἄστρον· οὔτε ὅσοι τῶν κυρίο- ~

κοντες. εὐπετέστερον δέ μοι ἐν τοῖς ναυτιλ-

λομένοις παραπλήσιον κλυδωνιζό-

μενοι. ὅσοι οὖν τιναχθέντα τοῦ σώ-

μιμώνου τὸ ἐπίχαιον καὶ νόσου. καὶ

φυωροδοσιν αὐτοῦ αὐχμοῦντα καὶ ῥυπῶν-

τα. καὶ βραχύ τι ἔθηκεν σὺ βίρας εἰσπ-

ιδοῦ ὠμμῶν φέροντα. ὁ δὲ, ἐπειδή τε ὁ [illegible]

καὶ ἠσπάζετο. καὶ ἀφ' εὐπρεπεστέρου σε

καὶ τῆς ἀφίξεως ἤρετο τὴν αἰτίαν. ὡς δὲ

τὸ βιτυμματον (βάλα) ἐπηρτοῦτο. καὶ τὸ ἐπὶ τὸ-

φρούριον ἀφικέσθαι ὅσον μὴ [illegible]

τευχθαι. μάναλυ ἔφη. καὶ πέμψαντι καὶ

μὲν ἀμφοῖν ὀπίσω τὰ ποτουμένω ὅσον

ὑποδέξασθαι. οἱ μὲν οὖν ὑποστάντο

Καὶ ἀνεπαύοντο. καθημένων δὲ αὐτῶν.

ἀφίκοντο διαλέξοντας (ες)· οὐ βλοσυρὸν
βλέποντες· ἀλλ᾽ οἷτινα διαπορῶν σαί-
νοντας καὶ τὴν δουλείαν ὑποσημαίνον-
τες· τούτοις ἐκπλήξεως διαμνέγρων ξενα-
γῆσαι τοὺς ἄνδρας· καὶ δὲ ἐκλύνω ἀπα-
γαγεῖν τὴν ὁδόν· εὐκαταχίζοντες τοὺ-
πλάνον ὑπομεῖναι· ἀλλὰ μηδὲ ἐκ μυθώ-
δους εἶναι τὸ διήγημα νομιζέτω· τοὺς κοι-
νοὺς τῆς ἀληθείας ἐχθροὺς μαρτυροῦντας
ἔχων τῇ ἀληθείᾳ· αὐτοὶ γὰρ οἱ τῆς εὐερ-
γεσίας τετυχηκότες· τοῦτο ἄδοντες δι-
ετέλεσαν· καὶ τοῦτό μοι οὗτος ὁ μάγος ἰά-
παρεῖναι ηφβοῆς διηγήσατο παρῶ(α)ν ρεῶσαι φήσας αὐ-
τοῖς τῶν μακαρίων μάρτυρι διηγουμένοις
τὸ θαῦμα· ὅτι ἵνα αὐτοῦ δαίμοσι τῇ τοῦ χρι-
στιανοῦ μαρτυροῦσι θαυματουργία
διὰ πίστεων· πῶς οὐκ ἀπὸ ἀπόλλωσι. ἀπό-
στολος ἰουδαίων κληθείη· ὅπεροι
μὴ

Ἐδυσπάθει δ' οὖν τέως· ἢ τῷ τότε ὅμως
καὶ ταῖς τῆς ἀληθείας ἀκτῖσι παραχωρ-
σαι· οὐδὲ εὔνοιαν νομιζόμενος καὶ
τῆς πίστεως κοινωνοῖ· οὐδὲ τοῖς ἐχθροῖς
τῆς δεξιᾶς ἅμα τῆς χάριτος μαρτυροῦσι πι-
στεύουσιν· Ἐκ τῶν τοιούτων δὲ θαυ-
μάτων ὁ θεσπέσιος ἐκεῖνος αὐτὸς ἐπί-
σημος γεγονώς· καὶ πολλοὺς τῶν γε τὸ
νῦν ἐθνῶν βαρβάρων ὑπεισαγόμενος· οἱ-
κοῦσι δὲ τὴν ἔρημον ἐκεῖνοι οἱ τοῦ ἰσ-
μαὴλ συμμιγνύμενοι πρόσφυγον· ἡσυ-
χίας ἐρῶν· καταλιπὼν τὴν ἐκκλησίαν τὸ
σπήλαιον· καὶ πολλὴν αὐτὸς ὁδόν· κα-
ταλαμβάνει τὸ καλούμενον ἀμανόν·
καὶ τοῦτο πολλῆς σάλας γέμον πολυθέ-
μονίας· τοῖς πολλοῖς καὶ παντοδαποῖς
ἐμμορφήσει θαύμασι καὶ τὴν ὑπὸ χεῖρα αὐτοῦ
πολίτευσιν μὲν αὐτοῦ ἐβαίνεν καταφύτευ-
σει

ἀλλὰ πάντ

+

σου· ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ μὴ δεηθεὶς λίαν
ἐπιπόνου· ἐμοὶ δὲ τυχὸν καὶ ἀδικώτα-
τον· σὺ ὅς τοι νῦν μνησθείς· καὶ οὗ οὕτινα
χαρακτῆρα τῆς ἀποστολικῆς αὐτοῦ καὶ
προφητικῆς θαυματουργίας προσθείς·
καταχάπωτοις σὺ τὸ προάουσιν σύνοδον·
σὺ τοῦτον, ὃς ἔλαβε χάριτος τῶν ἴσχυν·
ός · θεῖος ὢν καὶ ἄμεμπτος· καὶ τὰ δόγματα
ἔστατ' ἄλλως μὲν τὸ καινίζων· ἐάν περ δὲ τοῖς
τοῖς δὴ καὶ οἷς οὐ παρακούομενος πόνοις·
ἀλλὰ τοῦ ἀληθινοῦ ἐφιέμενος, ἀφέ-
λκε τὸ μὲν τῶν τοῦ πέλας δραματῶν· αὐ-
ξεν δὲ τοῦ οἰκείου διὰ τούτων ἐπὶ τὸ
~. θημῶνα· ἀλλ' εὐθὺς τῶν κατὰ τῆς κλοπῆς
τοῦ ψόγου ἐξέφερε ψήφου· καὶ περιπε-
επεφέρετο· καὶ ἡ ἄλλως εὐεπίμεπτο-
το· καὶ ὁ δὲ λαὸς ἐκ παντὸς τοῦ τοῦ θεοῦ τε
καὶ ἐλάμβανεν αὐτοῦ· οὐ πόρρω τῆς κό-

Τοὺς κόπρους ἐπιμελῶς ὡς μάλιστα· καί τὴν μὲν
συμφορὰν δὴ ποιεῖν· καὶ τὸ πλεῖον δὲ θεῖν
κοπρὼν ἐσπαρᾶς· ὡς δὲ τὰ ἄλλα τῆς λέγω
ἐχέτω δεῖ· ὁ μοχλὸς ἔχει ὅσα τῶν κοπρῶν, τό-
γὰρ πάθος καὶ τὸ αὐτὸ καὶ τὴν γῆν ...καὶ τη-
νάγκασε· πρὸς τὰ ἐξ ἐν ὅλῳ ἔτος ἑκάστου
αὐτὴν τὴν χρῆσιν τῆς ἀδικίας· χοῦ ἐν τῷ τι-
μωρίαν· ... ἔφη τὰ δὲ γὰρ ... ἑκάστου
ἐκτιννύντος τοῦ· τὸ θέλημα ἤλατον ἀκα-
νοσεῖσθαι σὲ τὸ πῦρ· ... τοῖς γὰρ μὲν ἰδεῖν
τοὺς μὲν, φύουσα, καὶ τὸ ἀδικηθοῦντι
τοὺς κλαπεύτας ἀσταχύας προσφέρου-
τα· τὴν δὲ πῦραν ἀφεῖναι δεῖ τῶς συν-
νυκτὸς ... τοῦ θέους προσεύτου προ-
σευχῇ καὶ προσευχᾶ· τοῦτο οὐ μόνον
τοῖς περὶ οἴκους ἐνέπλησαν ... μάλιστα,
ἀλλὰ καὶ τὴν πρόχειρον ἅπασαν τὴν αὐτό-
χουχέρα· ὑπὸ ταύτην γὰρ τὸ χωρίον

ἐλέγχει. φεύγω ἐκ τῆς καλῶν ἀγχαστ· καὶ-
τοῦ μὲν, ἀπαλλάττειν δαιμονικῆς χύτ-
της ἀπαλλαγεὶ. τοῦ δὲ ὑπερβὰς τὸ πᾶν χά-
τοῦ δὲ ἄλλου τινὸς τῶν ἐνοχλούντων τῶν-
ἰᾶσθαι. ὁ δὲ ἀφθόνως τῆς συνοικούσης
χάριτος ἐχορήγει τὰ ἰάματα. ἀλλὰ πα-
χύντης ἡ συνήθεια ἀρχῶν Τὸ σύνολον ὅρος
καταλαβεῖν ἐπεθύμησε. μαθητὰς
δὲ πολλοὺς τῶν ἀρίστων καὶ τῶν αὐτῶν μετ-
ιόντας φιλοσοφίαν. συνδραμοῦν κοινω-
νῆσαι αὐτῷ τῆς ἀποδημίας προθυμοῦντες. πολλῶν
τοίνυν ἡμερῶν ὁδὸν ἐξανύσαντες. ἐ-
πεὶ δὴ κατὰ τὴν σοδομιτῶν ἐληλύθοιεν
ἔρημον. ὁρῶσι πόρρωθεν ἀπὸ βάθους
χεῖρας ἀνδρὸς πρὸς ὕψος ἐκτεινομένας
καὶ τὸ μὲν πρῶτον. δαίμονος ἐξαπάτην
ὑπέλαβον. προσευξάμενοι δὲ σπου-
δαιότερον ἤδη αὐτὰ κατέμαθον. ὡρμή-
σαν

ἐπεὶ κἂν ὁλόχωρίου· καὶ βραχὺ μὲν
ἔρυμα θεωροῦσιν· ὅσα σοι τῶν ὑπεφύκασιν
αἱ ἀλώπεκες, καταδύσεις ἑαυταῖς μηχανώμεναι
~~[illegible]~~· οὐδένα δὲ ἔδου ἐκπέφραι-
νόμενον· τοῦ κτύπου γὰρ τοῦ ποδὸς αἰ-
σθόμενος ὁ ταῖς χερσὶ ἐπιτεταμένας ἐχίνων
ἀσπὶς τῆς καρδίας ὅπως καὶ ἐκρύβη· δια-
θρύψας δὲ ὁ περισσεύτης· ἔχει πολλὰ μέγα-
πολλὰ ὀφθῶσαι αὐτῷ ἀνθρωπείαν
ἐν χαλεπῷ φύσιν καὶ μὴ διαιμονίσαι ἀπα-
τεῶν ἄλλοι ταῦτα σχηματιζόμενος.
Καὶ γὰρ ἡμᾶς ἐφ᾽ ἥττον ἀσκητικοῦ μετι-
όντες βίου καὶ τῆς ἡσυχίας ἐρῶντες· ἀλώ-
μεθα κατά τε τὸ δὲ τὸ ἔρημον· ἐν τῷ σηνᾷ
ὄρει τοῦ τῶν ἀποστόλων ἐπωνύμου τῶ σ-
πόλεως κτισμάτι τοῦ· ἐν τῷ μέσῳ τῶν θερα-
πόντι τῶν οἰκίαν ἐπιφανῶς ἀποιηθέ-
μενος ἐνδοκεῖ τῆς νομοθεσίας ταῖς πα-

καὶ οὐχ ὅτι τοῦ θεοῦ περιῆφθαι
τὸ πᾶν νομίζομεν. ἀκούομεν γὰρ αὐτοῦ
›› λέγοντος· ὅτι τοῦ οἰστοῦ καὶ τῶν ... ἐφ-
›› πληρῶ λέγοντι· καὶ ὅτι κατέχει τοῦ ἀέ-
ρος τῆς γῆς καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ
ὡς ἀκούσας. ἀλλὰ περὶ δὴ τοῦ θερμοῦ
ἔρωτος οὐ μόνον οἱ ἐρώμενοι τριπόθη-
τοι· ἀλλὰ καὶ οἱ τόποι συμβαίνουσιν οἱ
τῶν τούτων παρουσίαν καὶ ὁμιλίαν
δεξάμενοι. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα λέγον-
τος τοῦ Πλειστοβούλου· ἀναδέχου σὺ ἑαυ-
τοῦ ἐπὶ τῆς καρδίας ὡς ὁ κυκεὼν μυθώδους
ἀέρος· καὶ τὸν ἀτρέμιον μηδὲν δεῖν. αὐχμη-
ρὰ δὲ ἔχουσι τὴν κόμην. τὸ δὲ πρόσω-
πον ἐρρυτιδωμένον καὶ τὰ σπλάγχνα τετηγμένα
δὲ πάντα τὰ μέρη τοῦ σώματος. ῥακ-
κία τινὰ πιναρὰ περιβεβλημένος
φοινικίνοις σχοινίοις συνερραμμένα. ἀν-

ἀσπασάμενος δὲ καὶ τῆς εἰρήνης τὸ πρόσ-
ρημα δεδωκώς· ἐπυνθάνετο τίνας τε εἶ-
εν· καὶ πόθεν ἥκοιεν· καὶ ὅπου ἀπίοι·
Ὁ δέ, καὶ πρὸς τὴν ἐρώτησιν ἀποκρι-
νάτο· καὶ αὐτὰ τοῦ θεοῦ πόθεν τε ἀρχηγοῦ
φωτὸς εἴη· καὶ τίς δή ποτε ταύτην ἔχετο τὴν
ζωήν· ὁ δέ, ταύτην ἔσχον κατὰ τὴν ἀπο-
θυμίαν ἔφη· ὧν καὶ ὑμᾶς ἔχοντες ἀπι-
έναι· κοινωνοῦ δὲ τῆς ὁδοῦ ταύτης ἐπε-
ποίησαν σὺν ἡ φιλία καὶ ὁμονοίᾳ μοῦ.
καὶ τοῦ αὐτοῦ μοι κἀκεῖ ἡ μόνον σκοπεῖν·
ὅρκῳ δὲ ἀλλήλοις ἐπεπιστεύκαμεν· μετὰ
δὲ τὸ φανῆναι τῷ χωρίζεσθαι τὴν ζωὴν οὗ σαρκ...
τος γάρ τοι κατὰ τὴν ἀποδημίαν ἐκείνην
μένω· τῆς δὲ σὺν ἀεὶ δὲ ἐξαίφνης τοῦ βίου
τὸ τέλος ἐγὼ δὲ τῷ ὅρκῳ πεπεισμένος.
ὀρύξας τε ὡς δεινῶς ἀμείνω καὶ ταφῇ τὸ σῶ-
μα παρέδωκα· παρὰ τοῦ τὸ δὲ τὸ σῆμα

τάφου ἑτέρου ἐμαυτῷ, κατορύξας. τῆ-
δε περιμένω τοῦ βίου τὸ τέλος. καὶ τὰ-
δε πότ᾽ ἦτ᾽ ἐν σκηνῇ τῆς χειρουργίας περισ-
φέρω. τροφὴν δὲ ἔχω τοὺς φοίνικας·
οὓς ἀδελφός μοι τὶς κομίζειν ἀπὸ τοῦ-
κη δὲ μόνος ἐτάχθη. τούτων οὕτω λε-
γομένων. χέων πόρρωθεν αἰμωφανῆ.
Ἀγωνία δὲ τῶν σωμάτων περισσεύη τῇ πε-
ριπεσούτων. αἰσθόμενος ὁ ἐπὶ τῆς
καταδύσεως καθήμενος. ἀνάπαυσε τῷ
χέοντι δι᾽ ἐννυσεν ἀπὸ τὸ ἕτερον διαβὰς
μέρος. ὁ δὲ παραυτίκα ἐπιάσθη τε
καὶ ἦκε. φέρων τῶν φοινίκων τοὺς βό-
τρυς. εἶτα πολλὰ ἀπῆλθεν ἐπέξαπας.
καὶ πόρρωθεν τῶν ἀνδρῶν καταλι-
πὼν ἐκαθεύδησε. διανείμας οὖν τοὺς
φοίνικας ἅπασι. προσευχῆς τε αὐτῶν
καὶ ψαλμῳδίας κοινωνήσας. καὶ μετὰ

τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ἐν ᾧ ἦν ἀπα-
ζόμενος· ἀπεπέμπετο τὸ τοῖς καινοῦ θεά-
·ματε ἐπὶ πόλας· ἡ δὲ τῆς ἀποστόλοις ἀ-
ρημένοις· τῆς ἡ χάριτος τοῦ παιδὸς ποχὲ τὰ
καὶ τῆς τῶν ἐκ ἐγκαινίων διακονίας αὐτὰ-
μην ἀθήτω· ὁ προσοίμιον, ἄρτον· δή-
χησε· κλάσας αὐτῶν ἐμμίζοντας διατέ-
χεται· ῥᾷ δὲ ζῆν χάριτι τῷ ποιητῇ τοῦ ὄχου·
ὁ καὶ τὸ διὰ ποὺς πόρους δὲ τῶν τοῦ οἰκου
θυρασπίδας βαθέσκειν· οὕτως τοῦ ἰὼν ἀπὸ
ἐν τῇ κοιχίᾳ τοὺς κἀτοικεῖν ἀνύχθημα
διαφύλαξε· καὶ τοὺς χέοντας ἐν τῷ χά-
ριτι ἐπὶ παντοῦ δαιμονικῆς παρουσίας·
καὶ τὸ ἀφέχον περὶ χορικῶς ἐν ὑπερ-
γῷ· καὶ τοὺς μὲν ἐν ὅλῳ φωτίζειν· τοὺς δὲ
ἐξ ὧν καταπαύειν παρέποιησαν, ἀλλὰ γὰρ
περὶ τοῦ ποιοῦ περὶ τῆς ψάλμῳ δῆμον ὅμως
ἀποδείξει προσφέρων, ἐπειδὴ τοί-

νων τὸ ποτουμένου καὶ τὸ χαλεπὸν ὄρος·
φασὶ γὰρ ἐκείνου τοῦ θαυμαστοῦ γέρου-
τα σὺν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ σὺν τῷ τοῦ θύμα-
νοσης ἰδεῖν ἠξιώθη· ἄλλου δὲ ὡς δεῖμα-
τοῦ τῇ φύσει θνητῇ· ἠχεῖν αὐτὸν ἀγρόνα τε·
καὶ μὴ πρότερον ἀναστῆναι· ἕως θείας
ἐπήκουσε φωνῆς τῆς δεσποτικῆς αὐ-
τῷ εὐμενῶς ἀναμνησούσης· ὥσπερ δὴ δὲ
καὶ ἅπαντα τῆς ἑβδομάδος τοῦ κύκλου
οὕτω σὺ ἀγρυπνῶν φωτὸς διατελέσαι τροφῆς
οὐδὲ βραχείας μεταλαχών· ἐπήχεν-
σεν ἡ ἀδομένη φωνή· καὶ τὰ προτεθέν-
τα αὐτῷ χαριτῶν καὶ προθύμως κατέφα-
γεν· ἐκτείνας δὲ τὴν χεῖρα καὶ ξύα μετ-
χαλκῶν· καὶ τούτων ἐμφορηθεὶς ὡς
ὁ δὲ δὴ καὶ παρηγγύησεν· ἰσχύος τε ἀγ-
γονεν ἀπαιτήσας ἀναπλέως· καὶ μὴ τέ-
φθη μηδὲ τοῖς ζωοῦται ὡς ἐκ τοῦ πα-

σατο· ψυχὴ φωτὶ τοιούτῳ καὶ γαννύμενος
ἐπαινεῖν· ἄλλως δὴ καὶ ταῖς ἐπακούσασ-
φωνῆς· καὶ τοῦ προσδήλου τάχιον ἀπολαύ-
σαι τῆς τροφῆς· ἐπαναχθῶ δὲ δεῖ φιλοσο-
φίας ἀνορθουμένης φρουρητήρια. σύ-
μενοι δὲ τῶν ῥαχῶν χιὰν τοῦ ὄρους περί-
οὗ προειρήκαμεν· φανερὸν δ᾽ ἐκεῖνο
παρ᾽ αὐτὰ τῆς ὑπορείας τὰ κράσπεδα· ἐ-
ναὶ καὶ τέρω δὲ ἀθληταῖς ἀρετῆς συναθροί-
σας καὶ τούτων κατὰ νοῦν γυμναστῆς καὶ-
παιδοτρίβης ἐγένετο· καὶ τοῖς αὐτοῖς παρ᾽
καὶ πολεμίου δὲ διὰ σκηναῖς προσβο-
χαῖς καὶ τοῖς ἀγωνοθέτου τῶν εὐνοίας ἀεὶ
ὑπισχνούμενος· καὶ θαρραλέου παρακαλῶν
καὶ φρονήματος ἐμφορῶν· καὶ πρὸς τοὺς
τοὺς ὁμοφυλέτας μυριάζειν κλησιῶν· πρὸς
δὲ τοῦ πολεμίου· μεγαλοφροσύνη κα-
χεῖται παραγγέλλων· τοιαῦτα δὴ δέ-

σκαιοῦ τῷ βιοτεύειν. τῆς χειρῶν τε θαυ-
ματουργοῦ καὶ ταῖς παντοδαπαῖς μα-
μαρυγαῖς ἀφθόνως. τῆς ὑπὸ τοῦ νοῦ ζωποιοῦ
τὸ τεῦχος ἐδέξατο. καὶ δὲ τοῦ ἀγήρω καὶ
ἀλύτου ἀπεδήμησα σοῦ βίου. ἄσβεστον
κλέος καταχεῖσθαι. καὶ μνήμης δὲ ἀεὶ
διαμένουσαν. τῆς τούτου δὲ εὐχαριστίας
ἀπηλαύσαμεν. περιούτος ἡμῶν καθ᾽ ἃ
καὶ τῆς ὁμοκαρίας μου μετῆρ. καὶ πολλά-
των τούτου μοι διηγημάτων πολλάκις
προσηύγαθον. ἐγὼ δὲ νῦν τῆς διὼ αὐτῆς
αὐτοῦ τῆς χάριτος πεποθέναι αὐτῆς χῶ. καὶ
οἶδα ὡς τεύξομαι. δῶσαι γὰρ πάντως
τῷ αἰτοῦντι. τοῦ δὲ ἀποστόλου εὐχαριστίαν
μιμούμενος:- μόνος:-

:— ῖ — ÷ — τ Χῦ περι σ... —

ξ παγκάδιος κζ

Παγκάδιος δὲ ὁ πολλοῖς φευκτὸς ὁ ὁμό-
χρονος τούτου γνωρίζεται καὶ ὁ μάρτυρος·
καὶ ζηλωτὴς καὶ γνώριμος. παραλλήλοις
γὰρ ὥσπερ ἀστέρες φοιτῶντες. τῆς παραλλήλου
ὠφελείας ἀπήλαυον· παρατηροῦντες
ἐνάγοντες ἀλλήλους καὶ ἐξ ἤχου τοῦ θεοῦ ἐγείροντες·
ἐν οἰκίσκῳ δέ τινι καθείργετο· καὶ μὴ μα-
ρύμῃ καὶ πολυανθρώπῳ πελάζοντι·
ἐμοὶ δὲ ὄνομα ταύτῃ περὶ μόνης
καρτερίας τοῦ ἀνδρὸς ἀ*πασπάσαντε καὶ ἀγρυπνίας
καὶ τῆς ἐκτενοῦς προσευχῆς· περιττὸν
ἡγοῦμαι διηγήσασθαι· τοῦ γὰρ αὐτοῦ ἔλαχεν εἴληφεν
ἐν τούτοις τῷ φωσημαίνων ἐκκίνδυνον σω-
τοῦ· τὸ δὲ θαῦμα τὸ μέγα καὶ τὴν μέρου
ἀδόμενον τὸ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ φωτὸς

θυομένου καὶ χήρος· παρ' ἑταίρου σεσημ-
σαμένον δὴ παρακαθέσθαι· ταύτης ἀπιρὶς ἀξιω-
προειρημένων τῶν ἀγάρεω ἐξαι κοινῶν· τοῖς-
παύτο θεοῦ ἐμπόρους ἐφελκομένην· καὶ
πλῆθος ἀριθμοῦ δὲ πλείστου ὑποδεχομένης
σὺν ταύτῃ τῆς ἔμπορος ἅπερ τῶν φερῶν
ἀπεμπολήσας· καὶ χρυσίου τὴν ἀθροί-
σας, νύκτωρ ἀπαίρειν ἐβούλετο· ἀν-
δροφόνος δὲ τις τὸ συχνὸν ἐκείνου θε-
ασάμενος χρυσίου· ὁ ἐπρουλῖνος ὁ
καὶ μανίας ἐμφορηθεὶς· τὸν μὲν ὕπνον
τῶν βλεφάρων ἀπήλασεν· τοῦ δὲ ἀν-
δρὸς ἐκείνου τὴν ἀποδημίαν ἐφύλαττε-
το· μετὰ δὲ ἀλεκτρυόνων ᾠδάς· ὁ μὲν
ἀπῆρε θαρρῶν· ὁ δὲ προλαβὼν καὶ τό-
πον τινὰ ἐς ἐνέδραν ἐπιτήδειον κα-
ταλαβών· ἐξαπιναίως τῷ πλεος ξαχωθ·
ἐπήνεγκε τὴν πληγὴν καὶ τῷ μιαι·

φονεὺς ἐτόλμησεν. προσεποιήσατο δὲ καὶ
ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ διὰ τῶν μνημάτων ὀστέα
τὸ ὕδωρ χρυσοῦ λαβών. τὸν κρουνὸν ἐκκλ-
ινόμενος παρὰ τὸν λουτῆρα τοῦ πα-
λαιοῦ προσέρριψε θύραν. ὡς δὲ ἡ μέ-
ρα ἐπέδυε καὶ ἡ φήμη διέδραμεν. καὶ
ἡ πρὸς ἡμέρας ἅπαντα τὸ γνωσθὲν μέσον
ἐφρύχθη. σὺν ἐθνῶν ἅπαντες καὶ τὴν
θύραν διαρρήξαντες. εὐθὺς ἐφάνη ὁ ...
προσέπεσον τῆς σφαγῆς τοῦ ... παγχάλκ-
ου ... δὲ τοῦ τούτων ... τὸν
σφαγμὸν αὐτοῦ ... Περιστοιχιζό-
μενος τοίνυν ὑπὸ τὸ βάθος τοῦ πλήθους ὁ
θεσπέσιος αὐτός. ... τοῦ ὀπτοῦ ... καὶ
τῆς διανοίας τοῦ ὀπτοῦ ὑπερβάς ...
θεωροῦ δὲ ... τῆς ζωηφορίας
διελέξατο ... καὶ δήχω ἀπο-
φαίνεται ... ἀχθῆναι.

Οὕτως εὐξάμενος καὶ τῆς τοῦ κειμένου
λαβόμενος δεξιᾶς· ἐγείρου ἔφη ὦ νε-
ανία. τίς σοι ταύτην ἀπήγγελκε τὴν πρᾶ-
ξιν; ὁ δ' ἐξ ου τοῦ τοιούτου μύσους αὐθέντην;
καὶ τοῦ ἀθῴου ἀπὸ φόνου τῆς πονηρᾶς
ταύτης συκοφαντίας ἐλεύθερον; ἠκο-
λούθει δὲ, τῷ μὲν λόγῳ. ὁ χορὸς· καὶ
καθήμενος περιεσκόπει μὲν τὰς οσώ
παρούσας· ὑπεδείκνυ δὲ τῷ δακτύ-
λῳ τοῦ ἀνδροφόνου. βοὴ δὲ πάντων
ἐγένετο· καὶ τὸ θαῦμα ἐπὶ πλεῖον ἐχώρει.
καὶ τὴν γεγενημένην συκοφαντίαν
ὀδυρόμενοι ἦσαν· ἀποδύσαντες δὲ τοῦ
μιαιφόνου ἐκείνου· καὶ τὸ μάχαι-
ριον περιφοινιχθέντα τῷ αἵματι· καὶ
τὸ χρυσίον ἐκεῖνο· τὸ τῆς σφαγῆς γε-
νόμενον πρόξενον· ὁ δὲ θεῖος παλαί-
δρης πάλαι ἀξιάγαστος ὤν· ἀξίαν ἀπ-

ἀναπότερος ἐπιστολὰς ἐν τοῦ θεοῦ ἐπιστέλ-
λω· ἱκανοῦ γὰρ ὄντος τοῦ θαύματος δεῖξαι παρά-
τῷ θεῷ τοῦ λαοῦ πρὸς παρρησίαν· καὶ ἀπο-
βεβαιώσας δὲ ὁ θαυμάσιος τῆς αὐτῆς
τῶν σοῦ μαρτυρίας· ὅς, τὸ μὲν λεγόμενον
παράδοξον αὔξησιν· παῦλος δὲ τῆς
ἀρετῆς μαρμαρυγὰς ἐξεύρημα· μάρ-
τυρας δὲ τῆς χάριτος τῆς ζωῆς, τά-
μεστὰ τῶν τε χαρίτων ἐν ὑπερφυέσι θαύ-
ματα· ἀναβλύζει γὰρ ἐκεῖνον τὰ μη
μύχει· καὶ τὸ μέρος· παῦλος δὲ παντορα-
πείας· καὶ μάρτυρες οἱ ταύτας ἀπαν-
θεν ἀφθόνως διὰ τῆς πίστεως ἀρυό-
μενοι· ἐμοὶ δὲ εἴη καὶ τῆς τούτων ἐπι-
κουρίας τυχεῖν· τῆς τούτων μνήμης·
τελῶ γλῶσσαν τὰ θαυμάσια βαλεῖ :-

ἀφραάτης

ἀφραδίης :- κγ'

Ὅτι μὲν ἀπαίδευτον αὐτῶν ἡ φύσις· καὶ
ῥᾴδιον ὂν τοῖς βουλομένοις φιλοσο-
φεῖν· ἀλλ' οὔτε Ἕλληνες οὔτε βάρβαροι τὴν
πολλαχόθεν μὲν καὶ ἀλλαχόθεν καταμαθεῖν
εὐτελές. ἀπόχρη δὲ καὶ μόνος ἀφρα-
δίης τοῦτο δηλῶσαι σαφῶς. οὗτος γὰρ ἐν
Πέρσαις τοῖς παρανομωτάτοις καὶ τε-
χθεὶς καὶ τραφείς· καὶ ἐκ τοιούτων γονέων
βλαστήσας· καὶ τὰ ἐκείνων νόμιμα πα-
δευθείς· εἰς τὸ βάθος ἤλασεν ἀρετῶν· ὡς
ἀποκρ(ύψαι). καὶ τοὺς ἐξ εὐσεβῶν φοιτάσας καὶ σο-
φοὺς εὐσεβῆ δεξαμένους παίδευσιν. τού-
του μὲν γὰρ τὸ σέβειν καταφρονήσας. ἐπί-
σημον δὲ τοῦτο ἦν καὶ λαμπρόν· εἰς τὸν τοῦ
δεσπότου δεσπότου πρὸς κοινὴν σὺν ἕδρα-

~~[illegible]~~ ἀποκρύψαι

[illegible]

μην. τοῖς προπάτορας μιμησάμενος

μάρτυς. εἶτα τῶν ὁμοφύλων τὰ ἀσεβῆ

βδελυξάμενος. τῶν ἀλλοδαπῶν τῆς οἰκεί-

ας προσέλχετο. καὶ τὼ ὑποδεξαμένω καταχαβὼν.

πόλις δὲ αὕτη μικρά τις καὶ πολυάνθρω-

πος. καὶ τῇ εὐσεβείᾳ διαφέρουσα ὡς χα-

μαιζηλουμένη. ἐξ ἀπιστῶν περὶ βόλων οἰκι-

διου βαρβάρων καὶ αὐτοῦ κατάρξαι. τῆς οἰκεί-

ας ἐπιμελὴς τῆς τέχνης. οὐ πάντως ἀρίστης ...

περιρρίζουσι τῶν πατρώων ταῦ ἀκούσαι ὑπ-

τάμενον. καὶ τοὺς τοῦ χριστοῦ ἐκκαθαίρων.

καὶ τὼ τοὺς τοῦ βασιλέως ... μάτων

καρποῖς. ἀρίμους τῷ δια... προσφέ-

ρων. ἐκεῖθεν καταλαμβάνει τῷ αὐτίκα χρόνῳ.

... τῆς ἀρετῆς αἴρει ... τῆς ζάλης χαλε-

πῶς κύκλου μένων. καὶ πρὸς τοῦ ἄστεος

ἐντεῦθεν καταχωρεῖ φέρουσι περὶ ὡφιλοσο-

φίαν. καὶ τῆς ἑλλάδος φωνῆς μαθὼν τινά

ὁ λόγος ἅπαρτη μάλιστα τεχνικόν. ὅτι πλεί-
στοις τοῖς τότε τῶν παλαιῶν χορίων ἀκεράστοις.
τῆς δὲ μιξοβαρβάρου κεχρημένος γλώτ-
της. ταῖς τῆς διανοίας ὡς δύναμαι περιφέρων.
ἐκ τῆς τοῦ θείου πνεύματος χάριτος τὰ ταῦτα δε-
χόμενος νάματα. Τίς γὰρ τῶν ἐπαγγελλω-
πλίαν ἔχειν τῶν νομιζομένων καὶ τὰς ὀφρῦς συνα-
γόντων. καὶ σοβαρῶς φθεγγομένων. καὶ
ἐπὶ ταῖς τῶν λογισμῶν πάγαις ὑψαυχενιζο-
μένων. τῆς ἀπαιδεύτου καὶ βαρβάρου
φωνῆς ἐκείνης περιεκαλλώπιζε τὸ ποίημα. χο-
ρισμοῖς μέν, γὰρ χορισμοῖς τοῖς δὲ χό-
ροις τοῖς τῶν ἀρχαίων σοφῶν καλλιφωνίζετο χό-
ροις. μετὰ τοῦ μεγάλου παύλου βοῶν. εἰ καὶ
ἰδιώτης τῷ λόγῳ. ἀλλ᾿ οὐ τῇ γνώσει. καὶ κατὰ τὸν
θεῖον αὐτοῦ διδάσκαλον τοῦ τρόπου. καὶ κατὰ τὴν
τὴν ἀποστολικὴν φωνήν. χορισμοῖς καθαι-
ρῶν. ἢ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον Τ.ι. 2. ιι

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ· καὶ αἰχμαλω-
τίζων πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ
χριστοῦ. καὶ τῶν ἰδίων σπουδάζων καὶ τοὺς ἐν
τέλει καὶ ἀξιώματι· καὶ τοὺς ἐν τινὶ στρα-
τείᾳ τεταγμένους· καὶ τοὺς ἀποχειροβιώ-
τους. καὶ ἁπαξαπλῶς, ἰδιώτας τε καὶ
στρατιώτας πεπαιδευμένους καὶ λόγων
ἀμυήτους· πενίᾳ συζῶντας καὶ πλού-
τῳ κομῶντας· καὶ τοὺς μέν, σιγῇ δεχομένους
τὰ προσφερόμενα. τοὺς δέ, καὶ ἐρο-
μένους καὶ πυνθανομένους, καὶ ἀφορ-
μὰς τῷ λόγῳ παρέχοντας. Τοσοῦτον
δὲ ἀναδεδεγμένος πόνον σπουδαῖον καὶ
χαλεπὸν οὐκ ἠνέσχετο πώποτε. ἀλλὰ τὴν
αὐτουργίαν τῆς παρ᾽ ἑτέρων αὐτῷ προσ-
φερομένης θεραπείας προσδέχεσθαι. καὶ
πρὸς δὲ τὴν αὐτάρκη χρείαν τῷ ἐργοταξίῳ σίτου σιτοποι-
ούμενος, αὐτὸς ἑαυτῷ ἐν τούτοις ἐσιτοῦσι καί

ἀπιόντας πλεοῦ πέμπων· ἐδέξατο δέ·
παρ' ἄλλινος οὐδὲν οὐδὲ τὸ πολύ· οὐκ ἄρτου·
οὐκ ὄψου. οὐχὶ ἱματίου· ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτοῦ μό-
νος τῶν γνωρίμων ἀφορμὴν τὴν ἄρτου.
εἶτα δὲ ἐφόρει ἐσθῆτα ἐχάρασσε βαφῇ καὶ χαλκοῦ
μετὰ ἡλίου δύο σκιὰς μεταλαμβάνων
φασὶ δὲ αὐτοῦ θαμινοῦ· ὃς ὕπαρχος τῆς ὑ-
στέρου ἐγεγόνει καὶ ὕπατος. ὡς εἶχε
πρεσβευτὴς ἐγένετο τοῦ τῆς τῶν τῆς ὑπὲρ ὑπέρσας
ἀποδημίαν ἐπεύχετο· χιτῶνα αὐτῷ
κομίσαι παρασκευάσας ὑφασμένον
καὶ τὸ πτῦ· ὅτι ὁ πὲρ ἐκδοὺς ἐκ τοῦ σοῦ τῶν
ἐκ τῶν τοῦ οἰκείων παλαιρίδα χλαῖναν·
καὶ τοὺς ἐκ τῆς φυομένους ἐκ τοῦ σοῦ ἤδη·
ἐκ τῆς παλαιότητος τοῦ τοῦ κομίζειν
τὸν χιτῶνα· καὶ ἐκεῖνο· σὲ μὲν τοῦ-
του χαρίζου· ἐμοὶ δὲ τῷ σῷ ὑπογράφειν
αὐτῇ χαρίζου. ὁ δὲ ὑπὲρ τοῦ μὲν τοῦ

ἐν τῷ βαράθρῳ περιεῖναι προσέταξεν. τῇ
τα. λόγου ἑτέρου μεταξὺ ἀρχομένου
αὐτοῦ μου ἐχλεύαζε δὲ χάριν μεριζομένου τοῦ
χορηγοῦ. ἐκείνου δὲ τὴν αἰτίαν πυθο-
μένου. ἵνα ἀφήσωσι τὸν ἔχειν ἀχό-
μενον ἀλλ'. καὶ νόμον ἐμαυτῷ τέθεικα.
τῷ δὲ πάμπαν ἀρνηθῆναι τὸ βιῶσι-
κύριον. ἀλλὰ καὶ δέησις τοῖς νῦν ἐπ᾽ ἐμοῦ
τινὸς σεισμοῦ καὶ ζάλης καὶ τὸν μῆτρον ὅλον,
ἀφῆκε τὸ τῆς ψυχῆς ἐμοῦ, σώσαι καὶ
διὰ τῶν καὶ τοῦ ζωτικοῦ χάριν αὐξήσων. τοῦ τό-
μου μετ' ἐλπίδα βίου νοσῶ. διὸ μικρὸν γε ἔχειν
κατ' αὐτοῦ, οὐκ ἀνέξομαι. τοῦ γὰρ ψυχέ-
τω ὡς ψυχὴν ἀπαλλάξομαι. τοῦ δὲ
περὶ ἑτέρου ὡς κατὰ φύσιν ἡμῶν γενη-
μένου ἐκ βραχέων καὶ ἀνευρεθήσομαι
καὶ ἀδήλου. ὁ δὲ δικαίως ἀφῆ ὦ περί. οὐ-
δὲ γὰρ ὅσον τοῦ μὴ ἐπὶ πλεῖστον τεθνη-

ἐπ' εὐκόλῳ χρόνου ὡς οὐκ ἦν πολὺ ἤδη
ἀποπέμψασα. τοῦ δὲ οὐδέπω περι-
ελεῖν τοῦ οἰκείου δεῖσθαι κόσμου. δι-
αμένων δ' ἐς δέξασθαι τὸν παῖδα. πρὸς
ταῦτα ὁ φθόνος ἀφραδής. οὐκ οἶδα ἔφη
ὦ θαυμάσιε τοῦ χιτῶνα τοῦτον οὐ χρή-
ζομαι δεόμενον ἔχειν οὐκ ἔχω δέομαι.
ἡδέως δὲ καὶ τὰ ταῖς μείζοσι κεκτῆσθαι
καὶ ἀπὸ τῶν σῶν ἀμφοῖν. ὁ τοσοῦτόν μοι δια-
κομίζεις χρόνου. οὕτω καὶ τὰ σοφιζόμενος
τοῦ αὐτοῦ φιλικοῦ καὶ θαυμαστῆς ἀρχαίας
παρεσχηκώς. ἐπεί σε μὴ δύναιο ἀποχοίπου
αὐτῷ. περὶ τοῦ χιτῶνος ἐκείνου χρόνον
περιεσκέψαμαι. ἐγὼ δὲ ταῦτα διεξῆλ-
θον. δύο καὶ ταῦτα τοῦ ἐπιδεῖξαι βουλό-
μενος καὶ ὅτι πρὸ ἑνὸς ἐδέχετο μόνου
τὴν ἀπὸ χρημάτων τῷ σώματι θεραπείαν.
καὶ ὅτι τὸ σύμπαν τῆς σοφίας ἀπέχεις.

ὡς πρᾶος καθ' ὅσα τοῦ ἐκκλησίου τε δέ-
ξασθαι ψηφίσασθαι τὸ μὴ δέξασθαι. ἀλ-
λὰ ταῦτα καὶ ἄλλοι αὐτὰ καταλείψουσι· τὰ
μείζονα διηγήσομαι. Ἰουστινιανοῦ τοῦ
φιλομίσου δὲ καὶ τῆς ἀσεβείας αὐτῆς βαρ-
βάρων δεδωκότος· ὁ χάρης μὲν ἀρχαίως
ἀπήλασαν τῆς ἐξουσίας οἱ [illegible]
Ἰουστινιανὸς τῆς ἐφ' ἡμῖν ἡγεμονίας
δεξάμενος τοῖς [illegible]· ἔτεσι δὲ
Κηρούλλος βραχὺν [illegible] βασιλεύσας
χρόνον τοῦ βίου τὸ πέρας ἐδέξατο. οὗ
οὐ α ἀρχῆς δὲ τῶν ἡγεμονιῶν διεδέξατο καὶ ται-
[illegible] παλαιὸν καὶ τὸν [illegible] μακάριε-
[illegible] χάρος· καὶ πλουσίων [illegible]
τὸ χάριτος· καὶ τὸ [illegible]
τῶν [illegible] βάλλον. [illegible]
δὲ τοῦ χρόνου· [illegible]
μία [illegible] τοῦ τοῖς [illegible] τῆς-

ἀσεβείας φρασεῖς βασιλεῖς· τῷ αὐτῷ-
ἐθέλονοι κατὰ καθηκάλησαν καὶ τό-
ταύτῃ παρανομίᾳ λεηβαίνοντος. κάτου
τῆς ἀσεβείας οὐ λαμβάνειν ἀλλὰ παρὰ
τῶν εὐσεβῶν ἐσπουδάζοντο τοῦ βάρβαρου·
τὴν ἐξέδωκαν ἀβεβαίου τὸ ποιμενίου δια-
πάβεται φίλου ἐχθροῦ. Χούτου ἄνευ χα
οὐ μόνον αὐτοῦ ἀπάσης ἐκκλησίας
ἐξήχασαν. ἀλλὰ καὶ ἐν τῆς ὑπωρείας
καὶ ἐν τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐν τοῦ πο-
λεμικοῦ γυμνασίου. ταῦτα δὲ ἅπαν-
τα ἀμέσως τὰς διατέλεσαν τὰ χωρία. τῆς
ὅπλοι τῆς χειρὸς γενόμενοι παρέργου.
καὶ σκῦθαι μὲν, καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι.
τῷ φράγκῳ ἅπασαν ἀπὸ ἑτέρου μέχρι
τῆς κωνσταντινουπόλεως ἀνδρὸς ἐλπίζουσι. ὁ-
δὲ τούτων μὲν οὐδὲ τῷ ἀκολουθῶ ὑπό
τοῖς ὥσπερ τὸ δὴ χωρὶς μόνου ἢ ἀδιά-

χείας. καὶ τὰ δὲ τῶν ὁμοφύλων καὶ τῆ-
ποτε πόνων καὶ εὐσεβεία χαριστήριον ὑμνοῦ.
τοῖς ὁ ὅπλοις ἐκέχρητο. ὁ δ' ἀφθόνως χρεὼς τῷ
τῶν κακῶν ἐκ πάντων ἀναμαρτίαν ὀλοφυρό-
μενος. τὴν δ' αἰτίαν κλαίει ἐκ πάντων ἐξαίρετον
>> ᾠδήν. ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος
>> ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν
>> τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών. τὰ δ' ἐ-
χοι περὶ τῆς ᾠδῆς οὐκ ἔτι αὐτοῖς ἁρμόδια
ἦν. οὐ γὰρ ἦσαν ἀσφαλεῖς καὶ φλαβί-
ανοὶ καὶ διὸ ὀδυρόμενος ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐκρε-
μάσαμεν τὰ ὄργανα τῆς διδασκαλίας.
>> οὐδὲ γὰρ ὑπὲρ ἠνείχοντο. πῶς ᾄσωμεν
>> τὴν ᾠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας. ἀλλὰ
καὶ σὺ ὄρεσι καὶ σὺ πεδίοις καὶ σὺ ἄστε-
σι καὶ σὺ πελάγεσι. καὶ σὺ οἰκίαις καὶ σὺ
ἀγοραῖς. πῶς οὖν δεῖ ἐκεῖ τὴν ᾠδὴν τοῦ κυρίου.
ἔμελλον, παρὰ τοῦ Δαβὶδ ὅτι τοῦ ἡγεῖ κυ

,, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη
,, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
,, ἤγουν τῷ δὲ παγίῳ τοῦ αὐτοῦ θεοφίλου
,, χαίροντος· εὐλογεῖτε τὸν κῦ πάντα τὰ ἔρ-
,, γα αὐτοῦ· ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
,, αὐτοῦ. ἤ που τῷ καὶ τοῦ θεσπεσίου παρε-
,, γγυῶντος παύλου προσεύχεσθαι τοὺς ἄν-
,, δρας ἐν παντὶ τόπῳ ἐπαίροντας ὁσίους
,, χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ.
,, καὶ αὐτὸς ὁ δεσπότης θεὸς τῇ σαμαρείτιδι
διαλεγόμενος· σαφέστερον τοῦτο πα-
,, ρέστησεν· ἀμὴν γάρ φησι λέγω σοι γύναι·
,, ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστιν· ὅτε οὔτε
,, ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν ἱεροσολύμοις·
ἀλλ' ἐν παντὶ τόπῳ προσκυνήσουσι τῷ πατρί·
ταῦτα τε παιδευόμενοι καὶ ἐν οἰκίᾳ
καὶ ἐν ἀγορᾷ· καὶ ἁπαξαπλῶς ἐν παντὶ
δημοσίᾳ καὶ κατ' οἶκον διαμαρτυρόμεθα.

+

διεσπῶσιν· καὶ ὅτι οὗτοι ἦσαν στρατηγοὶ
ἄριστοι· τοὺς μὲν οἰκείους ὁπλίζοντας,
τοὺς δὲ ἐναντίους καταπλήττοντες· τὸ μὲν
οὖν τοῦ μεγάλου Φλαβιανοῦ καὶ τοῦ Θεοδοσίου
διοδύσεων — ἀπασπωμένοντας τὴν οἰκίαν δὲ καὶ τῆς δευ-
τέρας καὶ τέτρας ἠξιωμένους· ταῦτα δρῶν
καὶ εὐφημίας ἄξιον λέγω ταῦτα — ἃ προείρηκα θαυμαστοῦ μὲν ἔστιν
στρατηγοὶ προβεβλημένοι· καὶ στρατη-
γικοῖς ἀποκεκμηκόσι λογίοις· ὁ δὲ σοφώ-
τατος Ἀφραάτης· ἐκ χουλῆς ἐπὶ τούτους
καταπτήσσουσι τοὺς ἀγῶνας· ἡσυχίαν δὲ
σιωπῇ πεφραγμένος· καὶ καθ᾽ αὑτὸν ζῶν
περιαιρούμενος· καὶ ἔξω βελῶν τὸ σκη-
χεόμενον καθήμενος· τοῦ πολέμου
τὸ φοβερὸν θεασάμενος· τινὸ οἰκείων-
ἀσφαλέσιν οὐκ ἠγάπησαν· ἀλλ᾽ ἔσται-
ρὸν ἐρρωμένως τῆς ἡσυχίας φράσαι· πρόμα-
χος τῆς τοῦ λόγου ἐπιλείπει τὸ φάλαγγος

βάλλων μὲν καὶ βίῳ καὶ χόρῳ καὶ φαύ-
μασι· βαλλόμενος δὲ οὐδὲ πολύ· καὶ
μετὰ πολὺ θεραπευόμενος αὐτοῦ· ὁ πάντα
ἀνόητος βασιλεὺς ἐς τὸ πολυμήχανου ἀ-
ξιοῦ τρυφῇ μνασίου· ἐκ γὰρ δὴ τότε συνέ-
βη τοῖς τῆς γῆς ἄδοις συναθροίζεσθαι τὰ ἀ-
πόλας· ὑπὸ δὲ ἐξουσίας τῆς αὐτοῦ παρά-
τοῦ ὄχλου τοῦ πολεμοῦ βασιλεύοντα κα-
τῶν βασιλέων τῶν βασιλέως διακύπτου-
τις ἤρετο· ποῖ τῶν ὁρμῶν ὄχλων ἐπέφρι-
το· τοῦ δὲ ἀρκοῦντος· ὡς ταῖς ἄπερ
τῆς οἰκουμένης καὶ τῆς βασιλείας ἄπα- ἄπειροι
σαι περισυναχθεῖσαι ποιησάμενος· ταῦτα
ὁ βασιλεὺς ἀπεκρίνατο· καὶ τί δὴ πολὺ
τοῦ μονήρη βίου ἐπαγγελλόμενος, ὁ δὲ
καὶ τῶν ἄρα ἐγὼ βασιλίζεις τῶν ἢ οὐχί
καὶ ταχὺ πατοῦ· ὁ δὲ καὶ γὰρ δὴ ἀνω φατοῦ δεσπό-
τῃ μὲν κούμενος παραβολικῶς βίῳ λογοῦ·

ζευάζῃ· ἐπεί μοι τῷ βασιλεῦ· ἡ παρθέ-
νος ἐτύγχανεν σὺ ταλαίπωρε χρυσο-
μηλιά·· ἡ φυλακή μου δέ τινα τοῦ ὑμβαλ-
χου ἐφάπτηται τοῦ πεζοῦ οἴκα· τί ἄν μοι σοῦ-
νεβούλευσας δρᾶσαι· ὦ ξανθομύσωθε-
ωμένη τὴν φλόγα; καὶ τὴν οἰκίαν ἐμ-
πιμπραμένην ὁρῶσα· σὺ δὲ ὦ καὶ ...
καὶ πυρπολουμένην τὴν οἰκίαν παρο-
ρᾷς; ἀλλ' οὕτως ἂν ἀγνοοῦμεν καὶ ἐγώ
τῆς πυρκαϊᾶς παραναλώμα· ἡ δέ-
χέρας ὅτι δραμοῦ ἐδίκαιο ὑδωρφο-
ρον καὶ διαφέρειν ἀνακαίεται καὶ τὴν
φλόγα σβεννῦναι· μὴ μοι μέμφου μὴ βα-
σιλεῦ τοῦτο αὐτὸ ποιοῦντι· ὅτι ἄν σύ
σὺ ἐβούλευσας ταλαιπωρημένη παρθέ-
νῳ· τοῦτο δρᾶν ἀναγκάζομαι τοῦ μονή-
ρη βίου ἐστερημένη· ἡ δέ μοι μέμφη μοι
τὴν σὺ χρὴν καταλιποῦτι· ἐπεὶ μοι-

μφου σαυ τῶ ταύτην ἀξίου θεοῦ ὅτι καὶ
ὑμεναίζοντι τῷ ψυχόρρων. καὶ μὴ ἐμοὶ
συνεισῶ βιαζομένῳ. ὅτι μὲν γὰρ δὴ π-
θεων ἐπαμύνειν προσήκει ὅσῳ παραλό-
ῳ ἐμπιμπραμένῳ, καὶ αὐτὸς ὁμολο-
γήσαι. ὅτι δὲ τοῦ ἐπιγραφῆς προσώπου γυναι-
κὸς ἕτερος ὁ θεός. πάντη που δῆλον καὶ τῷ.
παντελῶς ἀμυήτῳ τῶν θείων. οὐδὲν
γοῦν ὁμοίως ἀπὸ σκοποῦ οὐδὲ τῆς ἐξαρχῆς
προαιρέσεως σὺ καινοτίου προεῖπον μὲν
τῷ βασιλεῦ. τοῦ τῆς εὐσεβείας τροφί-
μοις συναθροίζοντες τε καὶ νέμοντες. καὶ
τῷ θεῷ ἀν' αὐτοῖς προσφέροντες πόαν.
τοῦ τῶν ἐρημικῶν. ὁ μὲν βασιλεὺς ἐπε-
ψήφιζε τοῖς τοιούτοις. τοῖς ἀποχαρίσασθαι-
καὶ ὡς τοὺς λογίους αὐτάς. ἄξιος δὲ τοῖς τούτου ἀξ-
ιώσασθαι οὔτε ἀξιωθῆναι τελεσθῆναι.
ἀλλ' ἐφ' ἡμερημένων τοῦ τῷ χρόνῳ ...

πεζοῖς· καὶ τούτου ἕνεκα εὔνοιαν ἐ-
γεῖραι βασιλεῖ νομιζόμενοι καὶ τῷ προση-
γορίαν ἐν τοῖς φίλων καρπούμενοι. οὕ-
τως ἀνωτάτω τῶν ἀπ' αὐτῶν ἔχοι δωρεὰς
καὶ ταύτας τοσοῦτον ἐπελήσθη σεν. ἀλλ' οὐκ ἐς
μακρὸν ἐπὶ σε τῆς θρασύτητος δίκη. τοῦ
γὰρ βασιλέως βαλανείῳ τὸ σῶμα θερα-
πεύειν ἐπιχειρήσαντος· προσπλησθεὶς μὲν ὁ
δείλαιος· ὡς τοῦ σύνηθες ὁ ἀφρόμενος
ἔπη· ἐπηρωτηθεὶς δὲ τὰ ἀφροσύνας. τὸ τὸ ἄ-
κρατον δὲ χρωμένου θερμοῦ ὕδωρ ἐπι-
τήδησεν ἀβασκάνως· καὶ οὐδενὸς ὁ-
τοῦ δὲν παρόντος· μόνος γὰρ ὁ λούμενος.
ἡ εὐπρεπὴς ἦν ἡ σεληνεύτη. δι' ἃ μὲν τῶν
ἐφθέμενος καὶ διαχυόμενος. χρόνου δὲ
μεταξὺ Τριβομένου· εἰς τέλος αὐτὸς ἀλ-
χοῦ ὁ βασιλεὺς ἐκείνου κηδεύσειεν. οὐ-
δένα δὲ τούτου οὐδενὶ τῶν οἰκείων αὐ

ρῶν ἀπέσφαξε

+

ρων ἀπαγγέλλεις τῷ βασιλεῖ. ἐπὶ τοῦ τῶν
πλοίους δὲ ἔμπροσθεν τοῦ τείχους ἀπάτας
διερευνώμενοι. καὶ τὸ τῶν χωλῶν ταῦτον
δὲ ἐκπάλαι ἀφικόμενοι. ὁρῶ οὖν αὐ-
τοὺ ἄρτι μεμενηκότας τῆς ζωῆς ἐστερημέ-
νου. θορύβου δὲ πολεμίου καὶ παντὸς
ὅδ' ὑπερμαχῶν. οἱ μέν, τὸ θαρρεῖν ἐ-
κεῖνο ἔξω τῆς βοηθείας. οὐδὲ τὸ ἐξ-
βαθίου αὐτοκράτορος σπουδῶν. ἐν τοῦ-
φευδέος ἐπὶ πάντας τῷ βασιλεῖ καὶ
πᾶσι τοῖς κατὰ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ὁπλι-
ζομένοις. φήμη δὲ διαπάσης ἦλθε
τῆς πόλεως, οἱ ~~[illegible]~~ ας ἐκεῖνος ὅλα χαλ-
πας τῆς κατὰ ἀφραάτου παροινίας
εἶπεν δίκας. καὶ πάντες τοῦ ἀφραάτου
μετέχοντες ὑμνοῦντες θεόν. τοῦτο τῶν
ἐναντίων ἐπὶ κινδύνων ἐξοικεί-
ωσαι τοῦ τοῦ θεοῦ αὐθεντικοῦ διακο-

χρυσοῦν. ἐπὶ δὴ καὶ τὸ ἀφ᾽ ἑσπέρας ὁ βασιλεύς.
τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ τὰ παραινοῦντα ἀπὸ πρώ-
φυτο. ἐν αὐτοῖς δὲ τοῦ ἀστράγαλον. ἀ-
ματων δὲ αὐτοῦ τῶν ἀρμάτων καὶ ἀπὸ-
ρῶ θεῶν. ἵππος λευκὸς τῶν ἐκ τῶν φυκό-
των καὶ φάλαρα [illegible] μέγα δὲ ἐν τοῖς πεδίοις.
ὑπέρασος τῶν λίαν τῷ βασιλεῖ. τούτῳ
πάθος τῇ ἐσομένῃ. ἀνδρὸς δὲ τέ-
λη τοῦ βασιλέως. ὑπάρχει δὲ αὐτοῦ
τῶν ἐκ περιπλωμάτων ἢ ἀκραιφνέ-
σιν πρὸς τούτων ἐκ ἄγονος τοῦ θεραπεύειν
αὐτῶν ἢ στρατὸς τῶν [illegible]. ἡ πο-
λυτης δὲ καὶ ταύτης ἠγνόει ὁ βασιλεύς.
ἀλφύρει δὲ ὅλων ἵππων περιπου-
μένος τῶν ἐπιμελείας αὐτοῦ. βαίνει δὲ αὐτὸν
καὶ κατὰ τῶν σπουδῶν. ἐρρωμένος. με-
σούσης ἡμέρας, καταλαμβάνει τοὺς
τῶν ἵππων τοῦ μεγάλου ἀφραάτου τὰ κατὰ

γνώριον· καὶ τὸ πάθος ἐστὶν καὶ τῶ-
πο ~~...~~ τὸν δηχθῆναι· ἱκέτευε προσευ-
χῇ λῦσαι τὴν νόσον· ὁ δ', οὐδὲν μελλή-
σας· ἀλλὰ παραυτίκα τοῦ θεοῦ ἱκετεύσας,
ὕδωρ ἐν κάχλαν σὺν ἐπὶ τῶν τῇ σφραγῖδι αὐτοῦ
ἀποσημήνας· καὶ τοῦ τῶν τοῦ δεσποτείου στρόου
τὸ βοϊμέβοχον ἐπιτεῖς· προσφέρειν
τῷ ἵππῳ προσέταξεν· ὁ δέ, παραυτὰ 174
ἀπαθὴς ἐγένετο· τὸ ἔλαιον τῇ ἐπικλή-
σει τῇ ἀναπληρώσας εὐχογίαν· ἐπι-
χρίει τῶν τοῦ ἵππου γαστέρα· καὶ τῇ ἁ-
φῇ τῆς χειρός· εὐθὺς ἐλύθη τὸ πάθος·
καὶ παραχρῆμα ἀνεκινεῖτο καὶ κατὰ φύσιν
ἐσθίειν· γνωσθὲν τοίνυν ὁ αὐτὸς Του-
ἱππουχαβωνίου· ἐπὶ τοῦ ἱππῶνα ἐτρε-
χεν· Λέχης δὲ ὁ ψιάκης καθ' ὅ τοῦτον ἀπὸ ἀ-
ὅθεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ ἱππῶνα φοι-
τᾶν· τὴν πόλιν καὶ ἤρεν ὅπως ἔχει

ὁ ἵππος. τοῦ δὲ τῷ αὐτῷ διὰ σημαίνου-
τος καὶ τοῦ ἵππου ἐξαγαγόντος αὐτῶν. ἐρρω-
μένον τε καὶ γαυριῶντα καὶ χρεμετί-
ζοντα. καὶ τὸν αὐχένα σοβαρῶς ἀνα-
τείνοντα, τῆς ἡμέρας ἐπὶ τῷ φαινομένῳ τῷ-
αἰτίαν. ὡς δὲ πολλάκις ὑπὸ τοῦ ἀναβαχ
χόμενος. ὁ δὲ διαφυγὼν ὑπὸ δεξαιτοῦ-
ῥαβδοῦ. δεσμὸν τοῦ ἐρρωμένου. ἐπειδή-
μενος. ὁ ψευδοτατάλληθεὶς ἐπὶ τοῦ ἐβι-
άσθη. καὶ τῆς θεραπείας τοῦ ξένου
ἐδίδαξεν. ἐπὶ πλεῖστον εἶναι μετὰ βα-
σχεῖν. καὶ ἄξιον ἄγαν τοῦ ἐῶντος αὐ-
θάδη καθαρὰ χόρα. οὐ μὴν τῆς πολιτεί-
ρας ἀπαλλάγη μανίας. ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἐμὲ-
νε καταλοιμονοῦσι χυτλῶν. ἐπὶ ὡς
ὅλου βαρβαρικοῦ πύργος ἀνθ᾽ ὧν τε πα-
ραναχώνει. οὐ δὲ ταφῆς ἴσα τοῖς
οἰκέταις. ἢ προσῆκε ἀξιωθείς. ὁ δὲ

τθος ἀφρασάτης καὶ σὺ ἐκάλυπτ τῆς ζάχη
τῶν οἰκιῶν ἐδέξεν ἀφελῶς· καὶ γαμη-
νης γενομένης· τὰ ἴσα δρῶν δὲ ἐλέγχε-
σθαι καὶ ἄλλα δὲ μυρία γράφεται θαυ-
ματα τῶν σοῦ ὃς ἢ δεόμενα ἀθρόα σοι μοι:
κατα σαυτὸν τοῦ χόρου· γνῶθι τῆς τῶν λύ-
σεως ἰδεῖν· ἀπὸ χαίρω ἀνδρὶ συνεχῶς-
τὸ τοῦ τοῦ γάμου ζυγοῦ· ἀλλ' ἔκειτο πρὸς
τοῦ μυστηρίου ἐκεῖνον αὐτοῦ· τὰς οἰκί-
ας κοινοῦσαν τὸ μέρει· ἔφασκε γὰρ
τοῦ ἀνδρα παιδικὰ προσκαλοῦν·
γυναικὶ τινὶ μεγαλαυχ κατὰ γνωρη-
τεύσας· καὶ ἀπεχθάνεσθαι πρὸς αὐτῶ,
γάμου νόμον τὸν ζυγὸν κεκλιμένον· ἐγχει-
ρεῖ ταῦτα ἡ γυνὴ πρὸς τῆς αὐλείου θύρας
ἐστῶσα· οὕτω γὰρ δ' ἔω φθ τῶν πρὸς τὸ φῦλον
ποιῆσαι δὴ ἀλέξειν· ἔσω γὰρ τῆς θύρας
οὐδεμίαν ἐσπέξατο πάντοτε· τὸ

τοῖς μὲν οἱ πλείους τῶν χειρῶν ἀπέχειν τούτοι-
ωμένων. οὐ χρὴ τῆς γραφῆς τὰς ἀμαυροῦ-
ται τῶν σωμάτων. καὶ ἔχαιρον χιτῶνος
ὑπὸ τῆς προσεχοῦς. τῆς δ᾽ ἄπο
κλήσει κατὰ χρόνους χεῖρας τοῦτο προ-
σπλάξαι τὰς τῶν χειρῶν πληρώσασθαι
... μεταφέρει δὲ ἑαυτῷ τοῦτο-
ὁμόζυγος ἔρωτα καὶ σύστημα προσαιρε-
... τῆς παρανόμου κοίτης τῶν συνοίκων.
Φασὶ δέ ποτε καὶ ἀκούσας ἐξαπιναί-
ως βακχούσης τῆς γῆς, καὶ τῷ ὄρει παρα-
πλησίως ἅπαντα προσαπαντώσης.
καὶ λίθοι καὶ φυτὰ καὶ ὕλη καὶ ἄλσος κι-
νηθῆναι. ὃ καὶ τῆς παρ᾽ αὐτοῦ ...
... ἐπαμῦναι τῷ σώματι
... ἔχουσι. ἐκ τούτου δὲ καὶ ἑαυ-
τοῦ καὶ χεῖρας ... καὶ οἰκείους
... φουσι. καὶ πρὸς τούτοις τῶν βασιλικῶν

ἐκφορὰν δὲ πεπτομένων.

Παχύτατοι μὲν ὅταν δὲ ποτὶ ἐκ νεφῶν χεῦμα
μιμούμενος. χρόα ὕδατος αὐτῷ προσ-
σενεχθῶσι προσέλθωσιν. ὡς δὲ τοῖς
χρόα προσομοίαν ἔχειν ὅταν εὐχὴν ἀπαγ-
γέλλων. ὥστε λίθου μετὰ τοῦ τῶν χρυσ-
ἐκτῆσθαι δὲ τοῦ τῶν δύο ἀμμῶν. διὰ τὸ
ἐμφορῆσθαι τοῦ αἵματος. ἐν τῷ τῶν εὐχῶν
συμπεράναι. παραπέμπουσι τοῖς τοῦ χω-
ρίου ὅροις ἐπιρράναι τὸ ὕδωρ. πε-
ποίηκε δὲ ὁ τοῦτο ποιησάμενος ἢ προσ-
προσετάχθη. καὶ αὐτὶ ἔρκους ἀμάχε-
τέ καὶ ἀσύχου. ταῖς ἀρούραις ἐκπλύναις
ἐρρύετο. μὴ χρῆναι δ' τῶν ὅρων ἐκπλύνων
ἑρπούσῃ τε καὶ περιπτομέναις προσ-
το πεδίον δίκην αἱ ἀκρίδες. ἐς τοῦ πό-
σω πάγην ἐχώρουν. τῶν ἐπὶ τῆς γῆς
ἀνθρώπων διηκόντων. καὶ ὡς περὶ τινι

χαλινῷ, ἀγχόμεναι· καὶ ὑπὸ τοῦ πρό-
σω χωρεῖν· κωλυόμεναι· καί τι δεῖ τὰ
τα λεχθέντα ὑπὸ τῆς μακαρίας ἐκείνης
ἐρρωμένας ψυχῆς· ἱκανὰ γὰρ καὶ ταῦτα
τῆς συνοικούσης αὐτῷ· χάριτος ὑπόδει-
ξαι τῷ ἀγγέλῳ. τούτου καὶ ἀφ᾽ ἑαυτῆς
εὐφραινομένη· καὶ τῆς ἀρετῆς ἐκείνης δε-
ξιᾶς. τὴν εὐχαριστίαν ἐπεύχομαι· μακα-
ρίου μὲν οὖν ἐστι· τῇ δὲ μετακοινω-
νησάσῃ τῆς πρὸς τὸν ἀοίδιμον στρατοπορίας· καὶ
αὐτῇ μὲν καὶ τὰ τοῦ ζωφόρου στεφάνου ἔξαι
τῷ φόρῳ διαλέξεως τε καὶ εὐχαριστίας
ἠξίωσεν· ἐμὲ δὲ εἰσδεξαμένη τὸν-
δον. τοῦ τῆς προσευχῆς μοι μετὰ δακρύ-
ων πλούτου· ταύτης καὶ νῦν ἀπολαύ-
σαιμι· ζῶν αὐτοῦ πιστεύων καὶ τοῖς ἀγαθοῖς
εὐχαριστεῖν· καὶ πλέον ἢ πάλαι πρὸ
τοῦ τὸ παρρησιάζεσθαι ἀναγκασθῆναι· τὸ τελευταῖον

αὐτὴ τῇ ψυχῇ τοῦ σώματος ἐμμένειν τοῦτο·
ἵνα μὴ πρόφασις ἀπουσίας ἢ ἀπεχ-
θάνηται παρρησία· ναῦ δὲ τοῦ πεπθοῦ
ἀποφερομένους τοῦ φορτίου· ὡς νικηφόρος
ἀθλητὴς· πρὸς τοὺς ἀγῶνας φέρεται παρ-
ρησιάζεται· οὗ χάριν καὶ τῆς παρ' αὐ-
τοῦ προσεδρείας ἐκεῖνος ἐχθρῶν τῶν χρυσῶν :-

πέτρος · [illegible]

Γαλάτας ἀκούομεν· τοὺς ἐν τῇ ἑσω-
πηνοὺς ἑσπερίους· ἴσμεν δὲ καὶ τοὺς ἐν
τῇ ἀσίᾳ· τοὺς ἐκείνων ἀποίκους· οἱ πα-
ρὰ τοῦ εὐξείνου καὶ τῶν κιάθη [illegible] σινωπίτου·
ἐν τούτοις ὁ μακάριος καὶ τῆς σοφίας
ἐβλάστησε πέτρος· ἐπεὶ δὲ ὡς φασὶν +
ἐξωθινῶν ἐξ ἐθνῶν ἦν πατὸς χρονοῦ σοφίας·
τοῦ λοιποῦ ἀποταξάμενος τοῖς τῆς φύ-

φιλοσόφοις δ' ἐτελέσθησαν ἄθλοις· τεχνυ-
τῇ βίᾳ δ' ἐχείρωσαν· ἐπιβιώσας σοφίᾳ καὶ
σοφίᾳ νικήσαντα. Τοιοῦτος δὲ καὶ σὺ ἀνήκον-
τα ἁρμονιζόμενον ἔτη· καὶ διὰ παντὸς
ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς νικηφόρου ὁ-
δεύσαντα. τίς ἂν ἀξίως θαυμάσειε σοῦ·
δ' ἂν ἀρκέσειεν τῆς δεινῆς φράσεως γλῶττα·
τῶν σῶν μειρακίων καὶ παιδίων καὶ αὖ-
θις τελεχθέντων καὶ πρεσβύτῃ καὶ γέρον-
τι πονοφαύλων καὶ πορφυρμάτων. τίς
ἂν ἐκείνου τοὺς ἱδρῶτας μιμήσαιτο·
τίς δ' ἂν τὰς σὺ τοῦ φροντίδας χρόνῳ ἀγωνισαμένου
ἀριθμήσειε πάλαις· ποῖος δ' ἂν ἐφί-
κοιτο λόγος· ἢ τῶν ἀπάντων καταβλη-
θέντων σπερμάτων· ἢ τῶν συλλεχθέν-
των δραγμάτων. τίς οὗτος ὑψηλὸς τὴν
διάνοιαν. ὡς καὶ τὶ δ' αὖ ἀκριβῶς τῆς ἐκ-
τῆς καλῆς ἐμπορίας συναθροισθέντων

περιουσίαν· ὅτι δὲ τῶν ἀκλύσου κα-
τορθουμένων τὸ πέχαρος· καὶ διὰ τοῦτο
πεχάζειν τῆς τῆς διακρίσεως ἱστορία δεῖ-
μένω· ἵνα μὴ ὁ λόγος ὑποβρύχιος
γένηται· οὗ ἕνεκα καὶ παρ' αὐτῶν ἢ πέρον πρὰ τὴν ἰῶνα βαδιοῦμαι
τοῦ προ τοῦ πέχαρος θαυμάσομαί τε καὶ διηγή-
σομαι· τοῦ δὲ βίου τοῦ καταλείψω· τῶν κα-
τὰ τῶν θείων γραφῶν τὰ βαθεῖα ἐρευνῶν
τι καὶ τὰ ἀποκρύφαια ὡς κοινόν τι· οὗ-
τος τοίνυν ἐν γαλαλία τοῦ πρώτου ἢ τῆς ποσε-
χρόνου· ἐκάθεν ἱστορίας ἕνεκα τῶν-
παραχεῖν αὐτῶν καὶ τὴν χάριν· ἵνα τοὺς τό-
σεβάσματα παραφηνεμένα δεξαμένους φασὶ ὁ
τόπους· ἐν αὐτοῖς τοῦ σεσωκότα προσ-
κύνησιν θεοῦ· οὐ χρὴ τό πω περὶ γραφομένων·
ἢ σιωπᾶν γὰρ αὐτοῦ τὸ τῆς φύσεως ἀ-
περίγραφον· ἀλλ' ἵνα καὶ τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς ἐπὶ ἀξία τῆς θεωρίας τῶν ~~[illegible]~~ θεοῦ

θουμένων· καὶ μὴ μόνον τῆς αὐ-

θέαμα τῆς ὄψεως χῆς ὁ πηλίκου τῆς πυκνῆς διάτης πα-

στεως ἀποχαύνη τροφῆς· πεφύκασι γὰρ

πως οἱ φιλοσόφως περί τινα διακεί-

μενοι· οὐ κατὰ τῆς θέας αὐτοῦ μόνον ὁ-

φύμην διὰ καρποῦσθαι· ἀλλὰ καὶ τῶν

οἰκιῶν καὶ ἐσθήματα καὶ ὑποδήματα·

μετὰ πάσης θεωρεῖν εὐφροσύνης·

τοῦτον ἔχουσα τὸν ἔρωτα περὶ τὸν νυ-

ρι μφίον ἡ ἐν τοῖς ᾄσμασι τῶν ᾀσμάτων

ρη πεφουρμένη νύμφη· ἐβόα λέγουσα· ὡς

» μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ· οὕτως

» ὁ ἀδελφιδός μου ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν

» ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ἐπεθύμησα καὶ ἐκά-

» θισα· καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς ἐν λάρυγγί

» μου· οὐδὲ γοῦν ἀπεικός· ὁ ὑδεό-

φθος οὗτος πεποίηκεν αὐτός· τὸν αὐτοῦ

λόγον περὶ τοῦ νυμφίου δεξάμενος ἐ

ρωτα. τοῖς δὲ τῆς ἐννυχίου μάχης χρησαμένοις
ῥήμασι. τετελειωμένος ἀγάπης ἐραστής.
προφητείας δὲ καθάπερ εἴ τινα τοῦ δυνάμεως
φεωρεῖται σκιαγοῦ. τοὺς ἀπαισίου αὐτοῦ προ-
ποσὶ ταῖς ὀργίοις σπουδὰς αὐτοῦ ἀναχαιτίσας
τὸ πόδας. ἀποχαιτίσας τοῖς γὰρ οὖν αὐτοῦ ὑπο-
φησι. καὶ τῆς χειρὸς μὲν δὴ αὐτοῦ τοῖς ἰουδαίοις. δε-
ξάμενος δὲ Ἰησοῦς τὸ χεῖλος τὸ φιλόχριστον.
Ἰησοῦς παράδοξος τὴν ξενίαν παρεδέχετο. προ-
χεῖται προσυμένος οὐ τοῖς ὁμοφύλοις
καὶ τοῖς ἐχθροῖς. ἀλλὰ τοῖς ὁμοτίμοις μόνοις ἀσ-
καὶ τῆς ἐπ' ἴσως κοινωνοῖς. καὶ τοῦ αὐ-
τοῦ ἀφωχόμενον τῆς Ἰησοῦ εὐσεβείας ζητοῦ.
ταύτην δὲ τὴν δεξίωσιν ἀγαπήσας.
γονικὴν ἐξετέλεσεν. οὐκ ἠλλοίωσεν. ἐ-
πήξατο. οὐκ ἐκίνησεν αὐτὴν ἡμερῶν ἀλ-
λ' ἐν ἀλλοτρίῳ τάφῳ τοῦ ἅπαντα δε-
τέχεσθαι χρόνον. ὑπερῷον δὲ ἔχων

·ς· δρυφακτοῦ
σημειωτέον παραδειγ-
ματικοῖς. Ἰωάσαφ
καταπειράσθη

οὗτος καὶ δρύφακτον ἀπεζεύγνυ τὰ τοῦ βεβη-
λωμένου. ὢ τῆς χειμαζούσης μοναστηρίων,
τοιαῦτα βοῶσι βουλομένοις ἐδέχετο.
Ὁ τούτῳ καθειργμένος ὅτι πλεῖστου δὲ
τὸ λέγεσθαι χρόνου. ὕδατι μόνῳ, ψυχρῷ χρώ-
μενος. ἄρτον δὲ μόνον σιτούμενος.
καὶ τοῦτον οὐ καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν. ἀλ-
λὰ μίαν μὲν ἄσιτος διαμένων τῇ δὲ
ὑστεραίᾳ τοῦτον αὐτὸν μεταλαμβάνων.
Ἐπεὶ δὲ τὶς ἀφίκετο κορυβαντιῶν
καὶ μεμηνώς. καὶ τῆς τοῦ πονηροῦ δαί-
μονος ἐνεργείας αὐτόχειρος. ἐκάθη-
ρε μὲν αὐτὸν προσευξάμενος. καὶ
τῆς διαβολικῆς ἠλευθέρωσε βασκα-
νίας ὀδύνης. ἀπιέναι δὲ μὴ βουλόμενον.
ἀλλὰ τῆς θεραπείας ἐκδύνης αὐτὸ τὸ
τῶν διακονίαν καθ᾽ ἑαυτὸν ἐτάξατο. σαλεύο-
νου ἐποιήσατο. ὅς δὲ καὶ τοῦτον ἐγκό: κγ-

Σοῦ θαύματος μέμνημαι· καίτοι-
τῆς θεραπείας ἐπὶ τὰ σά μου μισθοῦ· καὶ-
τῆς περὶ ἐμὲ σπουδῆς ὑπομνήσεις αὐτοῖς ἀπαρ-
απαλλάξεως· ὁ μὲν γὰρ δαιμόνιος ἐγχέ- ἔλεγε
γελο. τοῦ τοῦ γὰρ ἐπ' αὐτῷ ὀνόματα· ὡς τῆς-
κακῆς αὐτῷ διακονίας κοινωνήσω
γραφῇ· ὁ δὲ θεσπέσιος αἰνεῖ· οὐ ζῶσι- ἐκεῖνος
μοχθηρὸς τοῦ μονάδος· τὸ περὶ ἐμὲ τοῦ-
~~[illegible]~~ γνώμην κόλων χοτιζόμενος φίλτρο·
πολλάκις δὲ μετὰ τοῖς γράμμασιν ὑποῖνα-
σίζει· σαφῶς χρῆμα καὶ ἄρτῳ διεθέ-
ρθη· σὺ ἑρμηνεῦ γὰρ αὐτοῦ τῆς ποιητῆς χά-
ριτος ἡμῖν προσδεξαμένῃ· ἅπαξ μὲν τῆς
ἑβδομάδος ἐκ μέσης τοῦ γραφείου ἐλαύνω
τῷ εὐχομένῳ ἐπιθέμενος· φιλάργυρον δὲ αὐ-
τὴν γνώριμος ἐξ αἰτίας τοιᾶσδε· πάντα
αὐτῇ φανερωτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἐπίσκη-
ψαι· καὶ τοῦ πλοῦ ἐφαίνη τῆς ἰσαδικῆς ἐπι-

στήμης· οὐδὲ γὰρ τῶν τοῖς παλαιοῖς
ζωγραφημμένον· ἢ τοῖς αὖ στερεοῖς γλυφο-
μένοις ἐξηυρημένον· ὃ μὴ προσση-
νέχθη τῷ νόσῳ· ἐπειδὴ δέ· ἤλεγξεν
ἅπαντα καὶ ἔδειξεν οὐδὲ μίαν οὖν ποιό-
τητα· ἢ χείλη τῶν ζωηφόρων τοῦ ὅλον
ἀνδραμένου τε· καὶ τὸ δ᾽ ἀρχέγονον μένον
ὑπ᾽ αὐτοῦ δὴ διαπνοούσης φαῦμα. τῷ γὰρ
ὁμόζυγα ἐλαχίστου τῷ καὶ δὲ τῆς ἔω
καὶ τὸ χρῶτος βέ πηδάχια· περαθέμενος
δὲ οὗτος τῶν. τῷ παθήματι περιπε-
σοῦσαν ἰάσατο αὐτὸν εὐχῇ καὶ σφρα-
γῖδι χρησάμενος· ἤκουσεν ἡμῶν·
καὶ παραυτίκα· πρὸς ὃν φθονοῦν ἔδραμεν
αὐτόν· περὶ κνήμην δὲ ἄλγος ἐρματίων·
καὶ περὶ δέρματα καὶ τὰ ἄλλα χρυσία· καὶ-
τῷ ποικίλῳ ἀνθέματι τῷ ἐκ σηρικοῦ
νημάτων ὑφασμένῳ· οὐδὲ γὰρ

τῆς ἀρετῆς

τῆς ἀρετῆς τῆς τεχνολογίας ἐφιέμενος ·
ὤφθη δὲ καὶ τῷ χρόνῳ · καὶ τοῦ τῆς νεό-
τητος ἤνθει χνοῦ πόσχου · ἡ θεασαμενοσία-
τοῖμεν κεφαλὴ ταῦτα γεγραμμένω ·
τῆς φιλοποσχίας πρότερον τῶν ἀρότρων
ἐσιάσατο · τοιοῖς δὲ χόρτοις χρησάμενος ·
ἡ σύμμοι ἐφηπτάκυον · τῇ γοῦν αὐτοῦ χρή-
σομαι φωνῇ · καὶ οὐκ ἀμείψω τῆς ἀρ-
ἐκείνης γλώττης τὸ προσρήμα · ἔστις
ζωγράφως εὖ μάλα τῶν τεχνῶν ἡ σημ-
μένος · ἢ κοινὰ ταῦτα γεγράφθαι ὡς οὖν ὁμ
ὑποφορεῖ τῆς τέχνης · καὶ ταύτῃ τῶ προ-
θήκη τοῖς βουχόμενοις ὁρᾶν · ἀφικόμενος
δέ τις ἕτερος ἐκείνῃ μὲν, τῶν τεχνῶν
οὐκ ἄκρως τῶν ἐπαινεσάμενος · σχεδιά-
ζων δὲ πρὸς τὸ δοκοῦν ἀναγράφας
θεχήσεσεν · ἔτα μεταμορφάμενος τὴν τεχνί-
κὴν ἐκείνην ζωγραφίαν προσέθηκε μὲν, ταῖς

ταῖς ὀφρύσι καὶ τοῖς βλεφάροις μακρο-
τέρας τε μελαίνας. λευκότερον δὲ τὸ πρό-
σωπον ἀποφαίνει. καὶ ταῖς παρειαῖς
τὸ ἐρυθροῦ χρώματος ἐπεμβάλλει.
οὐ σοι δοκεῖ τοῦ προτέρου ἀγανακτῆσαι εἰκότως
ζωγράφου ὡς τῆς τέχνης αὐτῷ λίαν
ὕβρει σκευάσεις καὶ προσθήκας ὧν οὐκ οὐ-
δὲν δεῖται ὑπ' ἀμαθοῦς δεξιᾶς δεξαμένης; τῆς δὲ σω[illegible] μόνης.
Οὐκοῦν ἔφη καὶ τὸν τῶν ἀγαλμάτων δη-
μιουργὸν καὶ τῆς ἡμετέρας φύσεως
πλάστην τε καὶ ζωγράφον ἀγανακτεῖν
εἰκότως σκέψασθαι. ὅτι τῆς ἀρίστου σο-
φίας ἐκείνης ἀμαθίαν καταγορεῖς.
ὑγρὸν αὐτὸ ἐρυθροῦ καὶ λευκοῦ καὶ μέλανος
ἐπεχρώσατο χρῶμα. ἡ μὴ σὺ δ' ἀλλ' οὐ-
μὴν τὴν αὐτῆς ἐνομίζετε τῆς προσθήκης.
διὰ τῆς δὲ τούτων ὑπολαμβάνουσα βελτίο-
σι ῥύμα. ἀσθενέστερον καταψηφίζεσθαι

τοῦ ποιητοῦ· προσήκει δὲ εἰδέναι.
ὅτι συμμέτρου ἔχει τῆς σου λήσει τῶ-
δῶ ἀμίν· παράταξιν ἢ φησὶν ὁ πλάτ.
ὅσα ἂν θέλησον ὅπως ἐποίησε· τὸ δὲ σοὶ-
νοῖσον ἄπασι προμηθούμενος· ὅ-
σα λωβᾶται οὐ δίδωσι· μὴ τοῖν ὑμῶν δὴ-
αφθείρετε τοῦ θεοῦ τῷ εἰκόνα· μὴ-
δὲ πειρᾶσθαι προστιθέναι ἅπερ σο-
φῶς οὐδὲ δώκει· μὴ δὲ τὸ ὑπὸ θου τοῦτο
ἐπὶ ὑποτεκμήρως· ὅ καὶ ταῖς σωφρο-
νούσαις χρὴ μαίνεσθαι· τοῖς ἐρῶσιν ἐ-
πὶ σου χῶν· ἤκουσε τούτων Η παρ
ἀριστηφίμη· καὶ παραυτίκα· ἔσω τῆς
τοῦ πέτρου σαρμώνης ἐνδύσεως· τῷ ζδό-
μενοι μεταπαραπλήσιος καὶ οὗτος
ἤλικεν· καὶ τῷ ὑποδῶν ἀποθῶν ἡ καὶ
πολυωπίη, τῷ ὀφθαλμῷ· δαφίω
τῷ θεραπεύω ἰκόλευεν· ὁ δὲ ἀπὸ-

θρωπος μὲν ὤχετο ἔξω εἶναι· καὶ τὸν
αὐτὸν ὤχλει φύσει αὐτῆ· πολὺν δὲ -
δὲ ἀμέλητη, μάτων φορτίου ἐπιφέ-
ρεσθαι· καὶ τοῦτον φύειν κατὰ τῆς πολὺ -
τοῦ τῆς παρρησίας ἀπεστερῆσθαι. ὡς -
δὲ ὤχλησεν ἡ μήτηρ καὶ τὸν λίθον ἔσχε· κέ-
ἔφρασεν μὴ καταχέειν εἰ μὴ τύχοι
τῆς ἰατρείας. τὸ δὲ θεῖον ἔφη τούτων εἶναι θε-
ραπευτικόν· χορηγοῦν δὲ ἀεὶ τοῖς πιστεύ-
ουσι τὰς αἰτήσεις· διὸ σὲ τοίνυν ὦ θεὲ
καὶ νῦν οὐκ ἐμοὶ τὴν χάριν δωρούμενος·
αἰτῶ τὴν σὴν ἐπὶ τῷ θεραπεύμενος. εἶτοι -
νυν ταύτην ἔχεις ἀκριφυλῆς καὶ ἀχει-
ρωτον καὶ πάσης ἀμφιβολίας ἀπηλ-
λαγμένην. ἐρρώσθη καὶ ταῖς φρεά-
σα καὶ φαρμακοῖς. τοῦτο δὲ ἐξαιτό -
θεοῦ σὺ τὸν φάρμακον. ταῦτα ε εἰ-
πών· ἐπέθηκε τὴν χεῖρα τῷ ὀφθαλ-

μιῶ· καὶ τὸ δοθὲν δι' ἑαυτοῦ τὸ σημεῖον λ
τύπωσαι· τὴν νόσον ἀπήλασεν· ἐ-
κεῖθεν δὲ τὴν οἰκείαν ὑπανεχθοῦ-
σα καὶ τὸ φάρμακον ἀπονιψαμένη.
καὶ τοὺς ἐπεισάκτους ἅπαντας ἀποῤῥί-
ψασα κόσμου· καὶ τὰ τοῖς αὐτοῦ τοῖς διά-
ζευχθεῖσα τῆς φύτλας νόμοις ἐπ' ὀχλεῖται.
οὐ τῷ ποικίλῳ ἐσθῆτα περιβαλλο-
μένη· οὐ τοῖς χρυσίοις ὡραϊζομένη·
καὶ τὴν ζώνην ἄγρου σὺν τῷ πλοκίαν
κομῶσα· τρίτον δὲ καὶ ἄκοσμον ἐκ-
ζήτησις ἦν τέλος. μετὰ οὐδέπω γε-
νομένη· ἐπὶ τὰ φάρμακα ἐπιβιώ-
σασα· οὐ τοῖς αἵμασιν ἐδέξατο ὠδῖνας.
ἀπελθοῦσας καὶ μόνας ἐδέξατο· τοσοῦ-
τον τῆς τοῦ μακαρίου Πέτρου διδασ-
καλίας ἀπώνατο· καὶ διπλῆν ἐδέξα-
το θεραπείαν· καὶ τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ -

ἀτρέμαν μεταστρέφουσα. καὶ τὴν τῆς ἀψύ-
χῆς προσεκλήσατο ἀνεξίαν. τοιαῦ-
τα καὶ βαρβάρων ἑκάστου σύνηρα· καὶ
προσευχόμενος ἴσχυσεν· ἀλλ' ὅτε δέοι
κατὰ τῶν ὅπλων ποιοῦν ὑπό τινος πονη-
ροῦ δαίμονος συνοχλούμενον ἀπα-
γαγοῦσα τῆς παρ' αὐτοῦ διὰ τῶν εὐχῶν ἐπι-
κουρίας ἐκώλυσεν· προσευξάμενος
δὲ ὁ θεῖος ἀνήρ· ἐκβαλὼν σὺν τῷ δαί-
μονι τῆς κατὰ τὸ θεῖον ποιήματος
ἐξουσίας τὴν αἰτίαν ἐστήσατο. ὁ δὲ
καθάπερ τις ἀνδροφόνος ἤτοι χα-
ρύχος προσδοκασθεὶς δι' ἐπίματος ἀπὸ
καὶ χεῖρα ἀδιδέδρακεν προσπαττόμενος.
οὕτως ἅπαν τὸ δι' ἐξῆς παρὰ τὸ θεός
ὑπὸ δέους ἀληθινοῦ ἀναφερόμενος.
καὶ ὤφθασεν· σὺν πλείου πολλοῦ τῶν
τόδε κώλου· ἀπ' ὡς τῆς σιδηρᾶς τὴν τῶ-

δὲ δεῖ ποιεῖν αὐτῷ ὁμόζυγι ἅτε δὴ γὰρ
ρως οὔτι παρακαθῆσθαι. ταῖς δὲ ὑπαν-
, σπο δρίαις τῆς δεσποίνης τῆς οἰκίας συμπ-
τελούμενον τῶν συναντίοις ἅμα φιλοσο-
φούντων μοναχῶν διηγήσατο τοῦ βίου.
καὶ ὅσων καταδεικνύμενον ἔχουσι τοῦ-
το χρώ. ἄλλα. ταύτας μὲν οὖν ἀδηφόρας
παιδιᾷ χαιρούσας. ὑποκρίνεσθαι
ταῖς δαιμονώσαις καὶ μιμεῖσθαι αὐτοῦ
δὲ ἐκεῖνον τὸν οἰκέτην σιούραν περι- +
ϊβαλόμενον. μοναχικῶς ἐξορκί-
ζειν ἐκείνας. τούτων φησὶν ἐπιτυχου-
μένων παρὰ τὴν θύραν ἑστὼς καὶ
τοὺς ἀχαζονικοὺς περὶ τῶν μοναχῶν
χορευούσης νεανικῶν. τῇ πυρσῇ μαθὼν
, λω̃ ἡσυχῆ θεῖν ἔχειν ἐκείνοις συναικοῦ-
σαι τὸ δαιμόνιον. τούτου δὲ γενομένου ταῖς
διοικεῖν καταχιδικούς. ἐκ τούτων ἐκεί-
τοῦ

δὲ ἐφόρησα· μαθὼν ἀληθείας ὅπως
τῶ πότων μοναχῶν ἐξαχλαίνωμαι·
καὶ νῦν ἔφη μεμάθηκα καὶ πέρας
ἑταίρας οὐ δέομαι· παραυτίκα δὲ ἔσω
καγχάζοντος ἐξέμει τοῦ ζαχάρων ἀδελφ-
πέταλον· καὶ τῆς ἀπαντεφερίας ὅσοι κύ-
της ἀπήλλαξεν· καὶ ἑτέρου δὲ ἀδελφοῦ-
κου τῆς μεγάλου, ἡμέρᾳ· ἐκεῖ δέ τινα θη-
δαιμονιῶν τὰ περισταθροῦντα· ἐπαμῦ-
ναι παραχρῆμα τοῦ τῆς κακίας αὐτίπα·
χου· ὁ δὲ πάλιν ἐποιῶ θεῷ αὐτὸ πόθων
τεὑάν· καὶ πάλινος ἔλαβε τῷ καθάπου-
θέου ποιήματος ἐξουσίαν· ὡς δὲ οἱ-
ρῶν ἐκεῖνος ἀθλητικῶς τὰ ἀποκτείνων
μὴ ποιούμενος· τάφρον τε κλίνας προ-
σηύχετο· καὶ τοῦ θεοῦ ἐπιβολῆ δὲ ἔξαι
τὸ ἀχίτηρι τὸ τοῦ οἰκείου περασθέν
τῷ δαίμονι· καὶ πάλιν αὐτὸς αὐτο· καὶ

καὶ πηγὴν ἐκ τῶν ὀσ αὐτοῦ βλύουσαν τὸ σῶμα.
καὶ ταῦτα μὲν χρεὶς συνήθης ὥρας ἐγί-
γνετο. ὑπὸ δὴ δὲ θερμότερον καὶ
[illegible] τῷ δὲ ποδὶ τῆς περιο-
νίων ὀχυρωτέρων. ἔνα καὶ ἔλεγε
περὶ τοῦ ἀχιλλήριον. οὐ γὰρ ἔξω ἀπο-
τῆς. ἀλλ' ὁ περὶ τοῦτο. ἀποκρίνα-
ται ὑπὸ τῆς ἐκείνου δεινῶς ἀμμωνο-
καταναγκαζόμενος. ἡ δὲ αὐτὴ καὶ περι-
[illegible] αἰσχύνης ὡς ὁ ἀχαίτωρ τοῦ ἀξί-
του ἀπεῖπεν. καὶ φωνῇ μεγίστῃ
χρησάμενος ἐβόα. ὡς τῷ ὀρθῷ αὐτοῦ,
τῷ ἀμήνω σχολάζοι. τοῦτον δὲ κατὰ
τιν ὁ δαίμων χρησάμενος ὕδωρ ἀπὸ τῆς
πηγῆς ἀρρυόμενον καὶ πίνοντα.
οἱ κηλήριον οἱ κατὰ [illegible] ἀπελέ-
ξειθι ἔλεγεν ὅλον τοῦ αὐτοῦ. τοῦ σπω-
φεύλος αὐτὸ περὶ τῆς οἰκουμένης τοῦτο

σοι παρεγγυῶντος· ἤκουσεν ὁ κλάδος
καὶ ὑφ' ἑαυτῶν. καὶ τῆς χρήσεως εὐχαριστε-
ρος ἀπεδίδοτο τῇ τι παθὼν ὁ μάρτυρος·
καὶ ἕτερα δὲ μυρία τῆς μακαρίας
ἐκείνης ψυχῆς τοιαῦτα ἄλλων διηγή-
ματα· παραχθέντα πολλὰ τῶν πολλῶν
διεσώθη τῷ ἀθανάτῳ· εἰς σφαῖρας δὲ ἀ-
φορῶντες· ταῖς τῶν θείων ἀνδρῶν ἀ-
πίστου θαυματουργίαις· οὐδὲ ἐ-
δεό διηγηματικῶς· ἐφ' ὕστερον ἀμφο-
νιστὼ μενὰ ἐπισήσομαι· ἐν τοῖς ἀκολά-
στος στερ Τηρὸς αὐτοῖς ἀνωχρόνοις· κό-
ρηδ' αὖτις ἀποδεόμενος τέρμα ἄχρου δὲ
γάμου ὑπὸ τῷ τούτου δεσπότῃ ἀλλ-
θεχοῦ δὲ τῶν μετὰ καταχρησιμοῦ δὲ καὶ
τοῖς οἰκείοις· εἰς ἡμῶν ἀκολουθίαν καὶ τὸ
φυγεῖν· συμμορίαν ἔχουσαν ἀθλη-
τοῦ· ἀκροῦ ἵζουσιν ἐπὶ καὶ ἡμῶν ἀπηγξο-

τοῖς ἀνδράσι παραπλησίως· καὶ
τῆς τόλμης ἄρα τῆς καταβαίνουσι πάσης
ταύτης μαθὼν ὅπερ ἔτηγρος τὴν φυγήν.
ὠμοστόμου τὴν μετὰ καὶ ἀλεξιμάχου·
καὶ οὐ πρότερον ἀφῆκε δεσμευτοῦ.
ἕως τὸ τῶν εὐσεβῶν ῥωμαϊκῶν ὑπὸ
δεξιᾷ· καταγωνίου· τῇ λύπῃ τοίνυν
τῇ οἰκείᾳ ἀγχεμβαίνενος δέπασεν ἐκα-
θεν τῶν κόρων καὶ ἐς τὴν οἰκίαν ἀπα-
νήρχετο· καὶ ἠχθοίζεν ὁ δείλαιος τῶν
οἰκείων κορέσθη ἀποχασίαν. ἀλλὸ-
τῶν φθαρτῶν ἐπισκοποῖς μυριάδοις καὶ
πονηροῖς ἐν ἄλαις περιβάρρας τῆς γυναι-
κὸς ἀποσφαγὴ καὶ αὐτὴ ἄταφον φυλάξας
τὴν σώφρονα· καὶ τοὺς ἐσσομένας πα-
τάξας ἀορασίᾳ ἐν παρουσίᾳ ὡς ξέ-
νοις τοῖς ἀσωμάτοις ἐπιχειρήσαντας.
οὗτος καὶ τοῦ τοιοῦτο ὁ πτικοῦ ἀορασίᾳ βα-
λών.

ἐκ μέσου τῶν δεινῶν τὸ φῶς ἡμέρα
διαφυγεῖν παρασκεύασον· καὶ δεῖ τοῦ-
φάρμακον αὐτός μου· ἡ σκέπη· ἀκαίρως δέ·
σύνδον φύχων τὸ μὲν ἡ παραυτίκα
ἔξηλθε καὶ φρουρὰς σου· καὶ τὸ τε παρό-
φητου αὐτῇ καὶ τὰ χάρισματα παλαιοφό-
ρίου· οὕτω μὲν θεῶν ὁ αὐτὸς τῆς
τοῦ θεοῦ μνήμη ἐπεσχομένη
ἐξευρίσκεται· ἡ σκηνὰ ἄφθονα ἀγ-
κάζετε· οὐκ ὤτι τῶν ἀχούσων καὶ θεῖα
δυνάμει διαφυγοῦσαν ἐπιζητοῦν·
εἰ αὐτῇ χρόνου διεχθοῦτος παθήμα-
τι περιέπεσε χαλεπῷ· καὶ κεῖνος
δὲ τὸ πάθος σου· τῷ δὲ μαστῷ ἐξογκου-
μένῳ· καὶ ἡ ὀδύνη ποιῶν ηὔξετο· ἀλλά·
τοῦ μακαρίου ἐπ᾽ αὐτῇ πέτρου σὺ τοῦ Ἰησοῦ ὀδύ-
νης ἀπαλλάττει· καὶ ὑφασμένῳ εὐθὺς τῆς
ἱερᾶς ἐκλύσεις φωνῆς· ἐξ ἐμοῦ τὰ σωματ-

λομένης· πᾶσαν ἐκείνων τῶν ὀδυνῶν
κοινώσεσθε· καὶ μηδὲ βραχεῖαν
αἴσθησιν ἐκεῖθεν αὐταρκῶν ὑποδέ-
ξασθαι· τούτου χάριν αὐτοῦ καὶ συγχρό-
τερον μεταπεμπομένη ψυχαγωγί-
ας ἀπήλαυεν· πάντα γὰρ διὰ χρόνου τὸν
τῆς ἐκείνου παρουσίας καιροῦ· παν-
τελῶς ταῖς ἀλγηδόνας ἀφίστασθαι· ἀλλ' ἐ-
κείνου μὲν οὕτως ἀγωνιζομένου· με-
τὰ τῶν ἐπινικίων ἐπαίνων τοῦ δὲ τῶν
βίου προεκπεμφθέντος· πάντων δὲ τῶν
μετὰ τῶν ἐμῶν μετ' αὐτὰς ἐμοὶ ὠδίνας
παραυτὰ λυομένων τοῦ θανάτου τῶν
πύχαις· ὑπὸ τῆς τύχης χεῖρ ἀπαρηθεὶς
ἀφειδόμενος ἐξηρπάσατο τῶν τοῦ θα-
νάτου χειρῶν· ἐκ τοῦ γὰρ ὡς φασὶ
ἀπορρητοτάτων μὲν τῶν ἰατρῶν· τῶν
δὲ σοφῶν ὀλοφυρομένων καὶ προσ-

διεχρεμένον τὸ τεῖχος· μεμυκότας εἶχε
τοὺς ὀφθαλμούς. χάσμω τοῦ ῥεύματος
καταχωμένη. οὐδὲν αὐτῶν σωμάτων
ἐπιγινώσκουσι. ὡς δὲ ἧκεν ὁ τῆς
ἀποστολικῆς καὶ προσηγορίας
ἠξιωμένος καὶ χάριτος· καὶ ἱερώνησοι
τάχιον ἐφθέγξατο· τοῦτο γὰρ ἦν αὐτῶ
προσρῆμα· παραυτίκα χέεσθαι καὶ
τὰ βλέφαρα ἀναπτύξαι καὶ ἀτενὲς
εἰς αὐτὸν ἰδεῖν· καὶ τῆς ἡσυχίας τοῦ κα-
ποῦ ἐπαλλάξαι· ὡς δὲ ἀνωλόλυ-
ξε τῶν γυναικῶν ὁ χορός· ἅμα μὲν
χαρᾷ καὶ εὐθυμίᾳ κατὰ ταυτοῦ ὑπερσθη-
σαν· καὶ τῷ σώματι ἐκάλυψαν τὸ ῥαγέντο.
παρεκάλει ὁ θεῖος αὐτὸς κοινωνῆσαι
αὐτῷ τῆς προσευχῆς ἀπάσας· ὁ δὲ
γὰρ εὔχεσθαι καὶ τῶν τα μὲν φαῦ τῆς σελίας
τετυχηκυῖαι· τῶν μὲν χηρῶν ὁ δὲ-

ἐρημίων. τοῦ δὲ μηκέτι ταύτῃ κινδύνου πέτραν
δάκρυα προσφέροντος τῷ θεῷ. ἐκέλευ-
σεν ὡς ἐνθυμοῦσα· καὶ ἐλάμβανεν
ὡς προσῄρηκε. τάχος γὰρ τῆς εὐχῆς δε-
ξαμένης. τάχος καὶ κύριος ὅσος ὁ δεχθ.
καὶ ἰδὼν ὡς παύλοιτο ἐξαίφνης ἐρρ.
καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο ἀποσβέννυται· καὶ τὰ
τῆς ἀγίας ἀναφαίνονται σημεῖα. τοιαῦ-
τα καὶ ἐν τοῖς ὑμετέροις χρόνοις διὰ
τῶν εὐχῶν αὐτοῦ θεραπεύων ὁ δε-
σπότης θαυματουργεῖ. τοῦτο καὶ ὁ χι-
τὼν ἱματίων. τῷ θεοστάτῳ παύλῳ παρα-
πλήσιος ὡς ἐπήρατο· καὶ τοῦτο οὐχ ὑπερ-
βολῇ τινι χρώμενος τέθεικα· ἀλλὰ τῷ
ἀλήθειαν ζηῶ ὁμολογοῦσαν εὐχῶν. τὸ γὰρ
οἰκεῖον ζώνων δηλητήριον· πλεῖσται
δεινῶν καὶ μακρὰ ἀπολύον ταχέως
περιελεῖν. τῷ μὲν ἡμίσει τούτης·

τὴν οἰκίαν ὁ σοφώτατος· τῷ ἑτέρῳ δὲ τὸ δὶ-
ἔξωσε τὴν ἐμήν· ταύτην πολλὰ καὶ τῶν
ἐμοὶ νοσοῦντι ἐπὶ τῆς κλίνης ἡμέρας· πολλὰ
καὶ δὲ τῷ πατρί· τὴν νόσον ἀπήλασεν·
καὶ αὐτῇ δὲ τούτῳ τῷ φαρμάκῳ πολλὰ
καὶ πρὸς αἰτίαν ἐχρήσατο· πολλοὶ
δὲ καὶ τῶν γνωρίμων τοῦτο μεμαθη-
κότας· [illegible] εἰς ἐπικουρίαν
τοῦ τόνου [illegible] τῶν ζώνων ἐλάμβανον·
καὶ πάντα χρόνον τῆς ἐκείνου χάριτος ἀδι-
δασκαλίαν τὴν θεραπείαν· οὕτω τῆς αὐτῶν
Λαβών· τοὺς δεσπότας ἐστέρησεν·
αἰτιώμενον περὶ τοὺς στρατιώτας ἀξιό-
μενος· τούτου τοῦ [illegible]· ἐκείνης τῆς
δωρεᾶς ἐφ' [illegible]· οὕτω κάμ-
ψας καὶ τὴν αὐτοῦ [illegible] φω-
τίβας ἐξ [illegible] ἀμφοτέρων ἐφθόνει· τοῦ
ἀποκειμένου τοῖς νικηφόροις στε-

θεοὶ

+

φανου αὐα μηνύων· ἀμφὶ δὲ τῆς στε-
ρεοῦτος ἀπήχανου ἀχοτίας· ταύτης καί-
νων ἀποχαῦται καταίκυτεῦσας· πέρας
ἐπιφήσω καὶ τῷδε τῷδε ἠφήμαλι :~

Θεοδόσιος·

Ρῶσος ὅτε τῆς κιχίτε πόχις· τὸ δεξιᾶ
ἀς πχέουτι ἀς τοῦ κιχινίου κοχπου
ταύτης περσεύωκαίμεν οη μεβρίαις·
ὄρος ὅτε τῆς ὑψηχοῦ ἀμφὶ χαφεὺς καίκα
τάσκίου· τρέφει δὲ καὶ φῆρας τὴν ταιοῦ
χόχμαις ἀγρίους· τὸν τούτων ἀπῶν ὠύ-
ρωῦ πεζος θαλασσαν ἀπο κχίνουσαν·
ὁ μείφας καὶ πο χυφεὺ χλη τοῦ θεοδόσιου·
βερχωύτινα οἰκίσκου οἰκοδομητέ-
μηνοσ· τιὼ ζαφθη, κιὼ ἡ ποσταῖς
ποχιτίαν· αὐκή ἐκ τῆς αὐτιόχου

μνὸ ὀρ μάλμνος· ἐπίσημος δὲ ὢν τοῦ
ἀπὸ τῆς Ἰουδαίου χαμαιπετέστατος· ἀλλό-
μορφος καὶ οἰκίαν καὶ βιωθῆναι καὶ τὰ πάν-
τα κατὰ χρωτοῦ· τοῦ ποχαϊτήμητον
ἐνοφθαλμικῶς ἀπὸ τῶν ὄπισθεν τὸ μαρ-
γαρίτην· περὶ λευκώματος ἀπαστίας καὶ
χαμαιλωνίας· καὶ τῆς ἐκ τριχῶν ἀμπε-
χόνης· περὶ τοῦ δεῖν χρῆσθαι τοῖς τοῖς ἐ-
κείνου φιλοσόφοις καὶ φοιτηταῖς φαμὲν δεῖ,
καὶ ταύτην σὺν αὐτοῖς ὁρῶσι τὴν ἀποχήν·
διαφερόντως δὲ ὅμως ταῦτα ἐκεῖνος
μαθητής· ἅτε δὴ παραδοθησόμενα ἑαυτοῦ
πολιτικῆς τοῖς ἁρμοδίοις· προσετίθει
δὲ τούτοις τὸ ἐκ σιδήρου φορτίον αὐχέ-
νι καὶ ὀσφύϊ καὶ ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν·
καὶ κόμην δὲ φέρειν αὐχμηράν· καὶ
μὴ χεῖρας αὐτῶν διήκουσαν τῶν ποδῶν καὶ
περαιτέρω προβαίνουσαν· καὶ τούτου

\+

χάριν τῆς ἐξ ὑμῖν προσδεδεγμένων· προσ-
ευχῇ δὲ καὶ ὑμνῳδίᾳ διηνεκῶς χρώ-
μενος· ἐπὶ τὴν μίαν καὶ τὴν μόνην καὶ τὴν ψῆ-
φον καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἀρχεῖα τῆς ψυχῆς καλε-
ποὶ μήτε θηρεία· πόνοις δὲ πόνους προσ-
επισυνάπτων ἀεί· καὶ τὴν ἀπὸ τῶν χειρῶν
ἐργασίαν μελετῶν· ὕπνον μέν, ταῖς κατὰ τοῦ
μικρὰς σπυρίδας ὑφαίνων καὶ ῥιπίδας πο-
νῶν δὲ μὴ κρατῶν ἀρούρας τὴν γῆν ἀπηχα-
λακοβάζων καὶ σπέρματα κατὰ τὰ βάλ-
λων· καὶ τῶν ἀπὸ χερσῶν τῶν ἐκεῖθεν συλ-
λέγων τροφήν· ἐπειδὴ δὲ τοῦ χρόνου
προϊόντος τὸ τούτου κλέος διέτρεχε·
συνέρρεον πολλοὶ πολλαχόθεν κοινω-
νῆσαι αὐτῷ· καὶ οἰκήσεως καὶ τοῦ
ἐπιτυχίας ἐπὶ τὴν μονὴν τῆς· καὶ τούτους
ὑποδεχόμενος· ἐπ' ἄλλο δὲ τοῦ ἐπὶ δήμου
τοῦ βίου· ἡμῖν ἰδεῖν· τοιοῦτον ἱστορία

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

τοὺς δὲ, δέρρεις ἢ χιτῶνας ὑφαίνοντας.
τοὺς δὲ, τὰς ῥιπίδας· ἢ τὰς σπυρίδας
διαπλέκοντας· ἄλλους δὲ, τὴν γεωρ-
γίαν ἀσπαζομένους· καὶ ἐπιδιδόντα παρα-
φαγασίδιον τοῦ χωρίου· καὶ πορ-
φυρίου ἑτέρου κατασκευάζοντας· τοὺς
δὲ τὴν τῶν ἀμφοτέρων ἐπιμέλειαν ἐγχει-
ρισθέντας καὶ ἐκκομίζων τῶν συνοίκων τὰ ἔργα·
καὶ εἰσκομίζων τὰ ἐνδέοντα. τῆς ἀπο-
στολικῆς ἀρχῆς μεμνημένους φωνῆς τῆς
„ λεγούσης· νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργα-
„ ζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν·
„ καὶ αἱ χεῖρες αὗται καὶ ἐμοὶ καὶ τοῖς σὺν
„ ἐμοὶ ὑπηρέτησαν· αὐτοί τε ἐργάζονται
καὶ τοῖς ὁμοσκήνοις παρέχουσι· τοῖς κατὰ
ψυχὴν πόνοις καὶ τοὺς σωματικοὺς συνει-
σφέροντας ἱδρῶτας· καὶ γὰρ ἄτοπον τοὺς μὲν
ἐν βίῳ στρεφομένους κτᾶσθαι διὰ καὶ ἡμᾶς

καὶ ταλαιπώρου μήνυσις καὶ πονουσῶ-
τας ἀποστρέφειν· καὶ πρὸς τούτοις
καὶ φόρους εἰσφέρειν καὶ δασμοὺς ἀπαι-
τεῖσθαι καὶ τῷ θεῷ προσφέρειν τὰς ἀπαρ-
χὰς καὶ προσταττόντων εἰς δύναμιν θερα-
πεύειν τοὺς ἐνδίκαν· ἡμᾶς δὲ τοὺς ἀ-
ναγκαίαν ἐπὶ τοῦ πόνων μὴ πορίζει-
ας χρείαν· καὶ ταῦτα οὐ τελεσθῆ μὴ ζημιωθῆ
καὶ βεβαρημένα· οὐ τελεσθῆ δὲ ἐὰν τῇ ἰσχύϊ χρω-
μένους· ἀλλὰ καὶ τὰς ἰσοτάτας χεῖρας
ἔχοντας καὶ τὰ τῶν ἀλλοτρίων χειρῶν
καρπουμένους. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα
Λέγων· ἐπὶ τὴν ἐργασίαν ἐπέ-
τρεπε· τὰς μὲν πανταχοῦ νενομισ-
μένας τὰς χειρουργίας ἐπιτεχνῶν
τὰς καιρόν· τὸ δὲ μεταξὺ χρόνου ἀπο-
νέμων τῇ ἐργασίᾳ· οὐχ ἥκιστα δὲ τῆς
τῶν ξένων ἐπιμελείας θεραπείας.

εὐδραστότερόν τι εἶναι καὶ φρονιμώ-
τερος μάλιστα ὅτι ἐκκοσμημένοις. καὶ
περὶ τοὺς πολλαῖς κεκλημένοις ἄφθονον.
ταύτην ἀρχιερατείαν τῶν πεπονημένων· ὁ δε-
σπότης δὲ αὐτὸς ἅπαντα διερευνώ-
μενος ἐν καταλόγοις καὶ κειμένοις νόμοις ἕκα-
στος ἐπετέλεσε. Οὕτω δὲ πολὺ θεοχ-
χητος ἐν τῷ θεῷ ἐνθύμιον· ὡς τοῖς νεωτ-
χομένοις καὶ πλεῖστοι ἤχοι λόγοις ἀφε-
στῶτας σταδίοις. τοῦ θεοδοσίου καγαθοῦ
ἐν τοῖς κινδύνοις θεοῦ· καὶ τῇ θεοδοσίου
προσφορίᾳ καταλαμβάνει τῆς θαλάτ-
της τῶν ζάχων. τοῦ δὴ διαθήσεν καὶ πολέ-
μιοι θρασεῖς καὶ καὶ ἀνήμεροι. οἱ τῆς
ἑσπέρου πλείστου ληϊζόμενοί τε καὶ ἐξαν-
δραποδιζόμενοι. τίς γὰρ τῶν τῶν καθ' ἡ-
μᾶς οἰκουμένων οἰκούντων αὐτήκοος.
τῶν κατ' ἐκεῖνον τοῦ καιροῦ συμβεβηκό-
των

κρατοῦς· ὑπὸ τοῦ παγγαληνοῦ σοχύκουν. ʃ
νυνὶ δὲ τζιβόρων ὀνομαζομένων. ἀλ-
λόμενος μὴ πόχεως μὴ κώμης ἐκάνουσι φει-
σάμενοι, ἀλλὰ ἅπαξ ὅσα ἔχουσι ἤδη-
νηφαλέως χρώμενοι καὶ πυρὶ παρα-
δοῦσαι· ἐκείνων τῶν φιλοσοφίαν ἤδη
αὐξάνει. καὶ ἄρτους μόνους αὐτήσαντες καὶ
εὐχαῖς ἀπαγγείλαντες. ἀλλὰ βεβαιοῦντο ἀ-
σκητικοῦ ἐκείνου καὶ ἐχθροῦ κατὰ γνώ-
ου· καὶ τοῦτο οὐχ ἅπαξ· ἀλλὰ καὶ δὶς
πεποιήκασι· δεήσαντες δὲ ὅμως τοῦ κα-
κλησιῶν οἱ πρόεδροι μὴ χρηματίσαι ἔρω-
τα τοῖς βαρβάροις ὁ δὲ ἄσοφος ἐμβαλὼν
δορι ἀλλοτρίων ἐκείνου ἡνίας παρασκευά-
σαντος μάχην ἐκείνου φωστῆρα καὶ γένους
ἀκοὰς λύξα παίμποχα παντελῶς ἀθῶν ὑπὲρ
αὐτοῦ παρὰ πάντων τῶν τάφων ἀλλ' ἐκείνων
πεμφθῆναι· πάντων τῶν αὐτοῦ

κατὰ βαλόν. ὁ δὴ καὶ διὰ τῶν αὐτοκλήτων
πρὸς ἐχθρούς. αἰχμαλώτους ἐλήφασι. ὑ-
περασπίσας μὲν, ἀπάξειν ἠξίωσαν. τε-
τρακισχιλίους δὲ καὶ μυρίους ἀστράτευ-
σαντων δεξάμενοι χρυσοῦς. οὕτως
ἐπὶ τὸ στρατεύειν ἐπανελθεῖν. ὅπου βού-
λοιντο. ἐπεὶ δὴ δὲ εἰς Αὐλίδα ἀφί-
κοντο. ὅπου βούλοιντο. ἐπεὶ δὴ δὲ εἰς αὐ-
λιόχθαν ἀφίκοντο. ὡς ἐκ σεισμοῦ καταφ-
γίου τῶν πολεμίων παρακαλέσαντων. πά-
ντας δὲ πρὸς ἑαυτὸν ἤλκυσε τοὺς τά τε
αὐτὰ τρόπαια ἐπισημῆνας. ὀλίγον δὲ
ἐπιβιώσας χρόνον πρὸς τὴν ἀριστείαν
μετέστη χορείαν. διάδημα μὲν οὖν τὸ ἀστε-
τος σῶμα τό τε ἱερὸν ἐφόρει. στεφάνοις
στεφάνοις χρυσοῖς. τῷ σιδήρῳ ἐκείνῳ
ὡς ἐργαζόμενον. πολλῶν ἡγουμένων ἀ-
ἐρᾶν δὲ αὐτῶν περὶ τὴν ἐκλίνω καὶ δυναμ-
χη.

ἀ. καὶ τῶν ὅλως μεγάλων
ἀρχαῖ πεπιστευμένων

φέρειν ταύτην ἀπ' αὐτῶν ἐπηγγελμένων.
καὶ τῆς ἐντεῦθεν εὐχαρίας ἐφιεμένου.
οὕτω φερόμενος, διὰ τούτων ἁγίων μετ-
τὺ ἔργον ἀσκοῦ κατελίπετο. Ἰουστινιανὸς δέ
τοῦ νικηφόρου τῆς εὐσεβείας ἀγωνιστοῦ.
ὁμόσκηνος ἦν καὶ ὁμορόφιος γνωστοῦ.
Θήκη δὲ αὐτὸν ὑπεδέξατο ἡ κατὰ τὸν θε-
σπέσιον ἐκεῖνον καὶ μακάριον ἀφερ-
ατων. τὴν δὲ τῆς ἀθλήσεως ἡγεμονίας.
ὁ χάρτος ὁ θαυμάσιος διεδέξατο. ὃς
ἐξήκοντα μὲν ἐν ἐκείνοις τοῖς πόνοις διε-
τέλεσεν ἔτη. ἀπὸ τῶν κοιχίων ἕως
ὑπεδέξατο προεδρίαν. οὗτος τῷ φιλοσο-
φίαν τῷ προτέρῳ κατέχων. καὶ
τοῖς πόνοις ἐκείνοις τοῖς τῆς ἀρχιερωσύ-
νης ἱδρῶτας ὁσημέραι προστιθείς. τοῦ-
του καὶ ὁ μόσχος ὁ μακάριος ἀκριβῶς τῆς
γηραιῶς ἀθλήσεως μακαρίτης ἡγεμών

ἀπεφαίνετο· καὶ δὴ ἐμηνύετο ὁ ἐκεί-
νου χορὸς εἰς δόξαν ἐκ τῆς αὐτῆς πόχιτ
ἐχόμενος· παραίνεσις δὲ τῷ φρουτίστη
ρίων ἐφόμενη· μαρατῶν συρρομηρίσεις κληρου-
μένη· ἀγῶ· διὰ τοῦ δὲ τοῦ δὴ ἡ γνώματος
τοῦτο ποιη στέμενος πέρας· ἵκνεῖ εἰς κὴ
τῆς ἐντεῦ φυλτῦχαν εὐλογίας :-

ξ ῥωμανός· κγ ἔτη

Ρωμανὸς μὲν ὁ μάγας θεοδόσιος· ἀπὸ τῆς
βασιλείας χρόνων ὁρμώμενος καὶ ἐν τοῖς ῥω-
μαϊκοῖς ἀγῶνι ἐστέμενος ὅρκιον· εἰς τὰ
αὐτὴν ὄχλου παρ᾿ ἐπαναχθεὶς οὐ τὸ του-
βίτλου τὸ τεῖχος ἐδέξατο· ῥωμανὸς δὲ
ὁ ἔξος ἐν τῇ ῥωστραίτα χθὲς καὶ τὰ πεῶ-
ταπεραφάς· ἐν αὐτῇ ὀχθάλοις τῆς ἀρετῆς
ἐπεδέξατο ἀρχεις· ἐξ ὧν τοῦτο

ἄπειρος περιβόλων παραθέων ὑπόρρειαν
ἐσπευσμένος. ἐν ἀλλοτρίῳ δὲ οἰκεῖ
δίῳ καὶ τούτῳ σημεῖα κεῖται. παρὰ ταὐτοῦ χρεοῦ
διαβιώσεις. διατελέχεσθε δὲ μέχρι ἀγρες·
μήτε συρίγγη ζάμενος· μήτε λύχνιον ἁπτοῦ
δεξάμενος φῶς. ἐς φησὶ γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν ἄρτος
καὶ ἅλες. ποτὸν δέ· τὸ κρημναῖον νᾶμα·
κοιμᾶται δὲ τῷ μικρῷ. τοῦ δὲ σώματος παρα-
σχιστὰ. καὶ ἐπεὶ καὶ σίδηρος εὐζωνος.
ἔσπλω Οὐκ ἀπῇδε δὲ οὗτος ἤθους ἀπλότη-
τι καὶ πραότητι τρόπων. καὶ φρονήματος
μετριότητι. καὶ τούτου τρόπων. καὶ
φρονήματος μετριότητι. καὶ τούτου ἕ-
νεκα. τῆς τοιαύτης χάριτος ἡ φιλτάτη ἀρχέω.
» ἐπὶ τὸ ἵνα ἀφέρη σοι ἐπὶ σχέψω. ἀλλ' ἡ
» ἐπὶ τοῦ παθοῦ. καὶ ἡ εὐχίον καὶ τρέμων
» ταῖς μου τοῖς χόροις. καὶ τοῖς ἰδίοις δὲ παι-
» χίω ἔχειν μαθηταῖς: μὰ ταῦτα ἀπὸ τοῦ

» ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ·
» καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς
» ὑμῶν· καὶ πάλιν· μακάριοι οἱ πρα-
» εῖς· ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν·
» καὶ μνήσθητι δὲ τὸ ὀνομαφύλακτον τοῦ
» τὸ τοῦ καλοῦ ψαλμῳδοῦ ἐπισήμου· τῶν
» γάρ φησι μνήσθητι πρὸς τὰς παραβάσ(εις)
ταύτας αὐτοῦ τοῖς οὖσιν ἐπὶ τῆς γῆς· τοῦτο
καὶ τῷ προφήτῃ Δαβὶδ τὸ πανάγιον ἐμαρ-
» τύρησε πνεῦμα· μνήσθητι γάρ φησι κύριε τοῦ
» Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ· καὶ
περὶ τοῦ πρώτου ἀρχοντικοῦ ἐμμαθήκα-
μεν· ὅτι ἄπλαστος ὢν οἰκῶν οἰκίαν·
ταύτας δὲ καὶ μετὰ τῆς τῶν θείων
ἐκείνων χαρισμάτων ἀρετὰς ἀθροίσας.
τὸ τῆς ἀληθοῦς φιλοσοφίας κατασκευά-
σεν μέχρι· ἀλλ᾽ οὐ μόνος τῶν πόνων ἀπή-
λαυσε· περιελθὼν δὲ αὐτὸν καὶ αὐτούς

ἐξωτάτη ἀναπαυόμενα. καὶ τοῖς πρός-
αὐτοῦ ἀφικνουμένοις τῇ πρᾳότητι καὶ τῷ εὐ-
κατανύκτῳ καὶ μειλίχῳ φωνῇ. πολλαὶ μὲν
περὶ φιλαδελφίας, πολλαὶ δὲ περὶ ὁ-
μονοίας τε καὶ εἰρήνης προσέφερε πα-
ραινέσεις. πολλοὺς δὲ τῶν φίλων καὶ μό-
νον ὁρώμενος, ἀπέφηνεν ἐραστάς.
Τίς γὰρ οὐ καὶ νῦν ὑπερηγάσθη περικοσμίαν
θεώμενος τὸ σῶμα τετρυχωμένον καὶ κόμης πολλῆς ἀνεχόμενον,
ἢ σίδηρον ὅτι τῶν οὐ φέρειν αἱρούμενον.
καὶ τῷ ἐκ τριχῶν ὑφάσματι κεχρημένον·
καὶ ξηροφαγίας ἀπολαύοντα χαμευνίᾳ (ἀρκούμενον)
ἀποχρώμενον τοῖς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ καμάτοις. πρὸς
δὲ τῷ μηκέτι καὶ τῷ πλήθει τῶν πόνων.
καὶ ἡ ἐπανθοῦσα χάρις θαυμαστὸν αὐ-
τὸν ἀπέφαινε καὶ φαιδρὸν ἐν αὐτῷ ἐπιθεῖσα.
πολλῶν μὲν γὰρ πολλάκις χαλεπὰς ἀπα-
λλάξας νόσους. πολλαῖς δὲ χρείαις ἐξε-

ρίφαις τῆς ἐχαρίζετο παῖδας· καὶ τοῦ σώ-
τηρ παραδόξου τοὺς δεξάμενος δύνα-
μιν· πτωχὸς ἑαυτοῦ καὶ προσαίτην
ὠνόμαζε· πάντας ξένους τοὺς πρὸς αὐτὸν
φοιτῶντας· καὶ φαινόμενος καὶ φθεγγό-
μενος· ὡς φωλεὰς πληρῶν· τῶν ἀπο-
τασει ἀπέχουσι βίου· καὶ οὐ τὸ εὐφυὲς δὲ
ἐκδημήσας καὶ δεῖτω ἀρετῆς καὶ χορῶν
μεταλειφθεὶς· καὶ τὸ ἐχῖσεν μνήμην· οὐ-
σωματοφόρας τῶν σώματι· ἀλλ' ἀνθοῦ-
σαν καὶ τεθηλεῖαν καὶ ἄσβεστον εἰς ἀεὶ
διαμένουσαν· καὶ τὸ ὄνομα σου τοῖς βου-
λομένοις ἀρκοῦσαν· καὶ τὴν σὴν εὐθυ-
τόνου ἐργαζομένους εὐλογίαν· καὶ-
τὰ κατὰ τοὺς ἄλλους ἀθλητάς· ὡς οὐ-
οὕτω δὴ τὰ θαυμάσια:-

Ζωνῶν

Ζώνα ναυτοῦ φαμμάστου· οὐ πολλοὶ μὲν,
γινώσκουσι· οἱ δὲ γινώσκοντες· θαυ-
μάζουν ἀξίως οὐδ' ἐνδεῶς αὐτάς· οὗτος γὰρ
πλούτου ὅτι μάλιστα πλεῖστον ἐν τῇ πα-
τρίδι καταλιπών· αὐτὴ δὲ τῶν ὁπουοῦν
ἀπήχθεσεμόν, ὡς ἔχειν τοῦ βασι-
λέου τοῦ μεταφέρουνα μάλιστα φορτουμέ-
νουτος καὶ τῶν κατὰ παδοχοῦ ἀφ' δεύον-
τος· τῆς δὲ ἀρδίας· ἀξίους ἀπέδω-
κε τοὺς καρπούς· εὐφημὸν γὰρ οὖν ἀ-
χεύτος τοῦ βασιλέως ἀναιρεθῆναι τούτους·
τὴν στεφανίτιν ἀπέθετο ζώνην·
ἐγκατάλεκτο δὲ τοῖς βασιλέως
ὀξέως διακονήσουσι γράμματα·
ἀπὸ δὲ τοῦ βασιλέως ἔστι να [illegible]

τάφου ὁρμήσας· πολλοῖς δὲ ἔχα-
τὸ Ἰησοῦ αὐτίκ' ὄχου παρακειμένου ὄρος·
μόνος δὲ πάρειμι· τῶν ἀρχῶν ἐκκαθαίρων·
καὶ τὸ ταύτης ὅπη ποὺ ἀπορύπτων·
καὶ τῶν τῆς ἀναφανταζόμενος θεωρίας·
ταῖς τοῦ θεοῦ ἀναβάσεσιν ἐν τῇ καρδίᾳ δια-
τιθέμενος· καὶ πτέρυγας λαβὼν τὸ-
ὡς περιστερᾶς ἀφιέμενος· καὶ εἰς
τὴν θείαν κατάπαυσιν ἀναπτῆναι σπεύδω·
τοῦ τοῦ χαρίεν οὐκ ἐλίνων ἔσχηνου οὐ χρύ-
σου· οὐ κωσχάρων· οὐ χέζων· οὐ λι-
κύθου· οὐ κιβωτίου· οὐ βιβλίου.
ὑπάρχω οὐδέν· ἀλλὰ ἐστηκὼς ἀμε-
ἀμετακίνητος παλαιά· καὶ ἀπροσδόκη-
τα δὲ ἐσθῆτος δεσποτοῦ δεόμενα.
διηρηκότες δὲ τοῦ καὶ τὸ μάταιον τὸ διαφέρον-
τα· παρ' ἑνὸς δὲ μόνου τῶν γνωρι-
τῶν ἀναγκαίων τὸ φῶς ἐκομίζετο.

αὕτη δὲ δεῖ

+

αὕτη δὲ ἐστί. εἰς ἄλλος διὰ χορηγού-
μενος ἡμέραις. τὸ δὲ ὕδωρ πόρρω-
θεν ἀρυόμενος αὐτὸς ἔφερεν. καὶ
ποτὲ τῆς αὐτοῦ ἀχθοφοροῦντα θεα-
σάμενος· ἐκώλυσεν καὶ φείσασθαι τοῦ πό-
νου. ὁ δὲ, τὰ μὲν πρῶτα ἀντέλεγεν. ὁ δὲ
διάσκεψιν ὡς οὐκ ἠδύνατο ἐξεῖναι μεταλαβεῖν
ὕδατος εἰ μὴ ἄλλου τοῦτου κομίζει αὐτός·
ὡς δ᾽ οὐκ ἔπεισεν· ἔδωκε ταπεινῶς
δι᾽ ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν ὃ ἐπέφερε-
το. ὡς δὲ ἀπέστη αὐτοῦ ἐκβόησε. καὶ
χέας τὸ ὕδωρ καὶ διαρράνας. ταχεῖαν
ἔδραμεν ἐπὶ τοῦ κινδύνου. ἐπεφοβεῖ-
σαι ὥστε τοῦ ἐλέγχου· καθ᾽ ὃ δὲ ὁ τόπος
τοῦ αὐτοῦ ἐπορεύθη ἐπέστη εἰς τὸ ὄρος
ἀνῆλθεν· ἔνθα ὁ σάμμων τὰ τοῦ χωρίου-
τα ... καλύπτοντα. ἔτι ὁ ...
ὅσοι ἐπὶ τὸ τοῦ θαυμασίου ζώωνος

κελαρφίδίου. ὁ δέ, ἥκουν ἥκιστα ἀλγε-
γεῖν ἔφη εἶναι μονάζοντα ταύτῃ τῇ προ-
σηγορίᾳ καλούμενον. ἐγὼ δὲ αὐτὸν
ἔφην εἶναι τὸ πάθος, ἢ πολλῶν τεκμηρίου
ποιούμενος τῶν λόγων τὸ μάξιον.
ὡς δὲ εἴσω τῆς θύρας ἀνεῳγόμεν. ἐπεὶ σά-
δα ἦδον ἀποχόρτου σεσαγμένω. καὶ
ἕτερον τινὰ φορτηγὸν ἐπὶ τῶν λίθων
κατεστεμμένον. ὡς μὴ δὲ μίαν
ἐκεῖθεν οἱ ἐπὶ ἐκείνου καθήμενοι.
ἀποφέροιντο σχάσεω. ὡς δὲ ἐπολ-
λοὺς περὶ φιλοσοφίας ἐκίνησα λό-
γους. ἐγὼ μέν, γ' ἐπυνθανόμην.
αὐτὸς δὲ οὐκ ἐπένευσε τὰ ζητούμενα. καὶ
ἐδόκει που ἐπαινοῦναι οἱ καθικέ-
τευον αὐτὸν δηλῶσαι τὰ τῆς ψυχοτίας ἐφό-
δια. ὁ δέ, αὐτ' ἔτι ἔδυσεν. ἢ μᾶλλον πληροῦ-
τοῦ ἐν χρῷ ἐστὶν ὅμοιον εἶναι χεῖρον. καί

αὐτοῦ μὲν, ἐν ἄλλῳ καιρῷ. περιϊώ-
τας δὲ ἡμᾶς ὀνομάζων. καὶ γὰρ εἰ τύγ-
χανον τοῦ μικρὰ δὲ τὰ ἱερὰ σισχοντα-
φῶν ὑπὲρ ἀμφιάσκου χρεῶ. ἡ μαστ
δὲ τῶν ἐόντων περισσαχομένων καὶ
τῆς ἡλικίας τοῦ ἀώρου. ἄρτι γὰρ τοῦ χου
σωματικὰ τινα προσοχῶν ἐδεδιδάχμε-
θα. καὶ διὰ μέσου μηνῶν ὡς οὐχ ἧξομεν
τῶν φύσει τοῦ τοδρᾶσαι νεῶσι ἀθήναν.
μέχρις ὀλιγώτατα ταῖς ἀκμαίαις ἐπί
καμφθῆς. προσοπίνωσκειν μὲν τῷ θεῷ
τῷ περισσεύαν. μακρὰν δὲ ἀπὸ περὶ τῆς
περισσείας ἀπροχοῦσαν ὀξεῖ ἕνεκεν.
ἀφέσεις ἕνεκα καὶ τῶν ἐπιθέσεων τοῦ
περιποιηθέντων ἀγρίων. καὶ γὰρ ἡ πολυέτη
ἀρχομένου περιχάζοντος. τὸ δὲ σώτορσού-
τω φιλοσοφίας ἄλλα. τὸ σαυτῷ ἔχειν
φρόνημα τοῦ μέτρου τῆς περισσεύ-
τῳ

λύτρα· τεσσαράκοντα γὰρ δ' ἔτη εὐτῆα·
σπήσας δὲ τῶν ἀκτῆ ἐπιτυγχάνει. τίς ἀνα-
ξίως θαυμάσει· ποταπὸν δὲ αὐτῆς τῶν
μετὰ γέθη θεόσοφον εὕρημα αὐτοῦ ποι-
ήσατο. τοιοῦτον δὲ ἄρτι τῆς ἐκκλησίας μό-
νον παλούτου· ὢ ἐπιεικείας τῆς ἐσχάτης
σύζων· ἐκ τῶν θείων ἐκκλησίαν με-
τὰ τῶν πολλῶν καὶ ἀθώων κυριακῶν π-
μενον ἐφοίτα· καὶ τῶν θείων ἐπαίνων
χάριν· καὶ τοῖς δὲ διασπαρτοῖς ἐπὶ τοῖ-
χοις τοῖς ὤτα· καὶ τῆς μὲν πᾶσης μετέχα-
μεν ἐν ταπεινῇ· ἐκ τοῦ καινοῦ ἐπά-
νω καθαρωτέρου ἀπαιτεῖ· οὐκ ἀλλο-
γεῖς ἄτοπον· οὐ φύχαν κατὰ χύμας ἐν-
ἄβατον τοῖς πολλοῖς ἐκ κουφοῖς καὶ παντελῶς
ἄσυχον· μόνος ἔχων ἐκεῖνον τοῦ φο-
ρυτοῦ· εἶχον δὲ μίαν παρὰ τῶν ἐν-
νηστευόντων λαμβάνων· ἀναγινώσκων

ὕπαρξιν· καὶ ταύτην ἀποδιδοὺς πρό-
τερον, οὕτως ἑτέραν ἐχαρίζετο·
ἀλλ' ὅμως κλεῖθρα οὐκ ἔχων οὐδὲ μο-
χλοῖς χρώμενος· ὑπὸ τῆς ἄνωθεν χά-
ριτος ἐφρουρεῖτο· καὶ τοῦτο σαφῶς
ὑπ' αὐτῆς τῆς πείρας ἐμάθομεν· ὅτε
γὰρ τῶν Ἰσαύρων ὁ λόχος νύκτωρ κα-
τέλαβε τὴν ἀκρόπολιν· ἅπαν μὲν τὸ
ἐν ὄρει μοναχοῖς αὐτῆς τῆς ὑπωρείας κα-
τέδραμον· πολλοὺς μὲν ἄνδρας, πολλὰς
δὲ γυναῖκας τὸν ἀσκητικὸν μετιού-
σας βίον, ἀπώλεσαν καὶ κατέθυσαν· τότε
τοίνυν ὁ θειότατος ἀνὴρ τῶν ἄλλων θε-
ώμενος τὰς σφαγάς· εὐχῇ τὰς ἐκείνων
κατημαύρωσεν ὄψεις· καὶ διὰ τῆς
θύρας ἰόντες, οὐκ εἶδον θεωροῦντες τὴν εἴ-
σοδον· ὡς δὲ ἔφασκον μετ' ὀργῆς κα-
χῶν τὴν ἀλήθειαν· καὶ τρία μακραί

συναρμῶς ἐφιάλατο. ἄπαν ἐκεῖνο οὐ-
ξεχαύνου τὰ τὸ πόρος. σαφῶς τοῦ θεοῦ
θεοῦ οἰκείαν χάριν ὑπὸ δικαιώματος
ὁ ποτ' οὐ μόνον ἐξηρτίον ὁ θεῖος οὖν τῶν
αὐτὴ καὶ οἷας θεόθεν ἀπήλαυσεν. χά-
ριτος. ἀπέχει καὶ ταῦτα διὰ δείξας. ἀχ-
χάριστ' ἀναγκαῖον κἀκεῖνο τούτοις προσ-
ἡνία θεῖναι. χάριν αὐτοῦ ἡνίκα καὶ ἐδικαίου
τὸ δὲ ἀναμνῆσαι τῶν πατρίου οὐσίαν. καὶ μὴ
καθ' ἑαυτοῦ ἐγκληθῇ κοῦ διαφυλαχθῆ ἀλλὰ
καὶ διανεμηθῆναι νόμον. αἴτιον
δὲ τοῦ τῶν. τῆς τῶν ἀδελφῶν ἡ χρεία τὸ
τὸ ἄωρον. ἐπειδὴ γὰρ κοινὰ ἦν τοῖς
χρήματα καὶ τὰ κτήματα. αὐτὸς μὲν,
καταχαλάσας τῆς διανομῆς συνηθεία.
συνεργοῦ δὲ τοῦ οὐκ ἐπέτυχεν. ὁ πατὴρ δὲ
τῆς οὐσίας ἀποδίδωσι τὸ μέρος ἐδε-
δίει. μὴ πλέον ἀξίας οἰκονόμοι

καὶ τὰ τῶν ἀδελφιδῶν χρησάμενοι·
βλασφημίαις αὐτοῦ περιβάλωσι·
τούτοις σὺν ἑαυτῶν προφώνου τοῦ χορηγήσμη·
πολλῷ τῷ ἀπόδοσιν αὐτῶν βάλλοντο χρό-
νου· ὕστερον δέ τινος τῶν γνωρίμων ἀ-
ποδόμενος ἅπαντα. τὰ μὲν πλεῖστα
δι᾽ ἐνδείας μέν· μεταξὺ δὲ ἀρρωστίᾳ συμ-
βάλλει· περὶ τῶν λοιπομένων συνοχεύ-
σαντος καὶ τῷ ἐν γήρᾳ σε· μεταπεμψάμε-
νοις τοῦ τῆς πόλεως προέδρου. καὶ
γὰρ δὴ ὁ μέγας Ἀλέξανδρος· τὸ τῆς αὐτο-
βίας ἀρχαιότατα· τῆς ἀρετῆς τὸ ἀρχέ-
τυπον· ἡ ἀκμὴ βίος τῆς φιλοσοφίας ἐ-
κών· δεῦρο εὐφημότατη μοι κεφαλή
γλυκυτάτη τῶν δὲ τῶν χρημάτων ἀεὶ περὶ
οἰκονόμος καθεστὼς τοσοῦτον αὐτὰ δια-
νέμων σπουδαίων· ὡς εἰκάζειν τῶν κοινῶν
τῇ ταῖς αὐξήσας ὑφέξων. τῶν μὲν γὰρ

ἄλλων αὐτουργὸς ἐγένου ὅσον ἐγώ. καὶ
γὰρ διέδωκα ἃ ἐνόμιζον ἄριστα. καί-
τοι τάχει πεμπόμενα δὲ παραπλησίως οἰ-
κονομηθέντων ἡσυχόμενα. ἐπεὶ δὴ δὲ ἐκ-
τοῦ δὲ τοῦ βίου μεταβῆναι κεκλήσομαι-
στελούντων οἱ κοινόμενοι καθίστημι. ἀρ-
χιερέα τὸν οὐ τὰ καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης
τῶν νόμων, ἀξίως πολιτευόμενον τά μεν
σῶν χρήματα. ὡς τὸ ὅλον μὴ παραδέ-
δωκα. αὐτὸς δὲ. οὐ πολλοὺς ἐπιβιώ-
σας χρόνους. ὅσον τοῖς ὀλίγοις πονοῦσι πρὸς
αὐτὸ τῶν σκεμμάτων ἀπείρων. οὐ-
παρὰ ἀνθρώπων μόνον. ἀλλὰ καὶ πα-
ρὰ ἀγγέλων τῶν ἐν φήμαις δεξάμενος.
ἐγὼ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦτον προσέτι δεσπότην
ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύσειν
αὐτὸ σοχήσας. εὐχέτω
διήγησον τρόπου :~

μακεδόνιος

Μακεδόνιον δὲ τοῦ ἐπίκλην κριθο-
φάγον· ἠγέ(?) τοι ἀδελφοφῆ· ταύτην αὐτῶ
τὴν ἐπωνυμίαν ἐπεφήμισαν· ἴσασι μὲν
ἅπαντες φοίνικες καὶ σύροι καὶ κίλικες·
ἴσασι δὲ καὶ οἱ τούτων ὅμοροι καὶ γεί-
τονες· οἱ μέν, αὐτόπται τῶν τοῦ ἀνδρὸς
θαυμάτων γινόμενοι· οἱ δὲ τῆς φήμης
ἀδούσης ταῦτα καὶ περιαγγελλούσης ἀκού-
σαντες· οὐ μὴν ἅπαντες ἴσασιν ἅπαν-
τα· ἀλλ' οἱ μέν, τοῦτο· οἱ δέ, ἐκεῖνο με-
μαθηκότες· ὅθεν ἀκούουσιν ἕκαστος
μόνον θαυμάζουσιν· ἐγὼ δὲ κατὰ [illegible] ἅτω θά
ἐμοὶ κεφαλαίω τῶν πολλῶν ἀκριβέστε-
ρον ἐπιστάμενος· πολλάκις γάρ μοι πα-
ρ' αὐτοῦ ἰόντι καὶ θαμ. θαμίζειν ἐπέ-
τρεπε·

διηγήσομαι ὡς ἂν ἔχω σαφέστατα·
ταύτην δὲ αὐτῷ τὴν τάξιν τετήρηκα·
καὶ μετὰ πολλοὺς αὐτὸ τὸ διήγημα τέθει-
κα· οὐκ ἐστὶ δὴ δεύτερος τῶν ἄλλων τῶν-
ἀρετῶν. τοῖς γὰρ ἄκροις καὶ πρώτοις ἐ-
φάμιλλος ὢν· ἀλλ' ὅτι χρόνον συμβιω-
σας ὅτι μάλιστα πλεῖστον· μετ' ἐκείνους
ἂν ἐμνήσθην. τοῦ βίου τὸ πέρας ἐδέ-
ξατο. οὗτος τοίνυν παλαίστραν ἔσχε
καὶ στάδιον. τὰς τῶν ὀρῶν κορυφάς· οὐ-
κ ἐφ' ἑνὸς ἱδρυμένος χωρίου. ἀλλ' ἐν ἀεὶ
μὲν, τούτω συνδιαιτώμενος· νῦν δὲ
ἐξ ἐκείνου μεταβαίνων· ἀπὸ δὲ τούτου·
οὐ τὰ χωρία δυσχεραίνων· ἀλλὰ τῶν
ἐν αὐτοῖς σκιρτώντων καὶ παυομένων ζώ-
θεούντων ἀποδιδράσκων τὰ πλήθη.
ταῦτα δὲ καὶ τεσσαράκοντα ἔτη τοῦ-
του διάγων ἐλέγχεται τοῦ τρόπου. σὺ-

ζομένῳ τῇ χρώμενος· οὐκ ἐσχόλη· ἀλ-
λ' οὐδ' ὀρύσσειν τι βαθύ· τῷ στάσιν ποι-
ούμενος· ὅθεν καὶ γρουβᾶν αὐτὸν τινὲς
ἐπωνόμαζον· ἀπὸ δὲ τῆς σύρας εἰς
τὴν ἑλλάδα τοῦ ε μεταφερομένου· χα-
λκίου σημαίνει τὸ ὄνομα· μετὰ δὲ τοῦ-
τον τοῦ χρόνου πρεσβύτης γενόμενος·
ἐν ξ̄ ἔτοις ἱκετεύουσι· καὶ καλύβῃ ὑπε-
ξατο· ὕστερον δὲ τῶν γνωρίμων ἀντι-
βολούντων· καὶ οἰκιδίοις οὐκ οἰκείοις
ἀλλ' ἀλλοτρίοις ἐχρήσατο· τούτῳ δὲ
καὶ εἴκοσι διατετελεκὼς ἔτη τῇ καλύ-
βῃ καὶ τοῖς οἰκιδίοις ἐνδιαιτώμενος·
ὡς σχεδὸν ἀμφὶ τοὺς ἑβδομήκον-
τα ἔτη τῶν ἀγώνων τοῦ χρόνου· τροφῇ δὲ
ἐκέχρητο· οὐ καθ' ἑκάστην δὲ ὁμοίως·
ἀλλ' ἀκριβῶς ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις· καὶ μό-
νῳ τῷ ἑπτὰ διαγενομέναις· καὶ ταῦτα αὐτά

τὴν ἐξ ἀρχῆς τροφὴν ἡ μήτηρ ἡ ἐμὴ τιθηνουμένη
συνήθης ἐστι· πλείστου ἐχορήγησε
χρόνου· καὶ πολὺ πρὸς αὐτὴν ἀρρω-
στοῦντι ἀφικόμενος. μαθὼν ὡς οὐ πά-
θη ταῖς τροφαῖς καταληπτοῦ τῶν, ὅσῳ μᾶ- τῆ
ϛ′ λα χαλεπῶν. τοῦ ἀσθενικοῦ γὰρ λοιποῦ ἡ-
αὐτῆς ἡ ... ζωοβίου· ἔξαι παρὰ τοῖς -
ἰατροῖς· καὶ φάρμακον νομίσαι τὴν τοι-
τρυφῆς αὐτὴν τροφήν. οὐδὲ γὰρ τροφῆς χάριν·
ἀλλ' ἀηδίας προσφέρεται· καὶ γὰρ ἐγὼ
ἔφη τὸ παράπαν τὰ ὑπὸ ταῖς κοιλίαις...
\+ ὡς οἱ ἀπεμονάσεις χρησάμενος ἀθα-
νασίας μοι τῆς προτεραίας πρὸς τὸν ...
τινός. τοῦ σώματος ὑπελείπετο ἄρτον
βραχὺν αὐτῆς ... μοι καὶ κομίσαι.
ἔννοια γὰρ τις μοι γέγονεν ὡς δεῖ φαί-
νω. εὐθέως ἀφίξομαι ... ἀπὸ τοῦ πα-
ρὰ ... καὶ ... ὡς τοὺς ἀγῶνας

+

φυγὼν καὶ τῆς δουλείας δραπετεύσας ταύτης
τοὺς πόνους· διὰ τοῦτο δὲ οὗτος ἐξ ἐφη-
βραχὺ ἀκαλύψασαι. τούτων αὐτῶν· καὶ
τῶν δὲ τῶν βίων πεσὼν μάλα σου ἐκεῖ
καὶ τῷ Χριστῷ σταυρουμένου καὶ τοῦ ἐν τῷ
φωνῆς ἀγαθοῦ τοῦ πλευροῦ τοῦ. τῷ ἐν χει-
μοῦ δὲ τοῦ χωροῦ τῷ τῆς ἐν αἰσχρῷ σοφίας
ζωῆς ζωῆς αὐτῷ τῷ τέρατι τοῦ χαβοῦ. δι-
ματος τούτων ἐν Τ τοῦ φωνῆς ἀμφορη-
τῆς. καὶ τοῦ Χριστοῦ μου ταῖς ἀκτῖσιν α-
μεταχθῆναι ψυχῆς. αὐτῆς ταύτης οὐ ἀ-
τοῦ ἀπελεύσει. καὶ νομισθεὶς τοῦτο μετα-
χαβού. καὶ σοὶ παρεγγυῶ μὴ κατὰ
μοι ταῖς κλισίαις· ἀλλὰ τοῦ ἄρτου παρ' ἐκ-
κλήσεως ἀληθινῶν τούτων ἀκηκόαμεν
γλώττης. ὡς τὸ παράκου ταῖς ταῖς-
κεῖ παῖς τροφῶν ἀποστήσαμε. Τὸ μὲν
οὖν ἀστεῖον τοῦ ἀνδρὸς καὶ φιλό-

χόπουσιν· ἴκρια καὶ ταῦτα τεκμη-
ριοῦται. τὼ δὲ ἀκεραιότητα καὶ ἀ-
πλότητα τοῦ ἤθους. δι' ἀλλήλων δὴ χω-
σομεν. ὁ π[illegible] δὴ γὰρ ὁ μέγας Φλαβια-
νὸς τὰ, μεγάλα τοῦ ποιμένος ποι-
μαίνειν ἐτάχθη. τὼ δὲ τοῦ αὐτοῦ προς-
έμαθεν ἀρετήν. ἡ δὲ τε γὰρ καὶ ἐν τοῖς
ἀποστόλων ἐφώραται στόμασιν. ἀλλὰ
μὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς τοῦ ὁ ἔρως κορυφῆς
κατ' αὐτοῦ [illegible]ομένης. τῆς δὲ μὲν [illegible] τῆς
προκειμένης ἱερουργίας. προσά-
γειν ὡς δεύτερος ἔλαβεν ἡ λειτουργία·
καὶ τοῖς αὐτῷ τοῦ σημειώσαι. παμ-
παν γὰρ ἐγγύς [illegible] τὸ ἡμέτερον. τὰ μὲν προσ-
τάγματα δὲ [illegible] καὶ χόρεις ἔβαλλον ἀ-
παντας. ὕστερον δὲ τὼ βασιλικὴν
λαβών· ἡ ὥσπερ γὰρ σκηπτόμενος
διὰ τὸ γῆρας βαδίζειν. ὁ δὲ [illegible] αὐτῷ

ὡς γραφεὶς κατ' αὐτοῦ· [illegible] γενομένης [illegible]

^ τοῖς θυσιαστηρίοις καὶ τοῖς ἱερεῦσιν [illegible]λέγει

τε τοῦ ἀρχιερέα, καὶ τοὺς ἄλλους
ὅσοι παρῆσαν. ὑπελάμβανον γὰρ τὴν ὠ-
χελοτονίαν τῆς ζωῆς ὅλεσιν αὐτὸν κρυ-
φῆς καὶ τῆς ποτοῦ μόνης διὰ τῆς ἀ-
ποστερήσεως. ἀλλὰ τὸ τοῦ μὲν αὐτὸν
μέχρις τινὲς τῶν σωμάτων ἀρρω-
στοῦντα καλῶς πάνυ ἦσαν. Ἐπειδὴ
δὲ ὁ τῆς ὠδῆς μέλος σὺν τῷ πυρὶ
φηκύκλοις. καὶ τὴν ψαλμῳδίαν τῆς δε-
σποτικῆς ἑορτῆς ἡ ἡμέρα. αὐ-
τοῖς αὐτοῦ ὁ μάρτυς φλαβιανοῖς μεν
τε πέμπετε. τῆς παννυχίδος ὥσ-
κοινωνῆσαι σοφῖ σοῦ παρακαλῶν. ὁ
δὲ, πρὸς τοὺς ἀφικομένους οὐκ ἀπό-
χρη ὑμῖν ὅτι φησὶ τὰ ἡδη γεγενημένα.
ἀλλὰ πάλιν με βούλεσθε πρὸς βα-
λέσθαι πρεσβύτερον; τοῦ δὲ λεχθέν-
των ὡς οὐ δυνατόν συὶ δὲ τῆς τιμῆς αὐτ

ἐπιτελειῶσαι χαροτουσίαν· οὐκ ἔτι
ξεν οὐδὲ ἀφίκετο· ἕως αὐτοὺς ὁ-
χρόνος καὶ ὁ διὰ πείρας τοῦ τὸ πολλά-
κις ἐνδείξασθαι. ὅτι δὲ ἀκμὴν οὐρανῶν ὡς προ-
χοῖς οὕτω οὐκ ἐξὶ ἀγαθοῦ ἐν αὐτῷ δὲ
ἡ ἀρετὴ καὶ δόξα. τέθεικα δὲ καὶ αὐτὸ ἀξί-
ομνημόνευτον ἐν αἰνιγμα νομίζων· ὡς
εἰκὸς τοῦ τεκμηρίῳ καὶ διανοίας
ἁπλότητα καὶ ψυχῆς καθαρότητα.
τοῖς δὲ τοιούτοις ὁδεύουσι τὴν τῶν
οὐρανῶν ὑπόσχεται βασιλείαν. ἀμὴν
γὰρ ἔφη λέγω ὑμῖν. ἐὰν μὴ στραφῆ-
τε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία οὐ μὴ
εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
ἐπειδὴ τοίνυν ἐν κεφαλαίῳ καὶ
τοῦ τῆς ψυχῆς ἐνδέξασθαι χαρακτῆρα
φέρει καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς αὐτὸ
δέξομεν παρρησίαν. πεπληρο-

τοῖς κυνηγεσίοις χαίρων, θηρεύσων
εἰς τὸ ὄρος ἀπήχθην· ἦ που τὸ δεινὸν αὐ-
τῷ καὶ κυνῶν ἀγέλαις καὶ στρατιώταις· καὶ ὅσα
δ' ἐθήρευον ἅπαν ὑπὸ τὰ ἴχνια· ὡς δὲ πόρ-
ρωθεν εἶδον τὸν ἄνδρα καὶ παρὰ τῶν
συνόντων ἔμαθον ὅστις εἴη· εὐ-
θὺς ἀπὸ τοῦ ἵππου καταπηδήσας προ-
σῆλθον ταχέως καὶ προσεκύνησα· καὶ ἤρετο
τί ποιῶν ἐνταῦθα διάγω· ὁ δὲ αὐτὸν ἠ-
ρετο· σὺ δὲ τί ποιήσων ἐνταῦθα
ἐλήλυθας· ἀποκριθεὶς· κελεύσαντος δὲ τοῦ-
στρατηγοῦ ὅτι θηρεῦσαι· καὶ γὰρ ὁ ὑ-
ψηλοῦ ἐμοῦ θηρεύεσθαι· καὶ χαλεποῦ
ἐφίεμαι καὶ τιμωρῆσαι ποθῶ.
καὶ τῆς πηγῆς ταύτης οὐκ ἀφέξομαι
θήρας· τούτων ἀκούσας ὁ στρατηγὸς
καὶ θαυμάσας ὡς οὐκ ἐς ἀπεχθῆχθ-
θην· ἄλλοτε δὲ τῆς τύχης ὡς τοῦτο

ζήτει
τὸ μετὰ θεοῦ

τινος πονηροῦ δαίμονος βακχευ-
θείσης· καὶ τῇ μανίᾳ κατὰ τῶν βασι-
λικοῦ χρησαμένης στρατοῦ· ἀφικόν-
το μόνοι ἄριστοι τῶν στρατηγῶν πα-
\+ νωλεθρίαν ἀθρόον κατὰ τῆς πόλεως
φέροντες· καταβὰς δὲ οὗτος ἀπὸ τοῦ
ὄρους ἄμφω καὶ ἔσχε κατὰ τῶν ἀγ-
ρῶν παρὰ τοὺς στρατηγούς· οἱ δέ,
τοῖς ἤδη μὲν μετὰ τῆς πόλεως· καὶ ἐπιδῆ βαν
ἀπόλλων ἵππων· καὶ χειρῶν ἤπλον-
το καὶ γρυ ἄλων· καὶ σεὶ ἀναπηγῆσι·
ὁ δέ· φέυσαντος βασιλεῖ παρηγγύα·
ὅτι αὐτὸς ἤδη καὶ τῶν αὐτῶν εἶχε φύσιν
τοῖς οἰκειακοῖς· καὶ τῇ φύσει μητρὸς
τῶν ὀρφανῶν δεῖον· ἀμήτορα κωλύει τῶν
τῷ θύματι· καὶ τῶν ἀπόλλων ἐν ἀπ... εἰκόνων
τῶν οἰκείων· ταῖς θείαις εἰκόναις σφαγὰς
παραδίδωσι· καὶ ἀντὶ χαλκοῦ στρατῶν·

σώματα. οὐδὲ γὰρ τρίχα μίαν σοι
δύναται ἀναπλάττειν. ταῦτα τοῦ Ἰησοῦ
ἐφικεχρημένος ἐλεγχθεὶς σιωπῇ. οὐδὲ
Ἰοῦ τὸ μὲν ἕως ἐξετάζοντα με-
ταφυσούτης. ὑπήκουον οὕτω καὶ ἔφερέ τ-
τον. καὶ διαπορθμεύειν αὐτὰ ἐπι-
τείχου τὸ τῶν βασιλέων. ἐγὼ δὲ ὑπομείζω
σαύταις ἀνομολογῆσαι τὴν τούτου ταῦ-
σῦς ἐν αἰτίᾳ ταῦτα τάρη μαθητεύτος.
πῶς γὰρ ἂν ἄλλως ταῦτα ὑφηγεῖσθαι.
ἀνὴρ παιδείας μὲν ἀπάσης ἀμύ-
ητος. ἐν ἀγροικίᾳ δὲ τεθραμμένος.
ταῖς δὲ τῶν ὀρῶν ἐνδιαιτώμενος
κορυφαῖς. ταῖς δὲ τῶν αἰπολίων τά-
δε πάντα ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρων.
καὶ οὐδὲ τοῖς ἰδίοις χρῆσθαι ὤχετο
ρός. τοιγαροῦν τὴν πᾶσαν αὐτοδ-
σοφίαν ἀπεχώρει. καὶ τὴν δὲ καὶ ὡ

ὦ θεράπευσον ἀνανάκη. καὶ
ἡμῖν μέν, ἔφη, τὰς χαλκᾶς
ἀντιπλάσαιτε, καὶ ἀναμορφῶσαι ῥᾳδίοντε, καὶ
ἀτελές. οὐδὲ βασιλεῖ
ὅτι ἀδύνατον τὰ κατασφαγέντα σώματα ἐπαναγαγεῖν εἰς ζωήν, καίτοι
λέγω σώματα.

† πρέπουσαν παρρησίαν. δίκαιος γάρ
ὡς χρεὼν πεποίηκεν. ἐπεὶ τὰ φαῦλα-
τα μιμεῖσθαι βούλομαι. γενναῖος τῶν εὐ- εὐπατριδῶν
πόρων **Τ**ινός. ἀδηφαγίας περὶ ἐ-
σθίουσαν σφάλλ. καὶ οἱ μὲν διαμένουσι
τὸ πάθος ἐκ ταύτης ἐγγεγράφθαι. οἱ δὲ
σώματος ἀρρωστίαν εὑρόμενοι. ὑ-
φ᾽ ἑαυτοῦ τὴν ἐκείνου τοιοῦδε
νοῦ. τι ἀκούοντα αὐτὴν ἐχθροῦ τῆς
ἡμετέρας ὀργῆς ἐκδιδοῦσαν μήποτε
νικᾶν καὶ ὁρῶ τὴν ἐμφανῆ. ἀλλ᾽ ἔτι
ἑτέρων ὀρέγεσθαι. οὕτως τοίνυν δὲ
αὐτὴν τῆς οὐσίας διασπανωμένης.
οἱ κρατοῦντες οἱ προσήκοντες. τοῦ
θεοῦ ἐκείνου ἱκετεύοντος αὐτοῦ. ὁ-
δὲ ἀφίκετο καὶ προσπτύξατο. καὶ
λαβόμενος τὴν δεξιὰν ἐφίλησε καὶ τὴν
[illegible]

σπεῖν ἐπηχεύσας· τὸ πάθος ἰάσατο.
καὶ οὕτως σφόδρα ἠμβλυχωμένη τῆ-
της ὀρέξεως ἀναξίαν· ὡς δεῖ τοῦ
ἐπ' ὀλίγον χρόνου· βραχύ τι μόριον
ὀρνίθος καθεκάστην ἡμέραν ἐσθίουσα τῆς
τροφῆς αὐτῆς χρείαν ἀποχρῶσαν· τοῦ-
το μένου οὕτω τὸ πάθος· τοιαύτην θερα-
πείαν ἐδέξατο. κόρης δέ τινος
ἔτι ταχα μεθομένης· καὶ πονηρεύ-
δαίμονος ὀξέα σοῦν ἑως δεκαμηνῆς
ἐνεργεῖσθαι· ἔδραμεν ὁ πατὴρ προσ-
τοῦ θάνου αὐτοῦ· αἰτεῖ βοχῶν καὶ πο-
τνιώμενος· καὶ τῆς ταχὺ ἰάσεως πα-
ρακαλῶν τὸ θεραπεῖον· ὁ δὲ προσευ-
ξάμενος ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι
παραυτίκα τῆς κόρης τὸν δαίμονα·
ὁ δὲ εὐφρασθεὶς μὴ ὑπακοῦσαι ἐδύ-
ναι· ἀλλὰ μεγάλα βιασθεῖσαι

γοητευτικῇ ἑλκομένη δὲ καὶ τῷ τοῦ δεῖ-
ασαμένου προσηγορίαν· καὶ ἔρω-
τα ἐξεῖναι τῷ τῆς γοητείας αἰτίαν· ἀλλὰ
τούτων ἀκούσας· οὐκ ὤκνησεν ὁ πατὴρ
τῷ τοῦ θυμοῦ προσοχθῷ· οὐδὲ τῷ-
τῆς παιδὸς θεραπείαν ἀνέμεινεν.
ἀλλὰ τὸ αὐτῶν μαζὸν ἀρχόντων
καταλαβὼν ἄρχοντα· τοῦ πλειόνων
ἐθνῶν προεστηκότα· γράφεται
τὸ αὐτοῦ καὶ διηγεῖται τὸ δρᾶμα· ὁ δὲ
ἀγχίτιμος γεγονώς· ἦν ἐν ταῖς καὶ σύ-
κοφαντίαν ὠνόμαζε τῷ γράφω-
ὁ δὲ μάρτυρα ἐκάλει οὐχ ἕτερον.
ἀλλὰ τοῦ τῆς γοητείας διακονήσαντα
δαίμονα· καὶ τοῦ δικαστοῦ ἐκέλευε
παρὰ τοῦ τάφου ἐκείνου δραμεῖν καὶ
τῷ δαίμονος δέξασθαι μαρτυρίαν.
τοῦ δὲ λέγοντος οὐκ εὔνομον εἶναι τὸ-

ἐνδέμενον ὁποῖον σὺ ἀσκητὴ καὶ χω-
ρίῳ φέρων ἔναντι τοῦ βασιλέως· ἀξιῶ
δὲ τοῦ δικαστηρίου ὅλης κόρης ὑπὲρ τοῦ-
θεοῦ ὑπὸ σχήματος μονοκινδυνίου· καὶ
δραμεῖν· ἐπὶ σέλας καὶ πληγάς· ἔ-
ξωθεν δὲ τοῦ δαρχαίου καθίσας ὁ δικα-
στὴς οὐχ ὁ δικαστὴς ἐγένετο· ἀλλὰ
φυλακτὴς τὰ δικαστῶν φθόνον μέγας κα-
κινδύνιος ἕδρα· τῆς συνοικοῦ σπου-
ναίμεν χρώμενος, καὶ τοῦ δαιμονί-
ου παραθηγόμενος· τὸ μὲν σῶμα τι
ψευδὲς ἔα· σχῆμα ἀληθὲς δὲ πα-
σαν τοῦ προαίσθητος διηγήσατο τῷ-
τυραννοδίκῃ· ὁ δὲ ὑπὸ τῆς μανίας τῆς
ἀνάγκης εὐφορούμενος· καὶ τοῦ ἀνδρὸς
ὑπεδέχετο τοὺς λοιποὺς ταῖς φροντίσι τῶν
ᾠδαῖς βιαζόμενου· καὶ τῷ παιδὶ
σκηνοδιῆς ὁ κύκνος ὡς ἐκεῖνος προση

νεχθῆ τῇ κόρῃ· ὡς δὲ καὶ ἕτερα
λέγειν ἢ πράττειν ἀλλ' αὐτὰ τὰ ἄλλων τινῶν
τι παθὼν ἐδεδράκει· τοῦ μὲν, ἐμπρῆ-
σαι τὴν οἰκίαν· τοῦ δὲ τὰ ἐκπώματα δια-
φθεῖραι· τοῦ δὲ ἄλλο τι χρήματα ἀφελὼς·
στερεῖν ἅπαν ἐκλέγειν ὅτου δὴ τοῦ κόσμου.
καὶ παραυτίκα πόρρω που καὶ τῆς
κόρης καὶ τοὺς ἀποσκευάζει· ὁ δὲ,
ὡς δὲ ἀπὸ τῆς πρὸς φοβούμενος νόμου. τὸ
θέλειν αὐτὸν ἐποίει· καὶ εὐθὺς ἀποδρα-
πετεύειν· οὕτω δὲ Π αὐτῶν ὁ φθόνος
αὐτοῖς τῆς μανίας ἐκείνης ἐλευθερώ-
σαι· καὶ τοὺς δὲ λαιοῦ ἐκείνου ὀξύτε-
ρας τῆς γραφῆς· καὶ τοὺς δὴ κατὰ
τὸν ταλαιπώρου ἀκαίχυνα ψῆφον.
ὑπερχέου συναιρήσας τῆς δὴ αὐτοῦ γε-
νομένοις ἐπὶ ἔργοις ἐπιστεθέντας οφα-
γμῶ· ἀλλὰ μᾶλλον· τὰ δὲ ἄμεινα τοῦ

αὐτῷ σ' εἶναι χρηματίσαι· ἀπό-
χρη μὲν οὖν καὶ ταῦτα τῆς παρα-
σκευαστῆς αὐτῷ φιλίας δεῖν ἅμα ὡσ-
δεῖξαι περιουσίαν· ἐγὼ δὲ ὅμως
καὶ ἕτερα διηγήσομαι· τοῦ ☉ ὑπα-
τικοῦ τοῖς γαμικοῖς καὶ λίαν εὐπορωτά-
των· ἀπείρων αὐτῷ προσφέρουσιν·
ἐξ ὠμῶν, τοῦ φρενῶν ἀφαιρούμενα· ἐπι-
γίνωσκε δὲ τῶν οἰκείων οὐδένα· σι-
τίων δὲ ἢ ποτοῦ μεταλαβεῖν· οὐκ ἠ-
νείχετο· παραφρονοῦσα δέ· ἐπὶ πολ-
λοῦ διετέλει χρόνου· καὶ τοῦτο
οἱ μὲν ἄλλοι· δαίμονος ἐπήρειαν ἔφα-
σαν· οἱ δὲ ἰατροὶ· τοῦ ἐγκεφάλου
προσηγόρευον νόσημα· πάσης
τοίνυν δαπανηθείσης τῆς τέχνης
καὶ μηδὲ μιᾶς ἐκεῖθεν ἐπικουρί-
ας προσγινομένης· ὁ ταύτης ἀνήρ·

ἀκρόσταμος οὗτος ἦν. ὁ ἀνὴρ τοίνυν
τύχῃ καὶ ἀξιωθέντων. παρ' αὐτὸν τῆς
ἐκείνου δραμὼν κεφαλῆς. καὶ τῆς
ὁμοζύγου δὲ καταστὰς τὸ πάθος. καὶ τοῦ
χεῖλος τῆς θεραπείας ἱκετεύων. ἦξεν
ὅθεν σπεύσας αὐτὸς καὶ τὴν οἰκίαν κα-
τέλαβεν. καὶ σπουδαίαν τῷ θεῷ τὴν
ἱκετείαν προσέφερε. τὴν δὲ προσευ-
χὴν συμπεράνας. καὶ ὕδωρ κομί-
σθῆναι κελεύσας καὶ τὸ σημεῖον τοῦ
σταυροῦ σφραγίδα. πιεῖν αὐτῇ παρ-
ῄνεσε. τοῦ δὲ ἰατροῦ ἀπαγορεύον-
τος ὡς τῆς ψυχροποσίας αὔξειν δυνα-
μένου τοῦ πάθους. πᾶσαν ἐκείνων
τὴν συμφορὰν ὁ ἀνὴρ ἀπωσάμενος.
τῇ πίστει καὶ τὸ πόμα προσήφερεν.
ἡ δὲ ἐσπάσατο(?) ἅμα καὶ εἰς ἑαυτὴν
ἐπανήει. καὶ φρενήρης ἐγένετο

καὶ σπαίρουσαν ἀπὸ [illegible] ἀποτεμνομένη τοῦ σ-
πάθους. τοῦ θεοῦ ἐπιγινώσκουσα τὸν ἄν-
δρα. καὶ τὴν δεξιὰν λαβοῦσα ἐκείνων
καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπετίθει. καὶ τῷ
στόματι προσέφερεν. καὶ ἐκ τοῦ ἐσ-
θῆτος ἐμμένα χρόνου. φρεσὶν ἐρρω-
μέναις χρωμένη. καὶ ὡσεὶ καθεύδουσα
ὄρθρου [illegible] ἡ ψυχή. ποιμέ-
μασῖνων τοῖς ~~[illegible]~~ ἀγωμένην ἀπέστειλε.
εἰς ἐκεῖνο τὸ χωρίον ἀφίκετο. ἔνθα
ὅλον δὲ τοῦ αὐτοῦ προσώπου. νῦν δὲ τοῦ σα-
φῶς. καὶ ὑφέλος καὶ τῆς ψυχῆς. καὶ
ᾔδεν ὡς ἔφησε περὶ αὐτοῦ σπεῖρα αὐ-
τῶν ἀποτεμνομένων. καὶ διὰ τὸ ἰδεῖν αὐτὴν χει-
μονοῦσαν. εὐχὴν τῷ πυρὶ κεκρημνισμέ-
νας. τὴν γὰρ προθυμίαν εἰς φθόρον
τῆς ψυχῆς ἐπικουρίας ἀπέχουσαν.
καὶ προφητικοῦ δὲ μὴ τυχόντι χα-

ρίσματος· καὶ πολυτελὲς αὐτὸ ὑ-
ἀφικόμενος τετελησὲ εὐσεβεία
λαμπρυνόμενος. τὶς δ' ἀγνοεῖ χου-
σεκίνου τῷ μάρκῳ· φροντίζειν
ἔλεγε περὶ τῶν ὑπὸ τῆς βασιλευ-
ούσης πόλεως διὰ τῆς θαλάττης
αὐτῷ τὰ ἐπιτήδεια κομιζόντων.
πεντήκοντα γὰρ ὅλας μὲν δ' ἐκεῖ χυθέν-
νας ἡμέρας ἐξ οὗ τὸ διχόμενος ἀ-
νήχθαι χθονίαν· οὐδεμίαν δὲ πε-
ρὶ αὐτῶν δέξασθαι φήμην. ὁ δὲ·
μηδὲν ὑμῖν εἰπῆσαι. τὸ σὺ ἔφη σκάφος
ὦ φίλος ἀπόλωλε. τὸ ἕτερον δέ. τῇ
ὑστεραίᾳ τοὺς πελευκάδας καταλήψε-
σθαι λιμένα. καὶ τοῦτο ἤκουσα μὲν
τῆς φήμης ἐπιφθεγγομένης ἀλωπήτης.
ἔμαθον δὲ τῆς πέρα τῶν τούτων λόγων
ἀληθῶν· ἵνα δὲ τὰ ἄλλα καταλίπω.

τὰ κατ' ἡμᾶς

+

τὰ κατ' ἐμαυτὴν αὐτοὺς διηγήσομαι. Τρία
καὶ δέκα ἔτη συνῴκησα σὺν τῷ ἐμῷ
ἀνδρί· ἀεὶ ἡ μὲν· παίδων οὐκ ἠξιώθην μήτηρ
περιφανῶς· φέρειν καρπὸν ὑπὸ τῆς
φύσεως εἰργομένη· κατὰ τοῦτο τὸ τελευταῖον.
ἐγλιχόμην εἶναι. γὰρ δ' εἶδα περιπαιδευομένη.
τοῦ τελεσφορεῖν ἀπέτυχον. ἐχέτω
δὲ τοῦ πεζῇ λίαν ἡ ἀπαιδία· καὶ
παῦτος ὑπερεινοπῶν· ἐκάλεσεν τοιού-
θέους φερομένους αἰτῇ ὅτι παρ' αὐτοῦ
θεοῦ παῖδας· οἱ μὲν οὖν ἄλλοι καὶ περι-
συνεύχεσθαι ὑπισχνοῦντο· καὶ περιέργον
αὐτοῦ τοῦ θεοῦ βούλησιν παρηγόρων·
ὁ δὲ θεὸς οὐ τοιοῦτος· διαρρήδην
αἰτήσειν ἐπηγγέλλετο εἰ οὐ σὺν παρὰ
τοῦ τῶν ὅλων δημιουργοῦ· καὶ λήψε-
σθαι τῶν αἰτήσεων ὑπέσχετο· ξένων
τοίνυν ἐν αὐτῷ διεχέων τοῦ καὶ τῆς

ἐπαγγελίας τὸ τέλος οὐ δεξάμενος·
Πάλιν ἔτρεχον ὅσπερ τὴν τῶν ὑπόσχε-
σιν ἀπαιτῶν· ὁ δ᾽ αὖ, προμηθούμενος
αὐτῷ προσαιτεῖ τὴν ὁμόζυγον· ἀ-
φικομένης δὲ τῆς μὲν ἐχέτω ὁ θεὸς
αὐτήν· ὡς καὶ αὐτὴ ὅση καὶ χρὴ ψεύδεται τό-
παιδίον. καὶ ὡς προσήκει τοῦτο τά-
δε δοκεῖ τὰ αὐτῇ δοθῆναι. τῆς δὲ μετ᾽
σοφίας ψυχῆς μόνον αὐτῇ βοχούσης
χάριτι καὶ τὴν τῆς φωνῆς ἀπαγγελίαν·
πρὸς τοῦτο ἔφη καὶ τοῦ υἱοῦ ὁ μεγαλό-
δωρος δώσει· τοῖς γὰρ ἀρχιερεῦσιν αὐτοῦ
σι· διὰ πλαίσιας αὐτὴ ὅση χαρίζεται· ὑ-
παινήσειν ἐκεῖθεν ἡ μήτηρ τὴν τῆς ἀπα-
γγελίας εὐχολίαν κομίζουσα. καὶ τα-
τατάρτωτης ταπεινός χείσιν ὡς ὄντα αὐτῷ·
τὸν καὶ τὴν ἀφεσόραν φορτίζεται· καὶ
πρὸς τοῦ θεοῦ αὐτοῦ παραφύεται· τά-

τῆς ἀλχημείας περὶ μετάλλων ὑποδεικνύντα
τὰ δ' ἀπήχθη· τῷ δὲ πειρωμένῳ μνήμ-
ήσεως, ἀμηχανήσεως ὑπερβολῇ τεκνί-
δίου· ἡ δὲ, παραχρῆμα πρὸς τοὺς υἱοὺς
αὐτῆς τῆς ἰσαίου ἀπέσταλκε· δραμὼν
γὰρ αὐτὸν τὸ πάθος ἐκφλύσει· καὶ ὡς
γ' ἐκκυβούχευε παίδων θυέσθαι μητρὸς
ἀνεμνήσε· καὶ ταῖς αὐτοῦ δεήσεσι προσχέ-
σεις εἰς μέσον προσήνεγκεν· ὁ δὲ πορ-
φυρίτου ἀφικόμενος θεασάμενος·
ἐπέγνω τε καὶ τὴν αἰτίαν ἐγνώρισε·
νόσου γὰρ αὐτῷ καὶ τὸ πάθος καὶ τὴν θε-
ραπείαν ὁ δὲ ποίησις δεδήλωκεν·
χ λαβὼν τοίνυν τὴν βακτηρίαν· ἀ-
φίκετο σκηριπτόμενος· καὶ τὴν
οἰκίαν εἴσω δυόμενος· καὶ τῆς ἀρρή-
νης ὡς εἶδε τὸ πρόσρημα δεδωκώς,
θάρσει ἔφη καὶ μὴ δείσῃς· οὐ γὰρ ἀφαι

ρήσεται τὸ δῶρον ὁ δεδωκώς· ἢ μὴ
σὺ ταῖς γε ἤδη ἡμέραις παραμείνης σιω-
φήσας· ὑπέσχου δὲ αὐτίκα πέμψειν τὸ δο-
θησόμενον· καὶ εἰς τοῦτ' ἀναλῶν περι-
πέταν ἀγαθοσοῖ ὥστε. οὕτως ἔφη ἡ μή-
καὶ ἐγώ τε καὶ βουλόμεθα καὶ εὐχό-
μεθα· τῆς γὰρ ἀλλοίας τοῦ παιδὸς τερ-
φῆς· αἱρετώτερον ἢ γράμματα οὐ ἀπέ-
χεπτου τόκου· Πείθοιμεν ἔφη ὁ παῖς
ἀδύνατος τόδε τὸ ὕδωρ καὶ τῆς θέας ἐπι-
κουρίας αἰσθήσεται· ἐπεὶ τοι γὰρ ἧς
ὡς προσέταξε· καὶ ὅτε σὰ ἀμέλχωσι
ἐδέχα πέτασε καὶ δεινός. τὸ δ' αὖ γα-
τοδημιτέρου ὀλίγα σαίου τὰ θαύμα-
τα· τῆς δ' οὔτου πολλάκις εὐχολίας
ἐγὼ καὶ διδασκαλίας ἀπήλαυσα· πα-
ρὰ σοῦ γάρ μοι πολλάκις ἔλεγε θαυμα-
τα πολλῶν ὦ παιδίον ἐθεράπευσα γυμνούμε-
σαι

πόνων· πολλαῖς δὲ ἐπιτυχεσαυτ-
κλῆς· τοῦ ζημίου τοῦ θεοῦ ἴκειν ἐρᾶν.
ὡς τέσσου τοὺς φρονέας τοῦ ζηλωτῆς· ὁ
μὲν γὰρ τῶν φθόνων σοῦ ὀνομάτησαν· ἀ-
ξίως τοίνυν πολὺ τῶν τῶν πόνων.
περὶ ὧν δ' ἡμῶν ἀντιτάφης ταῖς ὑποσχέσεσι·
τὰ δὲ τοῦ θεοῦ ἀνάθημα τε σε βάσκανα
πᾶσιν ὄντι καὶ ἀγαθοῖς τοῖς πολλοῖς·
περισπαστοῖς ὑμῶν καὶ σε· καὶ τὸ μὲν
φαῦλα τῆς ψυχῆς κίνημα τὸ μὴ προσ-
δέχεσθαι· ἐκεῖνα δὲ μόνον καὶ δρᾶν
καὶ λέγειν καὶ ἐνθυμεῖσθαι· ἃ τοῦ τῆς
ἀρετῆς νομοθέτου φερ... θεοῦ·
τοιαῦτα γάρ μοι παραινῶν ἀεὶ ὁ θεῖος
διετέλεσεν αὐτός· ἐγὼ δὲ καὶ τοῦ
λόγου μὲν μνήμην· καὶ τῶν φθάνω
δεδιδαγμένων ἡμετέρων· ἔργοις δὲ
μὴ δεικνύει τῶν παραινέσεων· ἐκ τε-
ρω

τῆς θείας ἐκ τῆς διὰ τῆς ἐκείνου τοῦ-
χοῦ προσευχῆς. καὶ τὸ χρ' προόμενον
τῆς ζωῆς. καὶ τὰ τῆς ὑποθήκης ταῖς ἐκεί-
νου βιῶναι. ὁ ποῖος μὲν οὖν ἐκεῖνος
ὤν. καὶ οἵοις χρησάμενος πόνοις τῷ-
θεῷ ἐπεὶ κατὰ τὸ χάριν ἔργῳ καὶ
τοῦτο δεῖ δεῖξαι. ἐδείξατο δὲ ὁ μὲν σ
καὶ κατὰ τὸν ὅλον βίον. ἡ δὲ τεχνίτη αὐτῷ
πόνων ἀξία ταῦτ' ἐμοί. ἅπαντες γὰρ καὶ
πολῖται καὶ ξένοι καὶ οἱ τῆς μεγάλης
ἀρχῆς οἰκονομεῖν ἐπιτετραμμένοι τῷ
ἱερῷ ἐκείνῳ. ἐπὶ τῷ τύμβῳ φοι-
ρῶντες καὶ ~~[illegible]~~ νιω. δὲ τοῦ τῶν νίκη πε-
ρφον μετὰ λύρων σὺν καὶ ἀπεκόμισαν.
καὶ μετὰ τῶν θείων ἐκείνων αὐτοὶ ἐν
ἀφθάρτου καὶ θεοσδότου. τὸ ἅγιον
ἐκεῖνο καὶ θεοφιλὲς καὶ τὸ θεῖον
σῶμα. τὸ δὲ χεῖρος διεμάνη. ἀπε-

50ι

καὶ οὐδ᾽ εἰς τοὺς δὲ χρόνος ἀφανίζεται δι-
υνήσεται. ἡμᾶς δὲ τεῖχος ὠσπερ θύρα
τῶν δὴ κηρύγματι. τῶν ἀπὸ τῆς δὴ κηρύσε
Ἀφροδίας ἐπὶ προσάμματα:-

α
ἀσκουμᾶς:- κε(φ.) ιβ

Ἴσαμεν ὡς καὶ ἄλλοι πολλοὶ παρὰ τῶν αὐ- — λ πολλοί
τοῦ ὄχλου πολλοῦ διελάμβανον εὐσεβεῖ
φαρέτρας. σκύθης ὁ μάγος. καὶ
ὁ αἰγύπτιος πέρσης. καὶ εὐτύχιος καὶ
κύριλλος. μουσωτὴς καὶ μάγχος. καὶ
ἕτεροι πολλοὶ τινὲς αὐτῶν προφάσει
ὁ δεύτερος. ἀλλ᾽ ἄλλων ἀπείρων πο-
λιτείαν ζηλωτὴς περαιτέρω ἥκειν. ἄπας
ἡμῶν οὐ καὶ ἀρκέσει ὁ χρόνος. ἀλ-
λ᾽ ἐστὶ δέ. καὶ πρὸς κορέστοις πολλοῖς
ἢ τῶν πλειόνων αἰν᾽ ἀγνώστω.

Ἐν τούτῳ τῷ ἐπιγεγραφθέντων τοίνυν καὶ τοῦ
τῶν παραλειφθέντων τεκμηρίων ἐρημο-
βίου· εὐφημία τῷ σωτῆρι πάντως καὶ ζητη-
τῶσαν· καὶ τῷ ὠφέλειαν παρὰ τοῦ ἀθω-
σαν· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῆς κυρίου προυτοῖς λα-
μπρύνας διαβήσομαι· καὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ-
τοις ἐγγόδωντε καὶ ἐκκαλοῦντα αὐθω-
ωσι ἐπὶ ἧκα μάλιστα παραδηλώσω τῷ
ὄρει· Εὐδοκίτης μακροσύνης· τὴν
τοῖς ἐν προτιμοῦ χρόνοις· σύ γε ὁ-
μοῦ· τῷ φωνῶ· ἐν ἀγροικία δὲ τῷ
θεομηνίος· ὅπου δὲ ἐξ διαρκετο
ἐπὶ δυοδεκαετοῦς· διαχαλάσας δὲ τὸ
τῶν καταπόντου βίου· κόμης τινος ἐν
χαριάθη τῷ ἐπὶ μέγιστον· ἱερουργ
δὲ καὶ ζῶντα πρόβατα νέμων· ἐκεῖ
ἡγεμόνα καὶ ὑπερσπεύων· ἅπερ ὁ θεὸς
προηγόρευεν οὐ νόμος· φασὶ δὲ αὐτοῦ.

μήτε τὸν χιτῶνα μήτε τὸν ζωστῆρα
ἐπὶ πλεῖστον ἀμελῆσαι. ἀλλ' ἄλλοις σὺν-
αὐτοῖς φερομένοις ἐπὶ γυμνασίου, ὁ τέρα
ἐφακκία θύρρα πτοῦντα. τοῦ τῶν μὲν τοῖς
ἐπὶ γυμνασίου. ὁ τέρ ἐφρακκία θύρρα πτ-
πτοῦντα. τοῦ τῶν αὐτῶν τὸν ξένον θερα-
πεύειν τὸ φήμας. τῆς δὲ τῶν ξένων
καὶ πωλητῶν θεραπείας οὐ τὸ πεμπ-
τὸ πεφθύμενος, ὡς τοῖς παρεσομένοις ἀπα-
σιν ἀναπεταννύναι τὰς θύρας. διὸ δὲ
πίθους ἐσχισμένας λέγονται. τοῦ μὲν,
σίτου. τοῦ δὲ, ἐλαίου. ἐκ τούτων ἐχο-
ρήγει μὲν, ἅπασι τοῖς δεομένοις.
πλήρεις δὲ εἶχεν ἀεὶ τῆς τοῦ γραφεῖσα
χήρας δὲ θεώσης εὐλογίας. καὶ ἐπὶ
τούτων σὺν εὐχηθείσης τοὺς πίθους. ὁ-
μοίως αὐτοὺς κεκενωμένους πληρωθῆ σο-
παύτας τοὺς ἐπιπληρουμένους αὐτοῦ

~~ἀντὶ τοῦ τετράπορ θεραπεύειν τὸ ζήτου~~

καὶ ὥσπερ τὴν τοῦ Ἀρδάλου ἐκείνην καὶ
τοῦ καλλιμάχου ἀναβλύζειν ἐπιλήγουσαν·
τοῦ τῆς φιλοξενίας περιμάτων πα-
ρέχουσι δράματα· οὕτω καὶ τῶν δὲ
τῶν θαυμασίων δέδωκε τῆς προφητείας μὴ
τῶν χορηγίαν ἰσόμετρον· πολλῶν
δὲ καὶ εἰς θαυματουργίας παρὰ τοῦ θεοῦ
τῶν ὅλων ἐδέξατο χάριν· καὶ τοσο-
μένη· ἢ δύο θαυμάτων μνημονεύσω·
τὰ δὲ ἄλλα παρήσω· καὶ ἐπὶ τοὺς
ἄλλους ἐλθεῖν ἐπειγόμενος· φημὶ
πλεῖν γὰρ ἀρρω- στία ... νομικῶς τοῖς καὶ νῦν ἔτι καὶ ἐπὶ τῆς κοσμουμένης δὲ τῶν
ὧν ναὸς πολλοῖς προσφοιτῶσιν ἰα-
τροῖς· ἡ ... τῆς τύχης καὶ
τῶν ἰαξεῶν ἀπαρκείτων· καὶ τε-
θνηξεις ... διαρρήδην ἀ-
ποῦτων· ... τοσ-
... ἀλλὰ τὴν σὺν

μανίαν ἐκτείνων τηχώβοσα· ἐπεὶ
τί φησὶ ταῖς ἡμῖς ὄνοις τῶν καμμέρων.
ταύτη δὲ ἐν αὐτῷ καὶ τὸ παλαιδόξον εὔ-
φημα. ὕφασον ἐκτείνον καὶ τὲ χαράξον αὐ-
τόθι που· καὶ ὁ χορὸς φυερθεὶς καὶ τῆς
φύσεως ἐπεὶ δηκνύει ἐν ὑψηλῷ τὸ πάθος·
ἐπαμεῖναι ἢ κεῖται εἶναι. ὁ δὲ ὁ χαβωὺ
Π ὅπαιδὸν ταύτην χαίροι. καὶ τῇ τοῦ
φύσει ἀστηρίου κληπτοῦ δὲ παχάβοσ·
ἐκλέβε πλεόνης τῶν ἀψυχῶν καὶ σωμά-
των αὐτί βοχαῦ ἰαδθύ. καὶ χαβωὺ
τῷ αὐτῇ σὺν. ἀπεδώκεν ἀρρωμένη
τῇ μὲν τοῦ ὕψ. ἐγὼ δὲ τοῦ ὑπὲρ αὐτῆς
ἀκήκοα τῆς ὑφαίματα βαλμένης καὶ
τοῦ παιδὸς δεξαμένης τῶν σελας.
Φασὶ δὲ καὶ τοῦ τῆς κώμης ἐκλύνησ-
δεκαοῦτων ἀφικομένου πολύ. λέγω
ιος δὲ τῶ οὗτος. τῆς μὲν αὐτῆς ὀχλέω

βουλῆς τὰ περὶ τὰ ἔχων δύο σιβύας
δὲ κατεχόμενος ζόφῳ· σφοδρότερ(ον)
ἢ ἔδει· τοὺς γὰρ πόνους τοὺς περὶ τὰ πλευρὰς
τοὺς κατὰ πόσους· τοῦ δὲ ἔμπροσθεν ἐκείνου
ἀλγοῦντα περὶ αὐχένα αἰτίας ὁ σπασμὸς τοῦ
καὶ παραλύων· καὶ τοὺς περὶ ἕκαστον
καὶ οἰκείου δὲ ἐξ ἰσχναῖς χόρους· τοῦ
δὲ μηδὲν αἰμῶν, ἀμαλίκτου· τῆς πε-
ρὶ δὲ τὴν ἀναίτην αὐτῆς τῆς τῷ βλαβ-
ἔπειτα δὲ ἀπαίρειν ἔδει καὶ ἔθ-
ζεύγρος ὢν τοῦ τρεπτέ· καὶ τὴν βασιλείαν ἐνέγευ-
σε τῷ ἐμῷ ὄχῳ παροτρῦναι τὰς ἡμιόνους·
αἱμῶν, ἀρχῆς οὖν πάντα θεῖα βιαζόμενος
καὶ ἐξ ἐκεῖ τοῦ ῥυμοῦ ἐπιφερόμενος· οἱ-
δὲ τρόχοι σιδηρῶν καὶ μοχλὸς βαρὺς
δεδεμένοις ἐαίκυζαν· ἔπειτα δὲ
καὶ τῶν ἀτεροίκων τὸ πλῆθος μοχλοῖς
τοῖς ἐξοχωτάτοις ἀπένοια· οὐδὲ ἦν πολὺ

ἐποίουν· τοῦ αὐτοῦ στέφανον τῆς τῶν
χιλιάδων παρεδρευόντων τὴν ἀγίαν ση-
μαίνει· τοὺς ἱερέας τοὺς πρεσβύτας ἀ-
παρὰ τῶν λέγων· καὶ ὡς προσῆκε
τοῦτον συμμένει καταστῆσαι· τοιγαροῦν
συνδῆσαι ἀπόστολος ζαύσοις ἱκέτευεν
οὐδὲ ἔπαυσε καὶ τοῦ ποδὸς προσ-
χὺν δούμενος· καὶ θεῖ... ταῦτα ἐφ' ἑκάστ
περιεπτυσσόμενος· χαράξαι τὸν ὀρ-
γισμὸν τῇ σοχῇ· ὁ δὲ τὴν ἱκετείαν
δεξάμενος· καὶ ταύτην τὰ δὲ ἀπό-
τη προσενέγκαι· ἐκ γῆς τοῦ τροχοῦ
τοὺς ἀοράτους δεσμούς· καὶ φέρεσθαι
συνήθως τὸ ὄχημα παρεσκεύασε·
πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τοιαῦτα περὶ τῆς
θείας ἐκείνης κεφαλῆς διηγοῦνται·
ἔτι δὲ καὶ μετὰ τὸν τῶν καθ' ἡμᾶς· ὡς
ἤκουσα οὐ λωβᾶται τοῖς φιλοσόφοις

σεραιρουμένοις· ἡ σὺν ἀγγέλοις χορεί-
κώμασι διαθρυλεῖ· ἔδειξε γὰρ οὗτος-
τε καὶ οἱ κατ' αὐτοὺς τῆς θεότητος φροντί-
σαι τῆς εὐσεβείας· ὡς δίκαιοι καὶ σύ-
μμορφοι πολλῶν σεσοφισμένοις· αὐτῆς
ἐφίκωνται τῆς τῶν ἀρετῶν κορυφῆς·
ἧς ἐρῶ τῆς γενεῶν ἐπιπορίας μικροῦ ἄ-
νωθεν οἱ μιμηταὶ τούτων ἀρχαῖς σοφιζού-
μενος·

ἀκεψιμᾶ

Ἀκεψιμᾶ κατὰ τοῦ αὐτοῦ γράμματος ἀρχό-
νου· οὗ κλέος ὀξὺ καὶ θεσπέσιον τοῦ-
τω· οὗτος σὺν οἰκείοις κυρίου καθηρμήξαι ἑαυ-
ἑαυτοῦ ἐξέκοψε τὸ σχῆμα ὀρέχεσθαι ἔθη· μή-
τε ὁρώμενος μήτε φθεγγόμενος· ἀλ-
λ' ὡς ἑαυτοῦ μετέχων καὶ τοῦ θῦ φανερῶς·

μένος· σπάζων ἐπεὶ τὴν ψυχαγωγίαν
ἀνεδέχετο· καὶ διὰ τὴν προφητείαν
τὴν χήρευσαν· κατατρύφησον τοῦ κ(υρίο)υ
καὶ ἱκέτευσον αὐτόν· καὶ δώσει σοι τὰ αἰ-
τήματα τῆς καρδίας σου· διὰ τοῦτο
δὲ βραχέος ὁ ῥύπος τοῖς τῶν χ(ριστια)νῶν σπε-
τεύων· καὶ τὴν κομιζομένην αὐτῷ τροφὴν
ἣν ἐδέχετο· τὸ δὲ ὄρυγμα οὐδαμῶς
περιεῖχε σῶμα καὶ αὐχένα καὶ τὸ ὀρώρυγμα στενόν·
ἵνα μὴ προκύπτων τοῖς ὁρᾶν βουλο-
μένοις· ἀλλ' ἐφαίνετο οἷον νεκρός· ὁ χρό-
νος καὶ ἐσκοτισμένου· τροφὴν δὲ
αὐτῷ ἐκόμιζεν· φακοὺς διαβεβρεγ-
μένους ὕδατι· ἅπαξ δὲ τῆς ἑβδομάδος νύκτως
ἐξιών· τὸ ἀρκοῦν ὕδωρ ἀπὸ τῆς
παραχεούσης αὐτῷ μετὰ τῆς πηγῆς· καὶ
Π ὁ τέλειος πόρρω τῶν πρὸς βαθείας θρέμ-
ματα ὑμνῶν· σκότους οὗτος κεῖ ~~[illegible]~~-

νοούμενον ψαυσάμενος· καὶ χύσιν
ὕδατος πηγῆς· βιβλικοῦ φωσφόρου ἐβά-
διζε· σιδηρῷ πολλῷ βαρυνομένου·
τὸν σφενδόνῃ ὡς λίθον ἀκοντίσας
ἐκίνησε· Ἰησοῦς δὲ χειρὸς ἐπὶ τοῦ λίθου
ἀκινήτου μενούσης καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ
λίθου οὐ διωκομένης· ἐκ σοῦ ἐκείνου ὁ
ψῆφος αὐτὴ τὸ ὕδωρ ἀρρυτόμενος ἐπε-
νῆκεν· ἀλλ' αὐτοῦ Ἰησοῦ αἰτίαις ἐδέξα-
το· καὶ μετὰ τοῦτο· καταλαμβά-
νει τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τῆς φροντιστήριον καὶ
δηκτικὴν τὴν ἐφεστῶτος· καὶ βεβαιωμένον
αὐτῆς· καὶ λαμβάνει τὸ ἀφανισθέν· οὐ
φωνῆς φθεγξαμένης ἀπὸ ὕλης ἀλλὰ
διὰ τοῦ Ἰησοῦ χειρὸς κινημάτων κατά-
ματον τὸ εὐμένειαν· ἄλλος δέ τι
κατὰ τὸ πολυπερὶ σκηνὴ χρηζό-
μενος· καὶ γνῶναι ποιήσας τὴν δρόσον

ἅπαντα τοῦ χρόνου

+

κζ´

ἀσμ(α) Πουλχερί- νου

σταθεῖσα· εἰς τοῦτο τῶν ἐν χρόνῳ περι-
φυτευμένων τῷ πλάτανον· ἡ(ν) ἀμή-
χανον τὸ τόλμημα· ἀλλὰ παρὰ τοῦ ἐκείνης
τόλμης ἐς δρῦν ἤγαγε τοὺς καρπούς· τὸ γὰρ
ἡμῖν οὐ τοσοῦτον σώματος ἀπάρχεσθαι κορυ-
φῆς μάχεσθαι τῶν προδρόμων χυμῶν θεῶν·
ἐκείνης ἀνάμνησιν τῆς ἀμέτρου τόλμης καὶ της[illegible]-
ρων· ὁ δὲ τῆς τιμῆς τῆς πλατάνου τῷ
ἔργον ἐς ἀεὶ προσαγορευόμενον· ἵνα
γὰρ μὴ καὶ τοῦτο ἐρῶ· τὰ ἴσα δράσασ-
θαι μυριάκις· [illegible] παρ' αὐτί-
κα τὸ δένδρον ἐκλάγγασεν· ἔπειτα δὲ
τῆς τιμῆς καὶ τῆς τιμωρίας ἀπέλυσεν.
τὸ σῶμα μὲν οὖν [illegible] οἷος ἐχρή-
σατο τῇ [illegible]· τὸ σῶμα δὲ παρὰ
τὸ δένδρον [illegible] ἐδέξατο τὴν χάριν·
ὥσπερ δὲ τῷ σώματι [illegible] ἀποδημίαν
~~ἐθελήσας~~· [illegible]
ἐστάλη·

πεντήκοντα ἡμέραις· δεξαμένας τῶν-
ποίων τὸ τέλος· προσδέξασθε ἀπαν-
τας τοὺς ἰδίους ἀθεκλίσαντας· ἐπεὶ δὲ
καὶ ὁ τῆς ἐκκλησίας ἀφίκετο πρόεδρος·
ἐπεὶ οὖν αὐτὸν προσδέξασθαι τὸν πρεσ-
βυτέρου τῶν ξενώνων· ὅτι διαλέγων
ὢ πρὸς· καὶ τῆς σῆς φιλοσοφίας τό·
ὕψος· καὶ τῆς ἐμῆς πενίας τῶν ἀπορ-
βολῶν· ἀλλὰ τῆς ἀρχιερωσύνης τὴν
οἰκονομίαν περιτεθειμένος, ταύτην
ταῖς χθονίαις ἀλλ' οὐ κινδυνεύω. προσδέ-
χομαι· δέξαι τοίνυν ἐφ' τῆς ἱερω-
σύνης τὸ δῶρον τῆς ἐμῆς δεξιᾶς προσφερ-
ούσης· τῆς δὲ τοῦ παναγίου πνεύματος τοῦ
χάριτος χορηγούσης· πρὸς ταῦτα φασὶ
λέγεται· ὅτι καὶ τὸ λίαν σὺν τούτοις ἐκδη-
μήσαν ἡμέρας ἤδη περὶ τοῦ τῶν
?λοχαρίσω· ἡ μὲν γὰρ ἐμήνου ἐπὶ πλεῖστον

βιώσεως· πάμπαν ἐφύγομεν αὐτὸ
βαρύτου τε καὶ φοβεροῦ τῆς ἑρφ σκιώσης
φορτίου· τῆς πρὸς τὸ σκότος ἀφῆκε τῆς ὀρρο-
δωῦτας ἀπειώσας· ἐπειδὴ δέ οὐκ ἀδό-
μακρὰν ἀπευχεύσομαι· καταχά-
ψαντα τῆδε· εὐπαθῶς τὸ ἐπιλεγόμενον δέξομαι.
Φυτικὰ τοίνυν οὐδενὸς ἄφρυνος· ὁ-
μοῦ τὰ φρόνα τα κάμπτων· τῷ χαρίεν
αὐεὶ μένον· ὁ δὲ τῷ χαρ ἐπὶ τῷ ἀδό-
νπουργῆ τῷ πνεύματι· τῇ δὲ ἑτέρα ὡσπερ ὁ-
χήμας ἐπὶ βιωτικῆς μοίρας· βίου βίον
ὀχλῆσαι· καὶ τοῦ ἀφηρέθη· καὶ ἀχυπο
αὐτὸ τὸ ὑποχυφροῦντι ἐχάσεν.
Ἁρπάζειν δὲ πάντων βουληθέντων
τὸ σῶμα· καὶ τὸ τῷ οἰκεῖον ἑκάστου,
κόμιν ἀποκομίζειν προαιρουμένων.
μηνύεται τοῖς τὸ δαίμονι τοῖς ὄρνισι. τῷ ἑ-
ρῷ δὲ ἔχουσιν. ὁ Ἀκταίων αὐτὸ ἐφή-
σεν

συγκλίναι τῷ ἀρχωρίῳ παρ᾽ αὐτῶν ἀναύ-
του ζ̄ φησί· οὕτω καὶ τῆς ματαία-
τον εὐτελείας ἀπεχόμενοι τῶν ὁπόσων
οἱ πολῖται· καὶ ὅσα περιουσίας με-
ταφέρουσιν εἰς ὄχλον πάντα· καὶ τε-
χνιτεύονται· τὸ παρ᾽ ἀνθρώπων οὐ-
κωπεῖν τὰ ζωγράφας· ἀλλ᾽ ἀφιλέξιο
ὅταν δὲ τοῦ νόμου μετέχειν
καὶ ταῖς σωφρονούσαις γυναιξὶ κοσ.
αἱ παρὰ μὲν αὐτῶν ἐμοὶ ζητοῦν καὶ φι-
λεῖ καὶ ἐπαινεῖ σπουδάζουσι.
τῆς παρὰ τῶν ἄλλων εὐφημίας κατα-
φρονοῦσι· τούτου χάριν αὐτοῖς ὁ νομο-
θέτης καὶ μὴ βουλομένοις ἀεὶ δημοσιο-
ἀπέφηνεν· καὶ τοῖς π... ἀξιοῖς εὐ-
τελείας ἐν περιουσίας μετέχουσιν.
ὅταν δ᾽ ἐτῆς ζητεῖ μετὰ τῶν αὐτῶν ζω-
σιτία· περί τε τοῦ μηδὲν κινοῦν καί-

ἔτι γὰρ παμπόλλα· πολλαπλα-
σίας ταύτας δωρούμενος. τοῦ-
» το καὶ ὁ [illegible] ἔχεσθαι· ἀλλ' ἐπεὶ ζητεῖτε-
» βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην
» αὐτοῦ· καὶ ταῦτα πάντα προστε-
» θήσεται ὑμῖν· καὶ πάλιν· ὁ καταλι-
» μπάνων πατέρα καὶ μητέρα ἀδελφοὺς καὶ
» γυναῖκα καὶ τέκνα· ἕνεκεν ἐμοῦ
» καὶ τοῦ εὐαγγελίου· καὶ ἐν τῷ αἰῶνι
» τούτῳ· ἑκατονταπλασίονα λήψεται· καὶ
» ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον κληρο-
» νομήσει. Ταῦτα καὶ εἴρηκε καὶ πε-
ποίηκεν· ἡμᾶς δὲ ἤδη καὶ λόγῳ καὶ
ἔργῳ παιδαγωγουμένους καὶ ταῖς τούτων
προσευχαῖς ἐπερειδομένους· καταξί-
σκοποῦ διὰ τῶν ἐντολῶν βεβαιοῦν τῆς
αἰωνίου κλήσεως· ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ
ἡμῶν:-

Μάρκος μὲν τὰ τοσοῦτον μνημονεύσωμεν·
ἐκεῖ γάρ οὗτος τοῦ φθόνου τῶν ἑτέρων χο-
ρῶν καὶ τὰ κόσμια σε· τοὺς αὐτοῦ αἰφρονῶν
ἀσπασάμενος βίον· κορυφαῖον τινα
καὶ τὰ χαβὼν ὑπὸ τῶν πάλαι διατριβῶν
φιλομωμενό ης· καὶ τὸ σὺν αὐτῇ. τοῦ δαιμό-
νων τὰ μένος τῷ θεῷ καθοσιώσας. σὺ-
αυτῷ δὲ ἔζησε· σκωπῶν τίνα βραχύ-
ασπηξάμενος μόνος ὀλίγα ἐκεῖ δὲ-
ταύτη χρησάμενος· πόνοις δὲ οὐ τοῖς
τῷ θεοσεβεῖ χρησάμενος με ὄνοις ἀλλ' ἀκό-
ἑτέρους ἐπενόη· τῆς ἀρχῆς σοφίας
βίου ἀφροντίζων τοῦ πλούτου· ὁ δὲ ἀφρονε-
της· τοῖς πόνοις τῶν χαρίτων ἐπεκεύζη-
σε· οὐ τὸ καθ' αὐτῷ πλουσίως ὁ μηχα-

δῶρος τῶν ἰαμάτων ἐδωρήσατο χά-
ρισμα· ὡς πανταχόθεν, τούτου
τὸ κλέος διαδραμεῖν· πάντας δὲ πανταχό-
θεν ἐφελκύσας· καὶ τῇ περὶ σὲ δίδα-
ξει τῆς φήμης θελχθεὶς· ἐγὼ γὰρ εἶδον
καὶ πυρετοὺς σβεννυμένους τῇ δρό-
σῳ τῆς εὐχολογίας· καὶ φρίκην παυομένην·
τοὺς δαίμονας δραπετεύοντας· καὶ τὰ παν-
τοδαπῶν καὶ ποικίλα παθήματα· σὺν
φαρμάκῳ θεραπευόμενα· ἰατρῶν μὲν
γὰρ παῖδες· ἑκάστῳ παθήματι· τὸ κα-
τάλληλον προσφέρουσι φάρμακον·
ἡ δὲ τῶν ἁγίων πρεσβεία· κοινόν ἐστι πα-
θῶν ἁπάντων ἀλεξιφάρμακον· οὐ μό-
νον δὲ ταῖς ἀρρωστίαις ταῖς σωματικαῖς
ἰᾶται· ἀλλὰ καὶ ταῖς ψυχαῖς τὴν προσ-
φορον θεραπείαν προσφέρει· τοῦ-
του μὲν τῷ πλέον ἀξίαν· ἐκείνου δὲ

τοῦ θυμοῦ ὑπαιρέτου· καὶ τοῖς τῷ μὲν
τῷ περὶ σωφροσύνης διδασκάλῳ
προσφέρων· ἐκείνῳ δὲ περὶ τῆς
ταύτης δικαιοσύνης παιδεύματα· καὶ
τοῖς μὲν, τὴν ἀκολασίαν κολάζων· τοῖς
δὲ, τὸν ἀφρονοῦντα διορθῶν· ταύτῃ χρώ-
μενος τῇ ἁρμονίᾳ· πολλὰ φυτὰ φιλο-
σοφίας ἀπέφηνε· καὶ τοῦ νοῦ ἐν τῇ κα-
ρροῦ χώρᾳ τῇ θηχότερα παραδείσου· αὐτὸ
τὰ τῶν καλῶν ἐφύτευσεν. Τῆς τοῦ τούτου αὐ-
τουργίας ἔργων ὁ μέγας Ἰάκωβος;
ἐστὶ σόν· ἀκόλως οὗτος ἐχρήσατο τῷ προ-
,, φητικῷ ἐκείνῳ· δίκαιος ὡς φοῖνιξ
,, ἀνθήσει· ὡς ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβά-
,, νῳ πληθυνθήσεται· καὶ οἱ ἄλλοι δὲ
ἀπείρονες αὐτοῦ δι' ἄσκησιν τῶν φυτῶν ἀναμνη-
σθήσομαι· οὕτω δὲ τῆς γεωργίας
ἐπεὶ μὴ ὑμνῶν ἢ μικρὰ ὁμολογεῖ-

-πάθου καὶ σώματα· ἀρρωστίαν ὑ-
πομείνας ὑπερηχθῆναι ἵνα καὶ τῆς φύσεως
τὴν ἀσθένειαν· καὶ τῆς προαιρέσεως
καταμάθωμεν τὴν ἀνδρείαν· αὐτοῦ
μὲν τοῦ ἐξηχθέντος ὄντος· πρόχειμος
δὲ περὶ τὸ σῶμα τοῖς φαύλοις λόγοις
τῶν ἐστὶ σφοδρός· καθάπερ δὲ τοῖς τῶν
ὄμβρων προχυθέντος ὕδατος· τὰ δη-
μόσια παραφθειρόμενα· τοὺς μὲν ἄλλους
ἐσκέδασε· τοῦ δὲ τρισποθήτου ἐκεί-
νου προπάσης ἀπολαύσεως· καὶ σπηγόνι-
κοδομὴ τεθεμένοι μείζω που· τὸν ἐκα-
θεν μέχρι καὶ τήμερον ὠφέλησαν
τὴν πόλιν· ὅτι μὴ τεχνῶν τὴν πηγύρα
τῶν ἱκανῶς ἔργων ἐκείνου ἀφαιροῦντες
ἡμεῖς δὲ καὶ ἀπολαύοντες· τῶν αὐχοῦντι
κατασπούμεθα· ἀρκεῖ γὰρ ἡμῖν τὸ αὐ-
τὸ τῆς θείας μνήμης :-

ἀβραάμης κγ΄ ιζ΄

Οὐδὲ ἀβραάμου τοῦ θαυμαστοῦ τὰ αὐ-
μνήμην παρέχει τὰ ἀγαθά· πε-
φασμένος ὅτι μὲν τὸ τοῦ μεθορί-
ρη βίου τῷ ἀρχιερατικῷ ἐφαίδρυνε
προεδρίαν· πολλῶν γὰρ δήπουθεν
τούτου τε ἄγαν ἀξιομνημονεύ-
τερος ἀκόλως αὐξάνει· ὅτι τῶν πολλὰ
βιασθεὶς ἐναλλάξαι τὸν βίον οὐκ ἠμέ-
ψατο· ἀλλὰ μετὰ τῆς ἀσκητικῆς μετέ-
βη κακοπαθείας· καὶ κατὰ ταὐτοῦ μο-
ναχικοῖς τε πόνοις καὶ ἀρχιερατικοῖς
περιστοιχιζόμενος φροντίσι· τοῦ
βίου τὸν δρόμον ἐξήνυσε· καὶ οὐ τοσ-
δὲ τῆς [illegible]ρου χαίρει καρπούς· ἐνταῦ-
θα

+

γοῦν καὶ τῷ λαχθεὶς καὶ γραφείς· τῆς ἀσκη-
τικῆς ἀρετῆς τοῦ πολιτου συνιὲν ἐλέξε.
τὸ βιωτικὸν δ' αὐτοῦ φασὶν οἱ συγγραφεῖς ὅτι
ἀτρύγητά τε καὶ στάσει καὶ ἀνεστῶτα κατα-
δαπανᾶν τὸ τοσοῦτον· ὡς ἀκίνητον εἶναι-
πολέσουσιν ἀμείναι χρόνου ἤ κεῖσθαι βα-
σιζων διὰ ἀκμοῦ. ἐστάσει ὑπερόμενα
τῆς ἀσθενείας κλίνης ἀπαλλάττεσθαι.
καὶ δυνάμει τοσοῦτον ἐφεδρεύοντα βέβαιος αὐ-
τῆς θεραπείας χάριτος ἠβουλήθη· καὶ κα-
ταλαμβάνει τοῦ λιβάνου. κώμην τι-
να μηρίστω καὶ τοῦ χωρίου τῆς ἀσε-
βείας τὸ φρόνημα μεθ' ἑαυτοῦ καὶ προσ-
ελθὼν ἐμπορικῶν τῶν μοναχῶν καὶ προ-
σωπου καταλείψας· καὶ φυλακὸς
μετὰ τῶν ζώων τῶν ὑπερφερομένης
ὡς δῆθεν ὢν ἀσύμμενος κάρυα.
τοῦ γὰρ γένους ἡ φήμη διαφέρουσα τὸ σφε-

ρετοῦντος σοῦ· καὶ οἰκίαι μὲν ἀθρόως ἀ-
μένος καὶ ὁ χέρσος χρήματα τοῖς κεκτη-
μένοις προσδεδοκός· τρεῖς μὲν καὶ
τέσσαρας ἡμέρας ἡσυχίαν ἦγεν· τῇ
τετάρτῃ μὲν κηρύξ· τῆς θείας πάλαι τοῦ λειτουρ-
γίας μεταρία φωνὴ κηχεν μένουσα·
Ἐπεὶ δὲ τῆς ἀγγέλου δίας ἐσπάσθου-
το· ὁ μὲν κῆρυξ ἐβόα καὶ σκύλα καὶ
σκύλας· συνεχέοντο δὲ καὶ ἄνδρες
καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες καὶ τὰς θύρας
ἀνοίγοντες ἐν ἐπιτολες· ἀνωφελῶς ἀπό-
της ὀρφανῆς πολλῷ χρόνῳ συμφοροῦν-
τες καὶ τάβαχον· ὡς δὲ ἑώρων ἀπο-
στυγνουμένους καὶ χαίνοντας μένοντας· οὐ-
δὲν οὔτε δρᾶν οὔτε χέρας ἔχοντας·
εὐχὴν δὲ μόνον τῷ θεῷ προσκομίζον-
τας τοῦ ἀκεραίου τὰς θύρας ἀνοί-
ξαντες καὶ ἀπόλου χώματος αὖ ἀπα-

λ ὑποθεμένων τῆς
μαγείας ἐπαοιδ...
εἶτα

σαντες· ἀφιέναι παραυτίκα ὑπό-
χειρον. ἀλλ' ἄρα τὰ τ' αὐτοῦ τοῦ καιροῦ
πράκτορας ἀφίκοντο. ταῖς δ' ἐσφοραῖς
ἐπὶ τυννοῦτον καταναγκάζοντες· καὶ
τοὺς μὲν ἐδέσμευον. τοῖς δ' ἐπικίζον-
το. ἀλλ' ὁ ζῆλος ἐκεῖνος ἀνηροῦ δεινός
ἐκείνων τῶν ἐξ αὐτοὺς ἀγαγεῖν μου
ἀκαμνηθεὶς. τοῦ δὲ δεσπότου μι-
μούμενος. οὕτω γὰρ περισπλαγχ[ν]ος ος τοῦ
τῶν τούτω δεδρακότων ἐκείνου. τοὺς
πράκτορας ἐκείνους ἱκέτευον. ἡμέ-
ρας ποιῆσαι τῷ δ' ἐς περαξιῦν. ἐπεὶ-
δεῖ καὶ ἀγγελίας ἐπεπήδησαν. ἐθε-
λοντὶ τῷ προσκλησοῦν ὑπεδέξατο.
καὶ χρυσίνους ἐκ τοῦ μετόχιου
δύο δὲ ἡμέρας ὑπέσχετο. ὑπε-
ρεαθέντες δὲ οἱ τοιοῦτοι ἐκεῖνα
ἐρρωθέμενοι τῆς φιλχρηίας τοῦ αὐ-
δρα.

ἀπολουσάμενοι, ταῦτα τὸ σχῆμα μὲν ὡς
συγγνώμην· πρὸς τὰ τῶν τε αὐτοῦ γυ-
ναικῶν παρακαλοῦσιν· οὐ γὰρ εἶχον κό-
μη δὲ πόλιν· αὐτοὶ γὰρ ἦσαν καὶ γυ-
ὀρφανοὶ καὶ δεσπόται· τοὺς μὲν οὖν ἐκ τα-
τοῦ χρυσοῦ μηνύοντας ἀφικόμενος εἰς τὴν-
πόλιν· ἔπεισα δὲ τὴν αὐτήν· καὶ γυ-
ρίμους τινὰς εὑρών· ποιεῖν ταῦτα δ' αὐτο-
μαι· ἐπὶ τὴν κώμην καταλαβὼν κα-
ταλιπὼν κυρίων πλὴν ἐς τὴν ὑποδοχήν·
ταύτην αὐτοῦ δεῖν τὴν σπουδὴν θεραπείας.
σπουδαιοτέραν αὐτῷ προσφέρουσι
τὴν παράκλησιν· τοῦ δὲ τοῦ ὑδραίου
ὑποσχομένου ἐκκλησίαν οἰκοδο-
μεῖν ἐπαγγέλλοντι· εὐθὺς ἐπαρ-
ρῶν ἱκετεύων· καὶ περιῆγον τοὺς μα-
καρίους ἄνδρας τοὺς ἐπιτηδειοτέρους
τόπους ἐν οἷς δεῖ κτίσαι· καὶ ὁ μέν,

τοῦτον· ὁ δὲ γ' ἐκείνου ἐπιόντα προ-
εχόμενος δὲ τοῦ ἀμύνω καὶ τὰ θαυμα-
χία καταπλῆξαι· ἐν ὀχήματι χρυσῷ αὐτοῦ
ὃ ἔφερον ἐπέφηνεν· καὶ τῆς οἰκοδο-
μίας δεξαμένης τὸ πέρας· ἱερεῖα
δὲ ξανθὰ παρηγγύα· ὑπὸ δὲ ἔχε-
ρον ὡς ἕτερον οὐκ ἄν ἔχοιντο· αὐτοῦ
δὲ πεζὰ καὶ ποικίλα χαβδοῦ ἐκεῖνε-
ρου· δέχεται τῆς ἱερωσύνης τῶν χα-
ρίτων· καὶ τρία ζυγγενόμενος αὐτοῖς
ἔτη· καὶ περὶ τὰ θεῖα ποδηγήσας καὶ
ἕτερον αὐτὰ αὐτοῦ τῶν συνούτων προ-
βληθῆναι παρασκευάσας· πάλιν
τὸ μοναχικὸν καταλαβὼν καταφρόνη·
καὶ ἵνα μὴ πάντα τὰ ἐκείνου διηγού-
μενος μακρὸν ἐργάσωμαι τὸ διήγη-
μα· ἐν τούτοις διαλάμψας· τῶν κορ-
ρῶν ἀποδέχεται προεδρίαν ς.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

πόλις δ' αὐτῇ. τῆς δ' οὖν ἐπιβάσεως περὶ

τὴν κεφαλὴν τῷ μετώπῳ. καὶ τῆς τῶν δια-

μόνων ἐπ' αὐτῷ καὶ διαδιδόντα βαρ-

χῶα. ἀλλὰ τῆς τούτου γνωρίμου

ἀξιωθέντα καὶ τῆς αὐτοῦ διδασκαλί-

ας δεξαμένη τὸ περ. τοῦ μὲν πρὸς τὴν χ(ει)ρ

ἀκριβοῦς ἐλευθέρα διὰ μνήμης. κο-

μιδῇ δὲ νέων τοῖς λοιποῖς τοῦ τοῦ. ἀπα-

χρώων ἀρίμνων τῶν τῶν προσφέρουσα

δράγματα. ἀλλ' οὐ κατὰ πόνους ὃ τοῦτος

αὐτὴ τῷ γνωρίμῳ ταύτῃ τῷ ἐρωτᾶσθαι

το. πόνοις δὲ μετρίοις χρησάμενος

καὶ ταύτῃ σώματα θεραπεύειν πει-

ρώμενος τῷ τῷ λόγῳ καὶ μόνος.

τὰ μὲν πρὸς λόγους παρακαλοῦσα. τὰ δὲ

τοῖς αὐτῇ περὶ τοῖς ἀπὸ τῶν φαρμάκων.

ἐπὶ τοσοῦτον καὶ τέμνων καὶ καίων.

τῷ ἐμῷ αὐτῷ ταύτῃ ἀρκέσασθαι. τῆς δὲ

διδασκαλία

+

διδασκαλία καὶ τῆς ἄλλης ἐπιμελείας·
καὶ αὐτοῦ δεῖσθαι λαμπρᾶς δυνάμεως σωτη-
ρίου. ἐκδύσαις τε φωλιζόμενοι. καὶ
τοῦ χειμῶνος ἐπιπίπτουσιν. καὶ ἄσ-
μενοι τὸ ἔαρ ἀσμένως καταδέχονται. περὶ
δὲ τῆς περὶ εὐκρασίας τοῦ χρόνου, περιτ-
τὸς μὲν ὢν αὐτῷ ὁ ἄρτος. περὶ πότου
δὲ τὸ ὕδωρ. ἄχρηστος δὲ ἡ κλίνη.
περιττὴ δὲ ἡ τοῦ πυρὸς χρεία. τεσ-
σαράκοντα μὲν γὰρ νύκτωρ ταῖς αὐ-
ταῖς φθεγγομέναις ὑμνωδίαις ἐπλήρ.
τῶν διαμέσου γινομένων εὐχῶν
διπλασιάζων ... τὸ δὲ
χρονισάμενον τῆς νυκτός. ἐπὶ τρό-
νου καθῆστο. βραχύ τι δὲ ἀναπαύσε-
ως παραχωρῶν τοῖς βλεφάροις. ὅ-
τι μὲν οὐκ ἦν παρ' αὐτῷ μόνῳ ζῆσαι
αἶνος. ἐφ' ἡμῶν. μωϋσῆς ὀνομαθεί-

τῆς· ἅπερ μνημόνευσε δὲ ταύτης
τῆς φωνῆς ὁ δὲ ἀπὸ τῆς· τοῦ διαβόχ
τῷ προσοχήσιν παραιτούμενος·
ὅτι δὲ καὶ αὐτὸν ἔδει τὸ διαβιῶναι
τὸν ὑπὸ διωναίων, οὐδαμοῦ τῆς θείας
γραφῆς ἐπαιδεύθημεν· καὶ γὰρ ὁ οὗ-
τος Ἠλίας· περὶ οὗ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ χειμάρ-
Χεφάν ρου τῷ φάγειν ἐπληροῦτο· ἔπειτα δὲ καὶ
+ πρὸς τὴν Σαρεφθίαν χήραν παρα-
γινόμενος· ὕδωρ αὐτῷ πιεῖν τοῦ κε-
μεθύσαι προσέταξεν· ἀφ' οὗ τῷ
τοῦ ἄρτου ἐπέπλησεν· ἀλλ' ὅ φασιν ἐστί
οὔτε σαυτὴν οὔτε ἄρτου καὶ τὰ τοῦ τῆς
ἱερωσύνης μετὰ χαβαχρόνου· οὔτε
ὁ προφήτης· οὐ τὰ χαλάσωμεν ὁ μὴ χηλαύ-
των πυρὶ ὁ ὀχὺ δαῖος· ὁ τῶν τε ~~...~~
τὰ ἔργα γονικῶν περὶ τοῦ παρὰ τοῖς
ἑτέροις αὐτὰ δῆνοις ἀναδείξασιν ἐγω-